

حكومه تی هه ریمی كوردستان - عێراق
وهزاره تی خویندنی بالآ و تووژینه وهی زانستی
زانكۆی سلیمانی
كۆلیجی زانسته مرۆفایه تییه كان - به شی میژوو.

تهریقه ته کانی سوڤیگه ری له ئێران له سه ده کانی (8-9/ک-14-15 ز)

تهریقه تی سه فه وی به نمونه

تووژینه وهیه که

سه رکۆ ناجی جبار

پیشکەشی ئەنجومه نی کۆلیجی زانسته مرۆفایه تییه کانی زانکۆی سلیمانی کردووه،
وهک به شیک له پیداویستییه کانی به دهسته ئینانی پروانامه ی ماسته ر له میژووی
سه ده کانی ناوه راست

به سه ره په رشتی:

پروفیسۆر د. که یوان ئازاد ئەنوه ر

رەزامەندى سەرپە رىشتىيار

ئەم نامەى خويىندىكار (سەركو ناچى جبار) بە ناونىشانى (تەرىقە تەكانى سۇفىگەرى لە ئىران لە سەدەكانى (۸ و ۹ / ۱۴۵۱۴ز) تەرىقەتى سەفەوى بە نمونە) بە چاودىرى ئىمە لە كۆلچى زانستە مرقايە تىيەكان / زانكوى سلیمانى ئامادە كراو، بە شىكە لە پىداوېستىيەكانى بە دەستەپىتانی بىرونامەى ماستەر لە زانستى مېژوو لە پىسپۇرىي مېژووى نوچ و ھاوچەرخ، پىشنىيار دەكەين پىشكەش بە لىژنەى ھەلسەنگاندن بىكرىت.

واژۇ:

سەرپە رىشتىيار: د. كەيوان ئازاد ئەنوەر

پلەى زانستى: پروفېسسور

رىكەوت: ۱۷ / ۱۱ / ۲۰۲۳

بە پىتى ئەم پىشنىيارە، ئەم نامەى پىشكەش بە لىژنەى ھەلسەنگاندن دەكەم.

واژۇ:

ناو: پ.د. پىشكو ھەمە مائىز عبدالرحمن

سەرۋكى بەشى (مىژوو).

رىكەوت: ۱۷ / ۱۱ / ۲۰۲۳

رہزامہندی لیژنہی گفتوگو

ٹیمہ وھک ئەندامانی لیژنہی گفتوگو، ئەم نامہی خویندکار (سەرکو ناجی جبار) بە ناوینشانانی (تەریقەتەکانی سۆفیگەری لە ئێران لە سەدەکانی ۱۴ و ۱۵ ز) تەریقەتی سەفەوی بە نمونەمان خویندەوہ. گفتوگۆمان دەربارەیی ناوہرۆک و لایەنەکانی دیکەیی کردوہ، بێارمان دا بە پلہی (بروانامہی (ماستەری لە (میژووی سەدەکانی ناوہراست) پێ بدریت.

واژۆ:
ناو: د. قادر محمد حسن
پلہی زانستی: پروفیسۆر
ئەندام
ریکەوت: ۲۰۲۳ / ۱ / ۱۸

واژۆ:
ناو: د. عطا عبدالرحمن محی الدین
پلہی زانستی: پروفیسۆر
سەرۆکی لیژنہ
ریکەوت: ۲۰۲۳ / ۱ / ۱۶

واژۆ:
ناو: د. کەیان ئازاد ئەنوەر
پلہی زانستی: پروفیسۆر
ئەندام و سەرپەرشتیار
ریکەوت: ۲۰۲۳ / ۱ / ۱۸

واژۆ:
ناو: د. جومعە سمین قادر
پلہی زانستی: پروفیسۆر
ئەندام
ریکەوت: ۲۰۲۳ / ۱ / ۱۸

لە لایەن ئەنجومەنی کۆلیجی زانستە مرۆڤایەتیەکان / زانکۆی سلیمانی - پەسەند کرا.

واژۆ:
ناو: پ.ی.د. پاڤی جمیل احمد

راگری کۆلیجی زانستە مرۆڤایەتیەکان بە وەکالەت

۲۰۲۳ / ۱ / ۱۶

ب

ئەم توۋرئنه وه يه پيشكه شه:

- به و كه سانه ي له هه ستى كورد بوون تئده گهن.
- به و كه سانه ي ده بنه جيگه ي ئومئد له و پهرى نا ئومئد ئيدا.
- به و كه سانه ي به ريگه يه كى راست به مه به ستئكى دروست ده گهن.
- به سه رجه م ئەندامانى خانه واده كه مان.
- به سه رجه م مامۆستايانمان له قۆناغه جيا جيا كاني خوئندماندا.

سوپاس و پيڙائين:

❖ سوپاسي بهريز (پ.د. كه يوان نازاد نه نوهر) ده كه ين كه
نهركي سه رپه رشتي كړدني نه م توپڙينه وه يه ي گرتنه ستو و
به سه رنج و تپينيه كاني توپڙينه وه كه ي ده وله مه ندكردم.

❖ سوپاس بو سه رو كايه تي به شي ميژوو (پ.د. پشكو
حه مه تاهير عه بدولره حمان) و بهريز (پ.ي.د. هاوار كمال
ميرزا عبدالله) بو هاوكاري و ره خساندني هه لي خويندن
بومان.

❖ سوپاس بو ماموستاياني بهريزمان له به شي ميژووي
زانكو ي سلپماني.

❖ سوپاس بو هه موو هاورياني خو شه ويستان له م
قوناغهي خويندني ماسته ر نه وانيش ماموستايان (نيهاد
جه لال، ريكه وت عه ريز، تامانچ نيعمه ت، تاكو حه يده ر،
به ره م موحه مه د، بيلال حه مه سالح، شيرين ساپر، ناشتي
جه مال و هيشو سه لاح).

لیستی هیما و ناوه کورتکراوه کان

هیما کوردییه کان:	
و	وهرگیپران
ل	لاپه ره
چ	چاپ
هیما عه ره بییه کان:	
ط	الطبعة
ج	الجزء + مجلد
ب.س	بدون سنة
ص	الصفحة
هیما ئینگلیزییه کان:	
P.	لاپه ره - Page

ناوهرۆك:

لاپه ره	ناونیشانه كان
۱	پیشه کی:
۱۰	دهروازه: چه مک و ریشه ی تهریقه تی سؤفیگه ری له ئیسلامدا و قوناغه کانی گه شه سه ندنی
۲۰	به شی یه که م: رهوشی سؤفیگه ری و په یوه ندییه کانی به شیعه گه رییه وه له سه ده کانی (۸_۱۴/ک۹_۱۵ز).
۲۱	باسی یه که م: رهوشی سؤفیگه ری و تهریقه ته سؤفیگه رییه کان له ئیران له سه ده کانی (۸_۱۴/ک۹_۱۵ز)دا.
۴۱	باسی دووهم: په یوه ندی نیوان سؤفیگه ری و شیعه گه ری له ئیراندا له سه ده کانی (۸_۱۴/ک۹_۱۵ز)
۵۶	به شی دووهم: تهریقه تی سه فهوی له دامه زرانندییه وه هتا سه رده می (شیخ جونید) له نیوان سالانی (۷۰۰_۸۵۱/ک۱۳۰۱_۱۴۴۷ز)
۵۷	باسی یه که م: دامه زرانندی تهریقه تی سه فهوی له لایهن (شیخ سه فییه دین ئه رده بیلی/۶۵۰_۷۳۵/ک۱۲۵۲_۱۳۳۵ز).
۷۷	باسی دووهم: رهوشی تهریقه تی سه فهوی پاش کۆچی دواپی (شیخ سه فییه دین) هتا سه رده می (شیخ جونید) له نیوان سالانی (۷۳۵_۸۵۱/ک۱۳۳۵_۱۲۴۸ز)
۹۴	به شی سییه م: سه ره لانی بزوتنه وه ی سیاسی سه فهوی له سه رده می (شیخ جونید) تاکو دامه زرانندی ده ولت له سه رده ستی شا (ئیسماعیل) له نیوان سالانی (۸۵۱_۹۰۷/ک۱۴۴۷_۱۵۰۱ز).
۹۵	باسی یه که م: تهریقه تی سه فهوی له سه رده می (شیخ جونید ۸۵۱- ۸۶۴/ک۱۴۴۷-۱۴۶۰)
۱۱۱	باسی دووهم: تهریقه تی سه فهوی له سه رده می شیخ حه یده ر و پیشکه وتنی بزوتنه وه ی سیاسی سه فهوی (۸۶۴_ ۸۹۳/ک۱۴۶۰_۱۴۸۸ز).
۱۲۶	باسی سییه م: (ئیسماعیل) وگه یانندی بنه مالهی سه فهوی به ده سه لات (۸۹۲- ۹۰۷/ک۱۴۸۷_۱۵۰۱ز).
۱۴۱	ئه نجام
۱۴۵	لیستی سه رچاوه کان:
أب	ملخص:
II-I	Abstract

پیشہ کی

گرنگی توڑینہ وہ کہ:

سؤفیگہریی یہ کیکہ لہ لایہ نہ پیکہینہرہ گرنگہکانی میژووی ئیسلام، بہوہی لہ سہردہمانیکی زوہوہ لہنیو موسلماناندا سہریہہلداوہ، بہ سہرہلدانیشی بوہتہ ہوکاری گورانکاری لہ میژووی موسلماناندا، و ئہوگورانکاریانہش بہسہر ئہوکومہلگہیہدا ہاتوہ کاریگہری لہسہر رہوتی بہرہو پیشچوونی سؤفیگہریی بہجیہیشت، بہجوریک کاتیک بواری بؤ رخصا لہسہرانسہری کومہلگہی موسلماناندا رۆلی خوی گپراوہ، ہہرچہندہ سؤفیگہریی بہتہنہا پہیوہست نہبوہ بہ کومہلگہی موسلمانانہوہ، بہلکو بونیکی میژووی بوہ و لہناو کومہلگہکانی دیکہدا بہرچاوکہوتوہ، بہواتاہیکی دیکہ لہ بیروباوہرہکانی کونتر لہ ئاینی ئیسلامی و ہک ئاینہ ئاسمانیہکانی (جولہکہ، مہسیحی) زہردہشتی، مانی، مہزدہکی، بودایی و ہیندوسی) بواری تاییہتی بؤ کراوہتہوہ و رۆلی خوی گپراوہ، لہناو کومہلگہی موسلمانانیشدا کومہلیک لہ موسلمانان ئہو ریگہیان گرتوہتہبہر بؤ گہیشتیان بہ مہبہستہ ئاینہکانیان، پاشان بہشیوہیہکی فراوان لہ ناوچہجیاجیاکاندا رۆلی خوی گپراوہ.

ئیرانیش و ہک یہکیک لہو ناوچانہ ہہر لہ سہرہتای گہیشتنی ئاینی ئیسلام، سؤفیگہریی بہشیوہیہکی فراوان بؤتہ ریچکہی ئاینڈاری دانیشٹوانہکہی، پیدہچیت ئہمہش لہبہرئہوہ بوویت کہ خہلکی ناوچہکانی ئیران لہسہردہمیکی کونہوہ لہگہل سؤفیگہریی شارہزاییان پہیدا کردبیت، ئہم شارہزاییہش بؤ پیش ئاینی ئیسلام دہگہریتہوہ، ہہر ئہمہش وایکردوہ کہ ئیران ببیتہ ناوہندیکی گرنگی سؤفیگہریی ئیسلامی.

سہرہرای بہربہست و ئاستہنگہکانی بہردہمی، بہلام ئہم رہوتہ دریزہی بہ ریگای خؤیداوہ، ہہندیکجاریش کاریگہری لہسہر پیکہاتہکانی دیکہی کومہلگہ دروستکردوہ، ئہمہو لہ میژووی خؤیدا چہندین بابہت و ہوکار کاریگہریان لہسہری بہجیہیشتوہ، ئہم کاریگہرییانہش بہ ئاشکرا یان شاراوہ بوہ و ہہندیکجار کارلیکی لہگہل رہوتہ جیاوازہکانی دیکہدا ہہبوہ بہناچاری سؤفیگہری لہگہل گروپہکانی دیکہدا لہ بواری کومہلایہتی فیکریدا کہوتوہتہ ململانیوہ، لہراستیشدا لہم کارلیکہی سؤفیگہریی زہمینہیہک بؤ چہقبہستووی یان گہشہسہندن فراہہمکراوہ، زہمینہی و ہک تیروانینی خاوہن دہسہلاتہکان بؤ سؤفیگہریی، میواندوستی سؤفیہکان و تیروانینی خہلکی بؤیان، ہہمووشیان فاکتہری گرنگ بوون بؤ گہشہسہندن یان پاشہکشہی جہماوہری سؤفیہکان لہ قوناعہ جیاجیاکاندا، دہکریت بوتریت لہناو ئہو رپوہرپوہونہووانہدا پہیرہوکارانی شہریعت کاریگہرتین ئہودہستانہ بوون، کہ لہ بہرامبہر

گەشەى سۆفییەکاندا لە ئاستى فکرى و پراکتیکیدا وەستاوئەتەو. لەلایەكى دیکەو سۆفییەکان بەهۆى ئەوکارىگەرییەى كە لەناوخەلكیدا هەیانبوو، بێبەرى نەبوون لە دژایەتیکردنیان لەلایەن دەسلەتدارانەو، هەندیک جار بەئاشکرا رۆبەرۆیان وەستاوئەتەو و سنوریان بۆ چالاکییە سۆفیگەرییەکان دانائە، ، هەندیک جاریش دەسلەتدارەکان خۆیان بە كەسانى نزیک لەسۆفییەکان نیشان داو.

هەلبژاردنى ئێران وەك ناوچەى لىكۆلینەو، لەبەر گرنكى ناوچەكەىە بۆ سۆفیگەرى لەسەردەمى پيش ئىسلام، دواتریش لەسەردەمى ئىسلامدا، كە خاوەنى رۆبەرىكى فراوانبوو، لە هەلكەوتەىەكى گرنكى جوگرافیدا كە خالى گرىدانى رۆژەهەلاتى ئاسىاى بوو بە كىشوەرى ئەوروپاوە، بەشيوەىەكى گشتى سنورى ئێران ديارىكراو بەوہى لە باشورەو هاسنورە لەگەل كەنداوى عەرەبى(فارسى) و زەریاى هیندى، و روبراى جیحون و سند لە خۆرەهەلات و باكوپى خۆرەهەلاتەو سنور ديارى دەكەن، دەریاى خەزەر وچىاكانى ئەلبورز دەبنە كوتا سنورى لە باكوڕەو، و روبراى فوراتیش وەك سنورى خۆرئاواى ئێران ديارىكراو، و بەدریژاى میژووش ئەم سنورانەى گۆرانكارىان بەسەردا هاتو، هەندىكجار چەند ناوچەىەكى گرنكى دەوروبەرى بەشىكبوون لە ئێران، بەلام لە پاش گەیشتنى ئاینى ئىسلام بە شیوہىەكى گشتى ئێران ئاماژە بوو بۆ ناوچەكانى (ئەرمینیا، ئازەربايجان، ئاران، بەشىك لە ناوچەكانى كوردستان ، فارس، خۆراسان، قومس، دەپلەم، تەبەرستان، خوزستان، كرمان، سیستان، بلوچستان)

ئەم هەموو هەرىمە لە ئێران خۆى لە خۆیدا ئاماژەىەكى گرنكى بۆ فرەجۆى و هەبونى چەندین نەتەو و رەگەز و بیرو باوہرى جىاجیا لەو رۆبەرە فراوانەدا، لەبەر ئەو ئەو پانتایىە فراوانەش بووئە ناوہندىكى گرنكى بۆ سۆفیگەرى و تەرىقەتە سۆفیگەرییەکان، توێژینەوہكەى ئیئە مەبەست لى باسكردنى سۆفیگەرییە لە سەرچەم ناوچەكانى ئێراندا، وباسكردنى ئەو تەرىقەتە سۆفیگەرییانەى كە لە سەدەكانى (۸_۹ك/۱۴_۱۵ز) لە سەرانسەرى ئێراندا شوینكەوتەیان هەبوو، نەك بە تەنھا ئەو تەرىقەتە سۆفیگەریانەى كە لەوئ سەریانەهەلداو .

بەو پيشینە میژوویىە سەدەكانى (۸_۹ك/۱۴_۱۵ز) بۆ تەرىقەتە سۆفیگەرییەکان سەردەمىكى گرنكى بوو بەتایبەت لە ئێراندا، چونكە سۆفیگەرىى گەیشتۆتە سەردەمى زىپىنى خۆى و رۆلىكى فراوانى لە كۆمەلگەى ئێراندا گىراو، بەئاستىك بەدریژاى ئەو دووسەدەىە ناوچەكانى ئێران بوونەتە ناوہندىكى گرنكى بۆ تەرىقەتە سۆفیگەرییەکان و گەشەكردنیان، دەتوانرێت ئەو دوو سەدەىیە بەماوہىیەكى پىچالاكى دابنرێت بۆیان، هاوكات بوار بۆ شیعەكانیش كراوئەتەو بۆ ئەوہى چالاكى خۆیان ئەنجام دەن، چونكە هەمان ھۆكارەكانى گەشەسەندنى سۆفیگەرىى لەوكاتەدا، یارمەیدەربوون بۆ چالاكبوئەوہى شیعەکان، ئەم

په ووشه ش نزيكبوونه وهی نيوان شيعه گهري و سوفیگهري هینايه ئاروه، ئەم نزيكبوونه وهیه ش چه ندين بزوتنه وهی دژ به دهسه لاتی له ناو خانه قاکاندا دروستکردوه .

هه رچه نده ئەوبزوتنه وان هه نديکيان به خیرایي له ناوچوون، به لام بزوتنه وهیه ته ريقه تی سه فه وی دروستیکرد، خو راکرانه به رده وام بوو هه تا به ئامانجه کانی گه یشت، چونکه توانی سو د له په وشي گونجاوی سه ده کانی (۸_۹ک/۱۴_۱۵ز) وه ربگریت، هه تا گه یشتنی به دهسه لاتی، ده توانریت بگوتریت ئەو تاج و ته خته ی شا (ئیسما عیل) له سالی (۷_۹ک/۱۰۱ز) هینايه ئاروه، به ره می هه ولی شیخه کانی سه فه وی و شوینکه وانیان بوو، که سه ره تاکانی سه دهی (۸ک/۱۴) وه له سه ر دهستی (شیخ سه فیه دین) وه دهستی کردبوو، له ریگه ی به ره نگار بونه وهی سته مه وه، به پشت به ستن به بیرو باوه ره کانی شيعه، وئو موریدانه ی به شیوه یه کی دلسوزانه شوین فرمانه کانی شیخه کانیان که وتن، که وهک په رستراویک ده یانروانییه شیخه کان ته ريقه تی سه فه وی، ئەم شیخانه ش ئەوانیان ده خسته خزمه تی ئاره زوه سیاسیه کانیانه وه، تا دوا جار سه فه وییه کان گه شتونه ته دهسه لاتی.

هه رچه نده میژوی بنه ماله ی سه فه وی پیش (شیخ سه فیه دین) یش کاریگه ر هه بووه، ده کریت وهک یه کیک له هوکاره کانی سه رکه وتنی ته ريقه تی سه فه وی سه یر بکریت، که به ره چه له ک کورد و سه ربه ئاینزا شافعی سوننی بوون، به لام کاتیک (شیخ سه فیه دین) ته ريقه تی سه فه وی دامه زراند، بنه ماله که یان زیاتر ناسرا و نه وه کانی (شیخ سه فیه دین) توانیان خو یان و بنه ماله و پیکهاته کانی ئیران و ده وره به ری له ده وری ته ريقه تیکی سوفیگه ری کۆبکه نه وه و رابه رایه تیان بکه ن، که وهک تورک و زیندووکه ره وهی ئاینزای شيعه دوانزه ئیمامی، و نویکه ره وهی زمان و ئەده بی فارس ناسران .

هوکاری هه لباردنی بابه تی تووژینه وه که:

کۆمه لیک هوکار هانده ری هه لباردنی ئەم بابه ته بوون وهک لیكۆلینه وه له رۆلی یه کیک له ریگاکانی ئاینداری که (سوفیگه ری) یه، له ناوه نديکی گرنگی بواری سوفیگه ری ئیسلامی که ناوچه کانی (ئیرانه)، له قوناغیکی گرنگی میژوی جیهانی ئیسلامی که سه ده کانی (۸-۹ک/۱۴-۱۵ز)، هه روه ها ده رخستنی رهگ وره چه له کی ناروون وشوینراوی بنه ماله ی سه فه وی، وریکخستنه وهی ئەو نارونیا نه ی که سه باره ت به ئاینزای راسته قینه ی ته ريقه تی سه فه وی له ئارادایه، ئیمه ویستومانه له ریگه ی ئەم تووژینه وه مانه وه، راستی ئەو بابه تانه به پشتبه ستن به سه رچاوه ی به رده ست بخه ینه روو، له گه ل ئەمانه شدا ده رخستنی قوناغه کانی گه شه سه ندنی ئەم ته ريقه ته له په یدابوونییه وه هه تا گه شتینان به دهسه لاتیکی سیاسی، نه بونی لیكۆلینه وه یه کی تایبه ت وگشتگیر سه باره ت به ته ريقه تی سه فه وی گرنگترین هوکار بووه بو هه لباردنی ئەم

بابەتە، ھەرچەندە لیکۆلینەوھە زۆر ئەنجام دراون سەبارەت بە دەولەتی سەفەوی بەلام ئەو لیکۆلینەوانە زیاتر جەختیان لەسەر سەفەویبەکان کردووەتەو پاش دامەزراندنی دەولەت نەک رەھبەر و پەچەلەک و قوناغەکانی گەشەسەندنی تەریقەتەکە.

ئامانجەکانی توێژینەوھەکە:

ئامانجەکانی توێژینەوھەکە خۆی دەبینیتەوھە لە دەرخواستنی لایەنێکی گرنگی بواری دینداری ئەویش بواری تەسەوف و تەریقەتی سۆفیگەرییە لە ئێراندا لەسەدەکانی (۸_۹ک/۱۴_۱۵ز) دا، روونکردنەوھە خالێکی گرنگ و دەرخواستنی ئەو راستیەکی کە بنەرەتی تەریقەتی سەفەوی و بنەمالەکی سەفەوی دەگەرینەوھە سەر نەتەوھە کورد، ئاماژەدان و شیکردنەوھە ئەو ریگا و قوناغانەکی کە گیرانەبەر بۆ گۆرینی تەریقەتی سەفەوی لە تەریقەتیکی سونی مەزھەبەوھە بۆ تەریقەتیکی شیعی مەزھەبی دوانزە ئیمامی، قوناغەکانی گەشەسەندن و ئەوگۆرانکارییە ئاینی و سیاسیانەکی بەسەر ئەم تەریقەتەدا ھاتوون، ھەتا ئەوکاتەکی کە گەیشتوون بە دەسلەت.

میتۆدی توێژینەوھەکە:

لەم توێژینەوھەدا پشیمان بەریبازی توێژینەوھەکی میژووویی شیکاری بەستوو، کە بەکار دەھێنریت بۆ شیکاریکردنی چۆنییەتی رۆلی تەریقەتەکان لە ئێراندا و ریشەکی دەرکەوتن و چۆنییەتی گەشتەدەسلەلاتی سەفەویبەکان و گۆرینی مەزھەب لە سوننەکی سۆفیەوھە بۆ شیعی دوانزە ئیمامی، دیارە ئەمەش بەشیوانیکی زانستی پشت بەستوو بە سەرچاوەکی جۆراوجۆر ھاتوو تە بەرھەم.

گرفتەکانی بەردەم توێژینەوھەکە:

بەشیوھەکی گشتی ھەرتوێژینەوھەک کۆمەلێک ئاستەنگ دیتەبەردەمی، توێژینەوھەکی ئیمەش بە ھەمان شیوھە کۆمەلێک ئاستەنگ و بەرەستی ھاتو تە پێش، بەلام ئەم بەرەستانە نەبۆنەتە ھۆکاریک کە کاریگەری بکەن سەر توێژینەوھەکە و لەبەھاکی کەم بکەنەوھە، لەو گێرو گرفتانەکی ھاتوونەتە بەردەم توێژینەوھەکەمان، جۆراو جۆری و زۆری پوداوەکان و ئاویتەاویی بابەتەکان، و ھەرۆھا جۆراوجۆری گیرانەوھەکی پوداوەکان لە سەرچاوەکاندا، ئاویتەبونی پوداوە میژوووییەکان لەگەڵ بابەتی ئەفسانەییەکان، کە جیاکردنەوھەکی ئەم پوداوانەکی گرانتر دەکرد.

پلانی توێژینەوھەکە:

دابەشکراوھە بۆ دەروازەھەکی وسی بەش بەم شیوھە دەروازە: بەناو نیشانی چەمک ریشەکی سۆفیگەری لە ئیسلامدا و قوناغەکانی گەشەسەندنی، کە باس لە میژوووی سەرھەلدانی

سۆفییگه‌ریی ئیسلامی ده‌کات، هه‌روه‌ها سه‌رچاوه‌کانی چه‌مکی سۆفییگه‌ریی، و‌پنکردنه‌وه‌ی ووشه‌کانی (صوفی) و (تصوف) له ئیسلامدا، له‌گه‌ل قوناغه‌کانی گه‌شه‌ندنی سۆفییگه‌ریی ئیسلامی له سه‌ره‌له‌دانیه‌وه هه‌تا قوناغه‌کانی دواتر.

به‌شی یه‌که‌م: که (په‌وشی سۆفییگه‌ریی و ته‌ریقه‌ته سۆفییگه‌رییه‌کان له ئی‌راندا له سه‌ده‌کانی (۸- ۹/ک-۱۴-۱۵) داو‌په‌یوه‌ندی نیوان سۆفییگه‌ریی و شیعه‌گه‌ری له‌م قوناغه‌دا) دا‌به‌شی دووباس کراوه، له باسی یه‌که‌مدا به‌ناونیشانی (په‌وشی سۆفییگه‌ریی و ته‌ریقه‌ته سۆفییگه‌رییه‌کان له ئی‌راندا له سه‌ده‌کانی (۸/ک-۹/ک-۱۴-۱۵) دا)، ئەم باسه‌ دا‌به‌شی سی ته‌وه‌رکراوه له ته‌وه‌ری یه‌که‌مدا په‌وشی سۆفییگه‌ریی له ئی‌راندا پیش سه‌ده‌ی (۸/ک-۱۴) ز، له ته‌وه‌ری دووه‌مدا باسی په‌وشی سۆفییگه‌ریی و هۆکاره‌کانی گه‌شه‌سه‌ندنی ئەم په‌وته له سه‌ده‌کانی (۸/ک-۹/ک-۱۴-۱۵) ز کراوه، له ته‌وه‌ری سییه‌مدا باسی گرنگترین ته‌ریقه‌ته سۆفییگه‌رییه‌کانی ئی‌ران کراوه له سه‌ده‌کانی (۸- ۹/ک-۱۴-۱۵) ز، هه‌ر له‌م به‌شه‌دا باسی دووه‌م ته‌رخانکراوه بۆ په‌یوه‌ندی نیوان شیعه‌گه‌ری و سۆفییگه‌ریی و به‌ناونیشانی (په‌یوه‌ندی نیوان سۆفییگه‌ریی و شیعه‌گه‌ریی له ئی‌راندا له ماوه‌ی نیوان سه‌ده‌کانی (۸/ک-۱۴ ز و ۹/ک-۱۵) ز) دا) و ئەم باسه‌ش دا‌به‌شی سی ته‌وه‌رکراوه، له ته‌وه‌ری یه‌که‌مدا باسی په‌یوه‌ندی نیوان سۆفییگه‌ریی و شیعه‌گه‌ری پیش هاتنی مه‌غوله‌کان، ته‌وه‌ری دووه‌م تایبه‌تکراوه به په‌یوه‌ندی نیوان سۆفییگه‌ریی و شیعه‌گه‌ری له ئی‌راندا له سه‌ده‌کانی (۸- ۹/ک-۱۴- ۱۵) ز، ته‌وه‌ری سییه‌م ته‌رخانکراوه بۆ ئاکامه‌کانی نزیک بوونه‌وه‌ی شیعه‌گه‌ری و سۆفییگه‌ریی له هه‌ردوو سه‌ده‌ی (۸-۹/ک-۱۴-۱۵) ز.

به‌شی دووه‌م: به‌ناونیشانی سه‌ره‌له‌دانی ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی له سه‌رده‌ستی (شیخ سه‌فه‌یه‌دین) و په‌وشی ته‌ریقه‌ته‌که له پاش مه‌رگی هه‌تاسه‌رده‌می شیخ جوزه‌ید، که دا‌به‌شی دووباس کراوه و هه‌رباس‌پیکیش دا‌به‌شی چه‌ند ته‌وه‌ریه‌ک کراوه، باسی یه‌که‌م: به‌ناونیشانی (سه‌ره‌له‌دانی ته‌ریقه‌تی سۆفییگه‌ریی سه‌فه‌وی له سه‌رده‌ستی شیخ سه‌فه‌یه‌دین)، که دا‌به‌شی دوو ته‌وه‌ر کراوه، ته‌وه‌ری یه‌که‌م بزه‌ماله‌ی سه‌فه‌وی پیش دامه‌زراندنی ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی، ته‌وه‌ری دووه‌م ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی له دامه‌زراندنییه‌وه هه‌تا کۆچی دوایی شیخ سه‌فه‌یه‌دین ئه‌رده‌بیلی، باسی دووه‌م له به‌شی دووه‌می تووژینه‌وه‌که ته‌رخانکراوه بۆ باسکردن له ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی له سه‌رده‌می زه‌وه‌کانی (شیخ سه‌فه‌یه‌دین) که به‌سی ته‌وه‌ر باسی سی که‌سایه‌تی له زه‌وه‌کانی شیخ سه‌فه‌یه‌دین کراوه که ئه‌وانیش (شیخ سه‌ده‌ردین، وخواجه عه‌لی، وشیخ ئیبراهیم) ناونیشانی باسه‌که‌ش بریتیه‌له (ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی له پاش کۆچی دوایی شیخ سه‌فه‌یه‌دین).

به‌شی سییه‌م و کۆتایی له تووژینه‌وه‌که‌مان به‌ناونیشانی (ته‌ریقه‌تی سۆفییگه‌ریی سه‌فه‌وی له سه‌رده‌می شیخ جوزه‌یده‌وه هه‌تا دامه‌زراندنی دوه‌له‌ت (۸۵۱-۹۰۷ ک/۱۴۴۷-۱۵۰۱) ز). دا‌به‌شمان کردوه بۆ سی باس، باسی

یه‌که‌م ئاماژه ده‌کات بۆ پروداوه‌کانی سه‌رده‌می شیخ جونه‌ید، و باسی دووهم
ته‌رخانکراوه بۆ پره‌وشی ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی له‌سه‌رده‌می شیخ چه‌یده‌رو کوره‌کانی
هه‌تا پرۆبشتنی (ئیسماعیل) بۆ لاهیجان، باسی سیپه‌م ته‌رخانکراوه بۆ
سه‌رده‌می (ئیسماعیل) ی کوری شیخ چه‌یده‌ر هه‌تا دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی
سه‌فه‌وی.

ماوه‌ته‌وه بلیین کۆی ئه‌و باسازه به‌ گه‌رانه‌وه بۆ ژماره‌یه‌ک سه‌رچاوه و ژنده‌ر
به‌ره‌م هاتوو به‌ سی‌ زمانی (فارسی و کوردی و عه‌ره‌بی) نوسراون به‌هیوا
ئه‌وه‌ی ئه‌م نامه‌یه‌مان که‌لینیکی زانستی له‌ کتیبخانه‌ی ئه‌کادیمی کوردی
پریکاته‌وه.

شیکردنه‌وهی سه‌رچاوه‌کان:

له نوسینی ئەم تووژینه‌وه‌دا پشت به‌کۆمه‌لیک سه‌رچاوه به‌ستراوه که هه‌مووسه‌رچاوه‌کان له‌جیگه‌ی خۆیاندا سویدیان به‌ تووژینه‌وه‌که گه‌یاندوو، به‌لام لێره‌دا ده‌توانین ئاماژه به‌ سه‌رچاواوه بکه‌ین بایه‌خی سه‌ره‌کیان هه‌بووه له نوسینی تووژینه‌وه‌که‌دا، له کتێبه‌ ره‌سه‌نه‌کاندا وه‌ک کتێبه‌که‌ی ده‌رویش (توکل‌ی بن اسماعیل بن بزاز اردبیلی) ناسراوه‌(ابن بزاز) به‌ناو‌نیشانی **(صفوة الصفا)** که نوسه‌ر موریدی شیخ سه‌ه‌فیه‌دین بووه، ویست وچوار سال دوا‌ی کۆچی دوا‌ی (شیخ سه‌ه‌فیه‌دین) ئەم کتێبه‌ی نوسیوه، که نوسه‌ره‌که‌ی باس له ژبانی (شیخ سه‌ه‌فیه‌دین) ده‌کات له‌گه‌ل به‌شیک له‌ خه‌لیفه‌کانی، له‌دوا‌ی دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی ئەم کتێبه‌ له‌ژێر بیروباوه‌ری ئاینی ده‌سه‌لاتداره‌کانی سه‌فه‌ویدا ده‌ستکاری کراوه، به‌لام ده‌ست‌نووسیکی له‌ مؤزه‌خانه‌ی به‌ریتانیا پارێزراوه، له‌سالی (۱۳۲۹هـ) ، که‌سیک به‌ناوی (ئه‌حمه‌د کوری که‌ریم) ده‌ست‌نووسیکی له‌ شاری (مومبا) یله‌ ولاتی هندستان ده‌ست‌که‌وتوو، له‌سالی (۱۳۷۳هـ) نوسه‌ری ئێرانی (غلام رضا طباطبائی) ئەم به‌ره‌مه‌ی رێک‌خستوه‌ته‌وه، و ئیمه‌ش به‌کارمان هێناوه بۆ تووژینه‌وه‌که‌مان ، سه‌ه‌رای به‌ پێزی کتێبه‌که‌ بۆ تووژینه‌وه‌که‌ی ئیمه، به‌لام ئەم کتێبه‌ لایه‌نگری وپیا هه‌لدانی زۆری تیدا‌یه له‌ با‌به‌ت‌کانیدا و هه‌ندیک‌جار رودا‌ی دوره‌راستی وئه‌فسانه‌یی باس ده‌کات.

دوا‌ی ئەویش سه‌رچاوه‌کان کتێبی **(سلسله‌ النسب صفویه)**ه، که نوسه‌ره‌که‌ی که‌سیکه‌ به‌ناوی (شیخ حسین شیخ ابدال پیرزاده زاهیدی)ه، که هاوسه‌رده‌می (سلیمان شای) سه‌فه‌وی بووه، کتێبه‌که‌ باس له‌ ره‌چه‌له‌کی سه‌فه‌وییه‌کان ده‌کات، هه‌تا سه‌رده‌می (سلیمان شای) سه‌فه‌وی، هه‌رچه‌نده سه‌رچاوه‌یه‌کی گ‌رنگه‌ بۆ تووژینه‌وه‌که‌ی ئیمه به‌لام کۆمه‌لیک جیاوازی هه‌یه له‌ با‌به‌ته‌کانیدا له‌ گه‌ل سه‌رچاوه‌کانی دیکه‌دا، له‌ نموونه‌ی ئەو جیاوازیانه‌ ئه‌وه‌یه‌که سه‌باره‌ت به‌ ره‌چه‌له‌کی باب ویاپیرانی شیخ سه‌ه‌فیه‌دین، له‌پاش ناوی (فیروزشاهی زیرین کلاه ابن محمد ابن شرفشاه) به‌بێ ئه‌وه‌ی ئاماژه بدات به‌ ووشه‌کانی (الکردی السنجانی) که به‌کار هێناوه، که‌چی له‌سه‌رچاوه‌کانی دیکه‌دا به‌ ئاشکرا به‌م شیوه‌یه‌ دا‌رێژراوه (فیروزشاه زیرین کلاه الکردی السنجانی)، دیا‌ره پێده‌چیت له‌سه‌ر خواستی ده‌سه‌لاتداری سه‌فه‌وییه‌کان به‌م شیوه‌یه‌ دا‌رێژرایت، هه‌روه‌ها چه‌ند با‌به‌تێکی گ‌رنگ سه‌باره‌ت به‌ ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی له‌م کتێبه‌دا باس نه‌کراوه، له‌وا‌زه سه‌رده‌می (شیخ ئیبراهیم) زۆر به‌که‌می ئاماژه‌پێداوه، هه‌روه‌ها با‌به‌تی (شیخ جه‌عفەر) سه‌فه‌ویش به‌هه‌مان شیوه‌ پشت‌گوێ خستوو، سه‌ه‌رای ئه‌وه‌ش که به‌سه‌رچاوه‌یه‌کی ره‌سه‌ن بۆ بنه‌چه‌ی سه‌فه‌وییه‌کان ئەژمار کراوه.

کتێبه‌که‌ی **(امیر محمود خوداندیمیر)** به‌ ناو نیشانی **(تاریخ حیب السیر)**، که ئەم به‌ره‌مه‌ له‌ سه‌ده‌ی ده‌یه‌می کۆچی نوسراوه، له‌ چوار به‌رگدا چاپ‌کراوه، به‌رگی چواره‌می زۆر گ‌رنگی داوه به‌با‌به‌تی سه‌فه‌وییه‌کان و ره‌چه‌له‌ک و سه‌ره‌لدانیان، به‌شیوازیکی ساده‌و ره‌وان نوسراوه، وزانیاری به‌پێزمان لێیه‌وه ده‌ست‌که‌وتوو، بۆ تووژینه‌وه‌که‌مان، هه‌روه‌ها کتێبی **(جهانگشای خاقان)** سه‌ه‌ریاری ئه‌وه‌ی که نوسه‌ره‌که‌ی نه‌ناسراوه، و له‌ سالی (۹۴۵-۹۵۵ک/ ۱۵۲۸-۱۵۴۸ز)

نوسراوه، ناوه روکه که ی راپورتیکه که ورده کاری ژبانی (ئیسماعیل) ده خاتهره، له گهله باسکردنیکه کورتی باب باپیرانی، نوسه ره که ی به شیوه یه کی فراوان کتیبی (تاریخ حبیب السیر) ی به کار هیناوه ته نازت له هه ندیکه بابه تیدا ووشه به ووشه کوپی کردوه، به لام سه رچاوه یه کی به پیژ وگرنگ بووه بو توژینه وه که ی ئیمه به تایبهت له روداوه کانی په یوه ست به (شیخ جونهد و شیخ حه یدهر و (ئیسماعیل)).

یه کیکی دیکه له سه رچاوه کان کتیبی به ناوبانگی (**احسن التواریخ**) له نویسی (حسن بیگ روملو) ه که یه کیکه له سه رچاوه گرنه کان بو بابه ته که ی ئیمه، که به شیوه ی یه که له دوا ی یه کداهاتنی ساله کان باسی روداوه کان ده کات، بوته سه رچاوه یه کی گرنگ بو توژینه وه که ی ئیمه، به تایبهت له سه ره تای به شی دووه مه وه، هه تا کو تای ی توژینه وه که.

یه کیکی دیکه له سه رچاوه گرنه کان ی توژینه وه که مان کتیبی (**عالم ارای امینی**) له نویسی (فضل الله بن روزبهان خنجی) ه، که ده توانین له ریزی نه و کتیبانه هه ژمار بکریت که دژبه سه فه ویه کان نوسراوه، وکاتیک له سالی (۱۸۹۶ک / ۱۴۹۰ز) نوسه ره ئهم کتیبه ی نویسه ییشکه شی (بایسنقر) ی کوری سولتان یه عقوبی کردوه که دوژمنی بنه مالیی سه فه ویه کان هه ژمار کراوه، له به ره وه ی نویسه ری کتیبه که ده مارگیری بو ناینزای سوننی هه بووه، له بیروبوچونه کانیدا به سوکاییه تیه وه باسی شیخ جونهد و شیخ حه یدهر کردوه، ئهمهش دیوکی تری ژبانی سه فه ویه کانی خستوه ته روو.

جگه له مانه کتیبی (**خلدیرین**) که له نویسی (میرزا محمد یوسف قزوینی) ه، که ناسراوه به (واله) که له سالی (۱۰۷۸ک / ۱۶۶۷ز) نوسراوه، که کتیبه که ی دابه شی (۸) بهش کردوه ناوی ناوه (روضه)، روضه ی هه شته م تایبه تکراره به پاشایانی سه فه وی و تیدا باسی ره گ وره چه له کی بنه مالهی سه فه وی ده کات، که بوته سه رچاوه یه کی گرنگ بو به ره مه که ی ئیمه، هه رچه نده نویسه ری کتیبه که سودی له کتیبه کانی وه ک (صفوة الصفا، تاریخ حبیب السیر، احسن التواریخ، عالم ارای عباسی) وهر گرتوه، به لام له بایه خی خو ی له ده ست نه داوه.

(**فتوحاتی شاهی**) یه کیکی تره له سه رچاوه گرنه کان ی ئهم توژینه وه یه که به ره می (صدرالدین سلطان ابراهیم امینی هروی) ه که له سالی (۹۲۷ک / ۱۵۲۰ز) دهستی به نویسی ئهم کتیبه کردوه، که میژوو یه کی گشتگیره و له به شی یه که مدا باسی (شیخ زاهد) و (سه فیه دین و سه دره دین وخواجه عه لی) ده کات، و دواتریش باس له روداوه کانی په یوه ست به هاتنی شا (ئیسماعیل) و دامه زرانندی ده وه ته که ی کراوه، که به شیوه یه کی گشتی بو بابه تی په یوه ست به ته ریه تی سه فه وی سودیکی زوری ده ییت.

کتیبی (**روضه الصفویه**) نویسه ری ئهم کتیبه (میرزا بیگ الحسن الحسینی الجنابندی) یه، که کتیبه که باس له پاشاکانی سه فه وی ده کات هه تا سالیک پیش کوچی دوا یی کردنی شا عه بیاسی یه که م، ئهم کتیبه ناوه روکی سه رچاوه کانی دیکه دوباره کردوه ته وه، له بهر ئهمهش زانیاری تازه بو ئیمه زیاد نه کردوه.

کتیبی (تاریخ عالم ارای صفوی) که نه‌ویش نوسه‌ره‌که‌ی نادیاره، یه‌کیکی دیکه‌یه له و سه‌رچاوانه‌ی که بو توپژینه‌وه‌که‌مان به‌کارمان هیناوه، ئهم به‌ره‌مه به‌شیوه‌ی داستانی میژووی پروداوه‌کان ده‌گیرته‌وه، وباس له پروداوه‌کانی سه‌رده‌می (ئیسماعیل) ده‌کات، وچارکی تر به‌ناونیشانی (عالم ارای شاه اسماعیل) چاپکراوه‌ته‌وه، له‌م کتیبه‌دا ئیمه سودمان له هه‌ندیک بابه‌تی تایه‌ت به پرودای شه‌ره‌کان وه‌رگرتووه، به‌لام ئهم کتیبه زورراکانی باوه‌ریپکراو نین ونا‌توانریت به‌راورد بکریت له‌گه‌ل به‌ره‌مه‌کانی وه‌ک (تاریخ حبیب السیر، جهانگشای خاقان). هه‌روه‌ها سه‌رچاوه‌ها وچه‌رخه‌کانیش بو توپژینه‌وه‌که بایه‌خیکی زوریان هه‌بووه، له و سه‌رچاوانه کتیبه‌کانی (عبدالحسین زرین کوب) به‌تایه هه‌ردوو به‌ره‌مه‌می (جستجودر تصوف ایران، دنباله جستجودر تصوف ایران) که به‌شیوه‌یکی بابه‌تیانه باس له سه‌فیگه‌ری ده‌که‌ن له ئیراندا، بو توه‌یژنه‌وه‌که‌ی ئیمه له به‌شی یه‌که‌مدا به‌کار هاتوون، هه‌روه‌ها یه‌کیکی دیکه له کتیبه‌ها وچه‌رخه‌کان که بو‌ته سه‌رچاوه‌یه‌کی گرنگ بو توپژینه‌وه‌که‌ی ئیمه کتیبی (مکتبه‌های عیرفان در دورانی اسلامی) له نوسی (عبدالرفیع حقیقت) ناسراو به (رفیع) که سه‌رچاوه‌یه‌کی گرنگ بووه بو به‌شی دووه‌می توپژینه‌وه‌که‌مان، هه‌روه‌ها کتیبه‌که‌ی (مصطفی کامل الشیبی) به‌ناو نیشانی (تشیع والتصوف تا اغاز سده دوزدهم هجری) به‌شیوه‌یه‌کی فراوان له به‌کار هاتووه بو باسی دووه‌م له به‌شی یه‌که‌م ئهم توپژینه‌وه‌یه، به‌تایه‌ت له بابه‌تی په‌یوه‌ندی نیوان سو‌فیگه‌ری وشیعه‌گه‌ری دا. کتیبه‌که‌ی خو‌رئه‌لاتناس (والتر هینتس) که وه‌رگیراوه بو زمانی فارسی به‌ناونیشانی (تشکیل دولت مللی در ایران حکومت دولت اق قوبیلو ظهور دولت صفوی) ئهم به‌ره‌مه سودیکی زوری هه‌بووه بو توپژینه‌وه‌که‌مان به‌تایه‌ت له بابه‌ته‌کانی تایه‌ت (به شیخ جونید و شیخ حه‌یده‌ر) ی سه‌فه‌وی.

دەروازە

چەمک و ریشەى تەرىقەتى سۆفیگەرىی لە ئىسلامدا و قوناغەکانى گەشەسەندنى

ووشەى سۆفى ئاماژەىە بۆ كەسانىك كە پەىرەوى رىگایەكن و سەربە ئاراستەىەكن ئەو ئاراستەىەش پىی دەگوترىت سۆفىگەرىی، سۆفىگەرىيش ئاماژەىە بۆ شىوہى ژيانى ئەو كەسانەى كەپىيان دەوترىت (سۆفى). دەربارەى رەگ و ریشەى ووشەكانى (سۆفى) و (سۆفىگەرىی) و مېژووى سەرھەلانى ئەم ووشانە بىرو راي جىاواز خراوہتە روو، بەگشتى سەرچاوہى ووشەكانى (سۆفى) و (سۆفىگەرىی) پەىوہست دەكەنەوہ بە ووشەكانى (صوفى) و (تصوفى) زمانى عەرەبى، ئەو چاوانەى لەلایەن شارەزايان و توىژەران، بۆ ووشەكانى (صوفى و تصوفى) عەرەبى خراوہتە روو، جۆراو جۆرن و تا ئىستاش ھاوپاوبونىك لەسەر بنەرەتى دروستبوونى ووشەكانى(صوفى و تصوف) نەھاتووہتە ئاراوہ، واتا بۆ ریشەى ئەم چەمكە و مېژووى سەرھەلانىان چەند بىر و بۆچونىك لەمبارەوہ خراوہتەروو.

(ئىبنولجەوزى) سەرچاوہ و بنەرەتى ووشەى (صوفى)، كەوہك بنەرەتىكىشە بۆ ووشەى (تصوف)، پەىوہست كردوہتەوہ بە كەسىكەوہ بەناوى (غوث بن مر) كەىەكەمىن كەس بووہ پىش ئىسلام خۆى وەقى خودا كردووہ، بوہ خزمەتكارى كەعبەى پىروژ، ئەم كەسە نازناوى (صوفى) بووہ، لەپاش ئەمە ئەوانەى وەك ئەو بوون پىيان دەوترا (صوفى)^(١). ھەندىكى تر ووشەى صوفى دەبەستەوہ بە گروپىك لەموسلمانانى سەردەمى پىغەمبەر(د.خ)، كەپىيان دەگوترا (اهل الصوفى)^(٢)، بەلام (ئىبن تەىمىيە) پەىوہستكردنەوہى ووشەى (صوفى) بە (ئەھلى صوفى) بەناراست دەزانىت، پىى واىە ئەگەر (صوفى) لە (اهل الصوفى) وەرگىراىە ئەوا لە جىاتى ووشەى (صوفى) ووشەى (صوفى) بەكار دەھات^(٣). ئىبن تەىمىيە لەگەل وەش ئەو رايەى پى راست نىيە كە سۆفىيەكان لە نەوہى (صوفى بن اد طنجة)ن، كەسەرۆك ھۆزىكى عەرەبىيە و

(١) تلىس ابىلىس، دارالوطن للنشر، ٢٠٠٦، ج ١، ص ٩٢١.

(٢) (اهل الصفة): بەكۆمەلىك لە ھاوہلانى پىغەمبەر (د.خ) دەوترا، كە جىگەىەكىان لە تەنىشت مزگەوتەكەى پىغەمبەر ھەبوو لە مەدىنە و بە خىروخىرات ژىاون لەبەر ھەژارى، ژمارەيان بەدىارىكراوى نەزانراوہ، بەلام دەوترىت (٤٠٠) كەس بوون، لەناویشياندا (سەلمانى فارسى و بىلالى حەبەشى و ئەبوو ھرىرە و.....)ھەبوون. بۆ زانىارى زىاتر بروانە/ (ابن تىمىيە: اهل الصفة واحوالهم، تحقيق: مجدي فتحي السيد، ط ١، دارالصحابة للتراث، مصر، ١٩٩٠ م، ص ٢١).

(٣) مجموع فتاوى، جمع عبدالرحمن بن محمد بن قاسم، مجمع ملك فهد للطبع، السعودية، ١٤٢٥، ج ١١، ص ٦.

لهگه‌ل هۆزه‌که‌ی له نزیك مه‌ككه نیشته جی بوون، هه‌روه‌ها پێی وایه ئه‌و هۆزه ئه‌وه‌نده ناسراو نه‌بوون كه‌ناوی سۆفی بدریته پالیان^(١)، بۆچونیکی دیکه له‌باره‌ی سه‌رچاوه‌ی ناوی (صوفی و تصوف) ئه‌وه‌یه كه ده‌لیت بنه‌ره‌تی ئه‌م ووشانه (صوفی) له (صاف) و هه‌روه‌ها (تصوف) له (صفاء)ی عه‌ره‌بیه‌وه هاتوون، كه له زمانی كوردیدا به‌واتای خاوینی و ساف و رونی دین، چونكه سۆفیه‌كان له كۆنه‌وه تاكو ئه‌مرۆ گرنگییه‌کی تایبه‌ت ده‌ده‌ن به خاوینکردنه‌وه‌ی رۆح و دل^(٢).

هه‌رچه‌نده هه‌ندیك له توێژه‌ره خۆره‌لاتناسه‌كان هه‌ولده‌ده‌ن بنه‌ره‌تی ووشه‌كانی(صوفی و تصوف) به‌سته‌وه به ووشه‌ی (سۆفیا) ی یۆنانیه‌وه^(٣)، به‌لام له رۆی ماناوه ئه‌م دوو ووشه‌یه دورن له یه‌كتره‌وه^(٤). لیکۆله‌ری هاوچه‌رخ (لويس ماسينون) ئه‌وه‌ی به‌راست زانیوه كه ناوی سۆفی له (صوف) واته خوری وه‌رگیراوه، له مباره‌یه‌وه ده‌لیت: ((پێویسته هه‌موورایه‌کانی دیکه ره‌تبکرینه‌وه، چونكه پێی وایه ووشه‌ی سۆفی له‌جل و به‌رگی خوری دروستکراو وه‌رگیراوه))^(٥)، هه‌روه‌ها پێی وایه كه سه‌رچاوه‌ی سۆفیه‌ری ئیسلامیه‌ی سۆفیه‌ری ئایینی مه‌سحیه‌^(٦).

له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو رایانه‌دا، رای به‌هیز و باوه‌رپیکراو كه ئاماژه‌ی پیکراوه ئه‌وه‌یه كه سه‌رچاوه‌ی ووشه‌ی (صوفی) له ووشه‌ی (صوف)ی عه‌ره‌بیه‌وه هاتووه، كه له‌زمانی كوردیدا به‌واتای (خوری) دیت، چونكه په‌یره‌وانی ته‌ریقه‌تی سۆفیه‌ری پۆشاککی له‌خوری دروستکراویان پۆشیوه، ئه‌مه‌شیان به‌نیشانه‌ی ده‌سته‌ه‌لگرتن له دنیا زانیوه، و پێیان وابوووه جل و به‌رگی له خوری دروستکراو پۆشاککی پیاوچاكان و پێغه‌مبه‌ران بووه^(٧)، هه‌رچه‌ند هه‌مووسۆفیه‌كان ئه‌م کاره‌یان به‌پێویست نه‌زانیوه^(٨).

(١) ابن تیمیة: مجموع فتاوی، ص ٦.

(٢) ئه‌مجد شاکه‌لی: خویندنه‌وه‌یه‌کی سۆفیه‌ری و ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی، چ ١، چاپخانه‌ی هاوسانی، تاران، ٢٠١٩، ل ٣٢.

(٣) جرجی زیدان: تاریخ التمدن الاسلامی، مؤسسه هندای، القا، ٢٠١٢، ج ١، ص ٤٥.

(٤) آنا ماری شیمیل: الابعاد الصوفیه فی الاسلام و تاریخ تصوف، ترجمه: محمد اسماعیل، رضا حامد، ط ١، المنشورات الجمل، بغداد، ٢٠٠٦، ص ١٩.

(٥) ماسینون و مصطفی عبدالرزاق: التصوف، لجنة الترجمة: دائرة المعارف الاسلامیه، ط ١، دار الکتاب اللبنانیة، ١٩٨٤، ص ٢٥.

(٦) هه‌مان سه‌رچاوه، ص ٢٨.

(٧) ابو نصر سراج الطوسی: اللمع فی التصوف، دارالکتب الحدیثه مکتبه‌ المثنی، بغداد، ١٩٦٠، ص ٤٠-٤١.

(٨) ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، تحقیق، خلیل شحاده، ط ٢، دار الفکر، بیروت، ١٩٨٨، ص ٦١١.

هەرچەندە سۆفیگەرییە یەکیکە لە ڕیگا گرنەکانی خوداپەرستی لە ئیسلامدا، بەلام تا ئیستا نەتوانراوە پێناسە یەکی گشتگیری بۆ بدۆزێتەووە و هەولێان بۆ کاریکی لەمجۆرە سەختبوو، چونکە سۆفیگەریی بەردەوام لەگۆراندایە و بەپێی سەردەم و شوێن گۆرانکاری بەسەردا هاتوو، ئەمە وایکردوو لە سەرھەڵدانی سۆفیگەریی ئیسلامی بەپێی سەردەمەکان هەتا ئەمڕۆ پێناسەگەلیکی جیاواز بخریتە ڕوو، کە بەرجەستەکەری سەردەم و ڕەوشی تەریقەتی سۆفیگەریی ئیسلامی بوون لە قوناعی جۆراو جۆرەکاندا.

(محیدین ئیبن عەرەبى ٦٣٨ک/١٢٤٠ز م) وتویەتی: (پیاوانی تەریقەتی پەروردگار وتوویانە سۆفیگەری ئاکار و هەلسوکەوت و ڕەفتارە، هەربۆیە هەرکەس ئاکار و هەلسوکەوت و رەفتاری لە تۆ زیاتر و بەرزتر بوو، ئەوا لە سۆفیگەرییدا لەتۆ زیاتر و بەرزترە)^(١).

(ئین خەلدون ٨٠٨ک/١٤٠٥ز م) پێی وابوو سۆفیگەریی لەو زانستە شەریعیە بەدیھینراوانە یە کە گەلی موسلمانان بەدەستی هێناوە و لە بنەرەتیشدا تەریقەتی پیاوچاگانى پێشینە و گەرە هاوێلان و شوینکەوتوووان بوو، هەرۆھا تەریقەتی راستی و هەقیقەتی چینه باشەکانی دواى ئەوانیش بوو، بنەرەتی سۆفیگەریی بەردەوامی مانەوہیە لە سەرپەرستشی خودای مەزن و یەکلایى بونەوہیە بۆی، و ڕوو وەرگێرانە لە دنیاو خویشییەکانی^(٢).

هەرچەندە سەرھەتاکانی ناوی سۆفی بۆ سەدەى یەکەمی کۆچی دەگەریتەووە، بەلام تاكو سەردەمانیکی دواتر هیچ گروپ و دەستە یەک بەناوی گروپی سۆفییەکان یان تەریقەتی سۆفیگەریی دەرئەکەوت، لەبەرئەوہی لە سەرھەتاکانی سەردەمی ئیسلامدا کاتیک پێغەمبەری ئیسلام (د.خ) لە ژياندا بوو، موسلمانان لە کۆمەلگەى ئیسلامیدا سەرقالی دینداری و جیبەجێکردنی ئەرکە ئاینیەکانیان بوون، و هەمووشیان یەک گروپ بوون بەبێ ئەوہی ببە چەند گروپ و پارچە یەکەوہ^(٣)، بەلام دواتر لە سەردەمی هاوێلانى پێغەمبەر(د.خ) و لە پاشاندا شوینکەوتوووانى هاوێلاندا و ئەوانەى لە پاش ئەوان هاتن ڕەووشەکە گۆرا، موسلمانان بەزوری بەرەو دنیاویستی رۆیشتن، بەتایبەتی دواى کرانەوہی موسلمانان بەروى ناوچەکانى دەورووبەردا، و چونەدەرەوہیان لە ناوچەکانى نیمچەدورگەى عەرەبى، وئەو فراوانبونە بەرچاوەى

(١) الفتوحات المکیة، دارالکتب العلمیة، بیروت، ١٩٩٩م، ج ٣، ص ٤٠. عەبدوللا ئەحمەد محمد: تەسەوف و سۆفیگەری سەرھەڵدان و قوناعەکانى گەشەکردنی، زنجیرەى بڵاوکراوہکانى ناوہندی کوردستانی بۆ تووژینەوہ لە مەلەکانى و قەیرانەکان، سلیمانی، ٢٠٢٠، ص ٥.

(٢) مقدمة ابن خلدون، دار القلم، بیروت، ١٩٨٤م، ص ٤٦٧.

(٣) محمد ابو زھرة: الوحدة الاسلامیة، دار الرائد العربى، بیروت، ب.س، ص ٥٨.

سنوری موسلمانان له سهردهمی دهسهلاتی خهلیفهکانی راشیدین و ئومهوی و عه‌بباسیدا هاته ئاراوه، ئه‌وه بووه هۆی ئه‌وهی به‌شیک له موسلمانان زیاتر سه‌رقالبوون به‌دنیا هه‌لبژێرن، وه‌روه‌ها له پاش سه‌ره‌ه‌لدانی مملانی ناو‌خۆییه‌کانی نیوان موسلمانان ره‌وشیکی هه‌نایه‌ئاراوه که کۆمه‌لیک له موسلمانان په‌یدا بوون و پێیان ده‌وترا (زه‌هاد، عباد) که دنیایان پشت گوێخست و زیاتر گرنگیان به‌ دینداری ده‌دا، و رۆژی دواییان کرده ئامانجی سه‌ره‌کی خۆیان^(۱).

ئاینداری موسلمانان له سه‌ره‌تادا به‌جۆریک بوو که به‌یه‌که‌وه، به‌بێ جیاوازی روبه‌روی هه‌ر کێشه‌یه‌ک ده‌بوونه‌وه که به‌هاتایه‌ته ئاراوه هه‌روه‌ها له پێناو چاککردنی ره‌وشی موسلماناندا و له به‌رژه‌وه‌ندی ئاینی ئیسلام و موسلمانان تیکرا به‌ شدار بوون له‌غه‌زاکردنی ناوچه‌کانی دیکه‌دا، به‌لام پاشتر کۆمه‌لیک په‌یدا بوون که له ترسی خوداو له پێناو پاراستنی خودا رۆژی دوایی، بیر له گوشه‌گیری و وازه‌ینان له‌دنیا بکاته‌وه، ئه‌مه‌ش به‌سه‌ره‌تای سه‌ره‌ه‌لدانی سو‌فیگه‌ری له ئیسلامدا داده‌نریت، پاشان ئه‌م زاهید و عابدانه ورده ورده له‌بابه‌تی نیوه‌ند گیری که ئیسلام زۆر جه‌ختی له سه‌رکردووه‌ته‌وه کاریان ده‌کرد، و ته‌ریقه‌ته‌که‌یان شیوازیکی تری وه‌رگرت که هه‌ندی‌کجار دووربووه له رینماییه‌کانی خودی ئاینی ئیسلام، له‌م باره‌یه‌وه ده‌وتریت (جاحز و ئیبن جوزی) باسی زیاتر له چل که‌سیانکردووه که ئاینداری روکه‌ش و ناخیان ئه‌نجام داوه، به‌لام زیاتر گرنگیان به‌ دینداری ناواخی داوه که ئه‌مانه جۆریک بوون له سو‌فی له‌وانه (ئه‌بو زه‌ری غه‌فاری ۳۲/ک ۶۵۲زم، وه‌یسی قه‌ره‌نی ۳۵/ک ۶۵۵زم، حوزه‌یفه‌ی یه‌ممان ۳۴/ک ۶۵۴زم و سو‌هه‌یبی رۆمی ۳۷/ک ۶۵۷زم)^(۲).

له کۆتاییه‌کانی سه‌ده‌ی (۲/ک ۸ز) و به‌ماوه‌یه‌کی که‌م پێش سالی (۲۰۰/ک ۸۱۵ز) له‌گه‌ل ده‌رکه‌وتنی چه‌ند گروپیکی دیکه‌ی ئیسلامی سو‌فیه‌کانیش ده‌رکه‌وتن، که‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌تیان هه‌بوو، که له ره‌فتار و روکاری ده‌ره‌وه‌یاندا له‌خه‌لکی دیکه نه‌چوون، ئه‌مانه ناوی سو‌فییان لیتراوه که زۆربه‌یان جل و به‌گی خوریان ده‌پۆشی به‌هۆی هه‌رزانی و ساده‌بیه‌وه، هه‌روه‌ها دورله‌خه‌لکی له هه‌ندی‌ک ناوچه‌ی دوره‌ده‌ست له بیابان و ده‌شت و ئه‌شکه‌وته‌کان دوور له ئاوه‌دانی ده‌ژیان و گه‌راون^(۳).

(۱) قاسم غنی: بحث در آثار و افکار واحوال حافظ، چ ۲، چاپخانه ایکان، تهران، ۱۳۹۹م، ص ۵۷۲.

(۲) فریدالدین العطار: تذکرة الاولیاء، ترجمه: محمد الاصلی الوسطانی الشافعی، تحقیق: محمد ادیب الجادر، ط ۱، دار مکتبی للطباعة والنشر، دمشق، ۲۰۰۹م، ص ۸۳.

(۳) ابوقاسم عبدالکریم القشیری: الرسالة القشیریه، تعلیقات: زکریا بن محمد الانصاری، دار جوامع الکلم، القا‌ره، ب.س، ص ۷: غنی: بحث در آثار و افکار و احوال حافظ، ص ۵۷۵.

هەر له سەدەى (٢٠/٨ز) بۆ يەكەمىن جار جىگەيهكى تايبەت بە سۆفییەكان دروستكرا له ناوچەى (رملە) له (فەلەستین) له سەردەستى گەورە سۆفى ئەو سەردەمە (ئەبوهاشمى كوفى ١٦٢/ك ٧٧٨ز)^(١)، هەرچەندە ئەمە نەبوو تە ھۆى ئەو ھى سۆفییەكان نىشتەجى بكات و پابەندىان بكات بە جىگەيهكى تايبەتەو، چونكە تا سەردەمانىكى دواتر سۆفییەكان لەگەران و ھاتووچۆدا بوون و لەسەر خىرو يارمەتى موسلمانان ژيان، له بەناوبانگترین سۆفییەكانى ئەوكاتە (ئىبراھىم ئەدھەم ١٦٢/ك ٧٧٨ز) و (زوتەلنونی ميسرى) بوون^(٢).

لەم كاتەدا سۆفییەگەرى بەتەواوتى پى نەگەيشتوو، ھەر ھەھا كارىگەرى دروست نەكربوو، تەنانەت لە سەر رەگەزە سەرەكییەكانى عىرفان وەك (يەكتاپەستى) و (عەشقى خودایى) تووژىنەو، بەدواداچوون نەكراو، جگە لەو ھى ھىچ شتىكى نوئى زیادى نەكرد لەسەر بنەماى سۆفییەگەرى، سۆفییەكان زیاتر خەرىكى دابرا و دنیا نەویستى و قەناعەت بوون، تەنھا عارفىك زیاتر لەسەر (عەشق و خووشەویستى خودایى) قسەى كردی، و كەمتر گرنكى بابەتى (دنیا نەویستى) و (قەناعەت) دابیت، (رابیعی عەدەوى ١٨٩/ك ٨٠٤ز م) بوو^(٣).

له سەدەى (٣٠/٩ز) سۆفییەگەرى پى نایە قوناغىكى دیکەو، كە دواتر بە قوناغى زىرین ناسرا، لەم قوناغەدا سۆفییەكان لە چوار چۆو ھى لەخەلك دابرا و پەرش و بلاوى و دنیا نەویستى و دورە پەریزى ھاتنە دەرەو، سۆفییەكان بىدار بوونەو و رویانكردە خەلكى و قسەكردن دەر بارەى عەشق و خووشەویستى خودایى و خزمەتکردنى خەلك و قوربانى بەخودان و گرتنەبەرى رىگایەكى تەواو عاریفانە. (جونیدی بەغدادى) و (بايەزیدە بوستامى) له دامەزرىنەرانى ئەم قوناغەى سۆفییەگەرى بوون، لەم قوناغەدا سۆفییەكان بايەخیان دا بە رامان و بىر كردنەو و سەرنجدان و ئىدى خاكىبوون و دنیا نەویستى بوو مېتۆدىكى رۆحى^(٤).

ھەر لە سەدەى (٣٠/٩ز) سۆفییەكان دەستیانكرد بەخویندنى زانستە جوړاو جوړەكان و رینوینىكردنى خەلكى و لەگەل ئەمانەشدا نوسىنى ژمارەيك پەرتووك و لىكدانەو ھى قورئان و فەرمودە و تەو بىرورای زاناو پیاو چاكان و شىخە گەورەكانى ئىسلام دەر كەوت، سۆفییەكان

(١) غنى: بحث در آثار و افكار و احوال حافظ، ص ٥٧٥.

(٢) ئەمىن شىخ علاء الدین نەقشبەندى: تەصەووف چى يە ؟، كىتیبخانەى بىخود، سلیمانى، ٢٠١٥ز، ص ٣٠٩.

(٣) عبدالرحمن بدوى: شهيدة العشق الاهی رابعة العدویة، مكتبة النهضة المصرية، القاهرة، ١٩٦٢م، ج ٢، ص ٦٥-٧٥.

(٤) محمد بن علی التهانوی: كشاف اصطلاحات، الفنون والعلوم، تقدیم و اشراف و مراجعة: رفیق الاعجم، ج ٢، مكتبة لبنان للانتشارات، بیروت، ١٩٩٦م، ص ٧١١.

بەتەواوەتی لە دەوری یەکتەر کۆبوونەووە و وازیان لە پەرتەوازەیی و دوورکەوتنەووە لە کۆمەلگا هێناو شاری (بەغداد) یان کردە ناوەندیکی سەر بەخۆ بۆ کۆبوونەووەکانیان^(۱).

لەم سەردەمەدا گۆرانکاریهکی باشتەر رویدا و سۆفیگەریی گەیشتە قۆناغیکی پیشکەوتووتر، یەکیک لە گۆرانکاریه گرنهگەکانی ئەم قۆناغە ئەووە بوو زمانی عیرفانی چوووتە ناو بابەتی سۆفییهکان بەشیوہیەکی خیرا بلاو بووتەو، هەر و هەر سەرەتای سەرەلانی تەریقەتە سۆفیگەرییهکان بۆ ئەم سەردەمە دەگەریتەووە، لەم بارەیهووە (هجویری) ئاماژەیی بە چەند تەریقەتیکی جیاواز کردووە، هەرچەندە ئەم تەریقەتانە زۆر سادە بوون و شیوہیەکی فراوان و خاوەن خانەقایی بەناوبانگ نەبوون، بەلام بەناوی جیا جیا هەبوون وەک (محاسبیە، قساریە، تەیفوریە، بەستامیە، سەیلیە، حلیمیە، خزاریە، خفیفیە و سیاریە)^(۲).

لەکۆتاییهکانی سەدەیی (ک/۹ز) لە سەردەستی بەشیک لە سۆفییهکان بناغەیی بیرو باوهری (وحدة الوجود) دانرا لە ریبەرە بەناوبانگەکانی ئەم رەوتە (حوسەینی کوری مەنسوری بەیزاوی) کەبە (حەللاج) ناسرابوو، کەخاوەنی وتەبەناوبانگەکەیی (انی انا الحق) بوو، لە بواری سۆفیگەریدا ئەم وتەیهی بەوپەری خۆشەویستی خودایی دادەنرا، هەرلەسەر ئەم وتەش لەسیدارەدرا^(۳). لە دواي لەسیدارەدانی حەللاج ریبەرانی سۆفیگەریی ئەوسەردەمە، سۆفی و پەیرەوانیان ئاگادار کردەووە، کە نەهینیەکانیان بپاریزن و لەدلی خۆیادا بیهیننەووە بۆ کەسی باس نەکەن و بیدەنگی هەلبژیرن^(۴).

لە دواي سەدەیی سنیەمی کۆچییهووە، تەریقەتە سۆفیگەرییهکان لە گەشەکردن و بەرەوپیشچونی فراواندا بوون لەسەردەستی کۆمەلێک کەسایەتی دیاری ئەم سەردەمەیی سۆفیگەریی وەک (ئەبو بەکری شیبلی) و (ئەبو تالبی مەکی) و (ئەبولحەسەنی خرقانی) کۆمەلێک پەرتوکی بواری سۆفیگەریی نوسران. لەسەدەکانی (۴_۵ ک/۱۰_۱۱ز) زۆر بەی ریبەرە گەورەکانی سۆفیگەریی کەوتنە چالاکیی بۆ بلاوکردنەووەی هزری سۆفیگەریی ئیسلامی، هەر لەم دووسەدەیهدا سۆفیگەریی گەیشتە ئاستی پیگەیشتن و کاملبوون و بناغەسەرەکیهکانی

(۱) عبد المنعم الحفني: معجم المصطلحات الصوفية، دار المسيرة للطباعة، عمان، ۱۹۸۷م، ص ۱۲۶.

(۲) علی بن عثمان هجویری: کشف المحجوب، بەکوشش: نوکو فسکی، تهران، ۱۳۵۸، ج ۱، ص ۲۱۹.

(۳) طه عبدالباقي سرور: الحسين بن منصور الحلاج شهيد التصوف الاسلامي (۲۴۴_۳۰۹)، مؤسسة هنداوي للتعليم والثقافة، القاهرة، ۲۰۱۲م، ص ۲۷.

(۴) فرحناز رفعت جو: العرفان الصوفي عند جلال الدين الرومي، ط ۱، دار الهادي، بيروت، ۲۰۰۸، ص ۲۴۷.

سۆفیگه‌ریی دانران و شیوازی بیرکردنه‌وه‌ی گه‌وره شیخه‌کانی ئەم ته‌ریقه‌ته‌ ده‌رکه‌وت و که‌وته‌ن ب‌لاو‌کردنه‌وه‌ی بی‌رو‌پ‌اکانیان^(۱).

له‌م دو‌وسه‌ده‌یه‌دا خانه‌قا‌کان ده‌رکه‌وتن وله‌ناو‌چه‌کانی جیهانی ئیسلامیدا ب‌لاو‌بو‌ونه‌وه، و بو‌ونه‌جیگه‌یه‌ک ب‌و‌ کۆبو‌نه‌وه و به‌جیگه‌یان‌دی ئەرکه‌ ئاینه‌کانی سۆفییه‌کان و ده‌رویشه‌کان، له‌م سه‌رده‌مه‌دا کۆمه‌لیک له‌ سۆفییه‌کان له‌ بنه‌ما‌کانی ئاینی ئیسلام دو‌ورکه‌وتو‌ونه‌ته‌وه له‌وانه (ئه‌بو‌لعه‌باسی قسابی ئامولی)^(۲) و (ئه‌بو‌لقاسمی کرگانی) که‌ به‌لایه‌نگرانی شه‌یتان ناسرابوون^(۳). له‌گه‌ل ئەمانه‌شدا کۆمه‌لیک هه‌بوون که‌پابه‌ندیان به‌ شه‌ری ئاینی ئیسلامه‌وه هه‌بووه، و هه‌ولیانداوه به‌ما‌کانی ئاینی ئیسلام وه‌ک خۆی جیه‌جی بکه‌ن، له‌ گرنگترین ئەو که‌سانه‌ش (ئیسحاق کازونی، و ئیبن باکویه) بوون، له‌ به‌رئه‌وه‌ی که‌ (شیخ ئیسحاق) غه‌زای دژی کافره‌کان کردووه و مملانی و دژایه‌تی زه‌رده‌شتیه‌کانی کازو‌نی کردووه نازناوی (شیخ غازی) یان پییبه‌ خشیوه^(۴).

له‌سه‌ده‌ی (۶_۷/۱۲_۱۳ز) سۆفیگه‌ریی به‌ره‌و پی‌شچونی زۆری به‌خۆوه‌ بینی، سه‌رباری ئەوه‌ی ژماره‌یه‌ک زۆر کتیب له‌و باره‌یه‌وه‌ نوسران، ژماره‌یه‌کی زۆریش له‌ به‌ره‌می ئەده‌بی وه‌ک شعرو په‌خشان، له‌لایه‌ن سۆفییه‌ عاریفه‌کانی ئەوسه‌رده‌مه‌وه‌ نوسران و ب‌و‌یه‌که‌مجار بابه‌تی (حکمه‌تی ئیشراق) له‌سه‌رده‌ستی (شیخ شه‌هابه‌دین سوهره‌وردی)^(۵) هاته‌ ئاراوه^(۶). له‌سه‌ده‌ی (۷_۱۳ز) له‌ سه‌رده‌ستی (م‌حیه‌دین ئیبن عه‌ره‌بی) له‌ ریگه‌ی ئاو‌یته‌کردنی (عیرفان) و (حیکمه‌تی ئیشراق) بابه‌تیک به‌ناوی (عیرفانی زانستی) هاته‌ ئاراوه^(۷). پاشان قوتابخانه‌ی

(۱) عبد المنعم الحفني: معجم المصطلحات الصوفية، ص ۶۹.

(۲) زه‌را زارع: جایگاه ابوالعباس قصاب املی در تبرنامه شیخ اشراق، فصلنامه علمی، پژوهشی پژوهشنامه ادیان، سال ۹، شماره ۱۸، پاییز زمستان، ۱۳۹۴، ص ۲۹.

(۳) عین القضاة همدانی: نامها، علینقی منزوی وعفیف عسیران، تهران، ۱۳۶۲، ج ۱، ص ۹۷.

(۴) محمود بن عثمان: فردوس المرشديه، به کوشش: ایرج افشار، تهران، ۱۳۵۸، ج ۱، ص ۱۸۰-۱۸۵.

° ناوی (شهاب الدین یحی کوری حبش کوری امیرک ابوفتح سه‌روردی)یه، ناسراوه به (شیخی ئیشراق)، (شیخی کوژرا و شیخی شه‌هید)یشی پنده‌وتریت، له‌سالی (۵۴۹/ک/۱۱۵۵ز)له‌ زنجانی ئیران له‌ دایک بووه، و له‌سالی (۵۸۷/ک/۱۱۹۱ز) له‌ قه‌لای حه‌له‌ب به‌ فه‌رمانی سه‌لاحه‌دینی ئەیوبی ده‌کوژریت. بۆزانیاری زیاتر بروانه‌(شمس الدین محمد تبریزی:مقالات،تصحیح وتعلیق:محمد علی موحد،انتشارات خوارزمی، تهران، ۱۳۶۹، ص ۲۹۵-۲۹۶).

(۷) عه‌بدو‌لا مه‌لا ئەحمه‌د ئەحمه‌دئاوایی: نه‌قشبه‌ندی ونه‌قشبه‌ندییه‌کان، چ ۱، چاپخانه‌ی هه‌ژار موکریان، هه‌له‌بجه، ۲۰۱۸، ل ۴۰.

(۷) هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۴۱.

(مهولهوی ئیرانی دهرکهوت)، گرنگیهتی تایبہ تیان دہدا بہ (دونیا نہویستی) و (خوداپہرستی) (یادی خودا) ، پاشان ہەر له سہدہی (ک/ ۱۳) سؤفیگہرییی زانستی له قوتابخانہکانی و ہک قوتابخانہی (جہلالہدینی رومی)، له پال زانستہکانی دیکہدا دہخوینران و توژیژینہوہیان لهسہر دہکرا^(۱).

ئەو دوو سہدہیہ گرنگترین سہردہمہکانی سؤفیگہرییی ئیسلامی بوون، چونکہ پەیدا بوونی زۆربہی شیخہ گہورہکان تہریقہتی سؤفیگہرییی لەماوہی ئەو دووسہدہیہدا بوون، ریکخستنہوہی خانہقاکان، و شکگییری و بلاوبونہوہی سؤفیگہرییی لەجیہانی ئیسلامی ہەر لەوکاتہدا بوو. رەوشی سیاسی جیہانی ئیسلامی لەم کاتہدا گرنگترین ھۆکاری یارمەتیدہری پەرسەندنی سؤفیگہرییی ئیسلامی بوون، ، لەبەرئەوہی کہ خەلیفہو دەسەلاتدارو وەزیرہکان ریزی زۆریان لە شیخ و سؤفیہکان دہگرت و پاریزیگارو پالپشتی زۆریان لیدہگرتن.

له ئاستی خیلافەتدا ہەر یەک له (موسستہ نجد ۵۵۵- ۵۶۶/ک/ ۱۱۶۰- ۱۱۷۹) (موسستہ نسر ۶۲۳- ۶۴۰/ک/ ۱۲۲۶- ۱۲۴۲) و لەسەرئاستی دەسەلاتی بالا (سولتان تغرل ۴۲۹- ۴۵۵/ک/ ۹۹۵- ۱۰۶۳) سەلجوقی، و لە وەزیرہکان و ہک (نیزامولمولکی توسی ۴۰۸- ۴۸۵/ک/ ۱۰۱۷- ۱۰۹۲) ، ژمارہیەک خانہقایان دروستکردووہ و گرنگیہکی تایبہ تیان بہ دروستکردنی خانہقا داوہ، وە لە ناوچەکانی رۆژئاوای جیہانی ئیسلامی کہ لە ژیر دەسەلاتی (سەلاحەدینی ئەیوبی) و پاشان نہوہکانی کہ ہەلگری ئابینزای شافیعی بوون، گرنگیہکی تایبہ تیان بہ بواری سؤفیگہرییی داوہ، و ہەر لەم چوارچیوہیہشدا ژمارہیەک خانہقایان دروستکردووہ^(۲). ہەر ئەم گرنگی پیدانہی بواری سؤفیگہرییی لەلایەن دەسەلاتدارہکانہوہ، بووہ ھۆی ئەوہی کہ ژمارہیہکی زۆر خانہقا بلاوبووہوہ و نیزامی خانہقاکان پەریان سەند، و بواری ئابووری خانہقاکان باشتەر بووہ، لەپال خویندن و خویندہواریدا، خانہقاکان بوونہ خواوہن مەراسیمی ئابینی تایبەت بہ خویان، و ریزی گرنگیپیدانی خانہقاکان بووہ ھۆی زیاد بوونی ژمارہی سؤفی و پەیرہوکارانی بواری سؤفیگہرییی، ہەر ئەو زیاد بوونہی ژمارہی سؤفیہکان وایکرد خانہقا بو ژنہ سؤفیہکانیش بیتہ ئاراوہ، کہ خودی ژنان خویان سەرپەرشتیان دہکرد، لە بەناوبانگترین رباتی

(۱) شہاب الدین عمر السہروردی: عوارف المعارف، تحقیق: توفیق علی، احمد عبد، مکتبۃ الثقافۃ الدینیۃ، القاہرہ، ۲۰۱۴م، ص ۱۲۵.

(۲) احمد بن علی المقریزی: المواعظ والاعتبار بذكر الخطط والاثار، بہ کوشش: محمد زینہر و مدیحۃ شرقاوی، القاہیرہ، ۱۹۹۸، ج ۳، ص ۵۷۰.

تایبەن بە ژنان (بغدادیە) لە قاهیرە بەسەرپەرشتی (زینب بنت ابو برکات) و خانەقای (فاطمە الرازیە) لە بەغداد^(۱).

پەرەسەندنی خانەقاکان و زۆربونی ژمارەیی سۆفیەکان زیادبوونی ژمارەیی شیخەکانی بواری سۆفیگەریی بەدوادا هات، و هەندیک لەم شیخانەش تەریقەتی تایبەت بەخۆیان دامەزراند لەوانە (ئەبونەجم سوهرەوهردی/ک/۶۱۸/۲۲۱ز، و شەهابەدین سوهرەوهردی/ک/۶۳۲/۲۳۴ز) م) که دامەزرینەرانی تەریقەتی (سوهرەوهردی) بوون، و (نەجمەدین کوبرا/ک/۶۱۸/۲۲۱ز م) بنیادنەری تەریقەتی (کوهرەویە) بوو، (عەبدولقادر گیلانی/ک/۵۶۱/۱۱۶۵ز م) بنیادنەری تەریقەتی (قادر) و (خواجە ئەبو یەعقوب هەمەدانی) بنیادنەری تەریقەتی (خواجەگان) ، و (روزبەهانی بقلی شیرازی) دامەزرینەری تەریقەتی (روزبەهانی) ، ئەم پیشکەوتنەیی سۆفیگەریی لەسەدەیی (۶_۷/۱۲_۱۳ز) بەواتای ئەو دەهات که جیهانی ئیسلامی سۆفیگەریی قبولکردوو لە نیووی دووهمی سەدە (۷/۱۳ز) بە دواوە رەوشی جیهانی ئیسلامی بەگشتی گۆرانی بەسەرداهاات بەهۆی هێرشێ مەغۆلەکان و دەست بەسەرداگرتنی بەغداي پایتاختی خیلافەتی عەباسی، رەوشی سۆفیگەریی گۆرانکاریەکی زۆری بەسەردا هات، چونکە پیش هاتنی مەغۆلەکان لە زۆربەیی شارو ناوچەکان شیخ و سۆفی و خانەقا بونی هەبوو^(۲)، وەبەگەشتنی مەغۆلەکان بە هەیهک لەم ناوچەو شارانە ژمارەیهک سۆفیان کوشت، و دەستیشیان لە کوشتنی شیخەکان نەدەپاراست و (نەجمەدین کبرا) ش نموونە ئەو شیخانە بوو که مەغۆلەکان کوشتیان^(۳)، هەرۆهک ژمارەیهک سۆفیەکان توشی ئاوارەیی هاتن، و ژمارەیهک لە پەیرهوکارانی بواری سۆفیگەریی بەرەو ناوچەکانی هیند هەلاتن وەک (شیخ نەجمەدین رازی)^(۴).

بەلام ئەم رەهوشە زۆری نەخایاند و سۆفیگەریی گرنگی پەیدا کردەووە و جاریکی تر سۆفیگەریی لەناو چینەکانی کۆمەلگە، سۆفیەکان بە ئاشکرا دەستیانکردوو بە جیبەجیکردنی رپۆرپەسمەکانی بواری سۆفیگەریی، لەبەرئەووەی که ئیلخانیهکان بەشیک بوون لە مەغۆلەکان چونە ناو بواری سۆفیگەریی، و سەرکردەکانی ئیلخانی وەک (غازان خان ۶۹۴ - ۷۰۳ ک/۱۲۹۴_۱۳۰۳ز) و (ئەلجایتو ۷۰۳ - ۷۱۶ ک/۱۳۰۳_۱۳۱۶ز) و (ئەبو سەعید ۷۱۷ - ۷۳۶

(۱) سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان في تاريخ الاعيان، تحقيق: مسفر بن سالم بن عريج الغامدي، منشورات

مركز احياء التراث الاسلامي، مكة المكرمة، ۱۹۸۷م، ج ۱، ص ۱۲۶.

(۲) غني: بحث در آثار و افكار و احوال حافظ، ص ۹۷.

(۳) عبدالله بن نجم رازی: مرصاد العباد، ج ۱، ص ۱۹-۲۰.

(۴) نورالدين عبدالرحمان جامي: نفحات الانس من حضرات القدس، مقدمه و تصحيح و تعليقات: محمودعابدی،

انتشارات اطلاعات، تهران، ۱۳۷۰، ج ۱، ص ۴۲۷.

ک/۱۳۱۷-۱۳۳۵) و وهزیرهکانیان وهک (رهشیده دین ۷۱۸/ک/۳۱۸/ازم) و کوره که ی (غیاسه دین ۷۳۶/ک/۱۳۳۵/ازم) بوونه به شیخ له بواری سو فیگه ریی و په یوه ندیان له گه ل شیخ و سو فییه کان په یدا کردووه و گرنگیان به خانه قاکان داوه^(۱). له سه رده می دهسه لاتی ئیلخانیه کانداهو ناوچانه ی که دهسه لاتیان به سه ریدا هه بوو چهنده ها خانه قاو ته کیه و گوشه ی شیخ و موریده کانیان هه بوون، وبه نازادی ریوره سمی ته ریه تیان به نه جام گه یاندووه، و گرنگیان به دروستکردنی خانه قاو ته کیه داوه و بایه خیان به شیخ و پهیره وانی بواری سو فیگه ریی داوه^(۲).

له دوای روخانی عه بباسیه کان سو فیگه ریی پی نایه قوناغی کی دیکه ی، و که سایه تیه گوره کانی ئابینزای شیعه که وتنه جموجل و چهند ته رقه تیکی سو فیگه ریی شیعه مه زه بیان دامه زراند^(۳)، له قوناغه دا دهسه لاتداره کان توانیان شیخه کان له خو یان نزیک بکه نه وه و له خزمه تی خو یاندا به کاریان به هیئن، نمونه ی به کارهینانی ته ریه تی (حروفیه) له لایهن فه رمانره واکانی قهره قوینلو^(۴).

هه رچهنده له سه رده مه کانی پیشوتردا پیویستبو سو فییه کان مالی دنیایان نه ویت، له دوای هاتنی دهسه لاتی ئیلخانان، گورانکاری به سه ر ئه و بیرو باوهره کونه ی جاراند هات، و بیرو باوهری کی دیکه هاته ئاراهه که ده کریت سو فی مال و سامانی هه بیته، به لام نابیت رو حی دل به سته ی ئه و سه روته و سامانه بیته و ده بیته ئه و سه روته و سامانه که که سی سو فی به ده سته ی دینیت به ریگه یه کی دروست بیته، وه که سی ساماندار نابیت خو ی به خاوه نی ئه و سه روته بزانیته، و به لکو ده بیته خو ی به به ریوه به ری ئه و سامانه بزانیته که خودا خستویه تی به رده سته ی، و جگه له سه رفکردنی بری کی پیویست له و سامانه بو خودی سو فییه که، ئه وه ی ئه مینیته وه له و سامانه ی ده سته ی ده که ویت ده بیته بییه خشیت^(۵). له نمونه ی ئه م سو فییه ده ره به گایه تی وهک (شیخ عوبه یدولا) که نازناوی (خواجه ئه حرار) بووه، له سالی (۸۶۰-۸۹۶ ک/۱۴۵۵-۱۴۹۰/از) شیخی کی گوره ی ته ریه تی نه قشبه ندی بووه و که سایه تیه کی گرنگ و

^(۱) رشید الدین فضل الله همدانی: تاریخ مبارک غازانی، داستان غازان، تصحیح: کارل یان، مطبعه ستیفن اوسین، هیتفورد، ۱۹۴۰م، ص ۲۰۹-۲۱۵.

^(۲) رابیع فتاح خو شناو: کوردستان له سه رده می قهره قوینلو ئاق قوینلو، چ ۱، چاپخانه ی زانکوی سه لاهه دین، هه ولیر، ۲۰۲۰، ل ۴۲۲.

^(۳) کامل مصطفی الشیبی: الفكر الشيعي والنزعات الصوفية حتى مطلع القرن الثاني عشر الهجري، ج ۱، ص ۹۲؛ شیرین بیانی: دین و دولت در ایران عهد مغول، چ ۳، مرکز نشر دانشگاهی، تهران، ۱۳۸۹، ج ۲، ص ۴۸۲.

^(۴) خو شناو: کوردستان له سه رده می قهره قوینلو ئاق قوینلو، ل ۴۲۳.

^(۵) عبدالرفیع حقیقت (رفیع): مکتبه ای عیرفانی در دوران اسلامی، چ ۱، چاپخانه ی احمدی، تهران، ۱۳۸۳، ص ۲۳۰.

کاریگری بووه له بواری سیاسی کهله سه‌ردهمی حکومه‌تی ته‌یمورییه‌کاندا بووه، خاوه‌نی
ریژه‌یه‌کی زۆر سه‌روهت و سامان بووه^(۱).

^(۱) رفیع: مکتبه‌های عیرفانی در دوران اسلامی، ص ۲۳۳.

به‌شی یه‌که‌م:

ره‌وشی سو‌فی‌گه‌ریی و په‌یوه‌ندی‌یه‌کانی به شیعه‌گه‌ری‌یه‌وه له
سه‌ده‌کانی (۸-۹ک/۱۴-۱۵ز) .

باسی یه کهم: رهوشی سوئی و ته ریه تی سوئی گه ری له ئیراندا له سه ده کانی (۸-۹ک/۱۴-۱۵ز).

ته و هری یه کهم: رهوشی سوئی گه ری له ئیراندا پیش سه ده ی (۸ ک / ۱۴ز):

ناوچه کانی ئیران پیش گه یشتنی ئایینی ئیسلام و سه ره له دانی سوئی گه ری ئیسلامی، جو ره
شاره زاییه کیان له سه ر سوئی گه ری هه بووه، هه رچه نده جیاوازییه کی زوره هه بووه له نیوان نه و
سوئی گه رییه ی پیشتر له کومه لگه ی ئیراندا هه بووه له گه ل سوئی گه ری ئیسلامی، به لام نه م
ئاشناییه رۆلکی گرنگی بینووه له بلا بوونه وه ی سوئی گه ری ئیسلامی له ئیراندا، نه وه ش
وایکردووه دواتر ئیران بیته پیگه یه کی گرنگی سوئی گه ری ئیسلامی^(۱).

له ئیراندا پیش گه یشتنی ئایینی ئیسلام، سوئی گه ری له و بیروباوهره ئایینیانه ی له کومه لگه ی
ئیراندا هه بوون سه رچاوه ی گرتبوو، وه ک ئایینه کانی (زه رده شتی، مانی و مه زده کی)، یان ریگه ی
ئاویته بوونی ئیرانیه کان له گه ل ناوچه کانی ده ره وه ی ئیران، وه ک ناوچه کانی هیند و چین
له خو ره له توه که پیگه ی ئایینه کانی (تاوی و بودایی) بوون، له گه ل ناوچه کانی (ئاناتولیا و
شام)، که پیگه یه کی گرنگی ئایینه کانی (جوو و مه سیحی) بوون، هه ری هک له و بیروباوهره
خاوه نی ته ریه تی سوئی گه ری خو یان بوون^(۲).

نه و پیشینه یه ی کومه لگه ی ئیران له سوئی گه رییدا یارمه تیده ریکی گرنگبووه له گه شه سه ندنی
سوئی گه ری ئیسلامی، به شیوه یه ک به شیکی زوری نه و که سانه ی سه ر مه شقی ته ریه تی
سوئی گه ری بوون له ئیسلامدا، دانیشتوانی نه و ناوچانه بوون، که پیشتر ده سه لاتی
(ساسانیه کان) یان تیدا هه بووه^(۳)، که ده کاته خاکی و لاته کانی عیراق و ئیرانی نه مپرو، له وانه
وه ک (ئیبراهیم نه ده مه م ۱۶۲ک/۷۷۸ز م، حه سه نی به سری ۱۱۰ک/۷۲۸ز م، نه بوهاشمی کوفی
۱۶۲ک/۷۷۸ز م و شه قیق به لخی ۱۹۴ک/۸۰۹ز م) که نه م که سایه تیانه له سوئی گه کان یه که مینه کانی

(۱) غنی: بحث در آثار و افکار و احوال حافظ، ص ۵۶۴.

(۲) عبدالحسین زرین کوب: جستجو در تصوف ایران، ج ۱، انتشارات امیر کبیر، تهران، ۱۳۵۷، ص ۱-۳.

(۳) سه بارهت به وهی که کئی یه که مین که سه که ناوی سوئی لیتراوه دکتور نه لشیبی ده لیت (لیکولیاران رایان
جیا یه له سه ر نه وه ی یه که م که س کتیه که به سوئی ناسراوه، ئایا (جابری کوری حه یان ه) ۱۹۴ک/۸۱۰ز)، یان
(نه بوهاشمی کوفی) له سالی (۱۵۰ک/۷۶۷ز) یان سالی (۱۶۲ک/۷۷۸ز) کوچیدوایکردوه، یان (عه بده کی سوئی
له سالی (۲۱۰ک/۸۲۵ز) کوچی دوایکردوه، که هه رسن که سایه تیه که ش خه لکی شاری کوفه ن، هه رکامیکیان بیت
گرنگ نه وه یه که شاری کوفه له عیراق یه که م پیگه ی سوئی گه رییه ی ئیسلامیه. بو زانیاری زیاتر بروانه/ (کامل
مصطفی الشیبی: الصلة بين التصوف والتشيع، ط ۳، دارالاندلس للطباعة و النشر و التوزيع، بیروت، ۱۹۸۳،
ص ۲۸۷).

ئىسلامى بوون و بلاوه پيگهري تهرىقهت و سؤفيگهري بوون، ئەوسؤفيگهرييه ش خالى هاوبهشى له گه ل سؤفيگهري سهردهمى ساسانى هه بووه^(۱)، ئەمەش تويزه رانى سؤفيگهري و عيرفانى ئيرانى گه ياندووه ته ئەو باوه رەي كه سهرچاوه ي سؤفيگهري ئىسلامى له بنه رتدا ده گه رپته وه سهر ئاييني مانى^(۲)، و بنه رپته كه يان له ئاييني زهرده شتى و بيروباوه ره كو نه رۇحانيه كانى هيندستان و هرگرتووه، ههر له بهر ئەمەش زورينه ي رابه رانى سؤفيگهري ئىسلامى له ميژوودا له داىكبووى ناوچه كانى ئيران بوون^(۳)، و به تايبه تى خوراسان ناوچه يه كى گرنگى ره وته عيرفانيه كان بووه، ههروه ها كارىگه ريه كانى راهيبه مه سيحيه كان به سهر سؤفيگهري ئىسلامى ته نها له و ناوچه كانى نيمچه دورگه ي عه ره بى و به شتيك له عيراقدا بووه، ئەم كارىگه ريه ش له سهر ئيران كه متربووه^(۴)، ته نانه ت بيروكه ي خانه قا و ته كيه له (خانه گاه) ي فارسيه وه وهرگيراوه، كه ئەو ووشه يه پيشتر بۇ شويني خوداپه رستى په يره وانى ئايني مانى به كار هاتووه^(۵).

يه كه مين كه س له ئيراندا له سهردهمى ئىسلامدا له بوارى سؤفيگهري ناوى هاتبيت، (ئىبراهيم ئەدهم) سؤفى به ناوبانگى خه لكى خوراسانه، پاش ئەو يش هه ريه ك له (شقيق به لخي)، (فه زلى كورپى عه ياز) بوون، هه رچه نده سؤفيگهري له سهر ده ستى ئەم كومه له سؤفيه نه گه يشووه ته ئاستى پيگه يشتن، به لام ده سپيكيكى گرنگ بووه بۇ سؤفيگهري ئىسلامى له ئيراندا، له سه ده ي (ك۳/۹ز) سؤفيگهري ئىسلامى له سهرده ستى سؤفيه ئيرانيه كانى وه ك (جونه يدى به غدادى ومه نسورى حه لاج) گه شته لوتكه، و پاشان له سهرده ستى (بايه زيدى بوستامى) له ناوچه كانى ئيران په ره ي پي دراوه، و به شيوه يه كى فراوان بلا بوته وه، ههر له كو تاييه كانى سه ده ي (ك۳/۹ز) سؤفييه كانى ئيران له ناوچه ي خوراسان بناغه ي بيروباوه رپى (وحدة الوجود) يان دانا به م رودا وه ش، سؤفيگهري ئىسلامى له ئيران به ره وپيشچوونى به خو وه بينى، و يه كيك له و پيشكه وتتانه دروستبونى (خانه قا) بوو، وه ك شويني ك بۇ كو بونه وه ي سؤفييه كان، و جي به جى كردنى ئه ركه ئايينيه كانيان، كه دواتر ئەم خانه قا يانه له سه ده كانى (۴_۱۰/۱۱ز) به شيوه يه كى به رچاو گه شه يانكرد^(۶)، بيروكه ي (خانه قا) يه كه مجار له ناو گروپى سؤفيگهري (كراميان) له ناوچه ي (سيستان) سه ريه له داوه، گروپى (كراميان) ئاماژه يه بۇ

(۱) زرین کوب: جستجو در تصوف ایران، ص ۱.

(۲) ابراهيم الدسوقي شتا: التصوف عند الفرس، دارالمعارف، القاهرة، ب.س، ص ۱۶.

(۳) جه مال حسين: ده ركه وتنى ته سه وف، گو قارى ئايدى، ژماره ۶۸-۶۹، سالى پانزه هه م، ۲۰۱۵، ص ۱۰۹.

(۴) سعيد نفيسى: سرچشمه تصوف در ايران، كتاب فروشى فروغى، تهران، ۱۳۶۸، ص ۴۸.

(۵) هه مان سه رچاوه، ص ۱۰۳.

(۶) رسول جعفریان: تاريخ ايران از اغاز اسلام تا پايان صفويان، چ ۳، نشر علم، تهران، ۱۳۹۳، ص ۴۱۵.

شوینکه وتوانی (محمدی کوری ئیکرام) که به یه کیک له گروه یه که مینه کانی بواری سو فیگه ری له ئیران له قه له م دراوه^(۱).

له سده ی (۴/۱۰ز)ش سو فیگه ری له ئیراندا پهره سندن زوری به خووه بینی و به درژیایی ئه و سده یه سو فیگه ری به رونی له کومه لگه دا ره نگیدایه وه، له کوتاییه کانی سده ی (۴/۱۰ز) ورده ورده قوتابخانه ی عیرفانی (خوراسان) به سهر قوتابخانه ی عیرفانی شاری (به غداد) سهرده که وت، و به راده یه ک ناوچه ی (نیشابور) له (خوراسان) تا کو سده ی (۷/۱۳ز) بووه پیگه ی سهره کی عیرفانی ئیسلامی، له سده ی (۵/۱۱ز)ش بابته ی سو فیگه ری چووه ناو زمانی فارسی وهک زاراه، نوسراوگه لیک زوری عیرفانی و سو فیگه ری به زمانی فارسی بلاوکرایه وه، گرنگترینیان (به یته کانی باباتا هیر ۱۰/۴۱۰ک/۱۰/۱زم) و (چوارینه کانه ئه بوسه عید ئه بوئه لخره ۳۵۷/۹۶۷زم)^(۲). ته نانه ت له و دوو سده یه دا کومه لیک سو فی به ناوبانگ دهرکه وتوون، که له بواری سو فیگه رییدا خاوه ن پله و پایه ی بهرز بوون، کومه لیک به ره می نوسراویان به جیه یشتووه، که رولیک گرنگیان بینیووه له به ره و پیشبردنی سو فیگه رییدا، هر له م دوو سده یه دا که سایه تیبه گهره کانی سو فیگه ری ده ستیان کردووه به بلاوکردنه وه ی رینماییه کانیان له بواری سو فیگه ری و رینمونیکردنی پهیره وه کاره کانیان، له وانه (ئه بوچه سه نی خه رقانی ۳۵۱/۹۶۲زم، ئه بوبکر شیبلی ۳۳۴/۹۴۵زم، ئه بوچه سه نی غه زنه وی ۴۶۵/۱۰۷۲ز م) به هاتنی سده ی (۶/۱۲ز)ش سو فیگه ری زیاتر چووه ناو ئه ده بیاتی فارسی و به شیوه یه کی دیار پیگه ی خوی په ره پییدا، سو فییه کان توانیویانه هونراوه و کان له کوری ده سه لاتداران به یتنه دهره وه و بومه به سستی عیرفانی و ئاکاری بهرز و پهروه رده ی سو فیانه به کاری به یتن^(۳)، ههروه ها توانیان شیوازیکی نه رمونیانتر ببه خشن به بابته ی هونراوه کان، زوربه ی نوسراوه کان به زمانی فارسی ساده نوسراون، هه ندیک جار ئاو یته به په خشان ی سهرنجراکیش و جوانی و عه شق کراون، له نمونه ی به ره می عاشقانه ی عاریفان (عبر عاشقین) به ره می (روزبه هانی بقلی شیرازی)، و (تمهیدات) به ره می (عه یلقضاتی هه مه دانی) بوون، هه رچه نده بابته ی هونراوه ی فیترکاری له به ره مه کانی (ئه بو سه عید ئه بولخیر) دا هه بوون، به لام باشتترین نمونه بو بابته ی هونراوه ی فیترکاری زانستی (حه دیقه ی سه نایی) عاریفی به ناوبانگ (عه تتار نیشاپوری) ، به ره می (مه سه نوی) هکه ی (مه وله وی) بوو.

(۱) جعفریان: تاریخ ایران از آغاز اسلام تا پایان صفویان، ص ۴۱۵-۴۱۶.

(۲) عبدالحسین زرین کوب: ارزش میراث صوفیه، امیرکبیر، تهران، ۱۳۸۲، ص ۱۴۱-۱۴۳.

(۳) ذبیح الله صفا: تاریخ ادبیات ایران، تهران، ۱۳۶۳، ج ۲، ص ۳۶۹.

ئەم بەرەو پېشچوونە گەيشتە ئەوہى، پېش دەسەلاتى مەغولەکان و بەتايبەتى لەدوای سەدەى(۵/ک/۱۱ز) بەدواوہ، سۆفيگەرىيە لە جيهانى ئىسلامى بگاتە ئاستىكى باشترو خاوەنى ھەبىت، و کارىگەرىيەكى گرنگى لەسەر لايەنى روحى موسلمانان دابنيت، ھەرئەمە وایکردووە ئەو دەسەلاتانەى دەھاتن، پيگەى سۆفييەکان لە بەرچاوبگرن، تاكو بتوانن سوود لە پيگەى سۆفييەکان لە بەرژەوہندى دەسەلاتەكەيان وەرېگرن، وەك چۆن وەزىرى سەلجوقى (نيزامەلمولک) ئەمەى بەشيوەيەكى سياسيانە ئەنجام داوہ^(۱).

لە پاش نەمانى دەسەلاتى سەلجوقى لە سالى (۵۹۰ ک/۱۱۹۴ز)، سۆفييەکان و شىخەکانى سۆفيگەرىيە پيگەو پلەى خويان پاراست، ئەو گۆرانكارىەش لە كۆمەلگەى موسلماناندا لە بواری سياسىيەو ھاتبووہ ئاراوہ، ھىچ كارىگەرىيەكى لە سەر پيگەى سۆفيگەرىيە لەناو خەلكيدا نەبوو، لەبەرئەوہى كە سۆفيگەرىيە لەروى ئايىنيەو ھەكارىگەرىيە لە سەر دل و دەرونى خەلكى دانابوو، ئەمەش وایکردبوو لە كۆتايى دەسەلاتى عەبباسىيەكاندا، خەليفەكان نزىكايەتتيان لەگەل سۆفييە ديارەكان پەيداكردوہ، و خەليفە(ناسرەددينولا ۵۷۵_۶۲۲/ك/۱۱۸۰_۱۲۲۵ز) شوينكەوتنى خوى بۆ سۆفيگەرىيە دەرختووہ^(۲).

لە سەدەى (۷/ک/۱۳ز) كاتىك و لاتى ئيران كەوتە بەر شالاوى مەغولەکان، ناوچەكە بووہ مەيدانى جەنگى ھۆزەكانى مەغول، و ناوچەكانى ئيران بەرەو گۆرانكارى ھەمەلايەنە ھەنگاويان دەنا، ئەوہش كارىگەرىيە لەسەر سۆفيگەرىيە بەجيهيشت^(۳)، شىخەكانى سۆفيگەرىيە لە سەرەتاي دەسەلاتى مەغولەكاندا، لە ھەولى ئەوہدابوون كە نەكەونە مەملانئى دەسەلاتداران و سياسىيەكان، بەلكو مەبەستيان بوو ببنە پەناگەيەك بۆ موسلمانان، لەرپيگەى خۆگۆنجانديان لەگەل مەغولەكان^(۴). ئەمەش خزمەتتىكى باشتري پيگەى سۆفيگەرىيە دەکرد، پېش ھيرشى مەغولەکان، لە بەشىكى ناوچە جياوازەكانى ئيران سۆفى و شىخ و خانەقا بونيان ھەبووہ، بەلام بەگەيشتتى مەغولەکان بۆ ئيران، بوونە جيگەى مەترسى بۆ سەر پەيرەوکارانى تەريقەتە سۆفيگەرىيەکان، لە

(۱) رياض عبدالحسين راضى البدر اوى: مكانة التصوف في مجتمع دولة مغول فارس والعراق (۶۵۶-۷۳۸ هـ)، لارک للفلسفة واللسانيات والعلوم الاجتماعية. العدد ۲۳، ۲۰۱۶، ص ۱۲۴.

(۲) محمد مفيد الياسين: الحياة الفكرية في العراق في القرن السابع الهجري، دار تحرير للطباعة، بغداد، ۱۹۷۹، ص ۵۹-۶۲.

(۳) يوگنى ادواردويچ: تصوف و ادبيات تصوف، ترجمه: سيروس ازدي، چ ۱، تهران ۱۳۵۶، ص ۹۴؛ زرین کوب: ارزش ميراث صوفيه، صص ۱۳۰-۱۴۴.

(۴) پريسا قربان نژاد: مرورى كوتاه بر نقش اجتماعى-فرهنگى متصوفه در انريجان دوره مغول، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگى پرتال جامع علوم انسانی، سال سوم، شماره ۱۰، زمستان، ۱۳۸۵، ص ۱۹-۲۱.

سهره‌تای هیرشه‌کانی‌اندا ژماره‌یه‌ک سوْفی‌ان کوشت له ناو ئه‌و کوژراوانه‌ش دا (شیخ نه‌جمه‌دیین کوبرا و شیخ عه‌تتار نیشاپوری) هه‌بوون^(۱).

چونکه له سه‌ره‌تادا مه‌غوْله‌کان له ناوچه‌کانی ئیراندا، له هه‌ولی توْله‌سه‌ندنه‌وه‌دا بوون له خه‌لکی ئه‌و شار و ناوچه‌نه‌ی به‌ناشتی خوْیان ملکه‌چی ده‌سه‌لاتی ئه‌وان نه‌کردبوو، به‌لام ئه‌و شارو ناوچه‌نه‌ی خوْیان راده‌ستی مه‌غوْله‌کان کرد به ئارامی مانه‌وه، له‌کاتیکدا ئه‌وانه‌ی که به‌ده‌سه‌لاتی مه‌غوْله‌کانی رازی نه‌بوون دوچار ی ویرانکاری و کوشتار هاتن، زوْریک له شاره‌گه‌وره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌می هه‌ریمی خوْراسان ویران و تالانکران، و مه‌غوْله‌کانیش توْله‌ی خوْراگریان له‌دانیشتوانه‌که‌یان کرده‌وه، و ته‌نانه‌ت هه‌ولیاندا که‌ئه‌و ناره‌زایه‌تیانه‌ لاوازبکه‌ن که‌دژیان به‌رپا ده‌کرا، له‌م بواره‌شدا شاره‌کانی وه‌ک (به‌لخ و نیشاپور) چه‌ندین شاری تر زیانی زوْریان به‌رکه‌وتوو و خه‌لکی کوژران و ئاواره‌بوون^(۲)، سوْفی‌گه‌رییش له‌م چوارچیوه‌یه‌دا زیانیکی زوْری به‌رکه‌وت، میژوونوسیک ئاماژه‌ی به‌وه‌داوه ((ئه‌گه‌ر هه‌زارسال دوا‌ی هی‌رش‌ی مه‌غوْله‌کان هیچ رووداو‌یک روی نه‌دابایه، هیشتا ره‌وشی ناوچه‌کان نه‌ده‌گه‌رایه‌وه پیتش هی‌رش‌ی مه‌غوْله‌کان^(۳)))، ئه‌وه‌ش به‌واتای ئه‌وه‌ی که‌زیانیکی زوْر به‌رژیان و ئاوه‌دانی ده‌رده‌خات له‌و ناوچه‌نه‌دا، ئه‌م کوشتاره‌ی مه‌غوْله‌کان مه‌ترسی خسته‌سه‌ر ژیانی سوْفی‌گه‌ریی، و بووه‌هوی ئاواره‌بوونیان، به‌ره‌و ناوچه‌کانی (هیندستان) له‌خوره‌ه‌لات و (ئاناتولیا) له‌خوْرنائوا^(۴)، به‌و شیوه‌یه‌ مه‌غوْله‌کان له‌ ناوچه‌کانی ئیران بو‌ماوه‌ی چه‌ندسالیک بوونه‌مایه‌ی گیروگرفت له‌ به‌رده‌م په‌یره‌وکارانی ته‌ریقه‌ته‌ سوْفی‌گه‌رییه‌کان، هه‌ره‌مه‌ش کوچی سوْفییه‌کانی به‌دوا‌ی خویدا هی‌ناوه، و له‌ ئه‌نجامی ئه‌مه‌ سوْفی‌گه‌ریی ئیرانی به‌شیتی گوازراوه‌ته‌وه‌ بو ناوچه‌کانی هیندستان^(۵)، به‌ ئاویته‌بوونی ئه‌م سوْفییه‌نه‌ له‌گه‌ل کومه‌لگه‌ی هیندستان، بو‌ته‌هوی هاتنه‌ئارای جوْریکی نو‌ی له‌ سوْفی‌گه‌ریی، که‌ ئاویته‌یه‌ک بووه‌ له‌ سوْفی‌گه‌ریی هیندی و ئیرانی^(۶).

(۱) رشیدالدین فضل‌الله همدانی: تاریخ مبارک‌غازانی، به‌کوشش کارل یان، لندن، هردفورد، ۱۹۴۰، ص ۵۱۶؛

غیاث‌الدین هماد‌الدین خواندمیر: تاریخ حبیب‌السیر، ج ۴، انتشارات خیام، تهران، ۱۳۸۰، ج ۳، ص ۳۶.

(۲) علی‌محمد الصلابی: ده‌وله‌تی مه‌غوْله‌تار له‌نیوان بلاوبونه‌وه‌و تیکشکاندا، و، ئه‌بوکر رسول محمد، دارالمعرفه، بیروت، ۲۰۱۰، ل ۱۵۰-۱۸۵.

(۳) حمدالله مستوفی القزوینی: نزهت‌القلوب، به‌اهتمام: گی‌لسترنج، دنیای‌کتاب، تهران، ۱۳۶۲، ص ۲۷.

(۴) محسن فتاحی، علی‌آقانوری: ناکار فرهنگ‌ی و اجتماعی تصوف عصر صفویان و نقش‌ان‌در تحکیم موقیعت فقیهان شیعه، پژوهشنامه‌امامیه، سال اول، شماره ۲، پایز و زمستان، ۱۳۹۴، ص ۶۸.

(۵) موحمد پیری: پنا‌بردن ایرانیان به‌سرزمین هیند هه‌نگامی یورش مغولان، فصلنامه‌ی مطالعات شبه‌قاره دانشگاه سیستان و بلوچستان، سال ششم، شماره ۲۰، زمستان، ۱۳۹۳، صص ۷۷-۸۰.

(۶) عبدالله مبلغی‌آبادانی: تاریخ صوفی و صوفیگری، ج ۱، انتشارات صر، تهران، ۱۳۷۳، ج ۱، ص ۲۰۹.

له گه‌یشتنی مه‌غۆله‌كان به‌خاكي ئيران له سالی (۱۲۱۹/ك) هه‌تاكو پروخانی خیلافه‌تی عه‌بباسی له سالی (۱۲۵۸/ك) به‌ماوه‌یه‌کی پر له‌ ئاژاوه و مملانی داده‌نریت، چونکه هیچ ده‌سه‌لاتیک له‌ ماوه‌ی ئه‌و چل‌ساله‌دا نه‌یتوانی جیپیی خۆی قایم بکات، ئه‌مه‌ش وایکردوو هه‌یچ ناوچه‌که به‌ناجیگیری بمینیته‌وه، سوڤیگه‌ری جگه له‌ پاشه‌کشه و چاوه‌روانی له‌ ره‌وشه هه‌یچ رۆلێکی نه‌بییت^(۱).

له‌ پاش پروخاندنی ده‌سه‌لاتی عه‌بباسیه‌كان، کۆمه‌لگه‌ی موسلمانان که‌وته ژیر ده‌سه‌لاتی هه‌یزیکی نا موسلمان که‌ مه‌غۆله‌كان بوون، ده‌سه‌لاتدارانی مه‌غۆل شاره‌زایی ته‌واویان له‌ ئایینی ئیسلام نه‌بوو^(۲)، به‌لام ئازادی ئایینی له‌ لای ئه‌وان شتیکی ئاسایی بوو، ئه‌مه‌ش ده‌رفه‌تیکی باشبوو بۆ ئه‌وه‌ی ورده ورده سوڤیه‌یه‌كان ببنه‌وه به‌خاوه‌نی ئه‌و پله‌و پایه‌ی کۆمه‌لایه‌تییه‌ی که‌ پیشتر هه‌یانبوو، ئه‌و ره‌وشه خراپه‌ی سوڤیه‌یه‌كان هه‌روا به‌رده‌وام نه‌بوو، له‌ به‌ر چه‌ند هۆکاریک رۆژ له‌ دواي رۆژ زیاتر پینگه‌ی سوڤیه‌یه‌كان به‌هه‌یزتر ده‌بوو، له‌ گه‌رنه‌ترین ئه‌و هۆکارانه‌ی له‌م باره‌یه‌وه رۆلێیان بینی بریتی بوون له‌: -

یه‌که‌م: له‌به‌رئه‌وه‌ی پروخانی خیلافه‌تی عه‌بباسی به‌واتای لاوازی پینگه‌ی ئایینزای سوننی ده‌هات، چونکه عه‌بباسیه‌كان په‌یره‌وکاری ئایینزای سونه بوون، له‌م باره‌دۆخه‌شدا جیهانی ئیسلامی پێویستی به‌ جیگه‌وه‌یه‌که هه‌بوو، تاكو بتوانیت جیگه‌ی خیلافه‌تی عه‌بباسی بگریته‌وه، له‌م کاته‌شدا سوڤیه‌یه‌كان باشترین گروپ بوون بتوانن ئه‌و ئه‌رکه بگرنه ئه‌ستو، له‌ به‌رئه‌وه‌ی به‌شیکی سوڤیه‌یه‌كان سوننه بوون و په‌یوه‌ست بوون به‌ پیشه‌واکانیانه‌وه نه‌که ده‌سه‌لاتداره‌كانه‌وه.

دووه‌م: هه‌رشه‌ی مه‌غۆله‌كان کۆمه‌لگه‌ی موسلمانانیاں دوچاری شپه‌زه‌یی و ره‌وشیکی نائومیدی کرده‌وه، موسلمانان پێویستیان به‌وه هه‌بوو که له‌و ره‌وشه رزگاریان ببیت، له‌به‌رئه‌وه‌ی سوڤیه‌یه‌كان پینگه‌و پایه‌ی باشیان مابوو، کاریگه‌رتین گروپ بوون له‌ پاش روخانی خیلافه‌تی عه‌بباسی، ئه‌و بۆشاییه‌ پرېکه‌نه‌وه، سوڤیگه‌ری رۆلی گه‌رنگی گه‌را له‌ ریکخسته‌نه‌وه‌ی ناوچه‌کانی جیهانی ئیسلامی، پاراستنی یه‌کبوونی موسلمانان، هه‌شته‌نه‌وه‌ی پینگه‌ی ئایینی ئیسلام له‌کۆمه‌لگه‌دا، له‌کاتی‌که‌دا به‌هاتنی مه‌غۆله‌كان ئه‌م پینگه‌یه لاواز ببوو.

(۱) جعفریان: تاریخ ایران...، ص ۶۰۰.

(۲) بیانی: دین و دولت در ایران عهد مغول، ص ۲۵۶.

سپیه‌م: هەرچه‌نده مه‌غۆله‌كان كارىگه‌رى خراپيان له‌سه‌ر موسلمانان به‌جيهيشت، به‌لام راستيه‌كى حاشا هه‌لنه‌گره، كه ئه‌وان ئازاديين له بوارى ئاييندا په‌يره‌وكرد^(١)، ئه‌مه‌ش يارمه‌تى زورى سوڤيه‌كانى ده‌دا كه بتوانن به ئاسانى بيروباوه‌ره‌كانيان بلاوبكه‌نه‌وه و بيگوازنه‌وه بۆ ناوخه‌لكى، له‌به‌رئه‌وه‌ى پيشتر فه‌قيه‌كانى جيهانى ئىسلامى ريگرييان له بلاوكردنه‌وه‌ى بيروباوه‌ره‌كانيان ده‌كرد^(٢)، سوڤيه‌كان توانيان سود له‌م دۆخه‌ بيه‌نن و خويان ريگ بخه‌نه‌وه، وا نيشانى بدن سوڤيه‌گه‌رى به‌شيكى جيهانه‌كراوه‌ى ئايينى ئىسلامه و ده‌يان توانى له چه‌ند ريگيه‌كه‌وه كارىگه‌رى له سه‌ر كۆمه‌لگه‌ دروستبكه‌ن، ئه‌مه‌ش وايكرد سوڤيه‌گه‌رى بيه‌ته‌ خاليكى گرنگ بۆ ئه‌و هيزانه‌ى ده‌سه‌لاتيان ده‌گرته‌ده‌ست.

به هۆى ئه‌وه ده‌كرت بگه‌ينه ئه‌و ئه‌نجامه‌ى سوڤيه‌گه‌رى له پاش رووخانى ده‌سه‌لاتى عه‌بباسيه‌كان، هه‌موو جيهانى ئىسلامى خستوه‌ته ژير كارىگه‌رى خۆيه‌وه، ئه‌مه‌ش ئه‌و بيروباوه‌ره‌ى له لاي مه‌غۆله‌كان دروست كردوه، كه سوڤيه‌گه‌رى هيزيكى كارىگه‌رى جيهانى ئىسلاميه و ناتوانن ئه‌م گروهه له به‌رچاو نه‌گرن، هه‌روه‌ها دركيان به‌وه‌كردوه كه سوڤيه‌كان پيگه‌ى ئايينيان له كۆمه‌لگه‌ى موسلمانان له چاو گروهه‌كانى ديكه به‌هيز ترووه، له ته‌واوى ناوچه‌كانى جيهانى ئىسلامى شوينكه‌وته‌يان هه‌بووه، هه‌روه‌ها سوڤيه‌كان به‌به‌راورد به گروهه‌كانى ديكه زياتر له‌گه‌ل بيروباوه‌ر و ئايينه‌كانى ديكه‌دا گونجاو بوون، ئه‌مه‌ش له‌گه‌ل بيروباوه‌رى ئازادى ئايينى مه‌غۆله‌كان يه‌كى ده‌گرته‌وه، جگه له‌وه‌ى كه مه‌غۆله‌كان شاره‌زاييه‌كيان له‌گه‌ل سوڤيه‌گه‌رى هه‌بووه، چونكه سه‌ربه ئايينى (شامانى)^(٣) و نزيك له سوڤيه‌گه‌رى بوون^(٤).

(١) منوچهر مرتضوى: مسائل عصر ايلخانان، چ ١، انتشارات بنياد موقوفات دكتور محمود افشار، تهران، ١٣٨٥هـ، ص ٢٥٩.

(٢) ياسين محمد مفيد: الحياة الفكرية في العراق في القرن السابع الهجري، ص ٥٩-٦٢؛ عمر سليم عبدالقادر، متصوفة بغداد في القرن السادس الهجري / الثاني عشر الميلادي، ط ١، دارالمأمون، عمان، ٢٠٠٩م، ص ١.

(٣) شامانى يه‌كيكه له ئايينه‌كانى سه‌ره‌تاييه‌كانى باكورى ئاسياو ناوچه‌ى سيبيريا، كه تاييه‌تمه‌نده به بوونى جيهانىكى په‌رده پۆش، و پشتبه‌ستوو به بيروباوه‌رى دنياى خواوهند و جنۆكه و رۆحى باب و باپيران و كه ئه‌و دنيايه ته‌نها وه‌لامى شامان ده‌داته‌وه، وه هه‌ر ئه‌ويش ده‌توانت چاره‌سه‌رى نه‌خۆشى و دۆزينه‌وه‌ى نه‌يتنى شته‌كان و كۆنترۆلكردنى روداوه‌كان بكات، كه پراكتيكيه‌و باس له پيداويستيه مادديه‌كانى ئه‌و كه‌سانه ده‌كات باوربيان پي هه‌بيه، له سه‌ده‌ى چواره‌مى پيش زايينه‌وه له چين ناسراوه، دواتر گوازاواه‌ته‌وه بۆ ناو نه‌ته‌وه‌ى تورك و به‌شيك له هۆزه كانى مه‌غۆل. بۆزانيارى زياتر بروانه: (يونس خضرى محمود: الديانة الشامانية والشامان عند المغول حتى وفاة جنگيز خان، مجلة الدراسات التاريخية والحضارية المصرية، العدد ١٢، ج ١، ابريل ٢٠٢٢م، ص ١٨).

(٤) جورج لايين: عصر المغول، تعريب: تغريد الغضبان، ط ١، مشروع كلمة، ابوظبي، ٢٠١١م، ص ٢٥٢-٢٥٣.

له بهر ئه و هۆکارانه مه غۆله کان ههستيان کردوه سوڤيهه کان چينيگي گرنگن، و دنيا بوون له وهی که يارمه تيده ريکی باشيان ده بن له حوکمرانيکردنی کومه لگه ی موسلماناندا، له سه ر ئه و بيرکردنه وه یه گرنگيان به سوڤيهه کان دا^(۱)، هه ولياندا پيگه ی سوڤيهه کان له ئاستيگي به رزدا به پيلنه وه، له چاو گروه ئايينه کانی دیکه رهفتاری نه رم له به رامبهريان بنوينن، له کاتيگدا پيشتر مه غۆله کان ئه م شيوازه گرنگي پيدانه يان به رامبه ر هيچ گروه و لايه نيگ جيبه جي نه کردبوو، چونکه مه غۆله کان به شيويه یه کی يه کسان حوکمرانی ناوچه کانی ژيرده سه لاتيان ده کرد، به بی ئه وه ی جياوازی بکه ن له نيوان نايين و ره گه ز و نه ته وه کاندا^(۲).

ئه و ريز و پيگه يه ی له سه رده می مه غۆله کاندا به سوڤيهه کان درا ته نيا له ئاستی سياسيدا نه بووه، به لکو له ئاستی چینی گشتی و چينه بالاکانيشدا هه بووه، ئه مه ش وايکردوه ده سه لات و پيگه ی ئابووری په يدا بکه ن و ناوچه يه کی فراوان له عيراقی عه ره بی و فارس بکه نه مولکی خانه قاکان، که زور زياتر بوو له مولکی سوڤيهه کانی سه رده می عه بباسی و سه لجوقی^(۳)، له ئاکامدا پاش هيرشی مه غۆله کان پيشکه وتنی گه وره ی به خو وه بيینی له پرووی کاریگه ری و گرنگی پيگه که ی له ناوچه يانی ئيسلاميدا، ئه م گرنگيه ش له سه رده می ده وله ته کانی مه غۆل (ئيلخانی و ته يموری) زياتر ده رکه وت.

ته وه ری دووه م: ره وشي سوڤيهه ريی له ئيراندا له سه ده کانی (۸-۹/ک- ۱۴- ۱۵ز).

مه غۆله کان پيش ئه وه ی ده سته بگرن به سه ر به غدادا توانيان له ناوچه کانی ئيران ده وله تیک دابمه زرینن به ناوی ده وله تی (ئيلخانی)، کاتيگ مه غۆله کان له سالی (۶۵۴/ک- ۱۲۵۶ز) ئه م ده وله ته يان دامه زراند، ناوچه کانی ئيران بوونه پيگه يه کی گرنگی بواری سوڤيهه ريی، له به ره ئه وه ده توانريت سه رده می ده سه لاتی ئيلخانيه کان به سه رده ميکی گرنگی سوڤيهه ريی دابنريت، چونکه ته ريقه ته سوڤيهه رييه کان بوونه خاوه نی په يره و کاریکی زور، هه چه نده سه رده می ئيلخانی زياتر بايه خ به لايه نی روکه شی سوڤيهه ريی دراوه، به لام ده سه لاتداره کانی ده وله تی ئيلخانی وه ک (غازان خان ۶۹۴ک- ۷۰۳ک/۱۲۹۵- ۱۳۰۴ز)، و (ئه لجايتو ۷۰۳-۷۱۶ک/۱۳۰۷- ۱۳۱۶ز)، و (ئه بو

(۱) ادوارد براون: تاريخ الادب في ايران من الفردوسي الى سعدي، تعريب: ابراهيم امين شورابی، ط ۱، مکتبه الثقافه الدينیه، القا هره، ۲۰۰۴م، ص ۶۲۲.

(۲) جورج لاین: عصر المغول، ص ۲۵۱؛ عباس العزاوي: تاريخ العراق بين احتلالين، ج ۱، مطبعة بغداد، بغداد، ۱۹۳۵، ص ۳۶؛ جعفر حسين خصباک: العراق في عهد المغول الايلخانيين، ط ۱، مطبعة العانی، بغداد، ۱۹۶۸، ص ۱۸۷.

(۳) محمد مفيد الياسين: الحياة الفكرية في العراق، ص ۵۸؛ عمر سليم عبدالقادر التل: متصوفة بغداد في القرن السادس الهجري، ص ۳۹.

سه‌عید ۷۱۶_ ۷۳۶/ک۱۳۱۶_۱۳۳۵ (از) ، و وه‌زیره‌کانیان (په‌شیده‌دین ۷۱۸/ک۱۳۱۸ ازم) ، و کوره‌که‌ی (غیاسه‌دین ۷۳۶/ک۱۳۳۵ ازم) یارمه‌تیدر و هوکاری سهره‌کی گه‌شه‌سه‌ندنی سو‌فیگه‌ری بوون له ئیراندا^(۱)، له‌به‌رئه‌وه له سهرده‌می ده‌سه‌لاتداری کردنیاندا خانه‌قاکان له بره‌وسه‌ندن و زیادبووندا بوون و له زوره‌ی شاره‌کانی ئیران خانه‌قا‌ه‌بووه، وه‌ک شاره‌کانی (ته‌بریز، ئه‌ردبیل، هه‌مه‌دان، سمنان، ئه‌مول، هرات، کرمان شیراز، و چه‌ند شاریکی تر)، ئه‌م خانه‌قایانه له‌لایه‌ن هه‌ردوو وه‌زیری ئیلخانی (په‌شیده‌دین و غه‌یاسه‌دین) وه وه‌قفکراون بو سو‌فیه‌کان ، ئه‌م دوو وه‌زیره و خودی (غازان خان)ی ده‌سه‌لاتداری ئیلخانی به‌رده‌وام سهردانی ئه‌م خانه‌قایانه‌یان کردوو، هه‌تاکو له که‌م و کورتیه‌کانی بکو‌لته‌وه^(۲)، ئه‌وه‌ش وایکردوو گرنگیپیدان و گه‌شه‌سه‌ندنی خانه‌قاکان به‌یه‌کیک له تایبه‌تمه‌ندیه سهرنج راکیشه‌کانی ژیانی ئایینی سهرده‌می ئیلخانییه‌کان دابنریت، له سهرده‌می ئیلخانییه‌کاندا سهره‌پای ئه‌وه‌ی خانه‌قاکان له روی ژماره‌وه له زیادبووندا بوون، له هه‌مان کاتدا له پووی ئه‌رکه‌وه له په‌ره‌سه‌ندندا بوون، چونکه ببونه جیگه‌یه‌ک بو دروستکردنی په‌یوه‌ندی نیوان چینه جیاوازه‌کان وه‌ک سیاسی و سو‌فیه‌کان و پیاوانی ده‌سه‌لاتدار وچینی گشتی، جگه له‌وانه خانه‌قاکان ئه‌رکی خوداپه‌رستیکردن و خویندن و خوینده‌واریان له ئه‌ستودابوو^(۳)، له‌به‌رئه‌وه به‌رده‌وام پیوستیان به فراوانکردن بووه هه‌م له‌روی روبه‌ره‌وه هه‌م له روی ژماره‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ش له هه‌مووناوچه‌کانی ژیر ده‌سه‌لاتی ئیلخانی بنیاتنرابوون، فراوانبوون وئاوه‌دانی خانه‌قاکان له‌م سهرده‌مه‌دا به‌واتای بره‌وی سو‌فیگه‌ری دینه هه‌ژمار^(۴)، ئه‌م خانه‌قایانه وه‌ک ناوه‌ندیکی بچوک و ابوون، پیکهاتوون له مزگه‌وتیک بو خوداپه‌رستی وگه‌رماویک، و گوپی شیخه سو‌فیه‌کان، که پاش کوچی دوا بیان له خانه‌قاکان نیژرابوون، پاشان موریده‌کانیان بو سهردانیکردنی گوپی پیبه‌ره‌که‌یان چوونه‌ته خانه‌قاکان^(۵)، له‌و سهرده‌مه‌دا ئه‌و ریوره‌سمانه له خانه‌قاکاندا ئه‌نجام

(۱) ولی محمد احمد وند: تصوف و قدرت سیاسی بررسی رابطه سیاسی در عصر ایلخانان، چ ۱، نشر تاریخ ایران، تهران، ۱۳۹۹، ص ۲۱-۲۲.

(۲) عبدالرفیع حقیقت (رفیع): مکتبه‌های عرفانی در دوران اسلامی، چ ۱، انتشارات کومش، تهران، ۱۳۸۳، ص ۲۳۳.

(۳) منوچهر مرتضوی: تصوف در دوری ایلخانان، نشریه زبان و ادبیات دانشکده ادبیات و علوم انسانی تبریز، شماره ۴۲، پاییز ۱۳۳۶، ص ۲۹۷-۳۳۷.

(۴) ابن بطوطه له سه‌فه‌ره‌که‌یدا بو ناوچه‌کانی ئیران، ئاماژه به خانه‌قا و ریوره‌سمه‌کانی ده‌کات، بو زانیاری زیاتر بروانه / ابن بطوطه: سفرنامه، ترجمه: محمد علی موحد، انتشارات بنگاه ترجمه و نشرکتاب، تهران، ۱۳۴۸، ج ۲، ص ۲۴۴-۲۷۸.

(۵) سید جلال موسوی: تصوف عصر صفوی و ادبیاتی آن دوره، چ ۱، مؤسسه انتشارات امیرکبیر، تهران، ۱۳۹۶، ص ۱۴.

دراون گۆرپانكارىيان به سهرداها تووه و شىوازى جوراوجور و فراوانترى وهرگرتووه، ئەمەش پلەوپايەى شىخەكانى بواری سۆفيگه رىي زياتر به زكردۆته وه^(۱).

به در له فراوانبوون و زيادبوونى ژمارهى خانه قاکان، يه کيکى دیکه له هۆکاره كانى گه شهى سۆفيگه رىي و زۆربوونى ژمارهى سۆفييه كان و شوينکه وتوانى سۆفيگه رىي، زۆربوونى سته مى دهسه لاتدارانى ئيلخانى بوو به رامبه ر به چيني گشتى، له بهرئه وهى ئەو سته مهى مه غۆله كان له سه ره تاي هيرشه كانيان له ناوچه كانى ئيران دروستيانکرد، له سه رده مى دهوله تى ئيلخانى به رده وامى هه بووه، به هۆى ئەوهى سه روشتى سته مكارى و ناداپه روهرى زالبووه، ژيانيان له خه لکى ژير دهسه لاتيان گرانکردووه، ئەو زياده باج وکاره زۆره ملييهى كه ئيلخانيه كان به سه ر خه لکى ئيراندا سه پاندويانه، خه لکيان ناچارکردووه ناوچه كانيان به جيپه يلن، و ئەمەش زه ويه کشتوكاليه كانى بى به ره م هيشتووه ته وه، بووه ته هۆى بلاو بوونه وهى هه ژارى، ئەم ره وشه ش به دريژايى ماوهى دهسه لاتى ئيلخانى به رده وام بووه^(۲)، كه خه لکى گشتى توشى نائوميدي کردبوو، له ره وشيکى له م جورهدا، خه لکى زياتر چاويان له خانه قا و ته ريقه ته سۆفيگه رىيه كان بووه له وهى بتوانن ببنه په ناگه بويان و له و ريگه يه وه بتوانن داواى مافى خويان بکن، له بهرئه وه خه لکى رۆژ به رۆژ زياتر رويان له خانه قاکان کردووه، چونکه خانه قاکان بونه ته جيگه يه ک بو که سانى سته م ليکراو، و ئەو که سانهى كه هيزى سياسى و سه ربازى پيشوتريان له ده سته چوو بوو^(۳)، شىخه كان ده يانتوانى پاريزگار يان ليکهن، خانه قاکان ييش بونه ته ناوه نديکى روحي، و توانيو يانه سه رنجى خه لکى نازارچه شتوو رابکيشن.

ده توانريت بگوتريت له گه ل زيادبوونى سته م و زۆردارى دهسه لاتدارانى ئيلخانى له ناوچه كانى ئيراندا، ژمارهى ئەو که سانهى روويان له سۆفيگه رىي کردووه له زياد بوندا بوون، له هه مان کاتدا ئەو بابە تانه ش كه په يوه نديان به سۆفيگه رىيه وه هه بووه وهک ته ريقه ته كان و خانه قاکان له فراوانبووندا بوون، به کوتاييه اتنى دهسه لاتى ئيلخانى له سال (۷۳۶ک/۱۳۳۵ز) بو ماوهى (۴۰) سال، واته تاكو دامه زراندى دهوله تى ته يمورى له سالى (۷۷۱ک/۱۳۶۹ز)^(۴)، له ناوچه كانى ئيران کۆمه ليک ياخى بوون و ململانى سياسى بالى به سه ر ناوچه که دا کيشابوو، ئيرانيان به ره و ناسه قامگيرى و ئاژاوه گيرى زياتر بردووه، هه رچه نده ئيلخانيه كان به دهسه لاتىکى بيگانه

(۱) احمد على رجايبى: فرهنگ اشعار حافظ، چ ۲، انتشارات علمى، تهران، ۱۳۶۴، ص ۴۵۶.

(۲) عدالحسين زرين كوب: روزگاران، نشر سخن، تهران، ۱۳۷۸، ص ۵۴۴-۵۴۵.

(۳) رضا شعبانى: مبانى تاريخ اجتماعى ايران، انتشارات قومس، تهران، ۱۳۶۹، ص ۱۹۹.

(۴) لوسين بوا: تاريخ مغول (تيموريان)، ترجمه: محمود به فروزى، ويرايش دوم، انتشارات آزادمهر، تهران، ۱۳۸۹،

ههژمارکراون سه‌بارت به جیهانی ئیسلامی و ئیران، به‌لام به کوتایی هاتنیان نهک ره‌وشی موسلمانان باشتر نه‌بووه، به‌لکو کۆمه‌لگه زیاتر به‌ره و داروخان پۆیشتوووه.

له‌ره‌وشیکی ئالۆزدا، چاریکی دیکه سۆفیگه‌ریی ده‌بووه جیگه‌ی گرنگیییدانی خه‌لکانی بارگرانی ئه‌وسه‌رده‌مه، ده‌توانریت بگوتریت له‌ ره‌وشیکی کۆمه‌لایه‌تی خراپدا خه‌لکی ئیران به‌ته‌واوه‌تی سۆفیگه‌رییان په‌سه‌ند کرد و پاشان وه‌ریانگرت، له‌ به‌رئه‌وه‌ی سۆفیگه‌ریی وه‌ک پزگارکه‌ر، له‌کاتی زیادبونی سته‌مه کۆمه‌لایه‌تیه‌کان لێی روانراوه، به‌رده‌وام خه‌لکانی ئازاردراو پویان له‌ خانه‌قاکان کردوووه، ژماره‌ی خانه‌قاکان به‌رده‌وام له‌ زیاد بوندا بوون، خه‌لکی زیاتر په‌یوه‌ست ده‌بون به‌خانه‌قاکان و ته‌ریقه‌ته سۆفیگه‌رییه‌کانه‌وه، چونکه بانگه‌شه‌ی براهه‌تی و لیخۆشبوونیان ده‌کرد، و خه‌لکی چیژیان له‌ یارمه‌تی و پاکی سۆفییه‌کان و رێبه‌ره‌کانیان وه‌رگرتوووه^(۱).

ته‌نها هۆکاربوگه‌شه‌ی سۆفیگه‌ریی خراپی ره‌وشی سیاسی نه‌بوو، به‌لکو پۆلی سۆفییه‌کان و چالاکیان له‌و سه‌رده‌مه‌دا هۆکاریکی گرنگی دیکه بوو بۆ ئه‌وه‌ی به‌رده‌وام ته‌ریقه‌ته سۆفیگه‌رییه‌کان له‌ گه‌شه‌کردنابن، ئه‌رکی رێبه‌ره‌کانی سۆفیگه‌ری و ئه‌وه‌لوئیستانه‌ی که هه‌یانبووه، کاریگه‌ری گرنگی هه‌بووه له‌سه‌ر گه‌شه‌کردنی سۆفیگه‌ریی، چونکه ئه‌رکی شیخه‌کان به‌ته‌نها له‌ چوارچێوه‌ی ئامۆژگارییکردنی سۆفییه‌کان بۆ خوداپه‌رستی و خزمه‌تکردنی خه‌لک بۆ دورکه‌وتنه‌وه له‌ خراپه‌کارییه‌ ئه‌خلاقیه‌کاندا نه‌مایه‌وه^(۲)، یان ئه‌رک شیخه‌کان ته‌نها له‌و ئاسته‌دا نه‌مایه‌وه‌که ژیاکی زاهدانه هه‌لبژێرن، به‌لکو ئه‌رکه‌که‌ی گۆرانکاری به‌سه‌رداهات، له‌ پال ئه‌و ئه‌رکانه‌دا ده‌ستیانکرد به‌ ناره‌زایه‌تی ده‌ربهرین و وه‌ستانه‌وه به‌پروی سته‌م و خراپی سیاسه‌تی ئه‌و سه‌رده‌مه^(۳)، ئه‌م دیارده‌یه‌ش له‌ سه‌رده‌می ده‌وله‌تی ته‌یمورییدا زیاتر به‌رچاو ده‌که‌وێت،

(۱) منوچهر پارسا دوست: مغولان و نقش آنان در به قدرت رسیدن صفویان، مجله بخارا، شماره ۴۳، مرداد و شهریور، ۱۳۸۴، ص ۱۰۷ - ۱۱۸.

(۲) محسن کیانی: تاریخ خانقاه در ایران، چ ۱، انتشارات طهوری، تهران، ۱۳۶۹، ص ۲۰.

(۳) سۆفیگه‌ریی هه‌رله‌سه‌ره‌تاوه پیه‌وست بوه به‌ ره‌خنه‌و ناره‌زایه‌تیه‌وه، له‌روژانی پاش کۆچی دواپی پیغمبه‌ر(د.خ)، به‌شیک له‌ هاوه‌لان خویان له‌ژیانی ساده‌ دورخسته‌وه، و گروپیکیش وه‌ک ناره‌زایه‌تی له‌به‌رامبه‌ریان، شیوازی زاهدانه‌ی ئاینیان گرتبه‌هر، له‌گه‌ل به‌رده‌وامی زیادبوونی گرنیدان به‌شته‌مادییه‌کان له‌سه‌رده‌می ده‌وله‌تی ئومه‌وی و عه‌بباسی، سۆفییه‌کان به‌رده‌وام بون له‌دورکه‌وتنه‌وه‌ی ژیاکی دنیا، به‌مجۆره ده‌کریت پۆلی سۆفییه‌کان هاوشیوه‌ی بزوتنه‌وه دژه به‌ زولمه‌کان هه‌ژماربکریت، ته‌نانه‌ت هه‌ندیک جار سۆفیگه‌رییی وه‌ک یه‌کیک له‌ هۆکاره‌کانی بزوتنه‌وی شعوبییه ته‌ماشاکراوه، هه‌ر له‌به‌رئه‌مه‌ش به‌رده‌وام بزوتنه‌وه‌یه‌کی جه‌ماوه‌ری بووه، ئه‌و هیزه جه‌ماوه‌رییه‌ی سۆفییه‌کان وای له‌ شیخه‌کان کرد توانای وتنی نه‌خیره ره‌تکردنه‌وه‌ی قسه‌ی که‌سانی خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی سیاسیان هه‌بیت، له‌م جۆره هه‌لسوکه‌وته‌ی شیخه‌کانی

ئەمەش بوو ھۆی ئەوھى سۆفيگەريى پوژ بە پوژ شوينكەوتەى زياتر بيت تەريقەتە سۆفيگەرييەكان ژمارەيان زياتر بيت.

لە سەردەمى دەولەتى تەيمورييدا (۷۷۱_ ۹۱۱ك/۱۳۷۰_ ۱۵۰۶ز)، ھەمان ئەوھۆكارانەى كە لە پيش ئەواندا ھەبوون بۆگەشەى سۆفيگەريى ھەر بەردەوام بوون، لەبەرئەوھى ئەو ئازارانەى خەلكى لە پيشوتردا دەيانيني لە سەردەمى تەيمورييدا بەردەوامبوون، ئەوھش خەلكى زياتر بەلای سۆفيگەرييدا راکيشاوه، بيگومان شيخەكانى سۆفيگەريى لە رەوشىكى وەھادا پوڤى ميژووبى خويان بەجىگەياندوو، و بەشيوازى جوړاو جوړ رەفتاريان كړدوو، ھەنديكيان بەبى ناوونيشان لە دورى كۆمەلگە ژيان، لە نمونەى ئەمانە (كەمالەدين ئەبولوفا و شيخ مەحمود عەتتار)، تەنانت ترسيان ھەبوو لەرۆوبەرۆوبوونەوھى دەسلەتداران، بەلام بريكى ديكە لە شيخەكان وەك (شيخ ئەمينەدين كازونى و مەمدوح حافز) وھاوشيوەكانيان لەپيناو لابردي ستم لەگەل فرمان رەواو بەرپرەسەكاندا كۆبونەتەوھ^(۱).

دەرئەنجامى گەشەى سۆفييەكان پيش سەردەمى دەولەتى تەيمورى، و ئەو ژمارە زۆرەى خەلكى كە پويان لە سۆفيگەريى دەكرد، بووھۆى زياد كړدى كاريگەري تەريقەتە سۆفيگەرييەكانى ئەوكاتە، چونكە ببونە جىگەى گرنگييدانى كەسانى دەسلەتدار و كەسانى سياسى، ئەمەش پەيوەندى نيوان سۆفييەكان و سياسىيەكانى زياتر كړدوو، بەمەش بەرژەوھندى سۆفييەكانى لە ناوسياسەت زياتر كړدوو، ئەم بەرژەوھنديەش پيشتر لەسەرەتاي ھيرشى مەغولەكانەوھ دەستى پيكردبوو، بەلام لە سەردەمى دەولەتى تەيمورى گەيشتوھتە ئاستىكى بالاتر، و بەردەوام بوو ھەتا ئەوكاتەى دەولەتى سەفەوى لە ناو خانەقاكاندا سەرى ھەلداوھ.

بەتەنيا پينگە جەماوھرى سۆفييەكان ھۆكار نەبووھ بۆ پيشكەوتنى پوڤى سياسيينان، لەگەل ئەمەشدا ريزگرتن لە پينگەى سۆفييەكان لەلايەن دەسلەتدارەكانەوھ ھۆكارى گرنگ بوون بۆ زياد كړدى پينگەكەيان، (تەيمورلەنگ) كە دامەزرينەرى دەسلەلاتى تەيمورى بوو، كاتيك شارىكى داگير كړدوو، سەردانى گەورەكانى ئەوشارەى كړدوو، و سەردانى گورى سۆفييە ناودارەكانى كړدووھ داواى ليخوشبون و سەركەوتنى ليكردوون^(۲)، وەك خوى باسيكردوھ ((بە ھەمووپەرۆشيهكى خويەوھ ھەلسو كەوتى لەگەل پيرو شيخەكاندا كړدوو، سادات، زانا، پيرو

سۆفيگەرييى چەندجاريك بەرچاودەكەويت لە سەرەتاي ھاتنى مەغولەكان و پاش دامەزراندنى دەسلەتەكەشيان بۆ زانبارى زياتر بروانە/ (سعيد نفيسى: سرچشمه تصوف در ايران، ص ۵۵؛ رياض عبدالحسين راضي البدرابي: مكانة التصوف في مجتمع مغول فارس والعراق (۶۵۶_ ۷۳۸ هـ) (دراسة تاريخية)، لارك الفلسفة واللسانيات والعلوم الاجتماعية، العدد ۲۳، ۲۰۱۶ م، ص ۱۳۱_۱۳۶).

(۱) غنى: بحث در آثار و افكار و احوال حافظ، ص ۱۰۶۳.

(۲) نظام الدين شامى: ظفر نامە، تصحيح: فلکس تاور، چ ۱، کتابخانە دولتى پراگ، ۱۹۵۶، ص ۷۲.

پروشنبیر و هاوه‌لانیم هه‌لبژارد، سه‌رم دانه‌واند بو‌یان، ریژم گرتن چومه دلی هاوه‌لان و له‌ناو دل‌ه‌کاندا به‌دوای بو‌ییدا گه‌رام ته‌وهم کردوو داوای لی‌یوردنم له رۆحه به‌خته‌وه‌ره‌که‌یانکرد) (۱).
په‌رۆشی ته‌یمور بو شیخه‌کان ته‌نها بو دهرخستنی تواناو ده‌سه‌لاتی خوی نه‌بوو، به‌لکو بو خزمه‌تی ده‌وله‌ته‌که‌ی بوو، تا‌کو بتوانن هه‌موان له ژیر سایه‌ی ده‌سه‌لاته‌که‌ی هه‌موان به ئاسوده‌یی بژین، له‌م پیناوه‌شدا گرنگی به‌وان داوه‌و بژیوی ژیا‌نی بو دابین کردوون، چه‌ندین شوینی له‌ژیر ده‌سه‌لاته‌که‌ی له‌گوند وکیلگه و زه‌وی وزار ک‌ریوه، وه‌قفی کردوه‌ته سه‌ر خانه‌قا‌کان و شیخه‌کانی سو‌فیگه‌ریی (۲).

له راستیدا به‌هیزی که‌سایه‌تی (ته‌یمورله‌نگ)، له بواری سیاسیدا ریگ‌بووه له وه‌ی سو‌فیه‌کان بزوتنه‌وه‌ی سیاسی ئه‌نجام بده‌ن، به‌لام به‌مردنی ته‌یمو هه‌لی بو سو‌فیگه‌ریی سیاسی په‌خساند، چونکه دوای مردنی ته‌یمورو جینشینه‌کانی هه‌مان هی‌زوده‌سه‌لاتی ئه‌ویان نه‌بوو (۳)، له‌به‌رئه‌وه‌ش له ناوچه جیا‌جیا‌کانی ئیران بزوتنه‌وه سو‌فیگه‌رییه‌کان ده‌ستیان به‌چالاکی وجوله کرد، له‌م زه‌مینه‌یه‌دا بزوتنه‌وه‌کانی (حروفیه، نوربه‌خشی، سه‌فه‌وی) سه‌ریان هه‌لداوه.

سه‌رباری ئه‌وه‌ش له‌م قوناغه‌دا مه‌یلی سو‌فیه‌کان بو سیاست ته‌نها له‌به‌رئه‌و زه‌مینه‌سازیه نه‌بوو که له ئارادا‌بوو، به‌لکو هه‌ندی‌ک له ته‌ریقه‌ته‌کانی وه‌ک (نوربه‌خشی و سه‌فه‌وی) به‌شیوه‌یه‌کی گشتی له‌سه‌ر بنه‌مای پی‌ویستی گرتنه‌ده‌ستی ده‌سه‌لات به‌ئاراسته‌ی ده‌سه‌لات ده‌ر‌و‌یشتن، له سه‌رده‌می حوکمرانی (ته‌یمورله‌نگ و شاهروخی کوریدا) واتا له‌نیوان سالانی (۱۳۷۱/ک/۱۳۷۰ز) هه‌تا (۱۴۴۷/ک/۸۵۰ز)، سو‌فیه‌کان رۆلی گرنگیان هه‌بوو له پشتیوانی خه‌لک و سه‌رکرده‌ی بزوتنه‌وه دژ به‌حکومه‌ته‌کان (۴). به‌را‌ده‌یه‌ک سو‌فیه‌کان گه‌یشتنه ئه‌و پیگه‌یه‌ی کاتیک ده‌چوونه ناو مملانییه‌کی ده‌سه‌لاته‌کانه‌وه، کاریگه‌رییان له به‌رژه‌وه‌ندی لایه‌نگره‌کانیان دروست ده‌کرد، نمونه‌ی ئه‌م جو‌ره پشتگیریه‌ی، لایه‌نگری (خواجه محمد پارسا) که سه‌ربه ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندیبووه بو (میرزاده شاهروخ) له به‌رامبه‌ر (میرزاده خه‌لیل)، که هه‌ردوکیان میرزاده‌ی ته‌یموری بوون، هه‌رچه‌نده ئه‌م شیخه نه‌قشبه‌ندییه له خاکی میرزا خه‌لیلدا بوو، به‌لام لایه‌نگری (شاهروخ) بوو، له ناو مزگه‌وتی (بوخارا) هه‌ره‌شه‌کانی شاهروخی بو خه‌لکی

(۱) ابو طالب حسینی تربتی: تزو‌کات تیموری، چ ۱، کتاب فروشی اسدی، تهران، ۱۳۴۲، ص ۱۶۶.

(۲) شیخ حسین فرزند شیخ ابدال زاهدی: سلسله‌النسب صفویه، چاپخانه ایرانشهر، برلین، ۱۳۴۳، ص ۴۸.

(۳) هانس روبرت رویمر: ایران در عصر جدید (تاریخ ایران از ۱۳۵۰-۱۷۵۰ه)، ترجمه: آذر آه‌نچی، چ ۲، انتشارات دانشگاه تهران، تهران، ۱۳۸۵، ص ۲۹-۴۰.

(۴) زرین کوب: عبد الحسین زرین کوب: دنباله جستجو در تصوف ایران، چ ۳، چاپخانه سه‌پر، تهران، ۱۳۶۹، ص ۲۰۶.

خویندووه‌ته‌وه، تهنانهت کاتیک (شاهروخ) ویستویه‌تی ده‌ست به‌سه‌ر شاری بوخارادا بگریت، وئه‌م شیخه‌ده‌ستی له‌هاندانی خه‌لکی دژی (میرزا خلیل) هه‌بووه، و سه‌ره‌نجام بووه‌هوی شکستی (میرزا خلیل) له‌مملانی به‌رامبه‌ر (شاهروخ)^(۱).

لیروه‌ه ده‌سه‌لات‌ده‌کانی ده‌وله‌تی ته‌یموری بو‌یه‌کلائی‌کردنه‌وه‌ی مملانی‌کانیان هه‌ولیانداوه‌ سود له‌ پیگه‌ی شیخه‌کانی سو‌فیگه‌ری و ره‌بگرن، وه‌ک ئه‌وه‌ی (سولتان ئه‌بوسه‌عید ۸۵۴ _ ۸۷۳/ک/۱۴۵۰_۱۴۶۸ز) توانیه‌تی له‌ سالی (۸۵۵/ک/۱۴۵۲ز) سود له‌ شیخه‌کانی سو‌فیگه‌ری و ره‌بگریته‌ له‌ نیویاندا (ئه‌بو‌عو‌بیدولای ئه‌حرار)^(۲)، که‌یه‌کینک له‌ هوکاره‌ سه‌رکیه‌کانی گرتنه‌ده‌ستی ده‌سه‌لات بووه‌ له‌ لایه‌ن (ئه‌بوسه‌عید) هه‌وه، تهنانهت پاش ئه‌وه‌ی (ئه‌بوسه‌عید) ده‌سه‌لاتی گرتووه‌ته‌ ده‌ست، پشتگیری ئه‌و شیخه‌ی به‌کارده‌هینا بو‌ پالپشتی ده‌سه‌لاته‌که‌ی^(۳).

به‌کوتی به‌دریژی سهدی (۹/ک/۱۵ز) کومه‌لگه‌ی ئیران له‌ ژیر ده‌سه‌لاتی ته‌یموریه‌کان دوچار ی ره‌وشیکی خراب هاتووه، به‌تایبه‌ت شوینگره‌وه‌کانی (ته‌یمورلنگ)، چونکه‌ ولاتی ئیرانیان توشی پارچه‌پارچه‌ بوون کردووه‌ته‌وه، له‌ به‌رئه‌وه‌ی هیچ ده‌سه‌لات‌داریکی به‌هیز نه‌بووه‌ بتوانیت، له‌ دژی گروه‌ ده‌سه‌لات‌خودانه‌کان هه‌نگاوی کرداری بگریته‌به‌ر و بنه‌بریان بکات و کاریگه‌ریان نه‌هیلیت، له‌به‌ر ئه‌مه‌ش گروه‌ ده‌سه‌لات‌خاوه‌کانی وه‌ک (ئاق قوینلو، قه‌ره‌قوینلو، موزه‌فه‌ری و جه‌لایریه‌کان) به‌ شیوه‌یه‌کی فراوان چالاکیه‌کانیان ده‌بینزان^(۴)، له‌و ره‌وشه‌ ئالوزه‌شدا خه‌لکی زیاتر به‌ره‌و سو‌فیگه‌ری ده‌چوون و پیگه‌ی شیخه‌کانیان به‌رز ده‌نرخاند.

ته‌وه‌ری سییه‌م: ته‌ریقه‌ته‌ سو‌فیگه‌ریه‌کانی ئیران له‌سه‌ده‌کانی (۸-۹/ک/۱۴-۱۵ز) دا:

به‌هاتنی مه‌غوله‌کان و ده‌وله‌ته‌ پاشکوکانیان پیگه‌ی سو‌فیگه‌رییان برده‌ ئاستیکی به‌رز، ئه‌م پیگه‌ به‌رزه‌ی سو‌فیگه‌ری، له‌به‌ر پیشینه‌ی پیگه‌ی سیاسی سو‌فییه‌کان نه‌بووه، به‌لکو له‌ ئه‌نجامی کاریگه‌ری ئه‌و بیروباوره‌ بووه‌ که‌ بناغه‌ی سو‌فیگه‌ری له‌سه‌ر بنیاتنراوه، که‌ بریتیبووه‌ له‌ کرانه‌وه‌ به‌رامبه‌ر هه‌موو ئایین و بیر و باوه‌ره‌ جیاجیاکانی دیکه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا خو‌به‌دور گرتنیان له‌مشتومری کینه‌هینه‌ر، و مملانی دروستکه‌ر، له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا بانگه‌وازی سو‌فییه‌کان بو

(۱) فخرالدین صفی: لطائف الطوائف، به‌اهتمام: سید ابراهیم نبوی، چ ۱، انتشارات روزنه، تهران، ق ۱۳۷۸، ص ۶۱-۶۲.

(۲) هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۵۱۹.

(۳) معین الدین محمد اسفزاری: روضات الجنات فی اوصاف مدینه‌ه‌رات، چ ۲، با تصحیح و حواشی و تعلیقات: سید محمد کاظم امامی، انتشارات دانشگاه تهران، تهران، ۱۳۳۸، صص (۱۷۷-۱۷۹).

(۴) مسعود محمدی: تحولات سیاسی اجتماعی و اقتصادی ایران در دوره‌ تیموریان و ترکمانان، انتشارات مبنای فرد، تهران، ۱۳۹۶، صص ۳۴-۵۱.

ژیانیکی ساده و زاهدانه و دور له مملانی له ناوکومه لگه دا، که له لای زورینه ی چین و تویره کانه وه په سه ندبون، ههروه ها شیخه کانی سؤفیگه ریی که زیاتر خاوه ن دهسه لاتیکیی روحانی بوون، له هیچکام له گروهه ئاینیه کانی دیکه خاوه نی پیگه یه کی روحانی له وشیه وه نه بوون له وه سه رده مه دا، ئەمەش بۆته هۆی ئەوهی سؤفیگه ریی جیگه یه کی گه وره به دهست بهینیت له کومه لگه ی ئیرانی ئەوسه رده مه دا، که سه رچاوه ی گرتبوو له په یوه ندی دهسه لاتداره کان له گه ل شیخه کانی سؤفییه گه ری، و ئەو پیروزییه ی که کومه لگه به سؤفییه کانی به خشیبوو، ئەو پشتگیرییه ی له زیندوکردنه وهی ریوره سم و بۆنه کانی سؤفییه کان دهکرا، له گه ل ئەویارمه تیه ئابوریانه ی که له لایه ن چینه جوړاوجۆره کانه وه پیشکەشی خانه قاکان دهکرا، ئەمانه بونه هۆی دروستبوون و گه شان وهی ژماره یه ک ته ریه تی سؤفیگه ریی، که چالاکانه سه رقالی جیهه جیکردنی کاروباری سؤفیگه ریی خویان بوون، له تهواوی ناوچه کانی ئیراندا بلابوونه وه، به جوړیک هه رکه سیک په یوه سستبووه به شیخیکه وه و پهیره وی ته ریه تی ئەو شیخه ی کردوه له ژیر رینمایی ئەودا بوو، شیخه کان له زاناکان و ئیمامه کان پیگه یان زیاتربووه، ته نانه ت هه ندیکجار له سولتانه کانیش قسه یان زورتر پۆشیوو، له گرنگترین ته ریه ته کانی ئەوکات که له ئیراندا هه بوون و خاوه ن شوینکه وته بوون و چالاکبوون بریتی بوون له: -

یه که م/ ته ریه تی نیعمه تولاهی: ئەم ته ریه ته یه کیکه له ته ریه ته کانی ئیران که له سه ده ی (ک/۱۴ز) له سه رده ستی عاریف و شاعیر و سه یدی به ناوبانگ (نعمه تولای کرمان ۷۳۰-۸۲۰ک) ی دامه زراوه، له هه ردووسه ده ی (۸_۹ک/۱۴_۱۵ز) یه کیکیبووه له ته ریه ته چالاکه کانی سه ربه ئابینزای شیعه^(۱)، له بهرئ وهی که (شا نیعمه تولای) له لایه ن (سولتان شاهروخ ۸۰۸_۸۳۹ک/۱۴۰۶_۱۴۳۸ز) له دهوله تی ته یموری، و سولتان (دهجان ئەحمه ده ۸۲۶_۸۳۹ ک/۱۴۲۵_۱۴۳۸ز) دهسه لاتداری هیندستان پشتیوانی کراوه، ئەمه هۆکاریکی گرنگ بووه بۆ بلابوونه وهی ته ریه ته که له ناوچه کانی ئیران وهیندستان، له پاشاندا چه ند لقیک له م ته ریه ته دروست بوون^(۲)، له ئەنجامی په ره سه ندنی گروهه سؤفیگه ریه شیعه کان، و دروستبوونی مملانی له نیوانیاندا، ته ریه تی نیعمه تولاهی له سه ده ی (ک/۹ز) له مملانی دابوو له گه ل ته ریه تی سه فه وی له پیناو گه شه پیدانی پیگه ی ته ریه تی خویان به دهسته یانی شوینکه وته ی زیاتر.

(۱) عبدالله مبلغی آبادی: تاریخ تصوف و صوفیگری، انتشارات حر، قم، ۱۳۷۶، ج ۲، ص ۶۲۰.

(۲) عبدالرفیع حقیقت: تاریخ عرفان و عارفان ایرانی از بایزید بسطامی تا نورعلیشاه گنابادی، انتشارات کومش، تهران، ۱۹۷۷، ص ۱۶.

دووهم/ تهریقه‌تی به‌گتاشی: تهریقه‌تیکی سهر به ئایینزا سوننه‌یه له‌ناوچه‌کانی ژیر ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی عوسمانی له‌کو‌تاییه‌کانی سه‌ده‌ی (ک/و١٤ز) له‌سه‌رده‌ستی که‌سایه‌تیه‌ک به‌ناوی (حاجی به‌گتاش) دامه‌زراوه، که‌ ناوی ته‌واوی (محمدی کوری ئبراهیم کوری موسای خوراسان)ییه و له‌خوراسانه‌وه هاتوه‌ته ئانا تولیا و له‌ناوه‌راستی سه‌ده‌ی ک/١٣ز مردووه، و پیی وابوووه که‌ سودو به‌های هه‌موئایینییه‌کان وه‌ک یه‌کن^(١)، و هه‌چهنده تهریقه‌ته‌که سهر به ئایینزای سوننه بووه، به‌لام له‌بیروباوه‌رو ریوره‌سمه‌کانیاندا زور نزیکیبووه له‌ئایینزای شیعه، جل و به‌رگیان زیاتر ره‌نگی سپیان پۆشیوه و کلّوی سپیان له‌سه‌ر کردووه^(٢).

سییه‌م/ تهریقه‌تی رفاعی: له‌لایه‌ن (ئه‌حمده رفاعی ٥١٢_٥٧٨ ک / ١١١٨-١١٨٢ز) دامه‌زراوه، هه‌رچه‌نده (ئه‌حمده رفاعی) له‌شاری (به‌سره) له‌دایک بووه^(٣)، به‌لام دواتر تهریقه‌ته‌که په‌ره‌ی سه‌ندوووه و له‌ناوچه‌کانی جیهانی ئیسلامیدا بلّو بوته‌وه، له‌ماوه‌ی نیوان هه‌ردوو سه‌ده‌ی (٧_٨ک / ١٣_١٤ز) له‌ناوچه‌کانی ئیران بوته‌ خاوه‌ن شوینکه‌وته‌یه‌کی زور، به‌یه‌کینک له‌ته‌ریقه‌ته سوؤفیگه‌رییه‌ چالاکه‌کان داده‌نریت له‌سه‌رده‌مه‌دا، بنه‌ره‌تی ئه‌م تهریقه‌ته ده‌به‌سترتیتته‌وه به‌شیخ (مه‌عروف که‌رخی)^(٤).

چواره‌م/ تهریقه‌تی قه‌له‌نده‌ری: سه‌رچاوه‌ی ده‌رکه‌وتنی ئه‌م تهریقه‌ته ولّاتی هیندستانه‌و، دواتر له‌ئیران بلّو بوته‌وه و ریوره‌سمی تایبته به‌خویان هه‌بووه‌و به‌زوری له‌کو‌مه‌لگه‌ دابراوبوون، که‌سیک به‌ناوی (جه‌ماله‌دین ساوه‌یی) به‌دامه‌زینه‌ری ئه‌م تهریقه‌ته‌دانراوه^(٥).

پینجه‌م/ تهریقه‌تی چه‌شتیه: بنه‌ره‌تی ئه‌م تهریقه‌ته ده‌گه‌ریته‌وه بو که‌سایه‌تیه‌ک به‌ناوی (موعینه‌دین چشتی) که‌ له‌سالی (٦٣٤ک/٢٣٦ز) کوچی دوایکردوه، و میژوونوسان بنه‌چه‌ی (موعینه‌دین چه‌شتیان) گه‌راندوه‌ته‌وه سه‌ر (ئبراهیم ئه‌ده‌م) گه‌وره سوؤفی ئیسلامی، ناوه‌ندی تهریقه‌تی چه‌شتی شاری (هه‌رات) بووه، هه‌رچه‌نده زوربه‌ی چالاکیه‌کانی له‌هیندستان بووه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له‌سه‌ده‌ی (٧ک/١١٣ز) هه‌تا (٩ک/١٥ز) خاوه‌نی شوینکه‌وته‌یه‌کی به‌رچاو

(١) حقیقت: مکتبهای تاریخ عرفان و عارفان ایرانی، ص ١٢١.

(٢) ابادی: تاریخ تصوف و صوفیگری، ص ٣٨٧.

(٣) یونس الشیخ ابراهیم السامرائی: السید احمد الرفاعی، ط ٢، مکتبه‌ الشرق الجدید، بغداد، ١٩٨٨، ص ٩-١٤.

(٤) جامی: نفحات الانس، ص ٣٩.

(٥) ابن بطوطه: رحلة ابن بطوطه (تحفة النظار في غرائب الأمصار وعجائب الاسفار)، دار بیروت، بیروت، ١٩٩٧،

ص ٣٣-٣٤.

بووه، له گرنګترین په‌پیره‌وکاره‌کانی (ئەمیر خەسرەو دەهله‌وی) شاعیرو (ئەشرەف‌دین سەنایی) خاوه‌نی کتیبی (لطایف اشرفی) بووه^(۱).

شەشەم/ تەریقەتی جەلالیە: بڼەرتی ئەم تەریقەتە گەڕینراوە‌تە‌وه سەر کەسیک بە‌ناوی (جەلالە‌دین بوخاری ۷۰۷ک_۷۸۵ک/۱۳۰۷_۱۳۸۳ز)، هەندیکجار بە (مخدوم جیهانیان) ناویان دەرکردووه، ئەم تەریقەتە سەر بە ئایینزا شیعه‌ن، په‌پیره‌وانی ئەم گروپه زۆر ره‌چاوی ریساکانی ئیسلامیان نه‌کردووه، وه‌ک تەریقەتە‌کانی دیکه پابه‌ند نه‌بوو به درێژکردنه‌وه‌ی ریش و قژیان، ئەو به‌خششانه‌ی دەستیان که‌وتوو په‌شکەشی گه‌وره‌ی تەریقەتە‌کیان کردوووه، له‌سه‌ده‌کانی (۸/ک/۱۴ز) و (۹/ک/۱۵ز) به‌دریژی ناوچه‌کانی هیندستان هه‌تا‌کو ئاسیای ناوه‌راست چالاکی سو‌فیگه‌رییان هه‌بووه^(۲).

حه‌وته‌م/ تەریقەتی قادری: شیخ (عه‌بدولقادری گه‌یلانی ۴۷۱_۵۶۱ک و ۱۰۷۷-۱۱۶۶ز) ریبه‌رو دامه‌زرینه‌ری ئەم تەریقەتە بووه، که کوردیکی خه‌لکی گوندی (گه‌یلانی) نزیک (کرماشانه)، که ده‌که‌ویته‌ خۆره‌لاتی کوردستان، هه‌ر له‌ ته‌مه‌نیکی که‌مه‌وه‌ چووه‌ته‌ شاری به‌غداد به‌مه‌ستی خویندن، پاشان هه‌رله‌به‌غداد وانه‌ی گوتوووه‌ته‌وه، له‌ فه‌تواکانیدا هه‌ولیداوه‌ له‌ نیوان ئایینزاکانی (شافعی و حه‌نبه‌لی) دا میانگیری بکات^(۳)، ئەم تەریقەتی له‌ سه‌ده‌کانی (۷/ک/۱۳ز) هه‌تا سه‌ده‌ی (۹/ک/۱۵ز) له‌ گه‌شه‌سه‌ندنی به‌رده‌وامدا بووه‌ له‌ ناوچه‌کانی ئێران، به‌لام له‌ دوا‌ی ئەوه‌ی سه‌فه‌ویه‌کان ده‌سه‌لاتیان دامه‌زراند، له‌ به‌ر ئەوه‌ی په‌پیره‌وکاره‌کانی تەریقەتی قادری سه‌ربه‌ ئایینزای حه‌نبه‌لی بوون، و سه‌فه‌ویه‌کانیش شیعه‌ بوون، شوینکه‌وتوانی تەریقەتی قادری له‌ ئێران دەرکراون و چالاکیه‌کانیان سنوردار کراوووه، په‌پیره‌وکاره‌کانیان رهنگی سه‌وزیان وه‌ک هیتمای خۆیان زانیوووه^(۴).

هه‌شته‌م/ تەریقەتی سه‌ره‌وه‌ردی: له‌لایه‌ن شیخ (عومه‌رسوه‌ره‌وه‌ردی ۵۳۹_۶۳۲ک/۱۲۳۴_۱۱۵۵ز) که ده‌کاته‌ برازای گه‌وره‌ سو‌فی ئیسلامی شیخ (عه‌بدولقادری کوری عه‌بدوللای سه‌ره‌وه‌ردی ۴۹۰_۵۹۲ک/۱۰۹۷_۱۱۶۸ز)، له‌سه‌ده‌ی (۷/ک/۱۳ز) ئەم تەریقەتە دامه‌زراوه^(۵)، هه‌چه‌نده (شیخ عومه‌ر) له‌ (سه‌ره‌وه‌رد) له‌ دایکبووه، به‌لام دواتر بو‌خویندن کوچی کردووه‌ بو‌ به‌غداد، وله‌وی پیگه‌یه‌کی گرنگی بو‌خوی په‌یدا‌کردووه، و (تەریقەتی سه‌ره‌وه‌رد) ی دامه‌زراندووه،

(۱) جوزقانی، عبدالرئوف نصیری و دیگران: سیر تاریخی_فکری طریقت چشتیه (از آغاز تا پایان اعتلا آن)، مجله خراسان بزرگ، سال ششم، شماره (۲۱) زمستان، ۱۳۹۴، صص ۱۰۷-۱۲۰.

(۲) حقیقت: مکتبهای عرفان در دوران اسلامی، ص ۱۶۸.

(۳) ره‌شاد میران: ره‌وشی ئایینی و نه‌ته‌وه‌یی له‌ کوردستان، چ ۳، سه‌نته‌ری برایشی، هه‌ولیر، ۲۰۰۰، ل ۵۸.

(۴) حقیقت: مکتبهای عرفان در دوران اسلامی، ۱۴۷.

(۵) شمس‌الدین‌الذهبی: سیراعلام‌النبلاء، مؤسسة‌الرساله، بیروت، ۲۰۰۱، ج ۲۲، ص ۳۳.

له پاشاندا له ناوچه‌کانی ئیران شوینکه‌وته‌ی ته‌ریقه‌ته‌که‌ی زۆربووه، له گرنگترین شوینکه‌وتوو‌ه‌کانی ئەم ته‌ریقه‌ته (شیخ زاهد^(۱)) بووه که ماموستا و شیخی (سه‌فیه‌دین ئەرده‌بیلی) دامه‌زرینه‌ری ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی بووه^(۲).

نۆیه‌م/ ته‌ریقه‌تی کوبره‌وی: له لایه‌ن شیخ (نه‌جمه‌دین کوبره‌وی خواره‌زمی) له سالی (۱۱۸) ک/۱۲۳۰ز) دامه‌زراوه و تاكو سه‌ده‌ی (۹/ک/۱۵) له ناوه‌راستی ئاسیا په‌ره‌وکاری هه‌بووه، (شیخ نه‌جمه‌دین) له سه‌ره‌تا‌کانی ته‌مه‌نی به‌مه‌ستی خویندن زۆربه‌ی شاره‌کانی ئیران گه‌راوه، له پاش دامه‌زراندنی ته‌ریقه‌ته‌که‌ی ژماره‌یه‌کی باش شوینکه‌وته‌ی بۆ ته‌ریقه‌ته‌که‌ی به‌جیه‌شتوووه، له گرنگترین په‌ره‌وکاره‌کانی وه‌ک (محمد عه‌تتار) و (نه‌جمه‌دین رازی) و (موحه‌مه‌د به‌لخی) ناسراو به (مولوی)، ئەو گه‌شه‌سه‌ندنه‌ی ته‌ریقه‌تی کوبره‌وی له‌سه‌ده‌ی شه‌شه‌م وحه‌وته‌مدا وایکردبوو، ترس له لای ده‌سه‌لاتدارانی سیاسی ناوچه‌که دروست ببیت، و بریاری دورخستنه‌وه‌ی (شیخ مه‌جده‌دین به‌غدادی) بدریت بۆ ده‌ره‌وی ناوچه‌کانی ئیران، که یه‌کتیک بوو له که سایه‌تیه‌ گه‌وره‌کانی ته‌ریقه‌ته‌که^(۳).

ده‌یه‌م/ ته‌ریقه‌تی نوربه‌خشی: دامه‌زرینه‌ری ئەم ته‌ریقه‌ته (موحه‌مه‌د نوربه‌خش ۷۹۵_۸۶۹ک) سو‌فی سه‌ربه‌ ئایینزای شیعه‌ بوو، موحه‌مه‌د له سالی (۷۹۵/ک/۱۳۹۲) ناوچه‌ی (کوهستان) له دایک بووه، له به‌رئه‌وه‌ی له ته‌مه‌نی مندالیدا که‌سیکی زیره‌ک و لی‌هاتوو بووه و له هه‌مانکاتدا ناوی هاوشیوه‌ی مه‌هدی چاوه‌روانکراو بووه، له سه‌ردا‌وای شیخ (خواجه ئیسحاق)ی ماموستای (شیخ موحه‌مه‌د نوربه‌خش) ی دامه‌زرینه‌ری ته‌ریقه‌تی نوربه‌خشی، بزووتنه‌وه‌یه‌کی سیاسی پیکه‌یناوه‌ دژی ته‌یموریه‌کان، و له‌ریگه‌ی سو‌فیگه‌رییه‌وه ویستویه‌تی پیگه‌ی عه‌له‌وی خو‌ی راست بکاته‌وه، و له‌م‌ریگه‌یه‌وه خه‌لکی به‌گشتی و سو‌فیه‌کان به‌تایبه‌تی به‌لای خویدا رابکیشیت، جه‌ماوه‌ریکی زۆر له ده‌وری خو‌ی کوبکاته‌وه، دروشمی بزووتنه‌وه‌ی نوربه‌خشی له به‌رکردنی جلی ره‌شبووه، له سه‌ده‌ی (۸/ک/۱۵) کاریگه‌ریه‌کی گه‌وره‌ی له ناوچه‌کانی ئیراندا

^(۱) شیخ زاهد گیلانی: ناوی ته‌واوی (تاج‌الدین ابراهیم بن روشن امیر بن بابل بن الشیخ بندار الکردی السنجانی الگیلانی الحنفی) ئیین بزاز ره‌چه‌له‌کی په‌یوه‌ست ده‌کاته‌وه به‌ جونه‌یدی به‌غدادیه‌وه، له سالی (۶۱۵ ک/ ۱۲۱۹ز) له گوندیک به‌ناوی (سیاه‌وود) له دایک بووه، خویندکاری یه‌کتیک له نه‌وه‌کانی جونه‌یدی بغدادی بووه، وله سه‌ر کاری چاندنی برنج بووه بۆ بژیوی ژیا‌نی، له‌مانگی ره‌جه‌بی سالی (۷۰۰ ک/ مانگی ئازاری ۱۳۰۱ز) کوچی دوا‌یی کردوه. بۆزانیاری زیاتر بروانه/ (ابن بزاز: صفوة‌الصفاء، ص ۷۵؛ زاهدی: سلسله‌النسب صفویه، ص ۳۹، ۲۸).

^(۲) ابن بزاز: صفوة‌الصفاء، تصحیح: غلامرضا طباطبائی مجد، چ ۱، انتشارات تابش، تبریز، ۱۳۷۳، ص ۱۸۵-۱۸۶؛ یونس ابراهیم السامرائی: تاریخ الطرق الصوفیه، مکتبه‌الشرق‌الجدید، بغداد، ۱۹۸۸، ص ۷۱.

^(۳) حقیقت: مکتبه‌های عرفان در دوران اسلامی، ص ۱۱۹-۱۲۰.

دروستکردبوو، گورهی پیگه شیخ (محمد نوره‌خش) له‌ناو شوینکه‌وتوانیدا وایکړد که (شاه‌روخ) ده‌سه‌لانداری ته‌موری، له‌جیاتی کوشتن و له‌ناو‌بردنی، بریاری دورخستن‌ه‌وی بدات، چونکه له‌تول‌ه‌ی لایه‌نگرانی ترساوه، شیخ محمد له‌سالی (۸۶۹ک/۱۶۶۴ز) کوچی دوايیکردوه، به‌لام پاش کوچی دوايی کردنی بزوتنه‌وه‌که‌ی هه‌ربه‌رده‌وامبووه.

یازده‌یه‌م/ ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی: له‌لایه‌ن (به‌هائ‌دین محمد ۷۱۷_۷۹۱ک /۱۳۱۸_۱۳۸۹ز) دامه‌زراوه، وبه‌وپینیه‌ی له‌رپوره‌سمه‌کانیاندا پتر پابه‌ندی شه‌ریعت بوون، ئه‌وه‌ی ئه‌م ته‌ریقه‌ته‌جیا ده‌کاته‌وه له‌ته‌ریقه‌ته‌کانی دیکه، ئه‌وه‌یه په‌یره‌وکارانی بنه‌ره‌تی خو‌یان په‌یوه‌ست ده‌که‌نه‌وه به‌(ئه‌بویه‌کری سدیق) خه‌لیفه‌ی یه‌که‌می موسلمانانه‌وه^(۱) خه‌لکی زیاتر رویان لیکردووه، و له‌ناوخه‌لکی ساده‌دا بلاو بوته‌وه، وهر بو‌یه په‌یره‌وکارانی هه‌ردوو ئایینزای شیعه و سوننی شوینکه‌وته‌ی ئه‌م ته‌ریقه‌ته‌بوون^(۲).

دوازده‌یه‌م/ ته‌ریقه‌تی حروفی: ته‌ریقه‌تیکی سه‌ربه‌نایینزای شیعه‌یه له‌کو‌تاییه‌کانی سه‌ده‌ی (۸ک/۱۶ز) له‌لایه‌ن که‌سیک به‌ناوی (فه‌زلولا ئسترابادی) دامه‌زراوه، ئه‌م ته‌ریقه‌ته‌گرنگیان به‌بنه‌مای زورپیرؤزکردنی مرؤف داوه، وله‌لیکدانه‌وه‌ی خه‌وندا شاره‌زابوون، دامه‌زرینه‌ره‌که‌ی داوای له‌(ته‌یمورله‌نگ) کردوه باوه‌ربه‌ته‌ریقه‌ته‌که‌ی به‌ینیت، به‌لام سه‌رکه‌وتوو نه‌بووه، له‌به‌رئه‌وه‌ی زورچالاک بووه له‌سالی (۷۶۹ک/۱۳۹۴ز) (فه‌زلولا ئسترابادی) له‌لایه‌ن (میرانشای ته‌یمورییه‌وه) وه‌کوژراوه^(۳).

سیزده‌یه‌م/ ته‌ریقه‌تی مولویه: دامه‌زرینه‌ره‌که‌ی (جه‌لاله‌دین موحه‌مد به‌لخی) ده‌که‌به‌(مه‌وله‌وی) ناسراوه، خانه‌قای سه‌ره‌کی ئه‌م ته‌ریقه‌ته‌له‌شاری (قونیا) بووه، شیخی ته‌ریقه‌ته‌که‌له‌وی ژیاوه‌و و پاشان مه‌زارگه‌که‌شی هه‌ر له‌و شاره‌بووه، ته‌ریقه‌تیکی به‌ناوبانگ بووه، و له‌پیش دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی له‌ئیراندا شوینکه‌وتوو یه‌کی زوری هه‌بووه، به‌لام به‌دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی ورده‌ورده‌چالاکیه‌کانیان که‌می کردووه، له‌به‌ر کاریگه‌ری بیروباوه‌ره‌کانیان له‌سه‌رده‌می (شاته‌هماسبی یه‌که‌م) ی سه‌فه‌وی موریده‌کانیان له‌ئیران درکراون^(۴).

چوارده‌ه‌م/ ته‌ریقه‌تی شازلی(شازلیه): دامه‌زرینه‌ری ئه‌م ته‌ریقه‌ته‌که‌سیکه‌به‌ناوی (ئه‌بو‌حه‌سه‌ن شازلی مه‌غریبی) وعارفی سه‌ده‌ی(۱۲ک/۱۲ز) بووه، له‌سالی (۶۵۶ک/۱۲۵۸ز) کوچی

(۱) سلیمان المدنی: الموسوعة الصوفية، ط ۱، دارالحکمة، دمشق، ۲۰۰۷، ص ۱۵۴.

(۲) محمد احمد درنیقیة: الطريقة النقشبندية واعلامها، مطبعة جروس برس، طرابلس، ۱۹۸۷، ص ۱۸-۲۰.

(۳) بوسانی: مادة حروفية، دائرة المعارف الاسلاميه ترجمة العربية، القاهرة، ۱۹۳۳، ج ۱، ص ۱۲۶-۱۲۷؛ حقیقت:

مکتبه‌ای عرفانی در دوران اسلامی، ص ۱۶۹.

(۴) آبادانی: تاریخ تصوف و صوفیگری، ص ۵۴۰-۵۴۹.

دوايکردووه، تهريقهتهکهی له ناوچهکانی باکورپی ئه فریقا سه ری هه لداوه^(۱)، وله سه دهی (۷-
ک/۱۳-۱۵) له ئیران په پیره وکاری هه بووه^(۲).

(۱) محمد بوزینه: ابو حسن شانلی، ط ۱، دارالترکی للنشر، ۱۹۸۹، ص ۱۳-۱۵.

(۲) حقیقت: مکتبه‌های عیرفان در دوران اسلامی، ص ۱۲۵.

باسى دووهم: پەيوەندى نىۋان سۆڧىگەرىيى وشىعەگەرىيى لە ئىراندا لە سەدەكانى(۸-۹ك/۱۴-۱۵ز)

تەوهرى يەكەم: پەيوەندى نىۋان سۆڧىگەرىيى وشىعەگەرىيى پىش روخانى
خىلافەتى عەبباسى:

نزىكايەتى سۆڧىگەرىيى و شىعە تايبەت نىيە بە سەردەمى مەغۇلەكان و سالانى دواى ئەوان،
بەلكو ئەو پەيوەندىيە پىش سەردەمى مەغۇلەكان، لە رىگەي ھەندىك داب و نەرىت و چەمكەوہ
بوونى ھەبووہ. بەگشتى سۆڧىيەكان پىداگرىان كردووہ لە سەر پەيوەندى نزىكايان لەگەل
سەركردە ئايىنىيەكانى شىعە، رەنگە ئەمە پىداگرى ئەوان بوويىت بو لابرندى تۆمەتى بى ئايىنى
لە دژى سۆڧىيەكان، لەگەل باسكردنى ميژووى سۆڧىيەكان لە خۆگونجاندىان لەگەل
بيروباوہرەكاندا، سەرەرپاى جياوازييەكانيان لىرەدا دەتوانىن ئاماژە بە كۆمەلىك خال بكرىت كە
بونەتە ھۆكارى سەرەكى بۆنزىكايەتى شىعە و سۆڧى.

يەكەم: دەتوانرىت ئاماژە بە داب و نەرىتى پۆشىنى جىل و بەرگى لەخورى دروستكراوبكەين
كە بە برپاى شىعەكان و سۆڧىيەكانىش ئەم داب و نەرىتە رىشەكەي دەگەرپتەوہ بو نەرىت و
ھەلسوكەوتى پىغەمبەر (د.خ) و ھاوہلانى ھەرۋەك لە (ئەبوموسا ئەشعەرى) ھوہ دەگىرپنەوہ كە
پىغەمبەر(د.خ) خۆى جىل و بەرگى لەخورى دروستكراوى لەبەر كردوہ^(۱)، ھەرۋەھا لە(حەسەن
بەسرى)ش دەگىرپنەوہ كەوتويەتى: ((حەفتا كەس لە گەورەكانى ھاوہلانم بىنى كە ھىچ جىل
و بەرگىكان نەبوو جگە لەجىل و بەرگى لەخورى دروستكراو))^(۲).

دووہم: زۆرجار سۆڧىيەكان ئىمامەكانى شىعەيان بەبنەرەتى خۆيان زانىوہ و بەچەند پشتىك
خۆيان پەيوەستكردوہتەوہ بەم ئىمامانەوہ، ھەر لەبەر ئەمە ئەگەر لە كە كىتپى سۆڧىيەكان ورد
بىينەوہ بەشىوہيەكى بەر چاۋ ستايشى ئەو ئىمامانە بەدى دەكرىت^(۳)، يەكىك لە باشترىن

(۱) ئىبن خەلدون لەبارەى ئەمەوہ دەلىت: "سۆڧىيە كان ئەو پۆشاكانەيان لەبەريانكردووہ كەەلى كورپى ئەبو
تالىبەوہ گەيشتووہ بە حەسەن بەسرى بەخشىوہو بەلىنىان لى وەرگرت بۆ ئەوہى پابەندىن بە تەرىقەتەوہ، بە
گوڧىرەى بۆچوونى ئەوان، لە رىگەي (حەسەن بەسرى) ھوہ بە (جونەدى بەغدادى) گەيشتووہ. (مقدمة ابن خلدون،
ص ۴۶۵)

(۲) زرین كووب: ارزش ميراث صوفيه، ل ۴۲.

(۳) بۆ نمونە عەتارلە بەرھەمە بەناوبانگەكەي (تذكرة الاوليا) ناوى ئىمام جەغفەرصادق و ئىمام محەمەد باقر
(ع.س) رازاندوہ بەكۆمەلە پيا ھەلدانىك، بەھۆى ئەو پىگەيەى كە ئىمامەكان (ع.س) لە تىگەيشتنى سۆڧىدا ھەيە.
سەرەتا كىتپەكەى بە باسكردنى ئىمام (جەغفەرصادق) دەستپىكرد و لە ستايشى ئەودا وتويەتى: ئەو سولتانەى

بەلگەکان کە ئاماژە بە بۆ ئەوەی سەرھەلانی ئەم تەریقەتە سۆفیگەرییانە سەرچاوەی گرتوو لە پەرەردە ئیمامەکانی شیعە ئەوەیە کە زۆربەى ئەو تەریقەتانە جگە لە (نەقشبەندییە) نەبیت، پەيوەست بونی خۆیان بۆ یەكەم (ئیمامی شیعەکان عەلی کورپی ئەبو تالیب) دوپات دەکەنەو^(۱).

سێیەم: یەکیکیتر لە ھۆکارەکانی نزیکى بیروباوەرى سۆفی وشیعەکان، پەيوەستە بە بابەتی پینگەى (ئیمامی) شیعەکان، و بیری (ویلیەت) لەلای سۆفیەکان، ئیمام ژيانکی جاویدانی ھەیە دیدگای شیعەکان، پینگەى وەلییەتی سۆفیەکانیش بەردەوامە، و ھەمان گرنگی ھەیە، ئەم چەمکە فاکتەرێکی زیندوو، و ماوەتەو لە ئیسلامدا کە ھۆکاری گەیشتنی مەرقە بە جیھانی بالآ لە فەرمانرەوا ئەم بابەتە بۆتە جینگەى سەرنجی سۆفیگەریی^(۲)، لەم ڕووەو لیکچوون لە نیوان پینگەى (ئیمام) لە دیدی شیعە و شیخ و (وەلی) لە تەریقەتی سۆفیگەرییدا دروستبوو بەم پێشەش ئەوەیە کە لە لای شیعە و سۆفی خاوەنی ماناکە لە ئیمام و وەلی گرێدراو بەیەکتەرەو.

سەبارەت بە میژوو پەيوەندی نیوان شیعە و سۆفی، ھەرچەندە پێدەچیت شیعە تا سەدەى پینجەم ھیچ پەيوەندییەکی بە پۆلە جیاوازەکانی سۆفیگەرییەو نەبوو، چونکە ناتوانریت ھیچ بەرھەمیک بدۆزیتەو کە ھەمان کاتدا تاییبەتمەندی شیعە و سۆفی ھەبیت^(۳)، ھەرچەندە لە کۆی (۱۲۰۰) کەسایەتی سۆفی کە (خواجە عەبدوللا ئەنساری ۴۸۱/ک/۱۰۸۸ز) باسیکردوون، تەنھا دوو کەسیان شیعە بوون، یەکیکیان بەناوی (ئیبراھیم بن سەعد) بوو، ئەوی دیکەیان (حەمزە عەلەوی) کە خاوەن کەرامات بوون^(۴)، بەلام ئەمە ئاماژەیکە گرنگە بۆ سەرھەتای سەرھەلانی پەيوەندی نیوان سۆفی و شیعە، جگە لەمە دەتوانریت تەریقەى (کبرویە) وەک نمونەیکە گرنگی کردەى ئەو پەيوەنییە باس بکریت پێش سەدەى (۸/ک/۱۴ز) بە پێی ئەوەى باسکرا، ھاوتەریب لەگەل ڕۆژانی مەغۆلەکان، ئەم باسە لە سەر وەلییەت و مەیلی شیعە وردە وردە ریگەى خۆی کردە ناو و تە و ھەلومەرجی سۆفیەکان و تەشەنەى کرد، بۆ نمونە لە دۆسیەى (نەجمەدین کوبرا) لە سالی (۶۱۸/ک/۱۲۲۱ز) کە لە لایەن مەغۆلەکانەو کوزراو، مەیلی ئەو بەرە

میللەتی مستەفایە، ئەو بەلگەیکە دەسلاتی پینغەمبەر، (العطار: تذکرة الاولیاء، ص ۱۱).

(۱) محمد حسین طباطبائی: رسالت تشیع دردیای امروز، (گفتوگویی دیگر باهانریکربن) و مقدمە و توضیحات از علی احمدیانجی، ھادی خسروشاهی، پیشگفتار ازھانری کربن، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، تھران، ۱۳۷۰، ل ۹۹.

(۲) سید حسن نصر: تشیع و تصوف ترجمە: غلام رضا عنوانی، مندرج در عرفان ایران مجموعە مقالات (۷)، گراوری و تدوین مصطفی ازمایش، حقیقت، تھران، ۱۳۷۹، ص (۳۳-۴۴).

(۳) رسول جعفریان: صفویە در عرصە دین، فرهنگ و سیاست، پژوهشکدە حوزە و دانشگاه، قم، ۱۳۷۹، ج ۲، ص ۱۷۲.

(۴) جامی: نفحات الانس، ص ۳۹.

و شیعه دهرده که ویت گرینگی ئەم پرسه له بهرئوه یه که (شیخ نهجمه دین) یه کیکه له پیره کاریگه ره کانی میژووی عیرفان و سؤفیگه ری، له سؤفیگه رییدا پیگه و که رامه تیکی به رزی هه یه و ته ریکه تی (کوبره وی) ه که له ناوچه یه کی فراوانی ئیراندا بلاو بوته وه، به ناوی ئه وه وه ناو نراوه، لیره وه ده کرا هه ر جوړه هه لویت و باوه ریکی (شیخ نهجمه دین) و هاوکاره کانی به له بهرچا و گرتنی خاکی بهر فراوانی (کوبره وی) ه به شیوه یه کی بهر فراوان بلاو بکریته وه ته ریکه ته که ی ئه و به جوړیک بوو که له نیو موریده کانیدا کومه لیک شیعه ی خوراسان و ناوچه کانی ئه ویدیوی دوو رووبار (ماوراء النهر) هه بوون^(۱).

رهنگه ئەمه یه که م به لگه بیت بو شوینکه و تووانی بهر فراوانی (شیخ نهجمه دین)، چونکه جیاوازی ئایینی پرسیک نه بووه له دیدگای ئه ودا، و شوینکه و تووانی ته ریکه ت له هه موو نه ته وه و ئایین بوون به لام به لگه گه لیک هه ن که ئاماژهن بو مه یلی تایبه تی شیخ بو شیعه له وانه سهردانی شیخ بو که ره بلا^(۲)، ههروه ها حه مه دوللا موسته و فی ژماره ی موریده کانی (شیخ نهجمه دین) به (دوانزه) که س داده نیت، به دووری نازانیت که ئه وه به هوی ئه وه وه بیت که سه ر به دوانزه ئیمامه که ی شیعه بیت^(۳).

چه مکی و یلایه ت له چاوی شیعه و سؤفیگه ری چه مکی سه ره کییه که له گه ل رووخانی به غدا، جاریکی تر چوو ه ناو باسه تیوریه کانی سؤفییه کانه وه، له سه رده ستی هه ندیک شیخی سؤفیگه ری شوینکه و تووانی وه ک (سه عده دین حه مویه، عه زیزه دین نه سفی، عه لا ئه لدوله ی سیمنانی و سه ید حه یدهر ئاملی)، توخمی ویلایه ت جاریکی دیکه ده رکه و تووه ته وه، و سه کوی یه کیتی شیعه و سؤفیزم دابینکراوه^(۴)، په یوه ندییه تیوریه کانی چه مکی ویلایه ت هاوته ریب له گه ل په یوه ندی نیوان شیعه و سؤفیگه ری، ویلایه تی سؤفی باوترین چه مکه که شیخه کانی ئه و سه رده مه که م تا زور باسیان کردوه له سه ر ئەم بنه مایه به شیک له سؤفییه کان پنیان وابوو پیگه ی وه لیه ت له پیگه ی پیغه مبه رایه تی بالاتره، به واتایه کی تر به بوچوونی ئه وان پیغه مبه ران وه حیان هه یه، وه وه لیش زانستی پیشینی به م پییه بو سؤفییه کان جیاوازی نیوان وه لی و

(۱) زرین کوب: دنباله جستجو در تصوف ایران، ص ۸۹.

(۲) نجم الدین کبری: فوائج الجمال وفواتح الجلال، ترجمه: محمد باقر ساعدی خراسانی، چ ۱، انتشارات مروی، تهران، ۱۳۶۸، ص ۲۲۰.

(۳) نزهة القلوب، ص ۶۶۹.

(۴) هنری کاربن: افاق تفکر معنوی، داریوش شیگان، ترجمه: باقر پرهام، انتشارات نگاه، تهران، ۱۳۹۲، ص ۵۴.

پيغەمبەر ئەۋەيە كە، لە نيوان (خزر و موسا) (د.خ) بوو. بەو پيئەي خزر وەليە و موسا پيغەمبەر بوو، خزر زانستی هەبوو و موساش وەحى^(۱).

بەم شيوەيە پيش سەدەکانى (ک/۱۴ز) نزیک بونە وەيەک هەبوو لە نيوان سوڤيەکان و شيعەکاندا كە يارمەتيدەريكى باش بوو، بۆ ئەوئەي بەتەواوتى لەسەردەمەکانى دواتردا ئاويتەبونیک هاتووتە ئاراو و بەرەو ئامانجى سياسى هەنگاويان ناو

تەوهرى دووهم: پەيوەندى نيوان شيعەگەريى و سوڤيگەريى لە سەدەکانى (۸- ک/۱۴-۱۵ز)دا.

هیرشى مەغولەکان چۆن بوو هۆى فراوانبوون و گەشەسەندنى سوڤيگەريى، لە هەمان کاتدا ئەم هیرشه رۆلى بنچينهئى هەبوو لە بلاوبونەو و گەشەسەندنى شيعەگەريى، چونكە پيش سەردەمى مەغولەکان هەميشه لە ئالەنگاريدا بوون لەگەل ئايينى باودا، واتە لەگەل دەسەلاتى ئايينزاي سوننى، چونكە بزوتنەو شيعەگەريەکان دەرفەتى چالاكى كەمترىان هەبوو خاوەن دەسەلاتى فراوان نەبوون، بەلام لەگەل لەشكرکيشى مەغولەکان بۆسەرخيلافەتى عەبباسى، شيعەگەري پيى ناوئەتە ناو گۆرەپانەكەو، بە خيړايى فراوان بوو و نزیکەي دوو سەدە و نيو دواى هيرشى مەغولەکان ئايينزاي شيعە بوو ئايينى باوى ولاتى ئيران لە سەردەمى دەولەتى سەفەويدا.

مەغولەکان هيرشيان كرده سەر بەغداد و لەسالى (ک/۶۵۶/۱۲۵۸ز) خەليفەي عەبباسيان كوشت، لە ميژووى فراوانبوونى شيعەدا ئەم پروداو بوو بە خالى وەرچەرخان، ديارەئەمەش لەبەرچەند هۆكارى گرنگ بوو كە ئەمانەن.

يەكەميان: خيلافەتى عەبباسى كە زياتر لە پينج سەدە فەرمانرەوايى خاكى ئيسلامى كردهبوو و بالادەستى ئايينزاي سوننى بەسەر ئايينزاكانى ديكەدا جيگيركردبوو، بەلام بەم هيرشه شيعەکان كە ماوئەي پينج سەدە لە سيبەرى بالادەستى سونەکاندا بوو، بە ئاشكرا چالاكيەكانيان دەركەوتن.

دووهم: جگە لە رووخانى ناوئەندى خيلافەتى عەبباسى لە بەغداد، كە لايەنگريكى گرنكى جيهانى سوننە بوو، ويرانكردنى قەلاكانى دەسەلاتى (ئيسماعيل) ى لە سالى (ک/۶۵۴/۱۲۵۶ز)،

(۱) زرین كۆب: ارزش مرآت صوفيه، ص ۹۱.

مهیدانی بۆ فراوانبوونی زیاتری شیعی کردوه له جیهانی ئه و رۆژه^(۱)، بهم شیوهیه دوو ناوهندی گه‌وره‌ی ر‌کابه‌ری شیعی دوانزه‌ی ئیمامی که‌وتن و شیعه‌کان له غیابی ئه‌م دووانه‌دا به تایبه‌تیش ناوهندی خیلافه‌تی عه‌بباسی گه‌شه‌یان به‌خۆیاندا ئه‌م ر‌ه‌وشه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ وابوو زه‌مینه‌ی فراوانبوونی شیعه به‌یه‌ک‌جار فه‌راهه‌م‌کرایه‌ت و میژوو دوا‌ی چه‌ندین سه‌ده‌ ده‌رفه‌تی به‌ شیعه‌ دایه‌ت بۆ به‌ره‌وپیش‌بردن و ده‌رب‌رینی بۆچوونی خۆیان به‌ ئاشکرا و به‌شیوه‌یه‌کی فراوان.

سییه‌م: له‌ لایه‌کی دیکه‌وه‌ مه‌غۆله‌کان ئازادی و لی‌بوره‌یی ب‌ج‌ وینه‌یان له‌ بواری ئاییندا نیشاندا، و شیعه‌ به‌ب‌ج‌ هیچ‌ به‌ر‌به‌ستییکی به‌ه‌یز ده‌ستی به‌ بل‌اوبونه‌وه‌کرد، چونکه‌ خانه‌کانی مه‌غۆل هیچ‌ ر‌ه‌خنه‌یه‌کی تایبه‌ت‌یان به‌رام‌به‌ر به‌ ئایینه‌کان نیشان نه‌ده‌دا^(۲)، ئه‌مه‌ش هه‌لومه‌رجییکی ه‌ینایه‌ ئاراهه‌ که‌ نه‌ک ته‌نها ئاسانکاری بۆ گه‌شه‌سه‌ندنی شیعه‌ ده‌کرد، به‌ل‌کو خۆشگوزهرانی ر‌ه‌خساند بۆ هه‌رجۆره‌ بیروباوه‌ریکی ئایینی باو له‌و سه‌رده‌مه‌دا، به‌تایبه‌ت له‌ ئاناتولیا و ئی‌ران، که‌ ئه‌م ناوچانه‌ بووبوونه‌ ناوچه‌یه‌کی تایبه‌ت به‌توانه‌وه‌وئاویته‌ بوونی بیروباوه‌ره‌ ئایینییه‌ جیاوازه‌کان، دوو پیکهاته‌ی سه‌ره‌کی شیعه‌کان و سو‌فیه‌کان بوون و له‌ ماوه‌ی سه‌ده‌ی (۸_۹/ک/۱۴_۱۵ز) ئه‌م دوو پیکهاته‌یه‌ به‌شیوه‌یه‌کی فراوان ئاویته‌ بوون^(۳).

چواره‌م: فاکته‌ریکی دیکه‌ ئه‌وه‌ بوو، که‌ له‌گه‌ل ئه‌و هۆکارانه‌ی دیکه‌ی پ‌یشت‌ر باس‌مان کرد، ورده‌ ورده‌ بووه‌ هۆی گه‌شه‌سه‌ندنی خۆشگوزهرانی شیعه‌گه‌رایی که‌سایه‌تییه‌ کاریگه‌ره‌کانی شیعه‌ی وه‌ک (خواجه‌ نه‌سیره‌دین توسی^(۴)) که‌ سه‌رنجی ده‌سه‌لات‌داره‌کانی مه‌غۆله‌کانیان ر‌اده‌ک‌یشا په‌رۆش‌ییان بۆ خواجه‌ و کاریگه‌ری به‌رچاوی ئه‌و و هاوشیوه‌کانی له‌ تیر‌وانینی فه‌رمان‌په‌روا مه‌غۆله‌کاندا کاریگه‌ری گ‌رنگیان هه‌بووه‌.

(۱) شیرین بیانی: دین و دولت در ایران عهد مغول، ج ۲، مرکز نشر دانشگاهی، تهران، ۱۳۷۱، ص ۵۷۱.

(۲) ایمان طلعت عبدالرزاق الدباغ: نظم المغول الاجتماعیة والدينیة والعسکرية...، دار غیداء للنشر والتوزیع، عمان، ۲۰۱۹، ص ۳۵.

(۳) علی اکبر افراسیاب پور: عرفان در دوره صفوی، مجله ادیان و عرفان، سال سوم، شماره ۸، تابستان، ۱۳۸۵، ص ۲۱.

(۴) ناوی ته‌واوی (ابو جعفر محمد بن حسن طوسی) له‌ نیوان سالانی (۵۹۷_۶۷۲/ک/۱۲۰۱-۱۲۷۴ز) ژیاوه‌ وه‌ک باس ده‌کره‌ت رۆلی هه‌بووه‌ له‌ ه‌ینانی مه‌غۆله‌کان بۆسه‌ر جیهانی ئیسلامی، په‌یوه‌ندی باشی هه‌بووه‌ له‌گه‌ل جه‌نگیزخان، رۆلی هه‌بووه‌ له‌پاراستنی چه‌ندین باب‌ه‌ت ونوسراوی تایبه‌ت به‌ ئاینزای شیعه‌ له‌کاتی ه‌یرشی مه‌غۆله‌کان. بر‌وانه‌/ (جعفریان: تاریخ ایران از آغاز اسلام تا پایان صفویان، ص ۵۸۸-۵۸۹).

پینجه‌م: خه‌لکی له‌و پوژگارهدا کاریگەر بوون به‌بلاوبوونه‌وه‌ی شیعه‌گه‌ری، به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی له‌کوژتایی سه‌رده‌می ئیلخانیه‌یه‌کان له‌خوهره‌لاتی ئیران، ره‌خنه‌ی سوننه‌کان به‌رامبه‌ر بلاوبوونه‌وه‌ی شیعه‌کان له‌زیادبووندا بوو، چونکه‌کوومه‌لێک له‌خه‌لکی که‌له‌و ناوچه‌کانی ئیران ده‌ژیان و بیروباوه‌ری شیعه‌مه‌زه‌ب بوون، پشتیوانییان له‌شیعه‌کان ده‌کرد، ئه‌وگرووپه‌شیعانه‌که‌زۆرینه‌یان خوینده‌واربوون و به‌پیتی ئاکاری پیشه‌که‌یان به‌لایه‌نگری لاوازه‌کان داده‌نران، پیگه‌و کاریگه‌رییه‌کی به‌رچاوی کوومه‌لایه‌تیان هه‌بوو، بۆیه‌مه‌یلی ئه‌وان بۆ هه‌ر ره‌وتیک ده‌یتوانی به‌هیزتری بکات و کاریگه‌ری باشی له‌سه‌ر ئه‌و ره‌وته‌هه‌بیت، دواچار به‌هه‌موو ئه‌م فاکنه‌رانه، شیعه‌گه‌ری هینده‌به‌هیز بوو و گه‌یشته‌ئاستیکی کاریگه‌ر، که‌شافعییه‌کانیش به‌هۆی لیکچوون و نزیکیی بیروباوه‌ره‌کانیان له‌گه‌ل شیعه، ئایینزاکه‌یان گوپی و پروویان له‌ئایینزای شیعه‌کرد^(۱). به‌م شیوه‌یه‌رێگای فراوانبوونی شیعه‌زیاتر بوو، پوژ به‌پوژ زیاتر ده‌رفه‌تی به‌ره‌وپیشچوونیان بۆ ده‌ره‌خسا.

پرووخی ناوه‌ندی خیلافه‌ت نه‌ک هه‌ر بووه‌هۆی گه‌شه‌کردن و فراوانبوونی سوڤیگه‌ری و شیعه، به‌پروای (الشیبی)، بوونی ناوه‌ندی خیلافه‌تی عه‌بباسی، ئاسته‌نگیک بوو له‌به‌رده‌م نزیکیی ئه‌و دووانه، که‌له‌گه‌ل له‌ناوچوونی ئه‌م ناوه‌نده‌له‌لایه‌ن مه‌غوله‌کانه‌وه‌له‌ئه‌نجامدا نزیکیی هه‌ردووکیانی لیکه‌وته‌وه^(۲). ئه‌م قسه‌یه‌تاراده‌یه‌ک دروسته، چونکه‌پیش پرووخی ناوه‌ندی خیلافه‌ت، وه‌ک پیشتر باسکرا شیعه‌ئو ده‌رفه‌ته‌فراوانه‌یان نه‌بووه‌که‌به‌شیوه‌یه‌کی گشتگیر خویان ده‌ربخه‌ن و چالاکی ئه‌نجام بدن، به‌جوړیک که‌بتوانریت تواناکی پیوه‌ندی له‌گه‌ل ره‌وته‌کانی دیکه‌دا تاقیبکه‌نه‌وه، له‌وانه‌سوڤیگه‌ری، له‌سه‌ر ئه‌و بنه‌مایه‌پیش ئه‌م قوناغه، هه‌رچه‌نده‌ناوی هه‌ندی که‌له‌ه‌وییه‌کان وه‌ک سوڤی راسته‌قینه‌ناو هینرا بوون، به‌لام وه‌ک (الشیبی) ئاماژه‌ی بۆ کردووه، ((هه‌میشه‌ژماره‌ی ئه‌و عه‌له‌ویانه‌ی که‌په‌یوه‌یندیان به‌سوڤییه‌وه‌کردووه‌زۆر که‌م بووه‌به‌ه‌راورد له‌گه‌ل شوڤرگیان و فه‌قیناسان))^(۳)، ده‌کرێ بگوترێ که‌چه‌ند بواریک هه‌بووه‌له‌هه‌ردوو شیعه‌و سوڤیگه‌رییدا که‌له‌یه‌کتر نزیکیی کردنه‌وه، یه‌کیک له‌وانه‌ئووه‌یه‌که‌دوای له‌شکرکیشی مه‌غوله‌کان، له‌گه‌ل هه‌ولی سوڤی بۆ پرکردنه‌وه‌ی ئه‌و بۆشاییه‌ی که‌به‌هۆی پرووخی خیلافه‌ته‌وه‌و سه‌ریه‌له‌دا، و شوینی چۆلی پیگه‌ی خه‌لیفه‌له‌

(۱) ابوقاسم طاهری: تاریخ سیاسی و اجتماعی ایران از مرگ تیمور تا مرگ شاه عباس، انتشارات علمی و فرهنگی، تهران، ۱۳۸۰، ص ۱۵۷.

(۲) کامل مصطفی الشیبی: تشیع و تصوف تا آغاز سده دوزدهم هجری، ترجمه‌علیرضا ذکاوتی قراگزلوانتشارات امیر کبیر، تهران، ۱۳۵۹، ص ۲.

(۳) هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۶۶.

جیهانی ئیسلامی، و هه‌بوونی پێگهی (وهلی) له‌لایهن سۆفییه‌کان، له‌همان کاتدا ئاماده‌یی بیروباوه‌ری (ئیمام) له‌لای شیعیه‌کان، سه‌ره‌رای جیاوازییه‌کانیان ئهم دوو پێگه‌یه به‌لام جوړیک له‌هاوشیوه‌یی و نزیکبوون له‌یه‌کتره‌وه، نزیکیی و هاوته‌ریبی سۆفیگه‌ری و شیعیه به‌ته‌واوی ده‌هینایه ئاراوه، هه‌روه‌ها رۆحی لی‌بورده‌یی سۆفییه‌کان و له‌همان کاتدا بالاده‌ستی تیوری شیعیه به‌سه‌رئاینزای سوننه له‌و کاته‌دا، نزیکایه‌تی زیاتری هیناوه‌ته ئاراوه، که به‌ناچاری پێویستی به‌هاوته‌ریبکردن هه‌بووه له‌ره‌وشیی تایبه‌تی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و ئاینیی سه‌رده‌مه‌که^(١)، جگه له‌وه‌ش له‌ژێر کاریگه‌ری داگیرکاری مه‌غۆله‌کاندا، هه‌ندیک ره‌وتی ئاینیی گۆرانکاریان به‌سه‌ردا هاتوو، بۆ نمونه پاش ئه‌وه‌ی که (ئیسماعیل) یه‌کان کۆتایی به‌ده‌سه‌لاته‌که‌یان هات شوینکه‌وتووایان هه‌ندیکیان کۆمه‌لگه‌ی نه‌هینیان پیکه‌یناوه و دواتر وه‌ک زنجیره‌ی سۆفیگه‌ری یان وه‌ک لقیکی نوێ له‌زنجیره‌ی ئاماده‌ی شیعیه ده‌رکه‌وتوون^(٢)، ئهم گرووپه توانیویانه له‌ریگه‌ی هه‌ندیک له‌چه‌مه‌که‌کانی شیعیه‌وه‌کاریگه‌ری دروست بکه‌ن له‌نزیک کردنه‌وه‌ی شیعیه‌گه‌ری و سۆفیگه‌ری، له‌په‌روی چه‌مکی وه‌ک ئیمامه‌ت و (وه‌لی)یه‌ت.

هه‌روه‌ها پۆشاک و مانا په‌رمزییه‌که‌ی به‌نموونه‌یه‌کی دیکه‌ی په‌یوه‌ندی نیوان شیعیه و سۆفیگه‌ری داده‌نریت لیکچوونیک که‌تیندا په‌چه‌له‌کی سۆفیگه‌ری به‌شیعیه ده‌زانریت و له‌به‌رکردنی به‌رگی سۆفی له‌لایهن (ئیسماعیل) یه‌که‌نه‌وه‌ی دوای رپووخانی ده‌سه‌لاته‌که‌یان به‌ئاماژیه‌ک بۆ ئهم ریشه‌هاوبه‌شه‌داده‌نریت^(٣). له‌هه‌ر حاله‌تیکدا، به‌بج گۆیدانه دروستی و نادروستی شیعیه و سۆفیگه‌ری له‌گه‌ل یه‌کتردا، به‌تایبه‌ت دوای سه‌رده‌می مه‌غۆله‌کان، زه‌مینه‌یه‌ک بۆ به‌ستنه‌وه‌ی شیعیه و سۆفییه‌ت دابین کراوه و سه‌ره‌رای بوونی پێشینه‌یه‌ک له‌په‌یوه‌ندی ئه‌و دووانه، په‌یوه‌ندییه‌که‌یان زیاتر بووه و ئهم نزیکایه‌تی و په‌یوه‌ندییه به‌هه‌ردوو شیوه‌ی تیوری و پراکتیکی ده‌رکه‌وتوو، که باسه‌تیۆریه‌کان به‌بۆچوونی که‌سانی وه‌ک سه‌ید (حه‌یدر ئامۆلی^(٤)) ده‌ربردراوه، و فۆرمی کرده‌یییه‌که‌ی له‌شیوه‌ی بزوتنه‌وه‌کانی وه‌ک (سهربداران و حروفییه‌کان و سه‌فه‌ویی) جیه‌جی بووه.

(١) موسوی: تصوف عصر صفوی و ادبیات آن دوره، ص ٣٧.

(٢) نصر: تشیع و تصوف، ص ٣٨.

(٣) طباطبائی: رسالت تشیع در دنیای امروز، ص ٤٨.

(٤) ناوی ته‌واوی (به‌الدین حیدر بن علی بن حیدر علوی کاشانی) ناسراو به (آملی) له‌سالی (٧٩٤/ک١٣٩١ز) کوچی دوایکردوو، یه‌کیک بووه له‌و که‌سانه‌ی که سه‌ده‌ی (٨/ک١٤ز) له‌ریگه‌ی بیرو راکانیه‌وه هه‌ولێ نزیک کردنه‌وه‌ی هه‌ردوو بیرو باوه‌ری شیعیه و سۆفی داوه، له‌گرنگترین به‌ره‌مه‌کانی (رساله‌ الارکان، فی فروع

تهوهری سییهم: په یوهندی نیوان شیعه گه ری و سو فیگه ری له کرداردا پیش سه فیه وییه کان (سهربداران و حروفیه) به نمونه:

له په یوهندی نیوان سو فیگه ری و شیعه گه ری له ئاستی پراکتیکیدا، له دوو شیوه دا دهر ده که ویت یه که میان له شیوه ی بزووتنه وهی دژه سته م و گرنگترینیان بزووتنه وهی (سهربداران) بو، دوه میان بزووتنه وه ده سه لاتخودازه کانی وهک ته ریفه تی (حروفیه و سه فیه وهی) دهر ده که ویت که توانراوه په یوهندییه توکمه بهیتریته کایه وه له نیوان شیعه گه ری و سو فیگه رییدا و له پینا و ئامانجه کانیاندا هه نگاوی کرده یی بنین،

هه رچه نده سو فیه کان کاردانه وهی جیاوازیان به رامبه ر ده سه لاتداران نیشاندا و به پی پی پگه ی مه عنه وی و کو مه لایه تییان پالپشتی سته ملیکراوانیان ده کرد، به لام هیچ بزووتنه وه یه که له سه ر بناغه ی ته ریفه ت په یدا نه بوو که له ژبر کاریگه ری شیعه دا نه بیت، هه روه ها ورده ورده بزووتنه وه کانیان ده سته پی کرد که یان راسته وخو دژی ده سه لاتدار و سته مکاران بوون یان بو به ده سته پیانی تاج و ته ختی شانشین، دامه زران بزووتنه وهی سهربداران نمونه یه کی پروونی بزووتنه وه دژه سته مه کانه که به دامه زرانندی حکومه تی سربداری کو تایی هات. به لام له بزووتنه وه کانی سه فیه ویه و حروفیه، سه ر کرده کان به شیوه یه کی سه ره کی مه به ستیان پی که پیانی ده سه لاتیکی سیاسی و ئاینی بووه نه ک به ته نها بزووتنه وه یه کی دژه سته مکاران، بگره ئامانجیان سه لماندنی ره وایه تی و توانای خو بان بووه بو پی که پیانی حکومه ت له نیو نه و بزووتنه وانه ی که ئامازه یان پی کراوه،

یه که م / (سهربداران)^(۱): هه رچه نده سه ره له دانی بزوتنه وه که هو کار یکی کو مالایه تی بووه، به لام یه کی بوو له و بزووتنه وانه ی که به هو کی ئاوبته بوونی سو فی و شیعه، سو فیگه ری هی نایه گو ره پانی سیاسی له گه له شکر کی شی مه غوله کان و دامه زرانندی حکومه ته کانیان، ری گه یان به هه موو جو ره درنده بییه ک به رامبه ر خه لک ده دا. وه رگرتنی باجی یه ک له دوا ی یه ک ژبانی بو خه لک نه وه نده قورس کردبوو که له نائومیدیه وه ده بوایه خه لکی له دژی فه رمانره واکان شه ر بکه ن،

شرايع اهل الايمان، جامع الاسرار ومنبع الانوار) که له وهی کو تاییاندا به ته واه تی باسی نزیکایه تی نیوان سو فی و شیعه ی دوانزه ئیمامی ده کات (الشیبی: تشیع و تصوف، ص ۱۱۳).

(۱) (سربداری) به کوردی به واتای (شورشگریانی خوبه ختکار) دیت، له سالی (۱۳۳۴/ک/۷۳۵) له خوراسان له پوژه لاتی ئیران راپه رینیکی جه ماوه ریان له دژی ده سه لاتدارانی مه غول به رپا کرد، به سه کردایه تی که سیک که ناوی (شیخ خه لیفه ی ته به رستانی)، توانیان سو پای مه غوله کان بشکینن وله شاری ته به رستان ده وله تیکی شیعه ی دوانزه ئیمامی دابمه زرینن، و له نیوان سالانی (۱۳۳۸/ک/۷۳۸) هه تا سالی (۱۳۸۶/ک/۷۸۸) فه رمانره وایی زوربه ی ناوچه کانی خوراسانی کردوه. (حسن کریم الجاف: موسوعة تاریخ ایران السياسي، الدار العربية للموسوعات، بیروت، ۲۰۰۸م، صص ۳۳۷-۳۴۱).

نهم بهر خودانانه چهندين جار له لايهن پيشه وهران و جووتيارانه وه هاتبوونه ناراه تا بتوانن خويان له ستهم رزگار بگهن^(۱)، لهم رۆژانه دا په يوه ندي نيوان سوڤيگه رپي و شيعه گهري فراوانتر ده بوون و ناراسته ي نهم دوو ره وته به جوړېک بوو که رۆژ له دواي رۆژ له يه کتر نزيک ده بوونه وه. بووني بيروباوهر و موډيلي دژه سته مکاری له شيعه دا و زياد بووني نيگه راني گشتي سوڤيگه رپي تاوښته به شيعه، کومه لگه ي به ره و کار دانه وه ي ډرندانه و شه رانگيزانه ناراسته کرد، کاتيک دوايين فه رمانره وای ئيلخاني واته (ئه بوسه عيد به هادور) هاته سهر تهخت، خوراساني به سهر چهند به شيکدا دابهش کرد و دايه بنه ماله مه غوله کان^(۲). له راستيدا له گه ل نهم رووداوه دا ره وشي نارېک و پيکي نه و سهر دهمه پشيو ي زياتر بوو و قوناغيکي نازاوه ي به دواي خويدا هيئا تا (ته يمور له نگ) هاته سهر ده سه لات که به هو يه وه ره وشي کومه لايه تي و سياسي خراپتر ده بوو، لهم کاته دا سوڤيه يه کي نارازي به ناوي (شيخ خه ليفه)، له شاري (سبزوار)^(۳) ده ستي کرد به نار ه زايه تي ده رپرين دژي ده سه لاتي ئيلخاني، سهره تا له مزگه وته کان و خانه قاکاندا به کاروباري خوښنده نه وه سهر قالبووه، پاشان خوښنده که ي به جي ه پش تووه و بوته ده روښش، له وه لامي نه و پرسيا ره ي له يه کيک له هاوه له کاني کراوه سه باره ت به وه ي که سهر به کام له نايينزا کان بووه، له وه لامي دا ده لپت نه وه ي ئيمه به دوايدا ده گه رپرين له و نايينزا يانه بالاتره^(۴). رووداوه کاني دواتري ژياني (شيخ خه ليفه) ده ريخست که نه وه ي نه و راپه رپيني له به رامبه ردا به رپا کرد له نايينزا کان بالاتر بوو، نايينزا شيعه ي ئيمامي بوو که دواتر له شيوه ي بانگه وازيک بو به ره نگار بوونه وه ي سته مکار ده رکه وت، له شاري (سبزوار) نيسته جي ده يپت که يه کيک بوو له ناوه نده دياره کاني شيعه، و ريگاي ده روښشه کاني گرته به رو له سالي (۷۳۳ک / ۱۳۳۷ز) ده ستي به راپه رپينه که ي کرد، و له مزگه وتي نه و شاره نيسته جي بوو، زوري نه خاياند که خه لکيکي زور بوون به موريد و باوه رداري^(۵).

(۱) ايلياء لويج پطروشفسکي: نهضت سربداران خراسان، ترجمه: کريم کشاورز، انتشارات پيام، تهران، ۱۳۵۱، ص ۴۱.

(۲) بياني: دين و دولت در ايران عهد مغول، ج ۲، ص ۷۵۷.

(۳) شاري (سبزوار) يان (بيهق) ده که ويته باکوري خو ره لاتي ئيران و له ناوه پراستي چوار شاردايه به ناوه کاني (قوچان، نيشاپور، شهرود، کشمه). يه کيکه له شاره پيشه ننگه کاني شيعه گه رايي له ئيراندا، که سهره تاي شيعه گه ري تييدا ده گه رپته وه بو سه ره تا کاني ده رکه وتني شيعه گه ري له ئيراندا له بهر نه وه ش بوته ناوه نديکي گرنگي شو رشي سربداران. (مجيد افلاکيان و مهدي پيشوايي: عوامل مؤثر ورود گسترش تشيع امامي در (بيهق) سبزوار از آغاز حتا حمله مغول، پژوهش تاريخ در اينه، سال هشتم، شماره ۱، بهار ۱۳۹۰، صص ۳۹-۶۴).

(۴) محمد بن خاوند شاه بن محمود (ميرخواند): تاريخ روضة الصفا في سيرة الانبياء و الملوك والخلفاء، تصحيح: جمشيد كيان فر، انتشارات اساطير، تهران، ۱۳۸۰، ج ۸، ص ۴۵۰۰.

(۵) مينو صدرزاده: تحليلى بر ماهيت حكومت سربداران بيهق، تاريخ پژوهي، سال ششم، شماره، ۲۰، پاييز ۱۳۸۳، ص ۱۰۱.

هه‌لبژاردنی شاری شیعه‌نشین (سبزوار) بو ده‌ستپیکردنی بزووتنه‌وه‌ی نار‌ه‌زایه‌تی، هه‌روه‌ها به‌ژداری جه‌ماوه‌ری به‌رفراوانی سه‌ربه‌ئاینزا شیعه، ئاماژه‌یه بو مه‌یلی شیعه‌گه‌ری ئه‌و بزووتنه‌وه‌یه، له‌م پوه‌وه‌ کاردانه‌وه و په‌وشی نه‌یارانی (شیخ خلیفه)، هه‌لسوکه‌وتی سیاسی سو‌فیه‌کی شیعه نیشان ده‌دات، ئه‌و پروپاگه‌نده‌ی شیعه‌ی کردبو و داوای راپه‌رینی دژی فه‌رمانه‌واکان و ده‌سته‌سه‌رداگرتنی ئیداره‌ی کاروباره‌کان کردبو که بیته‌لوتکه‌ی کاره‌کانی، ورده‌ورده‌ فه‌قه‌کانی ئاینزای سوننه‌ ئه‌وکاره‌یان به‌ زیان بو‌ییروباوه‌ری گشتی زانیوو، بو‌یه ریوشوینیان له‌ دژی گرتوه‌ته‌به‌ر، کاتیک هه‌په‌شه و ئاگادارکردنه‌وه‌کانیان کاریگه‌ری نه‌بو له‌سه‌ر بزووتنه‌وه‌که‌ی، سولتان (ئه‌بوسه‌عیدی) ئیلخانیان له‌دژهانداوه، هه‌رچه‌نده هه‌چ شتیک له‌ سه‌رچاوه‌کاندا باس‌نه‌کراوه‌ ده‌باره‌ی جو‌ری ته‌ریقه‌که‌ی (شیخ خلیفه)، به‌لام نزیک له‌گه‌ل (عه‌لا ئه‌لدوله‌ی سمنانی و شیخ غیاسه‌دین حه‌موی)^(۱)، ده‌توانریت بکریته ئاماژه‌یه‌ک بو جو‌ری ته‌ریقه‌ته‌که‌ی، به‌لام وادیاره‌ په‌فتاری نار‌ه‌زایه‌تی و هاندان دژی ده‌سه‌لاتداری ئه‌و سه‌رده‌مه ئه‌وه‌نده له‌ په‌فتاره‌کانیدا زال بو‌بیت، و هه‌ر ئه‌مه‌ش وایکردوو که لایه‌نی سو‌فیه‌گه‌ری به‌ داپوشراو مابیته‌وه، داوی (شیخ خلیفه) که‌سیکی دیکه‌ به‌ناوی (شیخ حه‌سه‌ن جو‌ری) که‌یه‌کیک بو له‌ به‌ناوبانگترین موریده‌کانی، درێژه‌ی به‌ ریگا‌که‌یدا، سه‌رچاوه‌یه‌کی نزیک له‌ سه‌رده‌می (شیخ حه‌سه‌ن) باس له‌وه‌ ده‌کات که ئه‌م که‌سه‌ وتاری ئاویته‌ به‌ بانگه‌وازی کردوو بو ته‌یارکردن و ئاماده‌کردنی چه‌ک بو راپه‌رینه‌که‌ی^(۲)، ده‌کریت بو‌تریت شیوازی سیاسی (شیخ خلیفه) و جیگره‌که‌ی هاوشیوه‌یه، سو‌فیه‌گه‌ری سه‌رده‌می (سربداران) سو‌فیه‌گه‌ری خه‌بات و تیکوشان بووه^(۳). هه‌روه‌ها شیخ حه‌سه‌ن جو‌ری جینشینی (شیخ خلیفه)، ماوه‌یه‌ک له‌ گه‌شتکردن به‌ شاره‌کانی خوراساندا به‌سه‌ر بردوو و وه‌ک شیخیک خه‌لکی (مه‌شه‌د و نه‌یشابور و خبوشان و ئه‌بیورد) ی بانگ کردوو بو دژایه‌تیکردنی ئیلخانییه‌کان^(۴)، کرده‌وه‌کانی شیخ حه‌سه‌ن جو‌ری وه‌ک (شیخ خلیفه) ته‌نیا له‌ کرده‌وه‌ی سیاسیدا قه‌تیس نه‌بو، نمونه‌یه‌کی ته‌واو بو له‌ پشت به‌ستن به‌ ده‌سه‌لاتی سو‌فیه‌گه‌ری بو گه‌یشتن به‌مه‌رامه‌ سیاسییه‌کان، به‌لام ئه‌وه‌ی زیاتر په‌یوه‌ندی به‌ ته‌وه‌ری ئه‌م باسه‌وه‌ هه‌یه، که ئاویته‌بوونی سو‌فیه‌گه‌ری و شیعه و ئاره‌زووی کاروباری سیاسییه، ده‌توانریت کوچی داوی کردنی ئه‌و وه‌ک نمونه‌یه‌ک له‌ کوچی داوی کردنه‌ پێشوه‌خته‌کانی سو‌فیه‌گه‌ری له‌ ریگای گه‌ران به‌داوی ده‌سه‌لاتدا دابنریت، که دواتر

(۱) میرخواند: تاریخ روضه‌ الصفا، ج ۸، ص ۴۹۹.

(۲) حافظ ابرو: ذیل جامع‌ التواریخ رشیدی، به‌اهتمام: خان بابا بیانی، انتشارات آثار ملی، تهران، ۱۳۵۰، ص ۸۰.

(۳) زرین کووب: ارزش میراث صوفی، ص ۱۲۰.

(۴) موسوی: تصوف عصر صفوی و ادبیات آن دوره، ص ۵۴.

له هه مان قوناغدا كه سانی وهك جونهید و حهیدهر سهفهویش بهدوایدا هاتوون.ههچهنده ئهم جوره كردار و پهفتارانه به پروونی شیعهی (سربداران) نیشان دهدات، بهلام لهوه گرنگتر بۆ بابهتهكه مان پروونی پرسى ئاویتتهبوونی سوڤیگهیری و شیعهگهیری له بزوتنهوهكه یاند ئاویتتهبوونهی سوڤیگهیری و شیعه.

دووهم/ بزوتنهوهی (حروفیه): هه ره لهو سهردهمه دا به سهركردایهتی(فهزلوللا حروفی ئهسته ئابادی)^(۱) بزوتنهوهیهك هاته ئاراهه، كه بههوی گرنگی وبههیزی راپهړینهكه وه، تهیمورییهكان هیزی زیاتریان له سهركوتکردنیدا بهكار هینا، بهگشتی سهرچاوهگهلیکی زور لهبارهی ژیان و زانیاری وردی لهبارهی چارهنووسی بزوتنهوهی حروفیه له ئیران دواى كوچى دواى دامهزینهری ئه و بزوتنهوهیه لهبهردهستدایه. بهلام رهنگی سیاسى و بانگهشه ئایینییهكانیان كه نارهبازیهتی زوری لیکهوتوه، به تایبته کردهوه توندهکانی تیمورییهکان دژی ئهوان، به شیوهیهکی سروشتی لهم بابهتهدا کاریگه ر بوون، هاوکات لهگهله ئه و سهردهمه ی كه شیعه و سوڤی له ریگه ی چه مکهکانی وهك (ئیمامهت) و (ویلايهت) هوه له یهكتر نزیك دهبوونهوه و له لایهکی دیکه وه بزوتنهوهی ئاویتته له شیعه-سوڤییهکان دروست دهبوون، بۆچوونهکانی شیخ (فهزلوللا حروفی) یش له ژیر کاریگهیری سهردهمه کهیدا به مههدی چاوپوانکراو ههژمار دهکرا . له سهردهمی خویدا سهرنجی زوری بۆ لای خو ی راکیشا، لهم پرووهوه له سالی(۷۷۶ک/۱۲۷۴ز) ی کوچی دواى بانگهشهی ئهوهی کرد كه عهبايهکی له ئیمامی مههدی وهرگرتوو له خهونیدا، له بهرامبهر داواکارییهکی مههدیدا^(۲)، بهم خهونه فهزلوللا خو ی له پیگه ی رزگارکهردا دهبینی ، ئه و سالانهشی بهسالانی سهردهمی خو ی دهزانی، وهك سهردهمی بالادهستی خو ی لهیهکی دایهوه^(۳)، له نامهیهکدا كه یهکیك له شوینکهوتوانی فهزلوللا بهناوی

(۱) ناوی تهواوی(فضل الله بن عبدالرحمن الحسينی)یه له سالی (۷۴۰ک/۱۳۳۹ز) له ئیستر ئاباد له خیزانیکی سوڤی دایک بووه، لهسهدهی ههشتهمی کوچی بزوتنهوهیهکی دژی دهسهلاتی مهغولهکان بهرپا کردوو، و پاش ماوهیهك خو ی به مههدی چاوهروانکراو ناساندوو وهسالی(۷۸۶ ک /۱۳۸۴ز)داواى بهیعتی له خالکی کردوو، و له شاره جیا جایاکانی ئیراندا بۆ گه یاندنی بیروپاکانی لهگه پاندا بووه، له بزوتنهوهکهیدا سودی لهبیری مههدیزمی شیعه و وهلی سوڤی وهرگرتوو، بزوتنهوهی حروفیهکان توانیان بیری سوڤیگهیری تیکهله به بیری زیادهر وهی شیعه کردوو، و له پروی سیاسیهوه بهکاریان هیناوه بۆ راپهړین دژی دهسهلاتهکانی مهغول، چالاکیهکانیشیان بهتهنها له ئیراندا قهتیس نهبوو، بهلکو له له رۆم وشامیش چالاک بوون.(کلمنت هوارت سر: مجموعه رسائل حروفیه، انتشارات مولی، تهران، ص ۱۳۶۰).

(۲) هلموت ریتز: آغاز فرقه حروفیه، ترجمه: حشمت مؤید، انتشارات فرهنگى ایران زمین تهران، ۱۳۸۲، ج ۱، ص ۲۳-۲۴.

(۳) الشیبی: تشیع و تصوف، ص ۱۷۲.

خویه‌وه نووسیووی، به پرونی خوی به مهدی به‌لیندراو ناوردووه و..ونوسیویه‌تی: ((یازده کهس به جهسته و رۆح شهره‌فمه‌ندن و من دوانزه‌هه‌مینانم))^(۱).

پاشان داویکرد ته‌یمورله‌نگ باوهر به ته‌ریقه‌ته‌که‌ی به‌ینیت، ته‌یمور که هه‌میشه خوی نشان دها که پابه‌نده به یاسای شه‌ریعه‌ته‌وه، بانگه‌یشته‌که‌ی قبول نه‌کرد و فه‌رمانی ده‌ستگیرکردنی ده‌رکرد. به‌لام بیروباوهره‌کانی له‌م کاته‌دا پروبه‌پرووی دژایه‌تییه‌کی توند بووه‌وه و زانایانی سه‌مه‌رقه‌ند و گیلان فه‌رمانی کوشتنییان دا^(۲). بیگومان ئەم حوکمه‌ی ته‌یمور په‌یوه‌ندی به بانگه‌شه‌کانی بزوتنه‌وه‌ی حروفیه هه‌بوو که به ناچاری بزوتنه‌وه‌ی سیاسی لیکه‌وته‌وه و ناگری به ده‌رئه‌نجامی ئیراده‌ی فه‌قییان هه‌ژمار بگریت. دوا‌ی ئەم فه‌رمانه فه‌زلوللا په‌نا ده‌باته لای (میرانشای کوری ته‌یمور) بو ئەوه‌ی گیانی رزگار بکات، به‌لام له‌سه‌ر داوا‌ی ئەم میره ته‌یموریه دوا‌ی ده‌ستگیرکردنی له‌سالی (۷۹۶/۱۳۹۳ز) ده‌کوژریت^(۳)، به‌و تاییه‌تمه‌ندیانه‌ی که له سه‌ره‌وه باسمان کرد.

له راستیدا له بیروباوهره‌کانیاندا، به تاییه‌ت له مه‌هدیزمه‌که‌یدا، ته‌ریقه‌تیکی ناره‌زایی له به‌رامبه‌ر فه‌رمانه‌واکانی ئەو سه‌رده‌مه‌دا هه‌بووه و له‌سه‌ر بنه‌مای ئەم بیروباوهرانه، ورده ورده بزوتنه‌وه‌که‌ی پال دها به‌ره‌و بزوتنه‌وه‌یه‌کی کومه‌لایه‌تی، به پیچه‌وانه‌ی هه‌ندیک له ته‌ریقه‌ته‌کانی ئەو سه‌رده‌مه، به تاییه‌ت ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندییه^(۴)، له‌سه‌ر بنه‌مای ره‌چاوکردنی شه‌ریعه‌ت بووه و داواکار له چوارچیوه‌ی شه‌ریعه‌تدا په‌یره‌وی له ته‌ریقه کردوه. له ئاکامدا تووشی ویرانکاری و سه‌رکوتی توند بوون. حروفییه به‌ره‌و لیواری سه‌رکوتکردن و ته‌واوبوون له‌ناوچوون رۆیشتن، له ئەنجامی ئەم جوهره رووداوانه‌دا به ناچاری چالاکییه‌کانیان برده ده‌ره‌وه‌ی ئیران و ورده ورده ئەناتولیا بووه به یه‌کیک له ناوه‌نده گرنه‌گه‌کانی چالاکییه‌کانیان. (عه‌لی ئەعه‌لی) که یه‌کیکه له شوینکه‌وتوانی فه‌زلوللا چهند سه‌فه‌ریکی بو (ئه‌نادول) ئەنجامدا و به پروپاگه‌نده‌ی خوی چه‌ندین شوینکه‌وتووی له‌وی کوکروته‌وه. له ریگه‌ی چالاکی حروفییه

(۱) هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۲۲۴.

(۲) مصطفی عبداللهی و دیگران: بررسی و جوه تشابه و تفاوت جنبش حروفیه و اخوان صفا، پژوهشهای ادیبانی، سال هشتم، شماره ۱۱، پاییز و زمستان، ۱۳۹۹، صص ۲۳۴-۲۵۴.

(۳) پیترجاکسون ولورنس لاکهارت(ویرستار): تاریخ ایران کمبریج، ترجمه: تیمور قادری، چ ۴، مهتاب، تهران، ۱۳۸۷، ج ۸، ص ۳۱۰.

(۴) حسین میرجعفری: تاریخ تحولات سیاسی، اجتماعی اقتصادی و فرهنگی ایران در دوره تیموریان و ترکمانان، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ۱۳۷۵، ص ۷۱.

لهو ناوچانه‌دا، ورده ورده ئاویتته بوون له نیوان حروفیییه و به‌کتاشیییدا پرویدا، به‌جۆریک که دواتر به‌کتاشی بوو به یه‌کیک له بلاوکه‌ره‌وه‌کانی بزووتنه‌وه حروفیییه له‌وناوچانه‌دا^(۱).

هه‌رچۆنیک بیت حروفیییه له هه‌ردوو بواری بیرورا و پراکتیکدا پووبه‌رووی دژایه‌تی زانایان و ده‌سه‌لاتداران بووه‌وه و له ئێراندا فشاریکی زۆریان له‌سه‌ر هه‌بوو که به‌تایبه‌تی له‌دوای فەزلولاً له شوینکه‌وته‌کانی درێژه‌یان به چالاکییه‌کانیان دا. له نیویاندا وه‌ک (مه‌ولانا سه‌دره‌دین ، سید ئیسحاق ، ئەمیر عەلی ئەفغانی) مورشیدی خوراسان بوون^(۲). به‌لام له کۆتاییدا بوونی هه‌روفیه له ئێران بووه به بزووتنه‌وه‌یه‌کی مه‌ترسیدار بۆ ده‌سه‌لات و ئایینزاکانی دیکه، و به‌و پێییه‌ی بانگه‌شه‌کانیان هه‌م سیاسه‌تمه‌داران و هه‌م زانایانی شه‌ریعه‌تی وروژاند، به‌لام ئه‌و دژایه‌تیه به‌رده‌وامه‌ی که ده‌کران، چالاکییان ورده ورده که‌م ده‌بووه و گه‌یشه‌ته به‌ربه‌ستی دارمان و له‌ناوچون، سه‌ره‌پای ئه‌و دژایه‌تیه‌ش که ده‌کران حروفیه‌کان بۆماوه‌ی دووسه‌ده درێژه‌یان به بزووتنه‌وه‌که‌یان دا.

جگه له سه‌ر به‌داران و حروفیه‌کان هه‌ر له سه‌رده‌ی (۸/ک/۱۴ز) چه‌ند بزووتنه‌وه‌یه‌ک سه‌ریه‌له‌دا، له‌گه‌ڵ به‌دیهاستی هه‌لومه‌رجه‌کان، به‌تایبه‌ت له‌گه‌ڵ زیادبوونی نزیکیی شیعه‌گه‌ری و سوڤیگه‌ری، به‌واتایه‌کی دیکه، تا پرۆسه‌ی شیعه‌گه‌ری و سوڤیگه‌ری نزیکتر ده‌بونه‌وه، بزووتنه‌وه‌ی دژه ده‌سه‌لاته‌کان زیاتر ده‌بوون، ئه‌م بزووتنه‌وانه هه‌ندیک جار له شیوه‌ی راپه‌رین و هه‌ندیک جاریش له شیوه‌ی یاخیبوونی بچووکدا بوون که به‌خیرایی له‌لایه‌ن تیمورییه‌کانه‌وه سه‌رکوت کران، ته‌یمور له سالی (۷۸۹/ک/۱۳۸۸ز) کۆچیدا یاخیبوونیکی له ئه‌سه‌فه‌هان سه‌رکوت کرد، که ده‌گه‌ریندرايه‌وه بۆ رافیزیه‌کان و خه‌واریه‌کان و چه‌ند سالیکی دواتر، یاخیبوونیکی دیکه‌ی له ئه‌سته‌راباد سه‌رکوت کرد، که له‌لایه‌ن دوو عه‌له‌وییه‌وه ده‌ستی پیکردبوو^(۳) له سالی ۷۸۶/ک/۱۳۸۵ز)ی کۆچیدا سه‌یده‌کانی عه‌له‌وی هه‌مه‌دان ، که هه‌م سوڤیی و هه‌م شیعه‌بوون و راپه‌رینیان بۆ ریگری له فشاره‌کانی سولتانی ته‌یموری ئه‌نجامدا، له ژێر ده‌ستی (میر سید عه‌لی هه‌مدانی)، یه‌کیک له گه‌وره‌کانی قروه‌ی بوو، پاشان ریگای هیندستانی گرته‌به‌ر و کۆتایی پێهاتوووه^(۴).

(۱) روشن خیای: حروفیه، تاریخ و عقاید و آراء، انتشارات آتیه، تهران، ۱۹۷۹، ص ۲۵۵.

(۲) الشیبی: تشیع و تصوف، ص ۱۷۴.

(۳) هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۱۶۲.

(۴) علی اصغر حکمت: نقد احوال آثار عبدالرحمان جام، چ ۱، انتشارات بی تا، تهران، ۱۳۲۰، ص ۲۴۱.

ئهوانه‌ی له‌م کاتهدا به‌دوای ده‌سه‌لاتدا ده‌گه‌پان سی ده‌سته بوون، یه‌که‌میان ده‌سته‌ی ئه‌وانه‌ی شازاده بون له لقه جیاوازه‌کانی هۆزه‌کانی مه‌غۆل، خه‌ونیان ئه‌وه‌بو که ده‌سه‌لاتی به‌هیزی مه‌غۆله‌کان بگه‌رینه‌وه، هه‌موو هه‌ولیکیان دها بۆ ئه‌و ئامانجه‌که هه‌یان بوو، و ده‌سته‌ی دووهم پیک هاتبون له ده‌سه‌لاتداره‌ خۆجییه‌کان و بنه‌ماله‌ گه‌وره‌کان که له‌به‌رگی سه‌ربازیدا خزمه‌تی ده‌سه‌لاته‌کانی سه‌رده‌میان ده‌کرد، و ده‌سته‌ی سیه‌م پیک هاتبون له‌وانه‌ی که هاوسۆزی ئاینیان هه‌بوو وه‌ک سۆفییه‌کان و گروهه‌ شیعیه‌کان^(۱).

ده‌سته‌ی یه‌که‌م و دووهم له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌یان توانی ده‌سه‌لاتیکی ناوه‌ندی به‌هیز دابمه‌زرین، و ببنه‌ خاوه‌ن ئه‌و ناوچه‌ فراوانه‌ی که پیشتر له‌ژیر ده‌سه‌لاتی مه‌غۆله‌کاندا بوو، به‌رده‌وام له‌ بچوک بونه‌وه‌دا بون و سه‌ره‌نجام یه‌ک له‌ دوای یه‌ک له‌ناو چوون.

له‌هه‌مان کاتدا ته‌ریقه‌ته سۆفیگه‌رییه‌کان و شیعیه‌گه‌ریه‌کان خاوه‌ن پیگه‌یه‌کی جه‌ماوه‌ری فراوان بوون، ئه‌و نزیکایه‌تیه‌ش که له‌نیوانیاندا هاتبووه ئاراوه، خانه‌قاکان ببونه‌ جیگه‌ی خه‌لکانیکی نارازی له‌ باره‌دۆخی خراب، که ئاماده و ژیر فه‌رمان شیخه‌کانی ته‌ریقه‌تیبوون، که ده‌کرا وه‌ک سه‌روه‌تیکی مرۆیی گرنگ سه‌یر بکرین، له‌لایه‌کی تره‌وه ئه‌و گرنگی پیدانه‌ی، ده‌سه‌لاتداره‌کان به‌ شیخ و سۆفییه‌کان، ته‌ریقه‌ته سۆفیگه‌رییه‌کان ببونه‌ خاوه‌نی ئابووریه‌کی به‌ هیز، ئه‌مه سۆفییه‌کانی گه‌یانه‌ ئه‌و قو‌ناغه‌ی له‌ په‌نای شیعیه‌کاندا بیر له‌ هه‌نگاوی کرده‌یی بکه‌نه‌وه بۆ به‌ده‌ست هینانی ده‌سه‌لاتی سیاسی.

له‌به‌رئه‌وه‌ی که سۆفیگه‌ریی له‌ بنه‌ره‌ته‌وه بزووتنه‌وه‌یه‌کی سیاسی نه‌بوو، چونکه سۆفییه‌کان له‌وه‌که‌سانه بوون که له‌ سیاسه‌ت خۆیان به‌دور گرتبوو له‌ بابه‌تی سیاسی و بیرو باوه‌ره‌کانیان خزمه‌تی به‌ده‌سته‌هینانی ده‌سه‌لاتیان نه‌ده‌کرد، به‌لام له‌ به‌رامبه‌ردا بیرو باوه‌ری شیعیه‌کان له‌ سه‌ره‌تاوه به‌مه‌ستی به‌ده‌سته‌هینانی ده‌سه‌لات هه‌ولی گه‌راندنه‌وه‌ی مافی زه‌وتکراوی خیلافه‌ت و به‌ده‌ست هینانه‌وه‌ی مافی ئیمامه‌ت و دامه‌زراندی ده‌سه‌لاتیکی شیعیه‌ بوو، وه بزووتنه‌وه‌که‌یان له‌سه‌ر بنه‌مای گه‌راندنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی سیاسی بۆ بنه‌ماله‌ی ئالوبه‌یت دامه‌زرا بوو، ئه‌م بیرو باوه‌رانه‌ش خزمه‌تی ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌کرد که خواستی به‌ده‌ست هینانی ده‌سه‌لاتیان هه‌بوو له‌ ناو خانه‌قاکاندا.

له‌ به‌رئه‌مه‌ش روژ به‌ روژ خواستی نزیک بونه‌وه‌ی سۆفییه‌کان له‌ شیعیه‌کان زیادی ده‌کرد، هه‌نده‌یکیشیان بیروباوه‌ره سۆفیگه‌رییه‌که‌یان گۆری بۆ شیعیه‌ گه‌ری له‌ پیناوه‌ به‌ده‌سته‌هینانی

(۱) روبرت: ایران در عصر جدید، ص ۱۱.

دەسلەلاتى سىياسى و لە گرنگترین نمونەش تەرىقەتى سەفەوى بوو كە تەرىقەتتىكى سۆفىگەرىي بە ئايىنزا شافىعى بوو، بەلام قۇناغ بە قۇناغ گۆرانكارى بەسەر بىرو باوەرپكانياندا ھات و بونە تەرىقەتتىكى ئايىنزا شىعى و لە پاشاندا تەرىقەتەكە گۆرا بۆ بزوتنەوہىەكى سىياسى و ھەتا توانيان دەولەتتىكى بەرفراوان لە ئيراندا بەرپا بکەن، ئايىنزاى شىعەى دوانزە ئىمامى بکەنە بىروباوەرى رەسمى ئەم دەولەتە دەتوانرېت بوترېت پەيوەندىي شىعە و سۆفىگەرىي لە پراكتىكى شىعەدا يەكېكە لە دەرەنجامە کردارىيەكانى ئاوتتەبوونى شىعە گەرى و سۆفىگەرىي، سەرھەلدانى بزوتنەوہەكان بوو بە رەنگىكى شىعە-سۆفى لە سەردەمى دوای مەغولەكاندا، كە دواجار بوو ھۆى پىكھېنانى حكومەتى سەفەوى، كە لاپەرەيەكى نوپى لە زيانى سۆفىگەرىيدا ديارى کرد.

به‌شی دووهم:

ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی له دامه‌زاندنیه‌وه تا‌کوسه‌رده‌می شیخ
جونه‌ید (۷۰۰-۸۵۱ک/۱۳۰۱-۱۴۴۷ز).

باسی یه کهم: دامه زانندی ته ریکه تی سه فهوی له لایهن (شیخ سه فییه دین) هوه (۶۵۰-۷۳۵/ک/۱۲۵۲-۱۳۳۵ز).

ته وهری یه کهم: ره چه لهک و بنه ماله ی سه فهوی پیش سه رده می (سه فییه دین) ئه رده بیلی:

ناوی ته ریکه تی سه فهوی ده گه ریته وه بو ناوی (سه فییه دین ئه رده بیلی) که که سایه تیه کی ئاینی سوفی و له پاشاندا شیخیکی ته ریکه ت بووه، (سه فییه دین) جگه له وهی دامه زیننه ری ته ریکه تی سه فهوی بووه، له هه مان کاتدا که سایه تیه کی ئاینی گرنگی سه دهی (ک/۱۳) بووه له ئیران، و به تاییه تیش له ناوچه کانی ئازربایجان، توانیویه تی ژماره یه کی بهرچاو شوینکه وته بو ته ریکه ته که ی کوبکاته وه.

سه ره رای ئه وهی (سه فییه دین) له چه ند پشتیک زیاتر له ره چه له کی خو ی شاره زا نه بووه، به لام تو یژه ران بیرو پای جیاوازیان بو ره گ وره چه له کی خستووته روو که تاراده یه ک جیاوازن وئه م جیاوازییه ش ده گه ریته وه بو کومه لیک هوکار، له وانه له بهرئه وهی (سه فییه دین) وبنه ماله که ی له ناوچه یه کی فره نه ته وهی وهک (ئازربایجان) و به تاییه تی تر له ده ورو به ری شاری (ئه رده بیلی) ژیاون، له لایه کی دیکه که می به لگه ی پون و یه کلاکه ره وه که ئاماژه به ره گ و ریشه ی بکات، سه ره رای ئه وه موو راجیایی و ناروونیه یی سه باره ت به زنجیره ی ره چه له کی (سه فییه دین) هه یه، به لام له زوربه ی سه رچاوه کاندان زنجیره ی ره چه له کی به م شیوه یه دار یژراوه: ((سه فییه دین کورپی سهید ئه مین جبره ئیلی کورپی سهید سالی کورپی سهید قوتبه دین ئه حمه د کورپی سهید سه لاهه دین ره شیدی کورپی سهید موحه مه دی کورپی سهید عوزئه لخره واس کورپی سهید فیروز شاه زی رین کلاه)) ه، هه ندیک زیاتر رویشتون ئه م زنجیره ره چه له که در یژکردوه ته وه، و به ستویانه ته وه به (ئیمام موسای کازم) که حه وته مین ئیمامی شیعه کانه، و به م شیوه یه ئاماژه پیکراوه ((سه فییه دین کورپی سهید ئه مین جبره ئیلی کورپی سهید سالی کورپی سهید قوتبه دین ئه حمه د کورپی سهید سه لاهه دین ره شیدی کورپی سهید موحه مه دی کورپی سهید عوزئه لخره واس کورپی سهید فیروز شاه زی رین کلاه کورپی موحه مه دی کورپی موحه مه دی کورپی حوسهینی کورپی ئیبراهیمی کورپی جه عفه ری کورپی محمد کورپی (ئیسماعیل) ی کورپی موحه مه دی کورپی ئه حمه دی کورپی موحه مه د ئه لقاسمی کورپی حه مزه ی کورپی ئیمام موسای کازم))^(۱).

(۱) امیر صدرالدین ابراهیم هروی: فتوحات شاهی (تاریخ صفوی از آغاز تا سال ۹۲۰ ه.ق)، تصحیح: محمد رضا نصیری، چ ۱، انتشارات دانشگاه تهران، تهران، ۱۳۸۳، ص ۱-۲.

هندیکی دیکه ئەم زنجیره رهچلهکهیان درێژتر باسکرده و له پاشان بهردهوام بوون ههتادهگاتهوه سهرههلی کورپی ئەبوتالیب کورپی ئەبوتالب^(۱)، له کتییی(سلسله النسب صفویه) دا کهیهکیکه له سهراچاوه رهسه نهکان بو رهچلهکهکی سهفهووییهکان له سهفیهدینی (ئهردهبیل)یهوه ههتا دهگاتهوه ئیمام (عهلی کورپی ئەبی تالب) ی تۆمار کردوه، بهلام ئهوهی جیاوازه له سهراچاوهکانی دیکه له جیگهی (موحهمهدی کورپی حوسین) ، (موحهمهدی کورپی حهسهن) نوسراوه، له پیش ههموو ناویکیشدا، ووشهی (سهیدی) بهواتای (ساده) واته نهوهی پێغه مبهر بهکارهیناوه تا دهگات به ئیمام موسای کازم^(۲).

ههچی کتییی (صفوة الصفا) یه، که کۆتترین کتیبه سهبارهت به رهچلهکهکی سهفهووییهکان نوسرا بیت، له سهفیهدین تاکو فیروز شاه زیڕین کلاه زیاتری ئاماژه پی نه داوه، بهم شیوهیه رهچلهکهکی سهفیهدین تۆمار کراوه: ((سهفیهدین ئەبوئهلفهتخ کورپی شیخ ئەمینهدین جبرائیل کورپی سالح قوتهبیبهدین ئەبوبهکری کورپی سهلاحه دین رهشیدی کورپی محمد حافظ کهلامهلالی کورپی عواز کورپی پیروز کردی السنجانی))^(۳).

ههچهنده ههریهک له نهتهوهکانی فارس وتورک و ئازهری ویستویانه رهچلهکهکی نهتهوهی (شیخ سهفیهدین) ببهستنهوه به نهتهوهکانی خویانهوه بهلگهی جیاجیا سهبارهت بهم پرسه دهخه نه روو، بهلام به پینی سهراچاوه رهسه نهکانی ئەم بابته بهرونی کوردبونی بنهچهی شیخ سهفیهدین ده رکه وتوووه، بو نمونه لهو زنجیره رهچلهکهکی که (ئیین بهزاز) بو سهفیهدین دایرشتوووه، بهرونی کوردبونی بنهچهی سهفهووییهکان دسهلمینریت، ئهوهی دهبیته جیگهی قسه له سهراکردن و ئاماژهیهکی گرنگه ووشه (الکردی) و (السنجانی) یه، که وهک ئاشکرایه ووشه (الکردی) ئاماژهی به کورد بوون وشوینی له دایکبوونی (فیروز شاه زیڕین کلاه) ی باپیره ی گه وره ی سهفهووییهکان. ئاشکرایه ووشه (الکردی) ئاماژهیه بو نهتهوهی کورد، بهو پینیهش بیت فیروز شاه که باپیره گه وره ی سهفهووییهکانه کورد بووه، بهلام نازانریت مه بهست له سنجان کۆییه؟ ههچهنده ههول دراوه ووشه ی سنجان په یوهست بکه نهوه به گوندیک به ناوی (سنجان) له ناوچهی (مهرا) له خوراسان^(۴)، بهلام پیناچیت ئەم بیرو رایه راستبیت،

(۱) اسکندر بیگ ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، به اهتمام: ایرج افشار، انتشارات امیر کبیر، تهران، ۱۳۸۷، ج ۱، ص ۷؛ مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان تاریخ شاه اسماعیل ۹۵۵-۹۴۸ ق، به کوشش: نعمت احمدی و نیلوفر جفرودی، چ ۱، نشر تاریخ ایران، تهران، ۱۴۰۰، ص ۶۰.

(۲) زاهدی، ص ۱۱.

(۳) ابن بزاز: تصحیح: غلامرضا طباطبائی مجد، چ ۱، تابش، تبریز، ۱۳۷۳ ه، ص ۷۰.

(۴) محهمه سهیل طقوش: میژوی دهولهتی سهفهوی، وهرگیرانی: شاخهوان محهمه، چ ۲، چاپخانهی رۆژهلالات، ههولیر، ۲۰۱۲، ل ۴۵.

له بهر ئه وهی که ئه گهر فه یروز شا کورد بیته بۆچی په یوه ست بکریته وه به ناوچه ی خوراسانه وه که تنها به شیکی ژیا نی له وی به سهر بردوو، و ئه و ماوه یه ش که له وی بووه له گوندیک به ناوی (رهنگین) ژیاوه که ده کرا ناوی ئه و گونده بکریته ناسناوی، به لام رایه ک که زور نزیکه له راستیه وه ئه وه یه که ووشه ی (السنجان) په یوه سته به کوردستانه وه، له بهر ئه وه ی له کوردستان زیاتر له شوینیک هه یه که ناوه که یان زور نزیکه له ووشه ی (السنجان)، نازانریت که ووشه ی (سنجان) ئاماژه یه بۆ کام له م شوینانه ی کوردستان، ئایا مه باست له گوندی (سنجان) ی نزیک شاری کرماشانه یان مه به ست له هوزی به ناوبانگی (سنجاوی) کوردیه، یان ووشه ی (السنجان) مه به ست له (سنجاری) خورئاوای شاری (موسل) ه، که زورینه ی دانیشتوانه که ی کوردن، واده رده که ویت، ئه م بۆ چوونه ی زیاتر نزیکتر بیته له راستیه وه، له بهر ئه وه ی سهرچاوه کان ئاماژه به وه ده که ن، یه کیک له نه وه کانی (ئیبراهیم ئه ده م) به ره و ئازربایجان رۆشتوو، و فیروز شای زیڕین کلایش له ریگه ی هه مان که سه وه گه یشتوو ته ناوچه کانی ئازربایجان، به وردی ناوی ئه ونه وه یه ی (ئیبراهیم ئه ده م) نازانریت؟ به لام پیده چیته ئه و که سایه تیه، میریکی کورد بو بیته به ناوی (وه هسوزانی کوری مه ملانی هه زبانی)، چونکه ئه م سهرکرده له سالی ۱۶-۴۱- (۴۵۱ ک/ ۱۰۲۵-۱۰۵۹ ز) هیرشی به فرراوانی کردوه ته سهر ئازربایجان و ده کریت هه مان کات (فیروز شاه) له گه ل ئه ودا کوچی کرد بیته^(۱).

گرنگترین به لگه سه باره ت به کورد بونی بنه چه ی سه فه ویه کان ده گه ریته وه بۆ سه رده می (شیخ سه فیه دین)، که ئه ویش پارچه یه ک شیعریکی خودی (سه فیه دین) ه که میژوونوسی کورد (مه لاجه میل رۆژبه یانی) وه ک بلگه یه کی گرنگ هیناویه تی بۆ سه لماندنی کورد بونی شیخ سه فیه دین، خودی شیعره که شی له کتیبی (صفوة الصفا) وه رگرتوو ه که شیعره که به م شیوه نوسراوه له لایه ن شیخ سه فیه دینه وه:

((دیرکین سه ره سه ودا ی ئه گیجی
دیرکین چه ش چوخوینن ئه سره یجی
دیرکین سه ره به ئاستانه چ ته دارم
خود نه وچی کووربه ختی چوگیجی؟^(۲)))

(۱) احمد کیسروی: شهریاران گنم، مؤسسسه نگاه، تهران، ۱۳۸۵، ص ۱۶۲؛ زرار صدیق توفیق: کورد و کوردستان له رۆژگاری خیلافه ی ئیسلامی ۱۶-۶۵۶ ک/ ۶۳۷-۱۲۵۸ ز، چ ۳، چاپخانه ی رۆژه لات، هه ولیر، ۲۰۱۳، ل ۱۴۰-۱۴۱.
(۲) هه رچه نده ئه م شیعره دهوتریت به زمانی ئازهری نوسراوه به لام مه لاجه میل به کوردی زانیوه و به م شیوه یه راهه ی کردوه واته: ده میکه وله دیرگا فیکه سه ره له سه ودا ی تودا گیژه. دیره ختیکه چاوفر میسکی خوینین ئه ریژی، ده میکه سه رم به ئاستانه ی تووه یه، تونالیی به خت ئه م که چ و کوره چ گیژه؟ (ولاته که ت باشتر بناسه، چ ۱، ده زگای ئاراس، هه ولیر، ۲۰۰۵، ل ۲۱).

له بهرئوهی که زمانی کوردی به شیوه کی فراوان زمانی نوسین نه بووه ونوسه رانیش زمانی کوردیان نه زانیوه، ئەم شیعرا نه یان به زمانی ئازهری له قه له م داوه، (مه لا جه میل رۆژبه یانی) له جیگه یه کی دیکه دا له ۱۹۸۹/۶/۱۲ که گوڤاری کارواندا نوسیویه تی، خۆم گه لیک قه سیده ی کوردی شیخ سه فیه دینم له ده قیقی ده سنوسی دیکه ی کتیبی (صفوة الصفا) دا بینوه که له کتیبخانه ی میلی تاراندا پارێزراوه^(۱).

هه رچه نده رای دیکه سه باره ت به ره گه زی نه ته وه یی شیخ سه فیه ددن و بنه چه ی سه فه ویه کان هه یه، و هه ولدراوه په یوه ستیان بکه نه وه به نه ته وه کانی تری وه ک (فارس، عه رب و تورک)، به لام هه چکام له رایه کان خاوه نی به لگه ی به هیز نین بو سه لماندنی بابه ته که یان. به شیوه یه کی گشتی ره چه له کی میژووی بنه ماله ی شیخ سه فیه ددین به م شیوه یه ی خوداره وه سه رچاوه کانداریز به ندرکراوه:

یه که م/فیروز شای زیرین کلاه (کلوزیر): به پیی سه رچاوه کان بیت کونترین که سی ناسراوی ناو بنه ماله ی سه فه ویه کانه ئاماژه ی پیدرابیت^(۲)، هه رچه نده هه ول دراوه زنجیره ی ره چه له کی له دوا ی فیروزیشا دروست بکه ن و بنه چه ی سه فه ویه کان بگێرنه وه سه ر ئیمامه شیعه کان، به لام هه چ به لگه یه کی پون و په سه ن نیه له دوا ی فیروزشاوه ئاماژه بکات به که سیکی پیشتر له و وه ک به ره بابی بنه ماله ی سه فه ویه، به لام به پیی یه کی که له سه رچاوه ره سه نه کان، فیروز شا کورد بووه و خه لکی سنجا ربووه، دوا ی ئه وه ی له ناوچه ی سنجا رکوچ ده کات، به ره و ئازهر بایجان و (ئه رده بیل) ده روات، پاش ماوه یه ک له به رئه وه ی که سیکی ئاژه لدار بووه و به دوا ی له وه پرگادا گه راوه به ره و (گیلان) رۆیشتوووه و له ناوچه یه ک به ناوی (ره نگین) نیشته جی بووه^(۳)، فیروزشاه سه ره رای ئه وه ی که سیکی زانا و لیها توو بووه، له هه مان کاتدا که سیکی ده سترۆیشتوو، وده وله مه ندبووه، ئەمه وای کردوه ژماره یه کی زور خه لکی له ده وری کو بوونه وته وه، واده رده که ویت ئەو خۆشه ویستییه ش له ناو خه لکی ناوچه که دا وایکردبیت نازناوی (کلوزیرین) یان پی به خشیبیت، وپیده چیت ئەم پیگه یه ی وای کردبیت ببیته خاوه نی جوړیک له ده سترۆیشتوووی سیاسی به لام هه چ به لگه یه کی یه کلا که ره وه مان له م باره یه وه له به رده ستا نیه^(۴).

(۱) وه رگیراوه له: (عبدالرقيب يوسف: تابلوکانی شه ره فنا مه، چ ۳، بنکه ی ژین، سلیمانی، ۲۰۰۵، ل ۲۴۱).

(۲) ابن بزان: صفوة الصفا، ص ۷۲؛ ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۱۲؛ خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۴۱۴.

(۳) ابن بزان: صفوة الصفا، ص ۷۲.

(۴) هروی: فتوحات شاهی، ص ۳-۴.

هه‌رچه‌نده زانیاری زیاتر له سه‌رچاوه‌کاندا ده‌ست ناکه‌وێت له‌سه‌رفیروزشا، به‌لام ئه‌وه‌ی ئاماژه‌ی پێدراوه‌ که له‌ ناوچه‌ی (گیلان) له‌سه‌ده‌ی (٥٨/١١ز) کۆچیدی‌وای کردووه^(١).

دووهم/ موحه‌ممهد کورپی فیروزشای زیترین کلاه^(٢): گێرانه‌وه‌کان سه‌باره‌ت به‌م که‌سایه‌تیه، زیاتر له‌ ئه‌فسانه‌وه‌ نزیکن، له‌ته‌مه‌نی (٧) سالی‌دا ون ده‌بی‌ت، له‌دوای ئه‌وه‌ی خه‌لکی بی ئومید ده‌بن له‌ دۆزینه‌وه‌ی، پرسه‌ی بو‌ داده‌نین، به‌لام له‌ دوای (٧)سال له‌ بزربوون له‌ ناکاو ده‌رده‌که‌وێته‌وه‌ شیوه‌ی جل و به‌رگ و کلاو و جامانه‌که‌ی سه‌ری هه‌مان شیوازی سه‌رده‌می باوکی بووه، خه‌لکی به‌شیوازی جل و به‌رگه‌که‌ی، توشی سه‌رسوپمان بوون وله‌م ریگه‌یه‌وه ناسراوه‌ته‌وه، وئه‌وه‌ی راگه‌یاندوووه له‌ ماوه‌ی ئه‌و (٧) ساله‌ی ته‌مه‌نیدا له‌لای په‌ری وجن ماوه‌ته‌وه و فییری قورئان وزانستی ئاینی کراوه^(٣). زانیاری و ئاماژه‌ی که‌م هه‌یه له‌سه‌رئه‌م که‌سایه‌تیه جگه له‌و زانیاریه‌ که‌مانه هه‌چی دیکه له‌سه‌رموچه‌مه‌دی کورپی فیروزشا له‌به‌رده‌ستدا نییه.

سییه‌م/ موحه‌ممهد سه‌لاحه‌دین ره‌شیدی کورپی موحه‌ممهد کورپی فیروزشاه: له‌سه‌رده‌می ئه‌م که‌سایه‌تیه‌دا بنه‌ماله‌ی سه‌فه‌وییه‌کان گه‌راونه‌وه‌ته‌وه‌ نزیک (ئه‌رده‌بیل) و له‌ گوندی (کلخوران) نیشته‌جی بوون^(٤)، هه‌ر له‌م ناوچانه‌ خۆیان سه‌رقال کردوه به‌ کشتوکال و ئازهل به‌خێو کردنه‌وه، (سه‌لاحه‌دین ره‌شید) زانیاری فره‌ی له‌باره‌وه‌ نیه به‌لام ئاماژه به‌وه‌ کراوه که‌سیکی ناخ پاک و بیگه‌رد و خوداپه‌رست بووه^(٥).

چواره‌م/ قوتبه‌دین کورپی سه‌لاحه‌دین ره‌شید: له‌ گوندی (کلخوران) ژیاوه و سه‌رده‌می ئه‌م دا گونده‌که‌ی که‌وتوووه‌ته به‌ر هه‌رشه‌ی خه‌لکی گورجستان، که‌ خه‌لکیکی له‌و هه‌رشه‌دا کوژران و ناوچه‌که‌یان ویران بووه، (قوتبه‌دین) له‌ ترسی ئه‌و هه‌رشه‌ خۆی و بنه‌ماله‌که‌ی بو‌ خۆحه‌شاردان به‌ره‌و ناوه‌ندی شاری (ئه‌رده‌بیل) هه‌لاتوون، له‌م هه‌رشدا به‌ شیوه‌یه‌کی په‌رجووئاسا رزگاریان ده‌بی‌ت، و قوتبه‌دین ده‌بی‌ته فریادره‌سی کورپه ته‌مه‌ن یه‌ک مانگه‌که‌ی و

(١) زاهدی: سلسله‌ النسب صفویه، ص ١١.

(٢) هه‌رچه‌نده پێش محمد ئاماژه به‌کوریکی دیکه‌ی فیروزشا کراوه، به‌ناوی (عوض) که له‌دوای باوکی له‌ گیلانه‌وه گه‌راوه‌ته‌وه ئه‌رده‌بیل و له‌گوندیک نیشته‌جی بووه، (عبدالحسین نوایی و عباسقلی غفاری فرد: تاریخ تحولات سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرنگی ایران در دوران صفویه، چ ٢، انتشارات وزارت فرهنگ و فرهنگ و ارشاد ایسلامی، تهران، ١٣٨٥، ص ٣٦)، به‌لام له‌سه‌رچاوه ره‌سه‌نه‌کاندا ئه‌مه که‌سه به‌رچاو نه‌که‌وێت.

(٣) زاهدی: سلسله‌ النسب صفویه، ص ١١؛ ابن بزاز: صفوة الصفا، ص ٧٣.

(٤) ابن بزاز: صفوة الصفا، ص ٧٣.

(٥) هه‌مان سه‌رچاوه، ص ٧٣.

خیزان و بنه‌ماله‌که‌ی ته‌م‌نی مه‌ودای ئه‌وه‌ی پی‌ده‌دات نه‌وه‌که‌ی که ده‌کاته (سه‌فیه‌دین) بی‌بیت، هه‌روه‌ها که که‌سیکی خاوه‌ن پله و پایه بووه^(۱).

پینجه‌م/ سه‌ید ئه‌مین جبرائیل: که‌ده‌کاته باوکی سه‌فیه‌دین دامه‌زرینه‌ری ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی، کاتیک سه‌فیه‌دین ته‌م‌نی ته‌نها (۶) سال بووه، کوچی دوایی کردوه، سه‌ید ئه‌مین جبرائیل، له ژیانیدا که‌سیکی ساده و به‌بی ناوبانگ بووه، له دوای کوچی دوایی کردنیشی له کلخوران له گورستانی گونده‌گه‌ی له نیو خه‌لکی ئاسایدا نیژراوه، به‌لام له‌سه‌رده‌می نه‌وه‌کانیدا، گوهره‌که‌ی گوازارایه‌وه بو‌شونینکی گونجاو، وکراوه به‌گوهریکی خاوه‌ن گومبه‌ز وزیره‌تگا^(۲).

ته‌وه‌ری دووهم: (شیخ سه‌فیه‌دین) و گه‌ران به‌دوای ته‌ریقه‌تیکی گونجاو دا:

(سه‌فیه‌دین) به‌ پی‌ سه‌رچاوه‌کان له‌سالی (۱۲۵۲/ک۶۵۰) له‌ گوندی (کلخوران)، به‌چه‌ند میلیک له‌دوری شاری (ئه‌رده‌بیل) له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی جوتیار له‌دایکبووه، خاوه‌نی (۵) برا و (۱) خو‌شک بووه، سی له‌ براکانی (موحه‌مه‌د، سه‌لاحه‌دین، ئیسماعیل) که‌له‌سه‌فیه‌دین گه‌وره‌تر بوون، ودوان له‌ براکانی به‌ناوه‌کانی (یه‌عقوب و فه‌خره‌دین یوسف) له‌ خوی بچوکت‌ر بوون^(۳)، له‌ ته‌م‌نی (۶) سالییدا باوکی کوچی دوایی کردوه، پاشان له‌ لایه‌ن دایکییه‌وه په‌روه‌رده‌ کراوه^(۴)، هه‌رله‌ مندالیه‌وه که‌سیکی گو‌شه‌گیر بووه، له‌سه‌ره‌تای ته‌م‌نیه‌وه شاره‌زای زانستی شه‌رعی و هه‌ندیک له‌ بابته‌ سه‌ره‌تاییه‌کانی خویندنی ئاینی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بووه، وه‌ک فی‌ربوونی ئه‌رک و سوننه‌ته‌کانی ئاینی ئیسلام، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌ فی‌ربوونی زمانه‌کانی (عه‌ره‌بی، فارسی، تورکی و مه‌غولی) له‌گه‌ل هه‌ندیک له‌بابته‌ته‌کانی ئه‌ده‌بیه‌کان^(۵).

(سه‌فیه‌دین) له‌ پاش کوچی دوایی باوکی هه‌ر له‌ ته‌م‌نی مندالییدا ئاشنای بابته‌تی سو‌فیه‌گه‌ری بووه، و هه‌ر له‌سه‌ره‌تای ته‌م‌نیه‌وه سه‌ردانی شیخه‌کانی ئه‌م بواره‌ی کردووه، و له‌ ئارامگا و گو‌ری هه‌ندیک له‌ شیخان، و له‌ خانه‌قا و شوینه‌ پیرۆزه‌کانی ته‌ریقه‌ته‌کانی ئه‌و

(۱) محمد نشاطی شیرازی: تذکره‌ شیخ صفی‌الدین اردبیلی، چ ۱، پخش کتب اسلامی و انسانی، تهران، ۱۳۸۸ هـ، ص ۳۷.

(۲) آدام‌ الثاریوس: سفرنامه‌ آدام‌ الثاریوس ایران عصر سفوی از نگاه یک المانی، ترجمه: احمد بهپور، انتشارات ابتکار نو، تهران، ۱۳۸۵، ص ۱۳۳.

(۳) ابن‌ بزاز: صفوة الصفا، ص ۸۰.

(۴) زاهدی: سلسله‌ النسب صفویه، ص ۱۶.

(۵) زرین‌ کوب: دنباله‌ جستجو در تصوف ایران، ص ۶۱.

سهردهم په‌رستشی ئه‌نجامداوه^(۱). ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت (سه‌فیه‌دین) خواستی بیرکردنه‌وه له بواری سوّفی گه‌ریه‌تی و گه‌ران به‌دوای پرسپاری دینی، و بواری سوّفیگه‌ریی هه‌بووه، پاش ماوه‌یه‌ک گه‌ران له ناوچه‌کانی (ئه‌رده‌بیل) و زیاتر بونی خواسته‌کانی بو بواری سوّفیگه‌ریی و بواری زانستی دینی و دروستبوونی پرسپار گه‌لیک له‌و بوارانهدا، دیاره‌که سه‌فیه‌دین هه‌ستی به‌وه کردوه که شاره‌زایان و زانایانی ئه‌و سهرده‌می (ئه‌رده‌بیل) له ئاستی خواسته‌ زانسته‌یه‌کانی ئه‌ودا نه‌بوون، ئه‌مه‌ش ئه‌و هه‌سته‌ی له‌ لا دروستکردوه که شاری (ئه‌رده‌بیل) به‌ره‌و شاری (شیراز) به‌جی به‌یلت^(۲).

ئه‌و کوچکردنه‌ش له‌سه‌ر پیشنیاری یه‌کیک له‌ براکانی بووه که له‌ شاری (شیراز) سه‌رقالی بازرگانی بووه، کاتیک (سه‌فیه‌دین) ته‌مه‌نی ته‌نها (۱۴) سال‌بووه، براکه‌ی ئاموژگاریکردوه، (ئه‌رده‌بیل) به‌ره‌وشاری (شیراز) به‌جی به‌یلت^(۳)، هه‌ر چه‌نده له‌ریگادا سه‌ردانی چه‌ند شیخیکی کردوه له‌ شاره‌کانی (قه‌زوین و ئه‌بهر)، به‌لام ئه‌وانه‌ی به‌ مورشیدیکی گونجاو دانه‌ناوه، چونکه ناوبانگی (شیخ نجیبه‌دین بزغش)ی بیستبوو، کاتیک که‌گه‌یشه‌ شیراز (سه‌لاحه‌دین)ی برای پیشوای لی‌کردوه و هه‌والی ئه‌وه‌ی پی‌راگه‌یاندوه، که (شیخ نجیبه‌دین) کوچی دوایی کردوه، ئه‌م هه‌واله‌ مایه‌ی دلته‌نگی بووه بو‌سه‌فیه‌دین^(۴)، مه‌رگ ریگه‌ی نه‌داوه له‌ شیراز، سه‌فیه‌دین و (شیخ نجیبه‌دین) چاویان به‌یه‌ک بکه‌ویت، به‌لام چاوی به‌ چه‌ند زانایه‌کی خاوه‌ن پله و پایه‌ی ئه‌و سهرده‌م که‌وتوه، وه‌ک زانا و شاعیری ناسراوی ئیرانی (سه‌عدی شیرازی) و (روکنه‌دین باداوی)، که پیشنیاری ئه‌وه‌یان بو‌سه‌فیه‌دین کردوه بجیته‌ لای شیخیکی دیکه‌ی به‌ناوبانگ و گه‌وره و گرنگی شیراز به‌ ناوی (ئه‌میر عه‌بدو‌للا)^(۵)، سه‌فیه‌دین هه‌ر له‌ شیراز چۆته‌ لای (ئه‌میر عه‌بدو‌للا) و به‌سه‌ر هاتی خو‌ی بو‌باسکردوه، به‌لام (ئه‌میر عه‌بدو‌للا) ئاماژه‌ی به‌وه کردوه، که زانست و توانای ئه‌و دیاریکراوه، شوینکه‌وتوانی تا سنووریکی دیاریکراو ده‌توانیت ئاراسته و ئاموژگاری بکات، بو‌یه‌ وه‌لامی هه‌موو پرسپاره‌کانی سه‌فیه‌دین له‌ لای (ئه‌میر عه‌بدو‌للا) وه‌چنگ ناکه‌ویت^(۶) (ئه‌میر عه‌بدو‌للا) ئاموژگاری سه‌فیه‌دین ده‌کات تا بجیته‌ لای زانا و شیخیکی

(۱) کریم نجفی بزرگ: تاریخ تحولات سیاسی اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی ایران در دوره صفویه، چ ۳، انتشارات دانشگاه پیام نور، تهران، ۱۳۹۹، ص ۳۰.

(۲) ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۱۲.

(۳) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۱۴.

(۴) میرزا بیگ جنابدی: روضه صفویه، به کوشش: غلام رضا طباطبایی مجد، چ ۱، مؤسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران، تهران، ۱۳۷۸، ص ۷۲.

(۵) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۱۴.

(۶) ابن بزاز: صفوة الصفا، ص ۷۵.

ناوداری دیکه‌ی ئه‌و سه‌رده‌م له ناوچه‌ی (گیلان)، چونکه پیاو بووه، ته‌ن‌ها ئه‌وشیخه ده‌توانی‌ت له‌نیوان خۆره‌ه‌لات و خۆرئاوا وه‌لامی پرسیار وداواکارییه‌کانی (سه‌فیه‌دین) بداته‌وه، ئه‌وشیخه‌ش (زاهیدگیلانی) بووه.

پاش ماوه‌یه‌ک سه‌فیه‌دین به‌بی ئومیدی له شیرازه‌وه گه‌راوه‌ته‌وه (ئه‌رده‌بیل) دوا‌ی (٤) سال، یه‌کیک له‌که‌سه‌ نزیکه‌کانی به‌ ناوی (موحه‌ممه‌د ئیبراهیم) که‌به‌مه‌به‌ستی بازرگانی روی له‌ گیلان کردوه، بو‌ته شوینکه‌وته‌و موردی (شیخ زاهید گیلانی)، کاتیک گه‌راوه‌ته‌وه (ئه‌رده‌بیل) خه‌لکی پیشوازیان له (موحه‌ممه‌د ئیبراهیم) کردوه، وه‌ یه‌کیک له‌وانه‌ی چووته‌ لای موریده‌که‌ی (شیخ زاهیدگیلانی)، سه‌فیه‌دین بووه، کاتیک پرسیاری پیگه‌و پله‌ی (شیخ زاهید) له (موحه‌ممه‌د ئیبراهیم) کردوه، ئه‌ویش له‌وه‌لامدا پیگه‌ی زانست وپله‌وپایه‌ی ئایینی (شیخ زاهید) بو‌ (سه‌فیه‌دین) ی پونکردۆته‌وه، (سه‌فیه‌دین) به‌م وه‌لامانه بیرکردنه‌وه‌ی ده‌گۆریت و بریارده‌دا به‌ زویی به‌ره‌و (گیلان) بروات^(١)، هه‌ر بو‌یه سه‌رمای زستان و ریگریه‌کانی که‌سانی ده‌وروبه‌ری نایانتوانی ببنه‌ ریگر له‌ به‌رده‌م گه‌شتکردنی سه‌فیه‌دین بو‌ گیلان، پاش ماوه‌یه‌کی درێژخایه‌ن گه‌یشووته‌ گیلان، و به‌ره‌وه‌و گونده‌رۆیشتووه که (شیخ زاهید) ی لێنیشته‌جی بووه به‌ (ناوی هلیه‌کران)، خۆی گه‌یاندووته‌ خانه‌قا و شوینی شیخی گیلانی، به‌لام موریده‌کانی (شیخ زاهید) به‌ سه‌فیه‌دینیان راگه‌یاندووه که‌ناتوانیت له‌وکاته‌یا چاوی به‌ شیخه‌که‌یان بکه‌ویت، له‌به‌ره‌وه‌ی سه‌ردانه‌که‌ی که‌وتووته‌ مانگی ره‌مه‌زان و له‌ره‌مه‌زانداندا شیخ ده‌ستوری وابوو که تا یه‌که‌م رۆژی جه‌ژن که‌سی نه‌ده‌بینی^(٢). به‌لام به‌پیچه‌وانه‌وه به‌ گه‌یشتنی (سه‌فیه‌دین) (شیخ زاهید) پیگه‌ی دا گفتوگۆی له‌گه‌لدا بکات و ئه‌وه‌ی به‌ بیری خۆیندکاره‌کانی هینایه‌وه، که پیش چهند سالیکی باسی ئه‌وه‌ی بو‌ کردوون که که‌سیک له (ئه‌رده‌بیل) هوه‌ دیت و به‌ جل و به‌رگیکی له خوری دروستکراوه‌وه، ئه‌مه‌ هه‌مان ئه‌و که‌سه‌یه که ئاماژه‌ی بو‌ کراوه^(٣).

(شیخ زاهید) ی گیلانی له‌ ماوه‌ی مانگی ره‌مه‌زانی ئه‌و ساله‌دا جاریکی دیکه‌ چاوی به‌ سه‌فیه‌دین که‌وتوو له‌ چله‌ خانه‌که‌ی خۆیدا له‌ گوندی (هلیه‌کران)، که پیشتر ئه‌م شیوازه‌ رۆینه‌دا بوو له‌ مانگی ره‌مه‌زانداندا (شیخ زاهید) چاوی به‌ که‌س بکه‌ویت^(٤)، له‌ پاشاندا (شیخ زاهید) ئه‌وی سپاردوو و به‌یه‌کیک له‌ موریدانی به‌ ناوی (موحه‌ممه‌د خه‌لیلان)، که ئه‌رکی سه‌ره‌رشتی

(١) زاهیدی: سلسله‌ النسب صفویه، ص ٢٠-٢١.

(٢) ابن بزاز: صفوة الصفا، ص ١١٣.

(٣) مؤلف ناشناخته: عالم آرای صفوی، به‌ کوشس: یدالله شکری، چاپخانه داور پنا، تهران، ١٣٥٠، ص ١٣.

(٤) زاهیدی: سلسله‌ النسب صفویه، ص ٨.

کردن و دابینکردنی جیگه و شوینی مانه‌وهی له ئەستۆ گرتوو هه‌تا ئه‌و کاته‌ی مانگی ڕه‌مه‌زان ته‌واو بووه^(۱).

پاشان (شیخ زاهید) گرنگی به (سه‌فیه‌دین) داو (سه‌فیه‌دین) یش خۆی هه‌ولیکی زۆریدا، هه‌تا وه‌کو بتوانیت بیته جیگه‌ی گرنگی پیدانی زیاتری (شیخ زاهید)، له هه‌مان کاتدا ڕۆژ به‌ڕۆژ ئه‌و هه‌ول و توانایه‌ی سه‌فیه‌دین، ئه‌وه‌ی خسته پێش چاوی (شیخ زاهید)، که سه‌فیه‌دین ده‌توانیت بیته یارمه‌تیده‌ریکی باش بو به‌ڕیوه‌بردن و به‌ره‌وپیش بردنی کاروباری ته‌ریقه‌ته‌که‌ی، له یه‌که‌مین هه‌نگاودا (شیخ زاهید) متمانه‌یدا به (سه‌فیه‌دین) و کردی به‌ خاوه‌نی پێگه‌یه‌کی گرنگ، ناریدییه شاری (مراغه) بو ئه‌وه‌ی بتوانیت خه‌لکی په‌روه‌رده و فیزی ته‌ریقه‌ته‌که‌ی بکات^(۲)، هه‌رچه‌نده (سه‌فیه‌دین) ئه‌م کاره‌ی له‌سه‌ره‌تادا ره‌تکرده‌وه، و به‌بیانوی ئه‌وه‌ی له‌توانای ئه‌ودانییه، ئه‌رکی فیژیکردنی خه‌لکی شاری مراغه له‌ ئەستۆ بگریت، چونکه ئه‌وان زاناوشاره‌زان و پێویستیان به (سه‌فیه‌دین) نیه، به‌لام (شیخ زاهید) پێی راگه‌یاندوه که ئه‌وه به‌رپرسیاریتییه و نابیت خۆی لی لابدات^(۳)، (سه‌فیه‌دین) به‌و داوایه‌ی رازیبوو، و بو ئه‌و مه‌به‌سته چوه شاری مه‌راغه، هه‌رچه‌نده سه‌ره‌تادا به‌شیک له‌ موریدانی (شیخ زاهید) رازی نه‌بوون به‌وه‌ی له جیگه‌ی (شیخ زاهید) ئامۆژگاری ئاینی له (سه‌فیه‌دین) وه‌رگرن، به‌لام (شیخ زاهید) رایگه‌یاندا، که ئه‌و به‌م کاره‌ی راسپاردوه و هیچ جیاوازییه‌کی نییه‌له‌گه‌ل خودی (شیخ زاهید) و، رایگه‌یاندا ئه‌وجا و به‌رگه‌ خودا له‌به‌سه‌فیه‌دینی کردوه و پیروزیییت^(۴)، له‌م کاره‌یدا سه‌فیه‌دین توانی سه‌رکه‌وتووبیت و پێگه‌ی گرنگ به‌ده‌سته‌بێت، له هه‌مان کاتدا ده‌توانیت به‌یه‌که‌مین هه‌نگاوی سه‌ره‌تایی و ریگه‌خۆشکه‌ربو ده‌رکه‌وتن و دروستکردنی ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی دابنریت.

یه‌کیکی دیکه له‌و هه‌نگاوانه‌ی زۆر گرنگ بوو، پێگه‌ی سه‌فیه‌دین هینده‌ی دیکه له زیاتر جارن به‌ره‌و پێش برد، هاوسه‌رگیری کردنی سه‌فیه‌دین بوو له‌گه‌ل کچیکی (شیخ زاهید)^(۵)، و ئه‌وه‌ی له‌وه زیاتر ئه‌م کاره‌ی گرنگرکرد، ئه‌و وتانه‌ی (شیخ زاهید) بوو که رایگه‌یاندا و هیوای خواست به‌وه‌ی کوریکیا بیته و (بیبی فاتیمه‌) ی کچی و (سه‌فیه‌دین) ی زاوای ببنه جیگه‌وه‌ی

(۱) ابن بزاز: صفوة الصفا، ص ۱۱۸؛ زاهدی: سلسله‌ النسب صفویه، ص ۲۷.

(۲) هروی: فتوحات شاهی، ص ۲۰.

(۳) زاهدی: سلسله‌ النسب صفویه، ص ۸۲.

(۴) ابن بزاز: صفوة الصفا، ص ۱۴۵.

(۵) محمد محسن مستوفی: زبدة التواریخ، به‌ کوشش: گودرزی و بهروز، بنیاد موقوفات دکتر محمود افشار، تهران، ۱۳۷۵، ص ۴۱.

خوی و (سه‌فیه‌دین)^(۱)، که نه‌وش ئاماژه‌بیه‌کی گرنگی (شیخ زاهد) بوو بو نه‌وه‌ی له دوا‌ی خوی ته‌ریقه‌ته‌که‌ی داو‌ته‌ده‌ستی سه‌فیه‌دین ونه‌وه‌کانی، له دوا‌ی نه‌م ئاماژه‌رونانه‌وه‌ه‌ندی‌ک له موریدانی ناره‌زایه‌تی نه‌وه‌یان ده‌ربری که (شیخ زاهد) پیوسته (جماله‌دین) ی کوری بکاته جیگره‌وه‌ی خوی نه‌ک سه‌فیه‌دین، چونکه بروایان وابوو که به‌و شیوه‌یه ته‌ریقه‌ته‌که‌ی له بازنه‌ی خیزانی و بنه‌ماله‌ی نه‌وان ده‌رده‌چیت و ده‌چیته‌ناو بنه‌ماله‌یه‌کی دیکه‌وه که بنه‌ماله‌ی (سه‌فیه‌دینی) (نه‌رده‌بیل) ده‌وه^(۲)، پاشان (شیخ زاهد) بو نه‌وه‌ی بو بیسه‌لمینیت که (سه‌فیه‌دین) بو جیگرته‌وه‌ی زیاتر له پیشتره^(۳)، تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی له نیوان (جماله‌دین) ی کوری و (سه‌فیه‌دین) ی زاویدا نه‌جامداوه، به‌م کاره‌ی بو لایه‌نگرانی روونکردوته‌وه که (سه‌فیه‌دین) له پیشتره و له هه‌مانکادا گرنگره‌بو ته‌ریقه‌ت ومویدانی نه‌ک (جماله‌دین) ی کوری، نه‌وش بوو ته‌مایه‌ی دلخووشی و ئاهه‌نگیرانی که‌سانی نزیک (سه‌فیه‌دین) و خه‌لکی (نه‌رده‌بیل)، نه‌وه‌ی زیاتر سه‌فیه‌دینی برده‌پیشه‌وه له کاروباری ته‌ریقه‌ته‌که‌یدا نه‌وه بوو نوژی جه‌ژندا کاتیک خه‌لکی کو‌بونه‌وه، (شیخ زاهد) ده‌ستی سه‌فیه‌دین (نه‌رده‌بیل) ی به‌رز کرده‌وه وله به‌رده‌م خه‌لکیا وتی: (نه‌مه ده‌ستی منه هه‌ر که‌س له‌سه‌ر نه‌م ده‌سته‌باوهر به‌ینیت باوهر‌داری منه، هه‌ر که‌سیک باوهر‌داری منه باوهر‌داری نه‌ویشه، من سه‌فیم و سه‌فی من)^(۴)، نه‌مه‌ش کاریکی به‌لگه‌نه‌ویست بووه، بو نه‌وه‌ی له دوا‌ی (شیخ زاهد)، (سه‌فیه‌دین) ده‌بیته‌شیخی ته‌ریقه‌ت و جیگره‌وه‌ی.

پاش نه‌وه‌روداوانه له‌سه‌ر داوا‌ی (شیخ زاهد)، (سه‌فیه‌دین) به‌ره‌و (نه‌رده‌بیل) گه‌رایه‌وه، هه‌تاوه‌کو بتوانیت ئاموژگاری خه‌لکی بکات و بانگه‌وازی ته‌ریقه‌ته‌که‌یان پی بگه‌یه‌نیت، له‌م ماوه‌یه‌دا، هه‌رکاتیک پیوستی بکردایه‌سه‌ردانی شیخه‌که‌ی ده‌کرد بو گیلان، جا به‌مه‌ستی هه‌وال پرسین بوایه‌یان پرسیار کردن له هه‌ندی‌ک بابه‌تی په‌یوه‌ندی‌دار به ته‌ریقه‌ته‌که‌یان^(۵).

گه‌رانه‌وه‌ی سه‌فیه‌دین بو (نه‌رده‌بیل) و سه‌رقالبوونی به ئاموژگاری و رینمایی خه‌لکی، قوناغیکی نو‌ی و گرنگ بووه، چونکه بوته‌هوی نه‌وه‌ی سه‌فیه‌دین بتوانیت خانه‌قا و موریدی تایبه‌ت به‌خوی هه‌بیت و خوی ناسناوی شیخ به‌ده‌ست به‌ینیت، راسته‌نه‌و هیشتا به‌شیک بوو له ته‌ریقه‌ته‌که‌ی (شیخ زاهد)، به‌لام نه‌و ده‌یتوانی به شیوه‌یه‌کی ئازادانه کاروباره‌کانی

(۱) محمد یوسف واله اصفهانی: خلدبرین (ایران در روزگار صفویان)، به کوشش: هاشم محدث، بنیاد موقوفات دکتر محمود افشار، تهران، ۱۳۷۲، ص ۲۹.

(۲) ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۲۳.

(۳) واله اصفهانی: خلدبرین، ص ۳۰؛ ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۲۳.

(۴) زاهدی: سلسله‌النسب صفویه، ص ۸۴؛ هروی: فتوحات شاه‌ی، ص ۲۲.

(۵) خواندمیر: تاریخ حبیب‌السیر، ج ۴، ص ۱۷.

به‌رئو به‌ریت و بۆ هه‌ندیك شتی پێویست بگه‌رێته‌وه بۆلای (شیخ زاهد) و هه‌ر له‌م ماوه‌یه‌دا، توانیویه‌تی ژماره‌یه‌ك له‌ خه‌لكی ناوچه‌كه بکاته موریدوشوینکه‌وته‌ی خۆی، وئێتر ورده ورده پهل و پۆ و شیوه‌ی ته‌ریقه‌تیکی نوێ ده‌رکه‌وت، و خاوه‌نی تایبه‌تمه‌ندی نوێ بوو، و هه‌مووشی له‌ ده‌وری که‌سیک کۆبوونه‌وه، خاوه‌نی چه‌ند پێگه‌ و ره‌وايه‌تییک بوو که (شیخ زاهد) وه‌ک جیگره‌وه‌یه‌کی خۆی پێی به‌خشی بوو، لێره‌دا ئه‌و پرسیاره‌ گرنگه‌ دێته‌ پێشه‌وه که‌چی وایکرد (شیخ زاهد) سه‌فیه‌دین بکاته جیگره‌وه‌ی خۆی وه‌ ئه‌م میراته‌ گرنگه‌ی له‌ دوا‌ی خۆی نه‌داته ده‌ست کورکه‌ی یان که‌سیکی دیکه‌ له‌ خویندکارانی؟

دیاره سه‌فیه‌دین کۆمه‌لیک تایبه‌تمه‌ندیه‌کی هه‌بوو له‌ ئه‌وانه‌ی دیکه‌ دا بوونی نه‌بوو، بۆ نمونه له‌ گرنگترین تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی (شیخ سه‌فیه‌دین) بریتیوو له‌و پێگه‌ و پله‌ و پایه‌ی که‌ له‌ بواری ئاییندا هه‌یبوو، له‌ به‌رئه‌وه‌ی له‌ منداڵیه‌وه له‌سه‌ری راهاتبوو که‌ ئه‌رکه‌ ئایینه‌کانی خۆی به‌ جوانی و ریک و پێکی به‌ ئه‌نجام بگه‌یه‌نیت، ئه‌رکه‌ ئایینه‌کانی به‌ هه‌میشه‌یی له‌ کاره‌ له‌ پێشینه‌کانی بووه، دیاره بۆ جیگرته‌وه‌ی پیاوی ئاینی و بوون به‌ شیخیکی ته‌ریقیکی ئایینی ده‌بیته‌ پێگه‌ و پله‌ و پایه‌ی ئایینی له‌ سه‌ره‌کیتترین ئه‌و خالانه‌ بیته‌ که‌ له‌ پێشچاو ده‌گیرین، هه‌روه‌ها جگه‌ له‌مه‌ خۆی که‌سیکی لێهاتوو بوو، رێنمونیکاریکی سه‌رکه‌وتوو بووه له‌ نیو خه‌لکدا، له‌ ئه‌نجامی ئه‌و ئه‌زمونه‌ زۆره‌ی پێی گه‌یشتوووه، هه‌روه‌ک سوودی زۆری وه‌رگرت له‌و ماوه‌یه‌ی که‌ له‌ شاری مراغه‌ وه‌ک نێردراوی (شیخ زاهد) مایه‌وه، له‌ لایه‌کی دیکه‌وه هاورایی و نزیکي بیرو بۆچوونی (سه‌فیه‌دین) له‌گه‌ل (شیخ زاهد) هۆکاریکی دیکه‌ بوو چونکه‌ له‌ ته‌واوی سه‌رده‌می (شیخ زاهد) هه‌یچ رایه‌کی پێچه‌وانه‌ی نه‌بوو له‌ هه‌مانکاتدا رێزیکي زۆری بۆ هه‌بووه و هه‌میشه‌ خه‌لكی به‌ئاراسته‌ی شوینکه‌وته‌نی ئه‌و هانده‌دا هه‌یچ کاتیکیش هه‌ولێ بۆ جیگرته‌وه‌ی ئه‌ونه‌داوه، و ته‌واوی فه‌رمانه‌کانی (شیخ زاهد)ی جێبه‌جێ کردوه، گوێرایه‌لی ته‌واوی بۆی بووه، هه‌ر ئه‌مه‌ش وای له‌ (شیخ زاهد) کردوه بلیت (من سه‌فیم و سه‌فی من)^(۱)، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌ و زیره‌کی و لێهاتوویی، سه‌فیه‌دین له‌ وه‌رگرتنی ئامۆژگاریه‌کانی (شیخ زاهد) هه‌یبوو، دوا‌ی ئه‌م روداوانه‌ (شیخ زاهد) به‌ره‌و ناوچه‌ی شروان رۆیشتوووه^(۲)، له‌ به‌رئه‌وه‌ی پیری و نه‌خۆشی ته‌نگی پێی هه‌لچنیوووه^(۳)، ئێتر کۆچیدوایی کردنی له‌ ماوه‌یه‌کی نزیکیدا له‌لای خه‌لكی و موریدانی شتیکی پوون بوو، هه‌ر ئه‌مه‌ش وای کردوه، موریدان و که‌سانی ده‌وری (شیخ زاهد) بیریان له‌وه‌ کردوه‌ته‌وه‌که‌ گۆره‌که‌ی له‌ کۆیی ده‌بیته‌، هه‌رئه‌مه‌ش وای له‌ (شیخ زاهد) کروه‌ وه‌سیه‌ت

(۱) زاهدی: سلسله‌ النسب صفویه، ص ۸۴.

(۲) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۴۱۷.

(۳) ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۲۳.

بكات له شوينيك به ناوى (سياره رود) له گه يلان بنيزريت^(۱)، هر له بهرئمه ش كاتيك كوچى دوايى كردوه له سالى (۷۰۰/ك / ۱۳۰۱ز) و له تهمه نى (۸۵) سالىدا، دواى ئوهى له لايهن سه فييه دينه وه كارى شوشتن و كفن كردنى بو ئه نجام دهرت، له لايهن موريدان و لايه نگرانيه وه له و شوينه خوى پيشتر داوايكر بوو نيژراوه^(۲).

ته وه رى سييه م: قوناغى دامه زراندى ته ريقه تى سه فه وى (۷۰۰-۷۳۵/ك / ۱۳۰۱-۱۳۳۴ز).

له دواى كوچى دوايى (شيخ زاهيد)، سه فييه دين ئهرك و بهرپرسياريتيه كى زور كه و ته ئه ستوى، له ئه نجامى ئه و ميراته ي له ته ريقه ته كه ي (شيخ زاهيد) بوى به جيمابوو، كه له ئه ستوگرتن و بهرپوه بهردنى ته ريقه تيكى گوره ي خاوه ن چه ندان موريد و سؤفى خوى ده بينيه وه ، كه پيوست بووه كومه ليك كارى گرنگ ئه نجامدات هه تاوه كو بتوانيت ئه و دهرفه ته ميژووييه بقوزيته وه، وئو ویش ببيتته شيخيكي گوره، و خاوه ن پيگه ي ئاينى تايهت به خوى، بو ئه م مه به سته كومه ليك كارو شويني گرنگى گرتته بهر:

يه كه م / دانانى بناغهى ته ريقه تى سه فه وى.

سه فييه دين كاتيك چوه ناوچه ي گه يلان و له سه ر ده ستى (شيخ زاهيد) بووه په پره و و كارگيري ته ريقه ته كه، له ماوه ي (۲۵) سالدا، واته نيوان سالانى (۶۷۵/ك / ۱۲۵۲ز) تاكو سالى (۷۰۰/ك / ۱۳۰۱ز) توانى كومه ليك كارى گرنگ ئه نجام بدات و بيتته جيگه ي متمانه ي شيخه كه ي، و دواتر بيتته جيگه وه ي ئه و، له هه مان كاتيشدا ده بوو خاوه نى موريدى تايهت به خوى، ورده ورده ته ريقه ته كه ي سه فييه دين ريگه ي به ته ريقه تى زاهيدى چول ده كرد، پوژ له دواى پوژ ته ريقه تى زاهيدى پاشه كشه ي ده كرد و لقي ته ريقه تى سه فه وى گه شه ي ده كرد، له گه ل به ره و پيشچوونى پوژگاردا خه لكى له جياتى گيلان رويان له (ئه رده بيل) ده كرد وهك ناوه نديكى ئاينى، زوربوونى موريدانى (شيخ سه فييه دين) ي به ته نها له (ئه رده بيل) و ده وروبهرى نه بوون، به لكوو ژماره يه كى زور خه لكى ناوچه كانى به ناو و ناوبانگى (شيخ سه فييه دين) ئاشنا ببوون هه ر ئه مه وايكر كه (شيخ سه فييه دين) ته ريقه تيكى سؤفيگه ريبى تايهت به خوى دابمه زرينيت و دواتر ئه م ته ريقه ته بگه يه نيته ناوچه كانى ديكه ي ئيران و شام وئاناتوليا^(۳).

(۱) خواندمير: تاريخ حبيب السير، ج ۴، ص ۴۱۸.

(۲) زاهدى: سلسله النسب صفويه، ص ۹۲.

(۳) راجر سينيقرى: ئيرانى سه رده مى سه فه وى، و: سه لاحه دين ئاشتى، بنكه ي زين، سلیمانى، ۲۰۰۶، ل ۴۰.

دوهم/ دروستکردنی تورپکی پیکخراو بۆبلاوکردنه وهی تهریقتهی سهفهوی: جیدهستی (شیخ سهفیه دین) به تنها له دروستکردنی تهریقتهی سهفه ویدا نه بوو، به لکوو گه وره ترین کاریک که کردی ریکخستنی په یوه ندی نیوان ئەندامانی تهریقته که ی بوو، وه ناردنی نوینه ر بووبو ناوچه دووره دهسته کان له ئیران و دهره وهی ئیران، سهفیه دین پیگه یه کی ئایینی دانا به ناوی (خه لیفه) که ئه رکی گه شه پیدانی و سه ره پهرشتی کردنی موریدانی تهریقته که یان له ئەستو دا بووه، ناوچه دوور دهسته کان، ئەم خه لیفانه له سه رتاسه ری ناوچه کانی ئیران و ئازهر بایجانی ئیستادا بۆبوونه وه، هه روه ها له خۆرئاواش ژماره یه کی زۆریان له شام و رۆم و فه له ستین و میسر ده گه ران، هه تا وه کو توانیان ژماره یه کی زۆر مورید په یدا بکه ن^(۱)، ئاماژه به وه کراوه له سه رده میکدا (شیخ سهفیه دین) خاوه نی (۲۰۰۰) موریدی خاوه ن که مال بووه، ئەمه ش له ئەنجامی کاری خه لیفه کانی وه بووه که له ناوچه جیاجیاکاندا دای نابوون^(۲).

سییه م/ پراکتیشانی ژماره یه کی زۆر له لایه نگر و مورید به لای خوی و تهریقته که یدا، له ئەنجامی کاریگه ری نوینه ران و موریدانی (شیخ سهفیه دین) که له پیگه ی جووراو جووره و له شوینه جیاجیاکانی ئیران و جیهان وه ک ناوچه کانی ئازهر بایجان و ئیسفه هان، گیلان، شیراز، کوردستان، شروان، دیاربه کر، ئاناتولیا، به لخ و بوخارا بۆبوونه وه، له م ناوچانه خه لکیکی زۆر هاتبوونه ناوته ریه که ی شیخ سهفیه دینه وه، له سه ر دهستی نوینه ره کانی وه باوه ریان هینابوو به تهریقته که ی، دهر باره ی ژماره ی موریدان و شوینکه وتوانی (شیخ سهفیه دین) زۆر بۆچوونی جیاجیا هه یه، له گه رانه وه یه کدا هاتوه جار ریکیان (شیخ سهفیه دین) داوایکرد موریده کانی له هه موو ناوچه کانه وه بین بۆ (ئه رده بیل)، دوا ی کۆبوونه و ه یان هه موو مزگه وت و خۆیندگه و شوینه ئایینییه کانیان پر کرد بوو، هه موو رۆژیک نانی (۵۰۰۰) که س دروست ده کرا هیشتا هه ر به شی ئه و ژماره زۆره ی له لایه نگرانی نه ده کرد^(۳)، هه روه ها جار ریکیان (ئه میر چوپان ۷۲۸/ک ۱۳۲۷ از م) وه زیری ئیلخانی، له (شیخ سهفیه دین) ده پرسیت، ئایا سه ر بازه کانی من زیاترن یان شوینکه وتوانی تو، (شیخ سهفیه دین) وه لایه داهه ته وه که شوین که وتوانی من زیاترن، وه له به رامبه ر یه ک که س له سه ر بازانی تۆمن سه د مورید و شوینکه وته م هه یه، ئەمیر چوپان وه لامیدایه وه که قسه که ی شیخ راسته، چونکه له چوارچیوه ی ده سه لاته که ی ئه ودا که سنوره که ی له روباری (جهیحون) هه تا نزیک (مصر) بووه، له هه موو شوینه کان موریدی شیخ

(۱) علی اصغر رحیم زاده صفوی: شرح جنگها و تاریخ زندگانی شاه اسماعیل، به اهتمام: یوسف پور صفوی،

انتشارات خیام، تهران، ۱۳۴۱، ص ۱۸.

(۲) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۱۸.

(۳) زاهدی: سلسله النسب صفویه، ص ۸۴.

سه‌فیه‌دینی به‌رچاو که‌وتووه^(۱)، هه‌روه‌ه‌ارایه‌ک هه‌یه که (شیخ سه‌فیه‌دین) پیش کوچی دوی کردنی نزیکه‌ی (۱۰۰۰۰۰) که‌سی شوینکه‌وته‌ی هه‌بووه^(۲).

کۆمه‌لیک هۆکار هه‌بوون که وایانکردوه ژماره‌یه‌کی زۆر له خه‌لکی به شیوه‌یه‌کی خیرا و فراوان له ده‌وری ته‌ریقه‌ته‌که‌ی (شیخ سه‌فیه‌دین) کۆبینه‌وه، که زیاتر په‌یوه‌ندیان به پیگه‌ی (شیخ سه‌فیه‌دین) هه‌بووه، له‌روانگه‌ی ئاینی وکۆمه‌لایه‌تی ئابووری وسیاسیه‌وه، که ئه‌و شوینکه‌وتانه بوونه‌ته هه‌وین و هۆکاریکی یارمه‌تی ده‌ری گه‌شه‌کردنی ته‌ریقه‌ته سو‌فیگه‌رییه‌که‌ی شیخ سه‌فیه‌دین .

یه‌که‌م / پیگه‌ی ئاینی (شیخ سه‌فیه‌دین): ئه‌و پیگه ئاینیه‌ی که (شیخ سه‌فیه‌دین) بو خوی دروستی کردوه، جیگه‌ی په‌زامه‌ندی خه‌لکی بووه، به‌جۆریک که پیگه ئاینیه‌که‌ی بووه مایه‌ی په‌سه‌ندکردنی له لایه‌ن تاک به تاکی خه‌لکی فره‌نه‌ته‌وه‌ی (ئه‌رده‌بیل) و ئازربایجان، ئه‌مه‌ش وایکردوه خه‌لکی زیاتر و به‌گوروتینتر روو له خانه‌قا و پیگه ئاینیه‌کانی ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی بکه‌ن^(۳).

دووه‌م / پیگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی (شیخ سه‌فیه‌دین): ئه‌وه‌ی (شیخ سه‌فیه‌دین) له‌لای خه‌لکی خو‌شه‌ویست کردبوو، لایه‌نه کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌ی بوو، به‌هیزی بیر و باوه‌ر ئاینیه‌که‌ی وایکرد که به‌شداری له پرسه‌ی هه‌ژاران بکات، سه‌ردانی نه‌خۆشان بکات، به‌بێ ئه‌وه‌ی خوی له خه‌لکی جیا بکاته‌وه هه‌روه‌ها له کاتی گفتوگۆدا هه‌رگیز وشه‌ی (من) به‌کارنه‌هیناوه و له جیاتی من (ئیمه‌ی) به‌کارهیناوه، چونکه ئه‌و پیی و ابوو وشه‌ی (من) خو‌ویستی دروست ده‌کات^(۴)، ئه‌مه‌ جگه له‌وه‌ی کۆمه‌لیک مه‌راسیمی وه‌لا ئه‌نا وه‌ک ده‌ست و قاچ ماچ کردن، که له‌وسه‌رده‌مه‌دا باو بووه، ئه‌م کارانه بووه هوی ئه‌وه‌ی که له ناو خه‌لکیدا به‌که‌سیکی خاوه‌ن توانا و ساده‌ده‌ربکه‌ویت، ئه‌مه‌ش وایکردوه خه‌لکی په‌یوه‌ندی پیوه بکه‌ن و له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌و باوه‌ر به‌هینن و بینه‌موریدی ته‌ریقه‌ته‌که‌ی^(۵) .

سێیه‌م / ده‌ستکراوه‌یی (شیخ سه‌فیه‌دین) له‌بواری ئابووریدا: له‌ئه‌نجامی ئه‌وه‌ی (شیخ سه‌فیه‌دین) خاوه‌نی ژماره‌یه‌کی زۆر شوینکه‌وته بووه، ئه‌م که‌سانه‌ش به‌به‌رده‌وامی دیاری

(۱) سینیقری: ئیرانی سه‌رده‌می سه‌فه‌وی، ل ۴۰.

(۲) رضا قلی خان هیدایت: تذکره ریاض العارفین، به‌کوشش: مهرعلی گرگانی، انتشارات محمودی، تهران، ص ۱۵۵.

(۳) عبدالحسین زیرین کوب: روزگاران دیگر (از صفویه تا عصر حاضر)، چ ۱، انتشارات سخن، تهران، ۱۳۷۵، ص ۱۰.

(۴) ابن بزاز: صفوة الصفا، ص ۹۸-۹۹.

(۵) زیرین کوب: دنباله جستجو در تصوف ایران، ص ۶۵.

وخیروخیراتیان داووته خانەقاکانی (شیخ سەفییەدین) ئەویش کەسیکی دەستکراوە بوو بەرامبەر بە خەلکی ھەژار ھەر بۆیە ھەرچی دەست بکەوتایە دەیبەخشیش کەسانی کەم دەرامەت جگە لەوێی کە خانەکانی ببونە جیگە دابەشکردنی خواردن و بەسەر کەسانی فقیر و ھەژار و رییواران و پەنادانی کەسانی بی بنەوماڵ، ئەمە ھەر لە سەردەمی خۆیدا نا بەلکو لە سەردەمی نەوەکانیشاندا بەردەوامبوو، رایەک ھەیە ئاماژە بەو دەکات لەیەک شەودا (۱۰۰) سەر مەر بۆ خۆراکی میوانانی خانەقاکەیی سەربەدراو (۱).

چارەم/گرنگی پیگەیی (شیخ سەفییەدین) لە بواری سیاسیی: لەبەرئەوێی خاوەنی ژمارەییکی باش موری بوو سولتانیەکان و دەسەلاتدارانی سیاسی و سەربازی نیان ویستوو، دلی (شیخ سەفییەدین) لە خۆیان بپرنجیت، ھەر ئەمە وایکردوو زۆرجار داواکاریەکانی بۆ ئازادکردنی بواردنی ھەندیک لە خەلکانی و موریانی رەتەکریتەو، ئەمە جگە لەوێی ژمارەییکی زۆر لە شوینکەوتەیی تەریقەتەکەیی شیخ سەفییەدین لە ناو چینی سەربازاندا بوون، کە تۆبە و ئامۆژگارییان لە (شیخ سەفییەدین) وەرگرتوو، دەگوتریت جاریکیان (شیخ سەفییەدین) رایەکی پیچەوانەیی (غیاثەدین ۷۱۸-۷۳۶ک/۱۳۱۸-۱۳۳۶ز) وەزیری ئیلخانی دەربەرپووە، ئەمەش گەشتووتەو لای وەزیر، و رایگەیانوووە کە (شیخ سەفییەدین) رایەکی جیای لە من دەربەرپووە، ئەو من نامەوێت راجیایی لەگەڵ ئەو دابکەم، ھەتا سەدان ھەزار لە موریەکانی لە خۆم بپرنجیت (۲). ئەو جگە لەو مەملانیی سیاسی نیوان دەسەلاتەکان کە لە سەردەم بوو ھۆی ئەوێی، ھەرکام لەم دەسەلاتانە ھەولیانداو بۆ بە ھێزکردنی پیگەیی، خۆیان لە نیو خەلکدا، پەيوەندی باشیان لەگەڵ (شیخ سەفییەدین) ھەبیت، بۆ نمونە مەغولەکان و ئەو دەسەلاتانەیی دایان مەزراند، ھەولیان دەدا ھەستی خەلکی ئێران بەلای خۆیان و دەسەلاتەکانیان رابکێشن بۆ ئەو مەبەستەش پەيوەندیان لەگەڵ (شیخ زاھید) و پاشتریش (شیخ سەفییەدین) ببەستن.

رپۆرەسمە سۆفیگەرییەکانی تەریقەتی سەفەوی لە سەردەمی شیخ سەفییەدین.

تەریقەتی سەفەوی لە سەردەمی شیخ سەفییەدین دا، خاوەن کۆمەلیک رپۆرەسمی تاییبەت بە خۆی بوو، لەکتییی (سەلسەلی النسب صفویە) بەم شیوہ باسی ھەندیک لە رپۆرەسمی ئایینی تەریقەتەکە دەکات لە سەردەمی شیخ سەفییەدیندا،

۱- شیوازی جل و بەرگ: بەم شیوہیە (چل پۆژی سەرەتای زستان دەپۆژی سەرەتای مانگی (دی الحجە) و دە پۆژی کۆتایی مانگی رەمەزان زیکر کردن ھەموورپۆژیک و بە بەردەوامی بە بیانیان و ئیواران پێش نوێژی مەغریب یەک سەعات، خویندنی قورئان دوای

(۱) الشیبی: تشیع و تصوف، ص ۳۷۲.

(۲) صفوی: شرح جنگھا و تاریخ زندگانی شاه اسماعیل، ص ۲۵.

نوڤڙى عەسر، وە زىكر كردن يەكجار بەم شىۋەيە بوو (كلمة طيبة لا اله الا الله حق) و دووهمجار كەبەزكى تايبەت بە ناوبانگ بوو بەم شىۋەيە بوو(الله حق) ە، كە ئەم زىكرەيان زىكرى دلښى پى دەوترىت، چونكە لە دلەو دەكرىت و بەندە لەگەل خوداى خۆى لە دلەو پەيوستە^(۱).

۲_ شىۋازى خواردن: سەبارەت بە خواردنى (شىخ سەفییەدین) و پەیرهوان و موریدانى، باس لەو دەكرىت سەرەپاى ئەوئەى زۆربەى پۆژەكانى بەرپۆژووبوون، بەلام خوداردنى سەرەكى لە خانەقاكانياندا (شۆرباى گەنم)بوو، تەنانەت خودى (شىخ سەفییەدین)دواى بانگى ئىوارە چەند كەوچكىك لەو شورباى گەنمى خوداردو، چەندپۆژ جارىك، دوو يان سى كەوچك خوداردنى سرکە باو بوو، (شىخ سەفییەدین)خۆى كەسىكى كەم خۆر بوو، هەندىك جار لە كاتى وتاردان و خوداپەرسىتدا، توشى لەرزىن هاتوو و هەستى پى كراو، جەختى لەسەر ئەو كەردۆتەو كە زياتر سەرقالى زىكر كردن بن، ئەمە جگە لەوئەى لەهەندىك كاتدا قەدەغەى خوداردنى گوشتى لەسەر پەیرهوكانى تەرىقەتەكەى كەردو، بەوئەى كەنايىت لە نىوان نيوەرۆ و مەغرىدا گوشت بخۆن^(۲)، لەلایەكى دىكەو لە دواى بانگى بەيانى واتە پيش خۆر هەلاتن، بە تەواوى بىدەنگ دەبوون، هېچ جۆرە قسەكردنىك نەبوو لە نىوانياندا، جگە لە زىكرو، تا وەكو ئەو كاتەى بە تەواوتى خۆر هەلەتوو^(۳).

۳_ شىۋازى جل و بەرگ: سەبارەت بە جل و بەرگى پەیرهوانى و موریدانى تەرىقەتى سەفەوى جۆرىكى تايبەتى جل و بەرگى لە خورى دروستكراويان پۆشيوو، كە (شىخ سەفییەدین)بە موریدەكانى رايگەياندوون، ئەم پۆشینی جل و بەرگى لە خورى چىنراو تايبەتە بە شوينكەوتوانى تەرىقەتەكەيان و بۆيان ماوئەتەو، و ئەم جۆرە جل و بەرگ پۆشینه، چونكە(شىخ سەفییەدین)كاتىك بۆ يەكەمجار چاوى بە (شىخ زاھید) كەوتوو، هەمان جل و بەرگى پۆشيوو.

بەچەى ئاينزايى شىخ سەفییەدین :

ئەوئەى پيوستە باسى لئو بەكرىت، ئەو پرسىارەگرنگەيە، ئايا ئەو تەرىقەتەى (شىخ سەفییەدین)رئىبەرايەتى دەكرد، لەبەرەتدا، ئەم تەرىقەتە سەربە چ (ئاينزايەك) بوو لەئاينزاكانى ئاينى ئىسلامدا؟ لەم بارەيەو قسەى جياواز و بىر و پاى جۆراوچۆر هەن، ئايا، تەرىقەتتىك بوو سەربە ئاينزاي شىعى بوو، يان، تەرىقەتتىكى، سونى ئاينزا هەبوو؟ يان ئايا بابەتى سەيد

(۱) زاھدى: سلسلە النسب صفويه، ص ۳۷.

(۲) هەمان سەرچاوه، ص ۳۷.

(۳) هەمان سەرچاوه، ص ۳۷.

بوون یان سهید نه بوونی (شیخ سه فییه دین) که گفتوگو و باسیکی زور له سه ره تاچه ند راسته، له م باره یه وه چه ند بو چونیک هه یه و تائیس تا به ته واو ه تی ئەم بابته پروون نییه.

سه باره ت به ئایینزای (شیخ سه فییه دین) و ته ریه ته که ی کونترین ئاماژه یه ک که کراییت، بتوانریت وه ک به لگه بهینریت ه وه، ئاماژه که ی (حه مه دولامسته وفی قه زوینی) و له سالی (۷۵۰/ک/۱۳۴۹ز) کوجید وای کردوه، وهاوسه رده می (شیخ سه فییه دین) بووه، له گه شته که یدا بو شاری (ئه رده بیل) ئاماژه به وه ده کات زور به ی دانیش توانی شاره که به ئایینزا شافعین و مورید و شوینکه وه تی شیخ سه فییه دین^(۱) دیاره ئەمه ئاماژه یه کی پون و گرنکه، و ده بیته به لگه یه کی گرنکه بو ئایینزای شیخ سه فییه دین، که تیدا جهخت له سهر سوننی بوون و شافعی بوونی ئایینزای (شیخ سه فییه دین) و ته ریه ته که ی وخه لکی (ئه رده بیل) ده کاته وه.

له دوی ئەم ئاماژه یه، نزیکترین ئاماژه یه کی دیکه، که باس له ئایینزای (شیخ سه فییه دین) بکات کتیبی (صفوة الصفا) یه، کاتیک پرسیار له (شیخ سه فییه دین) کراوه ده رباره ی ئایینزاه که ی، ئەویش له وه لامدا وتویه تی که ئیمه ئایینزای ((هاوه لانمان هه یه وه ره چوارمان خو شده وین و نزابوه ره چواریان ده که ی))^(۲)، به لام ئەم لیکنانه وه ی جیا جیای کوکراوه به وه ی که مه ست له وشه ی (چوار) چی بووه، (میشل مزوی) ئەوه ی خستوه ته پروو که مه به ست (شیخ سه فییه دین) له وشه ی (چوار) گوزارشته له چوارچیوه ی ئایینزاه که ی ئەهلی سوننه یه، واته: (حه نه فی، شافعی، مالکی، حه نبه لی^(۳))، به لام ده کریت (شیخ سه فییه دین) مه به ستیشی له وشه ی (چوار) ئاماژه دان بیت، به چوار خه لیفه که ی راشدین.

له پاش ئەم دوو ئاماژه، ئەو شه جهره نامه یه دیت که له دوی دامه زراندنی ده وله تی سه فه ویه وه، بو بنه ماله ی سه فه وی و بنه چه ی سه فه ویه کان نوسراوه ته وه، که له ناو ئەم شه جهره نامه دا بنه چه ی بنه ماله ی سه فه ویه کان و (شیخ سه فییه دین) ده گه رپیت ه وه سه ر ئیمامه شیعیه کان و له پیش هه ر ناویک له باوانی سه فه ویه کان وشه ی (سه ید) ی بو به کار هیناوان، وه به نه وه ی عه لی کوری ئەبو تالیب ناوی هیناوه^(۴)، که ئەمه ش جوړیک له به شیعه دانانی (شیخ سه فییه دین) داده نریت .

سه باره ت به گیزانه وه ی بنه چه ی سه فه وی بو شیعه، ئەوه شیعه بوون و سه ید بوونی (شیخ سه فییه دین) بابته تیکه له دوی دامه زراندنی ده وله تی سه فه وی هاتوه ته ئاراه، پیده چییت ئەم

^(۱) نزهة القلوب، ص ۱۲۹.

^(۲) ابن بزاز: صفوة الصفا، ص ۸۸۶.

^(۳) میشل م. مزوی: پیدایش دولت صفوی، ترجمه: یعقوب آژند، چ ۲، انتشارات گستره، تهران، ۱۳۸۸، ص ۱۲۵.

^(۴) زاهدی: سلسله النسب صفویه، ص ۱۰-۱۱.

کاره‌ی سه‌فیه‌وییه‌کان بۆ پیروژ کردنی و به هیز کردنی ده‌سه‌لاته‌که‌یان بووبیت، بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش به‌شا (ئیسماعیل) میژوونوو سه‌کانی راگه‌یاندوو، بیه‌چه‌ی سه‌فیه‌وییه‌کان بیه‌سته‌وه به‌ئیمامه‌ شیعیه‌کان و (شیخ سه‌فیه‌دین) به‌سه‌ید ئەژمار بکریت^(۱). هه‌رچه‌نده هه‌ندیک له تووژهران و نوسه‌رانی سه‌رده‌می نوو که‌له‌م بابته‌ی سه‌فه‌وی کۆلیونه‌ته‌وه، شیخ سه‌فیه‌دینیان به‌سونی ئایینزا ناساندوه، به‌بێ ئەوه‌ی به‌لگه‌یه‌کی روونیان له‌به‌رده‌ست بیت بۆسه‌لماندنی رایه‌کانیان، ته‌نیا ئەوه هه‌یه زۆر به‌یان سویدیان له‌کتیبه‌که‌ی (ئهمه‌د کيسره‌وی) وه‌رگرتوه. ئەحمه‌د کيسره‌وی هه‌ول دهاد، سه‌رجه‌م ئەو ده‌نگۆیان به‌درۆ بخاته‌وه که‌باس له‌شیعه‌ بوونی (شیخ سه‌فیه‌دین) ده‌که‌ن، وله‌گه‌ل ئەوه‌شدا به‌کۆمه‌لیک به‌لگه‌ جه‌خت له‌سه‌ر سوننی بوونی (شیخ سه‌فیه‌دین) ده‌کاته‌وه، وه‌پیی وایه شیخ سه‌فیه‌دین، شیخیکی خاوه‌ن ته‌ریقه‌تی سوننی ئایینزا بووه، له‌سه‌ر ئایینزای شافیعی سوننی بووه^(۲).

بیروبووچوونی دیکه هه‌یه پیوایه (شیخ سه‌فیه‌دین) ته‌نها به‌رووکه‌ش خووی به‌سونی ئایینزا نیشان داوه له‌ترسی ده‌سه‌لاته‌کانی سه‌رده‌مه‌که‌ی، وخووی له‌ناخی خویدا که‌سیکی شیعه‌ بووه، هه‌ولی داوه خووی وه‌ک که‌سیکی شافیعی ئایینزا نیشان بدات و دیاره ئەمه‌ش له‌به‌ر نزیکی ئایینزای شافیعی بووه له‌ئایینزای شیعه‌وه^(۳).

په‌نگه‌ی ئابووری شیخ سه‌فیه‌دین

له‌تیروانینیکی دیکه‌دا ده‌توانین بلین (شیخ سه‌فیه‌دین) سه‌ره‌رای ئەوه‌ی شیخیکی گه‌وره و به‌ناوبانگبووه له‌بواری ئایندا، به‌لام له‌په‌نا شیخایه‌تیه‌که‌یدا که‌سیکی ساماندار و خاوه‌ن مولک بووه، به‌واتای ئەوه‌ی جیا له‌کاروباری ئاینی ته‌ریقه‌ته‌که‌ی، خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی سه‌روه‌ت و سامان، و زیاده‌کردنی رۆبه‌ری زه‌وی و زاره‌کانی بووه، چونکه‌ به‌تیروانینی ئیمه‌ ده‌سه‌لات و سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌ی له‌و رۆژانه‌دا سه‌رنج راگیشه، و سه‌فیه‌دین وه‌ک یه‌کیک له‌ده‌ره‌به‌گه‌ به‌ناوبانگه‌کان ده‌هینتیه‌ پیش چاو، چونکه‌ زۆربه‌ی کاته‌کانی له‌سه‌ره‌رشتیکردن و کۆکردنه‌وه‌ی به‌روبوومه‌کانیدا به‌سه‌ربردوه، نوسه‌ریک ئەوه به‌باشی ده‌خاته‌روو ئاماژه‌به‌وه‌ده‌کات که‌ سه‌فیه‌دین له‌سه‌ره‌تادا ته‌نها دووسه‌ر مانگای هه‌بووه له‌گه‌ل رۆبه‌ریکی که‌م له‌زه‌وی کشتوکالی، به‌لام له‌کۆتاییه‌کانی ته‌مه‌نیدا بووه‌خاوه‌نی رۆبه‌ریکی بی‌ئهن‌دازه‌ فراوان له‌زه‌وی که‌

(۱) مزووی: پیدایش دولت صفوی، ص ۱۲۰-۱۲۶.

(۲) شیخ صفی و تبارش ۱۳۰۵-۱۳۰۶، انتشارات کۆلن، المان، ۱۹۹۶، ص ۷۶-۹۰.

(۳) پیتر جکسون و لورنس لاکهارت: تاریخ ایران کمبریج، ترجمه: تیمورقادر، قسمت ۲، ج ۴، انتشارات مهتاب، تهران، ۱۳۹۶، ج ۶، ص ۱۵.

خوی له چوارچیوهی (۲۰) گونددا ده‌بینیه‌وه^(۱)، لیږه‌دا ده‌کریټ ټه‌وپرسیاره بکریټ که چوڼ به‌خیرایی بووه‌خاوه‌ن ټه‌و روبره زوره‌ی زه‌وی وزار؟

له‌لایه‌کی دیکه‌وه سه‌رقالی کاروباری شیخایه‌تیه‌که‌ی بووه، له‌به‌ر ټه‌مه ده‌توانریټ بوتریټ لیهاټووی (شیخ سه‌فیه‌دین) له‌وه‌دابووه، که توانیویه‌تی پیگه‌ی شیخایه‌تی و فیودالبوون و مورید وئاغا بوون له خویدا به‌رجه‌سته بکات، و به‌ئاگاداریه‌وه ته‌واوکه‌ری ټه‌مانه بووه، له‌ریگه‌ی پیگه‌ی شیخایه‌تیه‌که‌یه‌وه^(۲)، له‌هه‌ولی پاراستن و زیادکردنی مولک و مال و سامانه‌که‌یدا بووه، له پیگه فیودالیه‌که‌یه‌وه که‌سیکی به‌خشنده‌بووه و به‌بی گویدانه جیاوازی موریده‌کانی خوی وکه‌سانی دیکه، پیده‌چیت ټه‌مه‌ش باشتین کاربوویټ له‌سه‌رده‌می نائومی‌دی و نائهمنی وباری خرابی ده‌روونی سه‌رده‌می ئیلخانییه‌کاندا، له‌پیتا‌وزیادکردنی شوینکه‌وته‌ی خوی جیبه‌جیبکات، هر له‌به‌ر ټه‌مه‌ش (مسته‌وفی قه‌زویی) ئاماژه‌به‌وه‌ده‌کات که: (شیخ سه‌فیه‌دین پیاویکی خاوه‌ن کات و دلکی گوره‌یه، وکه‌مه‌غو‌له‌کان په‌روشییه‌کی ته‌واویان بو‌ی هه‌یه)^(۳)، له‌گه‌ل ټه‌وره‌ووشه‌ی هه‌بوو شیخ سه‌فیه‌دین هه‌ولی ده‌دا نفوزی خوی له‌نیو خه‌لکیدا فراوانتر بکات و پیتدا‌چونه‌وه به‌دوخ و په‌یوه‌ندییه‌کاندا بکات، تائه‌ورپاده‌یه‌ی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل گروه‌جیاوازه‌کاندا باشتتر کردوه، له‌گه‌ل ټه‌مه‌شدا له‌به‌ر ټه‌وه‌ندی پیگه‌که‌ی خویدا بووه.

هه‌ر ټه‌مه‌ش بو‌ته هۆکاری ټه‌وه‌ی که (شیخ سه‌فیه‌دین) بیټه خاوه‌ن زه‌وی وزاریکی زور له‌نه‌ک به‌ته‌نیا له‌گوندی (کلخوران)، به‌لکو له‌ناوچه جیا‌جیا‌کاندا، وه‌ک به‌شیک له‌گونده‌کانی وه‌ک (سینان، اشرف اباد، گرم‌رود، جورق، ماجورق، مغان، دیزنیک، الارق)^(۴) ټه‌مانه به‌شیک بوون له‌ناوچه‌کانی ده‌وروبه‌ری (ټه‌رده‌بیل)، ده‌کریټ که له‌ناوچه‌ی دیکه زه‌ویو زاری هه‌بوویټ به‌لام له‌به‌ر ټه‌وه‌ی که هیچ روداو و ململانییه‌ک روی نه‌داوه له‌سه‌ریان باسنه‌کراون، له‌به‌ر گرنگی بابه‌تی زه‌وی وزار له‌لای شیخ سه‌فیه‌دین، و ټه‌وه‌ی ده‌بیټه هۆکاری رونه‌کردنه‌وه‌ی ټه‌م بابه‌ته ټه‌وه‌یه که هه‌ندیک جار (شیخ سه‌فیه‌دین) که‌وتوه‌ته ناکوکی تونده‌وه له‌گه‌ل دانیش‌توانی ټه‌وگوندانه، بو‌ نمونه کاتیک (شیخ سه‌فیه‌دین) گوندیک ده‌کریټ به‌ناوی (که‌زج)، دانیش‌توانه‌که‌ی نار‌ه‌زایه‌تیا نیشان داوه، (شیخ سه‌فیه‌دین) له‌وه‌لامدا پی‌ی گوتون (گزجیه‌کان) دابنیشن ولاری مه‌بن^(۵)، هه‌روه‌ها له‌گونده‌کانی (جوراق و ماجوراق) که‌سیک ده‌رکه‌وتووه که بانگه‌شه‌ی ټه‌وه‌یکردوه که

(۱) پیکولوسکایا و دیگران: تاریخ ایران، ترجمه: کریم کشاورز، انتشارات پیام، تهران، ۱۳۴۵، ص ۴۷۱.

(۲) علی سالاری شادی: بازنگری در احوال و مناسبات شیخ صفی‌الدین اردبیلی، مجله علمی-پژوهشی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه اصفهان، دوره دوم، شماره ۵۰، پاییز ۱۳۸۶، صص ۵۶-۶۶.

(۳) تاریخ گزیده، به اهتمام: عبدالحسین نوایی، انتشارات امیرکبیر، تهران، ۱۳۶۴، ص ۶۷۵.

(۴) ابن بزاز: صفوة الصفا، صص (۳۷۰-۴۰۲-۳۹۸-۷۵۱-۷۹۷-۱۰۰۲).

(۵) شادی: بازنگری در احوال و مناسبات شیخ صفی‌الدین اردبیلی، ۱۳۸۶، ص ۵۷.

پشکی ههیه له و دووگونده، و (شیخ سه فییه دین) له وه لامدا پیپراگه یاندوو هه که هیچ پشک و مافیکی نیه^(۱)، ئەم پروداوانه له سه رده می سه دره دینی کورپی شیخ سه فییه دینیشدا هه بووه^(۲)، به جوریک ئەگەر له پروداوانه وه سهیری که سایه تی شیخ سه فییه دین و دواتریش سه دره دینی کورپی بکهین، رویه کی تاراده یه ک فیودالیان ههیه و هیچمان له سه ر شیخایه تیه که یان ده ستناکه ویت، له بهر ئەمهش ده بیته له دوو پروانگه وه له پروداوه کان بروانین بو ئەوهی که ئەوه مان بو دهر بکه ویت، شیخ سه فییه دین له ناو خانه قاکانی دا شیخیکی خاوهن ته ریه ته، له دهره وهی خانه قاکاندا خاوهن کرداری فیودالیه.

دوای نه خو شکه و تنی (شیخ سه فییه دین) بو ماوهی (۱۸) پوژ، له کوتایی ئەم ههژده پوژه دوای نوژی به یانی له کاتی گه رانه وهیدا توانای نه ماوه خه لکانی دهوروبه ری ویستوو یانه بیگه رینه وه بو ماله کهی خوی، به لام (شیخ سه فییه دین) ناماژهی به وه کردوه که بیبه نه شوینیکی دیکه که نیستا مه زارگه کهی تیدا ماوه ته وه له (ئه رده بیل)، خه لکیش ئەو کاره یان کردوه، له هه مان پوژ و له دوو شه ممه ی ریکه وتی (۱۲) ی مانگی موچه رهم سالی (۱۳۳۵/ک/۱۳۳۵) کۆچی دوایکرد و له هه مان پوژدا له لایه ن یه کیک له موریده کانی به ناوی (سید جه مال ئەسفه هان) ی ته رمه کهی کاری شو ردن و کفن کردنی بو کراوه، له پوژی دواتر له (ئه رده بیل) نیژراوه^(۳).

(۱) شادی: بازنگری در احوال و مناسبات شیخ صفی الدین اردبیلی، ۱۳۸۶، ص ۵۷.

(۲) ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۱۷.

(۳) ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۱۴؛ خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ۱۳۸۰، ص ۴۱۹؛ میرزا بیگ جنابندی: روضة الصفویة، به کوشش، غلامرضا طباطبایی مجد، انتشارات موقوفات دکتر محمود افشار یزدی، تهران، ۱۳۸۷، ص ۸۱.

باسی دووهم: رهوشی تهریقتهی سهفهوی له پاش (شیخ سهفیه دین) ههتا
سهردهمی شیخ جونهد (۷۳۵-۸۵۱ ک/ ۱۳۳۵-۱۴۴۸ ز).

تهوهری یه کهم / تهریقتهی سهفهوی له سهردهمی شیخ سهرده دین موسای کوری
شیخ سهفیه دین (۷۳۵-۷۹۳ ک/ ۱۳۳۵-۱۳۹۱ ز).

(شیخ سهفیه دین) له دووخیزان پینج کوری هه بووه، سی له کوره کانی له (بیبی فاته) ی کچی
شیخ زاهید بوون، ئه وانیش (ئه بوسه عید، سهرده دین و محیدین) بووه، (محیدین) که له سهردهمی
ژیانی (شیخ سهفیه دین) له سالی (۷۲۴/ ۱۳۲۳ ز) کۆچید وایکردوه، له خیزانه کهی دیکه ی که
ناوی (زفارخ) بوو، که ئه م خیزانه ی کچی (سلیمانی کلخورانی) بووه، دوو کور و کچی هه بوو،
کوره کانیان به ناوی (علائه دین) و (شهره فه دین)، کچه که شیان، ناوی دیارنیه، به لام ئه وه زانراوه ،
که شوی به (شه مسه دین) کوری (شیخ زاهید) کردوه.^(۱)

له دوا ی کۆچی دوا ی (شیخ سهفیه دین)، کوره که ی (سهرده دین) جینگه ی گرتوو ته وه و دوا ی
ئه وه ی له سه فه ری حه جدا (شیخ سهفیه دین) ئاماژه ی به وه کرد، ئه وسه روه ت سامانه ی هه یه تی
هه مووی ده بیته مولکی (سهرده دینی) کوری و هر ئه ویش ده بیته جیگره وه ی، له
سه رپه رشتیکردنی ته ریه ته که^(۲)، ئه م کاره ی (شیخ سهفیه دین) له وه وه سه رچاوه ی گرتوو ه
کاتی که هاوسه رگیری له گه ل (بیبی فاته) ی کچی (شیخ زاهید) کردوه، (شیخ زاهید) ئه وه ی
راگه یاندوو له ئه نجامی ئه م هاوسه رگرییه نه وه یه ک له دایک ده بیته و ده بیته جیگره وه ی خو ی
و (سه فیه دین)^(۳)، ئه وه ش ئاماژه یه کی روونه بو ئه وه ی که سی که بیته سه رپه رشتیاری ته ریه ته که
ده بیته له منداله کانی کچه که ی (شیخ زاهید) و (شیخ سهفیه دین) بیته^(۴)، ئه وه ی زیاتر هه لی
(سهرده دینی) زیاد کردوو، پاش ماوه یه ک له کۆچی دوا یی (شیخ سهفیه دین)، سی کوره که ی
دیکه ی کۆچی دوا ییان کردوه، پاشان سهرده دین به ته واوی بووه خاوه ن مولک و مال و سه روک
شیخی یه کیک له ته ریه ته که وه ره و خاوه ن موریده کان^(۵).

(۱) زاهدی: سلسله النسب صفویه، ص ۳۶.

(۲) واله اصفهانی: خلدبرین...، ص ۴۲؛ زاهدی: سلسله النسب صفویه، ص ۳۶.

(۳) ابن بزان: صفوة الصفا، ص ۹۴؛ ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۱۴.

(۴) سه باره ت به ده ستوری دانانی شوینگره وه له ناو تریقه تی سه فه وی بنه مایه کی دیاریکراوی نه بووه ، له بهر
ئه وه ش ئه گه ر له و پرۆسه یه ورد ببینه وه له هر سهرده می کدا جوړیک بووه، پابه ند نه بوون به وای که ئایا کوری
گه وه بیته جیگری یان گوری بچوک له پاش کۆچی دوا یی باوکی ، که له چهند سهرده می کدا کیشی
دروستکردوه.

(۵) زاهدی: سلسله النسب صفویه، ص ۳۶.

سه دره دین له سالی (۷۰۴/ک/۱۳۰۵ز) له دایکبووه، له تهمه نی مندالیدا له مزگهوت و له ناو خانه قاکانی ته ریفه ته که ی باوکیدا گوره بووه، کاتیکیش بوته ریبه ری ته ریفه تی سه فه وی تهمه نی (۳۱) سال بووه، ناوبرا و که سیکی لیها توو بووه، له به ره و پیشبردنی و به ریوه بردنی ته ریفه تی سه فه وی هیچی له (شیخ سه فییه دین) ی باوکی که متر نه بووه، چونکه له تهمه نیکی که مه وه له سه دره می باوکیدا له ئه لقه ی زیکره کانی باوکیدا ئاماده یی هه بووه، له هه مان کاتدا پشتیوانی لاوه کان بووه، که سیکی ده سترکراوه بووه و خواردنی هه ژارانی دابینکردوه، ئه م هه لویستانه شی پیگه یه کی گرنگیان پی به خشیوووه^(۱)، پیده چیت ئه مه یه کیکی بویت له و خاله گرنگانه ی له (سه دره دین) دا هه بویت و له کوره کانی دیکه ی (شیخ سه فییه دین) دا بوونی نه بویت، هه رله به رئه مه ش (شیخ سه فییه دین) به بی دودلی ئه وی کردوه ته جیگره وه ی خوی، چونکه (سه دره دین) به سروشتی خوی دهیتوانی په یوندی زیاتر له گه ل سو فییه کان دروست بکات و په ره به ته ریفه تی سه فه وی بدات.

له یه که مین تاقیکرده نه وه دا (شیخ سه دره دین) له پاش ئه وه ی بووه شیخی ته ریفه تی سه فه وی، شه ر له نیوان دانیشتوانی دوو گوندی نزیکی (ئه دره بیل) به ناوه کانی (تول) و (ئالارق) رویداوه، که هۆکاری ئه م کیشه یه ش زه وی وزار بووه، هه رچه نده شیخ سه دره دین له ریگه ی ناردنی دوو که س له ریش سپیه کانی ته ریفه تی سه فه وی، هه ولیدا ئه و کیشه یه چاره سه ر بکات، به لام هه وله کانیان سه رکه وتوو نه بوون، چونکه دانیشتوانی (تول) رازی نه بوون به ئاشتی ئه و کیشه یه چاره سه ربکه ن، و ئامۆژگارییه کانی شیخ سه دره دینیان له به رچاونه گرتوووه، و هیرشیا نکرده ته سه رگوندی (ئالارق)، و سه رئه نجام سه رکه وتوو نه بوون له وه یرشه یاندا، و دو چاری شکست بوون^(۲)، له سه رچاوه کاند هۆکاری رودانی ئه وشکسته ی به سه ر دانیشتوانی گوندی (تول) هاتوووه، گه رینرا وه ته وه بو ئه وه ی که ئامۆژگارییه کانی (شیخ سه دره دین) له به ر چاوه نه گیراوه^(۳).

هه ر له م ماوه یه دا (سولتان ئه بو سعید ۷۱۶_۷۳۶/ک/۱۳۳۶_۱۳۱۶ز) کوچی دوایی کردوه^(۴)، ئه مه ش بوته هوی لیکترازان دهوله تی ئیلخانی و دابه شبوونی بو چهند ده سه لاتیکی بچوک، هه روه ها بوته هۆکاری سه ره لدانی ده سه لاتی چهند خانه دانیک وهک (چوپانیه کان

(۱) زاهدی: سلسله النسب صفویه، ص ۴۰؛ ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۱۴؛ هروی: فتوحات ص ۲۶.

(۲) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۴۲۳؛ زاهدی: سلسله النسب صفویه، ص ۴۰.

(۳) زاهدی: سلسله النسب صفویه، ص ۴۰؛ خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۴۲۳.

(۴) علی اکبر ولایتی: ایران از حمله مغول تا پایان تیموریان، ج ۱، انتشارات امیر کبیر، تهران، ۱۳۹۲، ص ۴۶۶.

وجه لایریه کان) که دهسه لاتی ناوچه کانی ئه رمه نستان هه تا ده و روبه ری گومی (وان) یان له ژیر دهسه لاتدا بووه، له له لایه کی دیکه وه دهسه لاته تورکمانه کانی وهک (ئاق قوینلو قهره قوینلو)، که له هه ولی به رده و امدا بوون بو دستبه سه رداگرتنی ناوچه کانی ئیران، و بیگومان له ناو کیشمه کیشی ئه م هیزانه دا، ئه گه ر شیخیکی لیها تووی وهک سه دره دین نه بواییه، پیگه ی شاری (ئه رده بیل) و شیخانی ته ریه ته ی سه فه وی ده که وته مه ترسییه وه، له سالی (۷۳۸/ک/۱۳۳۸ز) (شیخ حه سه نی چوپان) که ناسراوه به (حسه نی بچوک) هی رشی کرده ته سه ر نازربایجان و دهستی به سه ردا گرتووه^(۱)، (ئه رده بیل) وهک هه ر ناوچه کانی دیکه که وتوووته ژیر دهسه لاتی (حسه نی چوپانی)، تاکو ئه وکاته ی (حسه نی چوپانی) له دهسه لاتدا بووه، په یوه ندی له گه ل (شیخ سه دره دین) و ته ریه ته که ی له ئاستیکی باشدابووه^(۲)، کاتیک له سالی (۷۴۴/ک/۱۳۴۳ز) (حسه ن چوپان) کوچی دوایی کرده وه، براهی که ناوی (مه لیک ئه شره ف) بووه، دهسه لاتی که وتوووته دهست.

ئه و به ره سیاسییه ی که شیخ حه سه نی برای هه بیووه (مه لیک ئه شره ف) نه بیووه، پیده چیت مه لیک ئه شره ف له پیگه ی (شیخ سه دره دین) ترسایت، چونکه شوینکه وته یه کی زوری هه بووه، له وانه یه ترسه که ی له وه بوویت (شیخ سه دره دین) نیازیکی سیاسی هه بوویت، هه رچه ند (مه لیک ئه شره ف) به روکش واده ریده خست که (شیخ سه دره دین) ی خوشده ویت، به لام پیده چیت نیه تی دلی پیچه وانه بوویت، له وانه یه ویستی له ناو بردنی (سه دره دینی) هه بوویت، چونکه سه ره تا بانگه یشتی کرده وه بو ته بریز، به گه یشتنی (شیخ سه دره دین)، بریاریدا سزای (۳) مانگ زیندانی به سه ردا دهسه پینیت، هه رچه نده (مه لیک ئه شره ف) هه ولی ژه هر خوارد کردنی (شیخ سه دره دینی) داوه، به لام له م کارهیدا سه رکه وتووونه بووه، له به رئه وه ی پاش ماوه یه ک خه ونیک (به شیخ سه فییه دین) هه ده بینیت بریاری نازادکردنی ده رده کات^(۳).

پاش نازادبوونی (شیخ سه دره دین)، به ره و (ئه رده بیل) ده گه رپته وه، پاشان جاریکی دیکه (مه لیک ئه شره ف) هه ولی ده ستگیرکردنی (شیخ سه دره دین) ده داته وه، به لام ئه مجاره (شیخ سه دره دین) به ره و گیلانی نیشتمانی باپیری ده روات، و له لای خالوانی نیشته جی ده بیت، له وی ده مینیتته وه تاکو نه مانی دهسه لاتی (مه لیک ئه شره ف)^(۴)، دوای ئه وه ی که له سالی (۷۵۹/ک/۱۳۵۷ز)، (جانی بیگ) ئوزبه کی هی رشی کرده ته سه ر نازربایجان، مه لیک ئه شره فی کوشتوووه و دهستی به سه ر

(۱) حسن پیرانیان و دیگران: تاریخ ایران، ج ۴، مؤسسه انتشارات نگاه، تهران، ۱۳۸۷، صص ۷۴۳-۷۴۴.

(۲) جعفریان: تاریخ ایران ...، ص ۶۷۷.

(۳) زاهدی: سلسله النسب صفویه، ص ۴۲. ابن بزاز: صفوة الصفا، ص ۴۸۲.

(۴) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۴۲۳.

ناوچه‌کانی ژیر دهسه‌لاتیدا گرتووه^(۱)، (شیخ سهدردین) ش گه‌راووته‌وه (ئه‌رده‌بیل) و له رینوینیکردنی خه‌لک به‌رده‌وامبووه^(۲).

له گرنگترین کاره‌کانی (شیخ سهدردین) پاش ئه‌م روداوانه، گه‌راندنه‌وه‌ی دهرگای مزگه‌وتی گه‌وره‌ی (ئه‌رده‌بیل) بووه، چونکه ئه‌و دهرگایه له کاتی هیرشی گورجییه‌کان بو سهر (ئه‌رده‌بیل) له سهره‌تاکانی سهددی (۱۳/ک۷) له‌گه‌ل خویاندا بردبوویان، دوا‌ی چه‌ند هه‌ولیک شیخ سهدردین توانی ئه‌م دهرگایه بگه‌رینیتته‌وه شوینی خوی بو مزگه‌وتی گه‌وره‌ی (ئه‌رده‌بیل)^(۳)، به ئه‌نجامدانی ئه‌م کاره‌ی، ئه‌وه‌نده‌ی دیکه پیگه‌ی (شیخ سهدردین) ی زیاتر به‌رزکرده‌وه، له نیوان خه‌لک و شوینکه‌وتوانیدا.

کاتیک دهسه‌لاتی (جه‌لایریه‌کان) گه‌شته ته‌بریز تاراده‌یه‌ک دهرگا والا بوو بو (شیخ سهدردین) بتوانیت به‌بی ترس و دل‌راوکی سهرپه‌رشتی و رینمونی کاروباری ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی و موریدانی بکات، له‌و کاته‌ی له (گیلان) گه‌راووته‌وه واته له سالی (۱۳۵۹/ک۷) دادنه‌ریت بو (شیخ سهدردین)، له‌به‌رئه‌وه‌ی توانی به‌هه‌ول و توانای خوی، کومه‌لیک کاری گرنگ بو پیشخستن و په‌ره‌پیدانی ته‌ریقه‌ته‌که‌ی ئه‌نجام بدات و به‌ره‌و قوناغیکی گرنگ ببات، ئه‌مه‌ش به به‌راورد به ته‌ریقه‌ته‌کانی دیکه‌ی هاوسه‌رده‌می له ناوچه‌که‌دا زور جیاواز بووه، ههر ئه‌م جیاوازییه به پیی سهدرده‌مه‌کانی به‌رده‌وام بووه، تا ئه‌وکاته‌ی وایکردوه ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی دواتر بوته ته‌ریقه‌تیکی بالاده‌ست له‌ناوچه‌کان ئیران.

ده‌توانریت بوتریت سهدرده‌می سهدردین گرنگترین سهدرده‌می پیشکه‌وتنی بنه‌ماله‌ی سه‌فه‌وی بووه، له راستیدا سهدرده‌می دامه‌زراندن و دانانی چوارچیوه‌و و په‌سه‌ندکردنی ته‌ریقه‌ته‌که‌ بووه، له به‌ر ئه‌وه‌ی سهدرده‌مه‌که‌ی هاوکاتبووه له‌گه‌ل سهره‌تای ده‌ستپیکردنی سهدرده‌می ته‌ریقه‌ت و شیخایه‌تی و روحانی دهسه‌لاتی ئیلخانییه‌کان، ده‌توانریت بوتریت له کاتیکی هه‌ستیاروگرنگدا، له سه‌روه‌سیه‌تی (شیخ سه‌فیه‌دین) ته‌ریقه‌ته‌که‌ی سپیدراوه به (شیخ سهدردین) ئه‌ویش له‌ریگه‌ی کومه‌لیک هه‌نگاوی ریکخراو و گرنگ له پیناو پاراستنی دهسه‌لاتی بنه‌ماله‌که‌ی، توانی کومه‌لیک ده‌سکه‌وتی گرنگ بوته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی به‌ده‌ست به‌ییت، له‌گرنگترین ئه‌وکارانه‌ی که (شیخ سهدردین) بو به‌ره‌و پیشبردنی ته‌ریقه‌ته‌که‌ی ئه‌نجامیدا خوی ده‌بینیه‌وه له: -

(۱) پیرانیان و دیگران: تاریخ ایران...، ص ۷۵۲.

(۲) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۴۲۴.

(۳) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۲۴۲؛ زاهدی: سلسله‌النسب صفویه، ص ۴۵.

یه که م: یه کیک له کاره گرنگه کانی شیخ سهره دین بو سهرخستنی بنه ماله که ی و ته ریفه ته که ی، بنیادنان، دروستکردنی خانه قا و حوجه، دروستکردنی مزارگه بوو بو ئەندامانی بنه ماله ی سه فه وی که گرنگترینان بنیادنانی مزاریکی گوره بوو بو (شیخ سه فیه دین) باوکی دامه زینهری ته ریفه ته که (۱). دیاره ئەم کاره ی سهره دین به پشتبستن بووه، به وسه روه ت و سامانه زوره ی که به هوی ته ریفه ته که یه وه به ده ستیان هینابوو که به شیکی زوری له باوکییه وه بو مابوو وه، ئەم شاکاره مه زنه ی بریتیبوو له دروستکردنی مزگه وه تیک له شیوه ی هه شت گوشه دا، له چل ژوور پیکهاتوو، بو مه به ستی خوداپه رستی موریدان و شوینکه وتوانی ته ریفه ته که به کارده هینرا، له گه ل دروستکردنی دوو قوبه ی گوره له سهر مزگه وته که، بو ئەم کاره ش شیخ سهره دین پیویستی به (۱۰) سال بووه، که هینده ی دیکه شیخ سهره دینی له دلی موریدانی و شوین که وتوانی ته ریفه ته که ی خوشه ویستکرد (۲)، ههروه ها هه ولیده دا ئەو نوسراوه ی له (حیجاز) هینابوی له ناو ئەو مزارگه یه دابنریت، چونکه دهیوت په یوهسته به (فاتمه ی) کچی پیغمبه ره وه (دخ) و بانگه شه ی ئەوه ی کردوو که ئەو دروستی کردوو، (۳) ئەم کاره شی پیگه یه کی کومه لایه تی گرنگی له نیو خه لکیدا ده به خشییه (سه ره دین)، به وه ی که چه ند به ته نگ ئاین و ته ریفه ته که یه وه بووه، له لایه کی دیکه وه ئەم مزارگه یه ده بووه پیگه یه کی ره مزی گرنگ بوو ته ریفه ته که ی، رۆژانی دواتر بووه، رۆگه یه ک که موریده کانی ته ریفه تی سه فه وی له هه موو جیگه یه که وه بوو سهردانی ده هاتن، دیاره رۆل و پیگه ی ئەم مزارگه یه به ته واوه تی سهرده می نه وه کانی سهره دین ده رکه وت، ئەم مزارگه یه ک که له سهرده مه کانی پاشتردا گه یشتوه ته ئاستی مزارگه ی ئیمامه شیعه کان، له نیوان موریدانی پئیازی سه فه ویدا.

دووهم: کۆکردنه وه و زیادکردنی مولک و مالی بنه ماله ی سه فه وی یه کیکی تر بووه له ده سکه وته گرنگه کانی بوو ته ریفه ته که، له وه زه وی وزارو دیهاته ی (شیخ سه فیه دین) بوی به جیهیشت، که ژماره یان نزیکه ی (۲۰) گوند بووه له ده وره به ری (ئه رده بیل)، توانی به شیوه یه کی به رفراوان زه وی دیکه بکریت و وه قفی بکاته سهر ته ریفه تی سه فه وی، دیاره ئەم هه نگاهه ی (شیخ سهره دین) له پیناو ئەوه دا بووه که به رگیکی ئایینی سو فیانه ببخشیته بنه ماله که ی (۴)،

(۱) جعفریان: تاریخ ایران...، ص ۸۲۶.

(۲) ابن بزاز: صفوة الصفا، ص ۴۴۳.

(۳) والتر هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ترجمه: کیکاوس جهاندار، چ ۵، انتشارات خوارزمی، تهران، ۱۳۶۲ ش، ص ۱۷.

(۴) سید حسن بن مرتضی حسینی استرابادی: از شیخ صفی تا شاه صفی، به کوشش: احسان اشراقی، چ ۲، انتشارات علمی، تهران، ۱۳۴۴، ص ۲۲.

چونکه له راستیدا بنه‌ماله‌که‌ی ئه‌وان، بنه‌مایه‌کی فیودال وپاره‌دار بوون، نه‌ک بنه‌ماله‌یه‌کی ئاینی، ئه‌و ده‌یویست، به‌رگیکی سوڤیانه بکاته به‌ر بنه‌ماله‌که‌یان و ئه‌و زه‌وی و زار و مولکانه‌ی که هه‌یان بوو کردی به‌ناوی ته‌ریقه‌ته‌که‌وه له جیاتی بنه‌ماله‌ی سه‌فه‌وی، له راستیدا هه‌ردوو کیان یه‌ک شت بوون، به‌لام له‌لای خه‌لکی، به‌وشیوه‌یه نه‌ده‌هاته پیش چاو.

سییه‌م: شیخ سه‌دره‌دین توانی به‌ شیوه‌یه‌کی تاکتیکی بانگه‌شه‌ی (سه‌ید)بوونی بنه‌ماله‌ی سه‌فه‌وی بکات، له‌م کاره‌شدا سه‌رکه‌وتنی گه‌وره‌ی به‌ ده‌سته‌ینا، کاتیک له‌ نویسی کتیبی (صفوة الصفا) که له‌لایه‌ن (ئیبین به‌زاز) هوه‌ نوسراوه‌و به‌شیک زوری گیرانه‌وه‌کانی له‌ شیخ سه‌دره‌دینه‌وه‌ وهرگرتوو، ئه‌مه‌ش بووه‌ته‌ بناغه‌ی بینای بنه‌ماله‌ی سه‌فه‌وی، له‌م کاره‌یدا سه‌دره‌دین دوو ئامانجی گرنگی هه‌بوو، یه‌که‌میان پیگه‌یه‌کی گرنگی بو بنه‌ماله‌که‌ی دروست بکات^(۱)، دووهم ئامانجی (شیخ سه‌دره‌دین)، ئه‌وه‌ بوو که بتوانیت پیگه‌یه‌کی گرنگ بوو خوی دروست بکات، به‌وه‌ که به‌ که‌سیکی خاوه‌ن ریزوته‌قدیر، وکه‌سیکی خاوه‌ن پیگه‌ی گرنگی ئاینی، و خۆشه‌ویست بووه له‌ لای (شیخ سه‌فیه‌دین) باوکی که دامه‌زرینه‌ری ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی بوو، به‌وه‌ی له‌ چه‌ند جیگه‌یه‌کی ئه‌م کتیبه‌دا به‌ ئاشکرا ئه‌و ده‌قانه به‌ر چاو ده‌که‌ون که خۆشه‌ویستی (شیخ سه‌فیه‌دین) بوو (شیخ سه‌دره‌دین) دوپات ده‌که‌نه‌وه^(۲)، جگه له‌وه‌ی هه‌ولیداوه ئه‌وه بخاته پیش چاو که که‌سیکی خاوه‌ن که‌رامات^(۳)، ئه‌م گه‌وره نیشاندا نه‌ی سه‌دره‌دین له‌م کتیبه‌دا، جوړیک بووه له‌ پیروژکردنی خودی خوی، چونکه هه‌ندیک جار وادیته پیشچاو، (شیخ سه‌دره‌دین) که‌سیکی ته‌واو تایبه‌ته‌وه‌ هه‌ندیک جاریش، له‌ روی گرنگیه‌وه پیش (شیخ سه‌فیه‌دین) که‌وتوو.

(شیخ سه‌دره‌دین) به‌زیره‌کی و هۆشیاری و هه‌ولدا نی خوی توانی چه‌ند ده‌سته‌وتیکی ماددی و مه‌عنه‌وی گرنگ بوو بوو ته‌ریقه‌ته‌که‌ی به‌ ده‌سته‌ینیت، که هۆکاریکی گرنگبوون بوو گه‌شه‌سهندنی رۆژ به‌ رۆژی ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی ره‌وشه‌ سیاسی‌که‌ی ئه‌و رۆژگار که له‌ ئارادا بوو، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌سه‌لاته‌ ناوچه‌بیه‌کانی ئه‌و سنوره له‌ گۆرانی خیرا و له‌ ناوچووندا بوون، هه‌رچه‌نده سه‌رده‌می (شیخ سه‌دره‌دین) هاوسه‌رده‌می بزووتنه‌وه‌کانی (سربداران و نوربه‌خشی و حروفی) بووه، به‌لام هیچ ئاماژه‌یه‌ک نیه که بیسه‌لمینیت سه‌دره‌دین نیازیکی سیاسی هه‌بوویت، ووه‌ک ئه‌وان بانگه‌شه‌ی راپه‌رینی کردبیت، هه‌چه‌نده توێژه‌ر (الشیبی) پیی وایه ئه‌گه‌ر که‌سیکی وه‌ک (ته‌مورله‌نگ) ده‌رنه‌که‌وتایه له‌م کاته‌دا، و ده‌وله‌تی ته‌یموری دانه‌مزراندايه، ئه‌وا هه‌رله‌سه‌رده‌می (شیخ سه‌دره‌دین) ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی دروست ده‌بوو، له‌گه‌ل باسکردنی

(۱) ابن بزاز: صفوة الصفا، ص ۴۴۵.

(۲) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۷۴۵_۷۴۷.

(۳) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۷۸۱.

کاره‌کانی سه‌فیه‌دین دهنوسیت(داریکی به‌جیهیشت بو ئه‌وه‌ی کوره‌که‌ی له‌سه‌ری دابنیشیت، به‌لام دیاره‌ه‌ه‌بوونی ته‌یمور گورینی ئه‌م بزوتنه‌وه‌یه‌ی بو راپه‌رینی سوئی دوخت^(۱))).
دوای ئه‌وه‌ی که ته‌ریقه‌ته‌که‌ی گه‌یانه‌ ئاستیکی بالا له‌ پاش (۵۸) سال له‌ شیخایه‌تی (شیخ سه‌دره‌دین) له‌ سالی(۱۳۹۳/ک/۱۳۹۱)ز) کوچی دوایی کرده و له‌سه‌ر وه‌سیه‌تی خوئی یه‌کیک له‌ کوره‌کانی به‌ ناوی (خواجه‌ عه‌لی) که‌به‌(عه‌لی سیاپوش) ناسراوه‌ بوته‌ میراتگری ئایینی ته‌ریقه‌ته‌که‌ی و پاشان له‌ نزیک گوره‌که‌ی (سه‌فیه‌دین) ی باوکی له‌ شاری (ئه‌رده‌بیل) به‌ خاک سپیدراوه‌^(۲).

ته‌وه‌ری دووهم: ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی له‌ سه‌رده‌می خواجه‌ عه‌لی (سوئلتان عه‌لی سیاپوش) (۷۹۳-۸۳۰/ک/۱۳۹۲-۱۴۲۷ز).

له‌ دوای مه‌رگی شیخ سه‌دره‌دین له‌سه‌ر وه‌سیه‌تی خوئی عه‌لی کوپی جیگای گرت‌ه‌وه‌، که‌ به‌ خواجه‌ عه‌لی به‌ ناوبانگ بوو، نازناوه‌ که‌شی (سیاه‌ پوش) بووه‌، ئه‌مه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌رده‌وام به‌رگی ره‌شی پووشیوه‌^(۳)، له‌گرنگترین تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی (خواجه‌ عه‌لی) بریتی بووه‌ له‌ هه‌لگرتنی نازناوی سوئلتان، که‌ به‌واتای سوئلتانی پیاوچاکان بویان به‌کار هیناوه‌^(۴).

خواجه‌ عه‌لی هاوسه‌رده‌م بوو له‌گه‌ل ده‌سه‌لاتداریکردنی (ته‌یمورله‌نگ) و شالاه‌وه‌کانی ته‌یموریه‌کان بو ناوچه‌کانی خوهره‌لاتی جیهانی ئیسلامی، خودی (ته‌یمورله‌نگ) چاودیری وردی (خواجه‌ عه‌لی) کرده‌، له‌ ئه‌نجامی ئه‌و ره‌وشه‌ خراپه‌ی له‌ ناوچه‌کانی ئیران هاتبووئه‌ ئاراوه‌ به‌ هوئی ده‌سه‌لاتی ته‌یمورییه‌کانه‌وه‌، رۆژ له‌ دوای رۆژ لایه‌نگران و موریدانی ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی زیاتر بووه‌، ئه‌وه‌ی رۆژ به‌ رۆژ پینگه‌ی (خواجه‌ عه‌لی) و ته‌ریقه‌ته‌که‌ی گه‌وره‌تر کردوووه‌، ئه‌وچاوپیکه‌وتنانه‌ی خواجه‌ عه‌لی بوو له‌گه‌ل (ته‌یمورله‌نگ)، له‌وسه‌رده‌مه‌ پر ئاژاوه‌ و له‌شکرکی‌شیه‌یه‌که‌ی ته‌یمورییه‌کان بۆسه‌ر ناوچه‌کانی ئیران و نازه‌ربایجان.

سه‌رچاوه‌کانی تایبه‌ت به‌ سه‌فه‌وی له‌ گه‌یانه‌وه‌ ئه‌فسانه‌ ئامیزه‌ کانیا‌ندا باسی ئه‌وه‌ده‌که‌ن که‌ (خواجه‌ عه‌لی) له‌ته‌مه‌نی شیخایه‌تیدا، (سئ) جار چاوی به‌ (ته‌یمورله‌نگ) که‌وتوووه‌ و وتووێژیان

(۱) الشیبی: تشیع و تصوف، ص ۳۷۶.

(۲) زاهدی: سلسله‌ النسب صفویه، ص ۴۵.

(۳) مؤلف ناشناخته: عالم آرای صفو، ص ۱۸.

(۴) حسن کریم الجاف: الوجیز فی تاریخ ایران، مطبعة مؤسسه آراس، اربیل، ۲۰۰۸، ج ۳، ص ۱۵.

کردوه^(۱). میژوونووسان ئاماژە بەو دەکن یەکەم جار کە (خواجە عەلی) و (تەیمورلەنگ) چاویان بەیەکتەر کەوتوو، ئەوکاتە بوو کە تەیمور بەناوچەکانی نزیک رۆباری (جیحون) تێدەپەریت و قامچی ئەسپەکە ی لیکەوتوو، و کەوتوو تە ئاوی رۆباری (جیحون)، خواجە عەلی لە پەر دەرکەوتوو و قامچیکە ی داتەو دەست، کاتیک (تەیمورلەنگ) پرسیاری ئەو ی لیکردو ئەو کێیە؟ لە وەلامدا (خواجە عەلی) وتوو یەتی، من لە دایک بووی (ئەردەبیل)م، و شوینی دەرکەوتنم (دزفول)ە و شوینی ناشتم (قودس)ی خەلیلە^(۲). پاشان (خواجە عەلی) ئاماژە دەکات بەو ی کە لەداها تودا یەکتەر دەبیننەو، پاش چەند سالیک جاریکی دیکە کاتیک (تەیمورلەنگ) بەناوچە ی (دزفول) تێدەپەریت و لە سەر پرده کە ی ئەو شارە بیری رۆداو کە ی چەند سال پیشتری بیردە کە ویتەو، داوادم کات ئەو کە سە ی بۆدۆزنەو کە قامچیکە ی بۆدۆزیو تەو، دوا ی ئەو ی کە دە ی دۆزنەو بە بەرگیکی سۆفیانه لە بەردەم (تەیمور لەنگ) دەردە کە ویت، و لەگەل یەکیک لە دەرویشەکانیدا، (۳) بەرد دەگرە تەیمورلەنگ، کاتیک (تەیمورلەنگ) داوا ی ئەو دە کات کە بەردی چوارەمیشتی تیبگریت، لەو وەلامدا (خواجە عەلی) ((دەلیت من سی لای دنیا م دایە دەستی تو بەلام داوا ی هەموو دنیا دەکەیت)).^(۳)

گرنگترین و بەناوبانگترین چاوپیکەوتنی (تەیمورلەنگ) و (خواجە عەلی) ئەوکاتە بوو، لە کاتی گەرانهو ی (تەیمورلەنگ) لە شەری (ئەنکەرە)^(۴) لە سالی (۸۰۴ک / ۱۴۰۲ز)، دوا ی ئەو ی (تەیمورلەنگ) لە شەرە کە دا سەردە کە ویت بەسەر سولتان (بایەزیدی عوسمان)ی، لە دوا ی سەرکەوتنە کە ی ژمارە یە ک سەربازی تورک بەدیل دەگریت و لە گەرانهو ییدا بۆ سەمەر قەند و لەگەل خۆیدا دەیاننەیت، کاتیک دەگاتە (ئەردەبیل)، و دەچیتە خانەقayı (ئەردەبیل) و خواستی چاوپیکەوتنی لەگەل (خواجە عەلی) لە لا دروست دەبیت، بەلام وادیارە (خواجە عەلی) وە ک کەسانی دیکە بەرەو لای تەیمورلەنگ نەچوو، ئەمەش بۆتە جیگە ی سەر سورمان بۆی، بەلام

(۱) زاهدی: سلسلە النسب صفویه، صص(۴۶-۴۷-۴۸)؛ ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۱۵؛ مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان، ص ۷۴.

(۲) ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۱۵، مستوفی: زبده التواریخ، ص ۱۳۷۵؛ واه اصفهانی: خلدبرین، ص ۴۵.

(۳) مؤلف ناشناخته: عالم آرای صفوی، ص ۲۱؛ زاهدی: سلسلە النسب صفویه، ص ۴۷.

(۴) شەری ئەنکەرە بە یەکیک لە جەنگە بەناوبانگەکانی نیوان تەیموری لەنگ و سولتان بایەزیدی یەکەم لە سالی ۸۰۴ک / ۱۴۰۲ز رویداو، کە تیندا تەیمور لەنگ سەردە کە ویت بەسەر سولتان بایەزیدی عوسمانیدا، و خودی سولتانیش بە دیل بگریت و لەگەل بیبات بۆ سەمەر قەند و لە ناو قەفەسیکی ئاسنیندا زیندانی بکات هەتا او کاتی دەمریت لە سالی ۸۰۵ک / ۱۴۰۳زدا، لە پاش ئەو جەنگە کۆمەلیک کاریگەری و ئەنجامی بە جیهیتشت لە میژوی ناوچە کە دا. بۆزانیاری زیاتر بروانە (محمد سهیل طقوش: تاریخ العثمانيين من قیام الدولة الی انقلاب علی خلافة، ط ۲، دار الفاس، بیروت، ۲۰۰۸م، ص ۶۹-۷۵).

کاتیک چاوی به (خواجه عهلی) دهکه ویټ، بهبیری دیتوه که پیشتر ئه م که سهی بینووه، جاری پیشووتر بهجلی دهرویشی ساده، وئهمجار شیخی تهریقته تیک، ئه مهش تهیمورله نگ گه یاندووه ته ئه و باوهره ی که ئه م شیخه خاوه نی که راماتیکی رۆحی گه وره یه هر بۆیه داوای لیده کات زیاتر به هیزی پیگه ی روحی خۆی بۆ دهر بخت، و داوای ئه وه ی لیده کات بریک ژهر بخوداته وه، پاش ئه وه ی (خواجه عهلی) که راماتی خۆی بۆ (تهیمورله نگ) دهرده خات وبریک ژهر ده خواته وه، وئه و ژهره کاریگه ری نه بووه له سهر (خواجه عهلی)، وبه سه لامه تی لئی دهرچووه، هر له م دیداره دا تهیمورله نگ زور به (خواجه عهلی) کاریگه ر ده بیت، داواده کات شیخ چ داواکاریه کی هه یه له تهیمور هه تا بۆی جیبه جی بکات، (خواجه عهلی) داوای لیده کات ئه و دیلانه نازاد بکات که له گه لی بو^(۱)، (تهیمورله نگ) بریاریدا ئه و دیلانه نازاد بکات که ژماره یان (۳۰۰) هه زار که س بووه، و (خواجه عهلی) ریگه یدان هه رکام له و دیلانه ده یه ویټ ده توانیت بۆ ناوچه کانی خۆیان بگه ری نه وه، و ئه وانه شیان نه گه رانه وه له نزیک ئارامگای باوکی له (ئه رده بیل) ، و دهوروبه ری ناوچه ی (گه نجه له گول) نیشته جیکردن و ناوی لینان سو فیه رۆملوییه کان^(۲). له داهاتوودا ئه م دیلانه نازادانه بوونه به شیخ له تهریقته تی سه فه وی و نه وه کانیا ن رۆلیکی گرنگیا ن هه بوو له بنیادنا نی ده وله ته که ی شا (ئیسما عیل)^(۳) هه روه ها (خواجه عهلی) داوایکرد به شیخ له م دیلانه بی نه موریدی خواجه عهلی، و له هه مان کاتدا سه ربازی ئاماده ی (تهیمورله نگ) بن، و ده توانیت ئه مه ش به یه که مین هانگای ری کخستنی سیاسی تهریقته تی سه فه وی دابنریت.

هه رچه نده به سه رهاتی ئه م چاوپیکه وتنا نه ی نیوان (تهیمورله نگ) و (خواجه عهلی) له سه رچاوه کاندایا به جو رواجور نوسرا وه ته وه و جیاوازییا ن تیدایه له گه ل ئه وه شدا رودا وه کان ئاویته به هه ست و سو زو ئه فسانه کراون، که له تیروانی نی میژو ونوسانه وه جیگه باوهر و قبولکراوین، له گه ل ئه مانه شدا له ناو هه ندیک سه رچاوه باوهر پیکرا وه کانی سه فه وی و تهیموریشدا ئه م چاوپیکه وتنا نه ئاماز ه ی پینه کرا وه^(۴)، که ئه مه ش جیگه ی گو مانه له سه رده می کدا که میژو ونوسان چونه ته ناو ورده کاری رودا وه کانه وه^(۵)، به لام ئاگاداری ئه و رودا وه نه بوون، که

(۱) مؤلف ناشناخته: عالم آرای صفوی، ص ۲۵.

(۲) زاهدی: سلسله النسب صفویه، ص ۴۸.

(۳) عبدالعزیز سلیمان نوار: تاریخ الشعوب الاسلامیة، دار النهضة العربیة، بیروت، ۱۹۷۱، ج ۱، ص ۲۲.

(۴) هروی: فتوحات شاهی، صص (۳۲-۳۳)؛ جنابندی: روضة الصفویه، ص ۹۱؛ خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۴۲۴.

(۵) ته نانه ت نوسه ری کتییی (عالم آرای عباسی)، که نوسه ریکی نزیک ی بنه ماله ی سه فه وییه کان بووه، گو مانی هه یه له وه ی روداوی ئه و چاوپیکه وتنا نه له سه رده می (خواجه عهلی) دا بوون، له و بر وایه دایه ئه و چاوپیکه وتنا نه له سه رده می (شیخ سه دره دین) دا بوون. (ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۱۵)

دهسه لاتداریکی گورهی وهک (تهیمورلهنگ) لهگهل شیخیکی ئاینی کو ببیتهوهو بریاری ئازادکردنی (۳۰۰) ههزار دیل بدرییت، وئهم روداوانه پشتگوی بخرییت وباس نهکرییت.

لهگهل ئهوهشدا ئهم بابته بهچری و بهوردهکاری جوراو جوروهوه لهو سهرچاوانهدا باسکراوه که میژووی نوسینیان بو سهردهمی دواي دامهزاندنی دهولهتی سهفهوی واته بو دواي سالی (۹۰۷ک/۱۵۰۱ز) دهگه پریتهوه، ئهوهش نوسهریکی وهک (زرین کوب) ی گه یاندوههته ئهو باوهرپی که بلیت: ((ههم له ژینگهی تهیموریهکان له هیندستان وههم له ناوچهکانی ژیردهسه لاتی سهفهویهکان له پاش دامهزاندنی دهولهت ئهم گیرانهوانه باوبوون، دیاره ئهمهش بیهۆکار نهبووه، تهیمورییهکان له هندستان ویستویانه له ریگهی بلاوکردنهوهی ئهم گیرانهوانهوه، دهسه لات و حکومهتی سهفهوییهکان بگه پیننهوه بو باب وباپیرانیان، ههروهها سهفهوییهکانیش بهههمان شیوه سویدیان لهم گیرانهوانه دهبینی ویستویانه جینشینهکانی تهیمور له ژیر پاراستنی رۆحی باوباپیرانیاندا بن، ههروهها سهفهوییهکان لهم ریگهییهوه توانیویانه شه رعیهت بو ئهو زهوی و زارانه وهربگرن که دهستیان بهسهردا دهگرت، چونکه له گیرانهوهکاندا (تهیمورلهنگ) ههربه ئازادکردنی دیلهکان نهوهستاوه له خزمه تکردنی تهریقتهی سهفهوی، به لکو چه نندین پارچه زهوی له ئازربایجان و عیراق به خشیووه (خواجه عهلی)، که ئهمهش ههلی زیاتری دهره خساند بوئهوهی سهفهوییهکان بینه خاوهنی داهاتیکی زور))^(۱).

پاش ئهم چاوپیکه وتنه نارونه به پیی سهرچاوهکان، (تهیمورلهنگ) کومه لیک بریاری گرنگی سهبارته به لایهنگرانی و موریدانی تهریقتهی سهفهوی دهرکردوه، ئهم بریارانه کاریگه ریی ئه رینیان له سه رهوتی تهریقته ته که و لایهنگرانی و شوینکه وتوانی هه بوو، وهک - بریاریدا له سه ره هیچ کهس لاینگرانی بو یان نییه بارگرانی بو لایهنگران و دهرویشانی تهریقتهی سهفهوی دروست بکات.

- لابرندی هه موو باج و سه رانه یهک له سه ر لایهنگران و موریدانی تهریقتهی سهفهوی^(۲).
- بیجگه له زهوی و زاره زورهی که له ناوچهی عیراقی عهجهمی و ئازهر بایجان که به خشی به تهریقته ته کهی (خواجه عهلی)، هه موو ئه وزهوی و زارانهی له (ئه رده بیل) هه بوون کردنی به ناوی تهریقتهی سهفهوییهوه^(۳).

(۱) دنباله جستجو در تصوف ایران، صص ۶۸-۶۹.

(۲) برزگر: تاریخ تحولات سیاسی، اجتماعی...، ص ۳۶.

(۳) مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان، ص ۷۹.

-بابه تی باج و خهراجی له (ئهردهبیل) دایه دهستی (خواجه عهلی)، وهرگرتن و بهخشینی ههر له دهست ئه ودا هیشته وه، و بهمهش پیگهیهکی گرنگی دا به (خواجه عهلی) و تهریقتهی سهفهوی^(۱).

سهبهارت به رهوتی زیادبوونی موریدان و شوینکه وتوانی تهریقتهی سهفهوی له سهردهمی (خواجه عهلی) دا ژمارهیان له زیاد بوندا بووه، ئه و مهزارگه و خانقایه ی که (شیخ سهدره دین) دروستی کرد له سهردهمی (خواجه عهلی) بووه ناوه ندیکی گه وره ی موریدانی تهریقته که، له هه مو ناوچه کانه وه خه لکی بو سهردانی مهزارگه ی (شیخ سهفیه دین)، و مهزارگه خانه قا دهوله مهنده که ی دههاتن، به لام ئه وه ی جیاوازه له م سهردهمه دا ئه وه یه که زیاتر خه لکی خیه لکی ناوچه کانی (ئاناتولیا) رویان له تهریقتهی سهفهوی دهنه و، ئه م خیلانه ش له سهده ی (ک/۱۲/ز) بیروباوهری شیعه گه ری له ناویاندا چه که ره ی کردبوو، ئه م بیروباوهره ش به رده وام له ناویاندا په ریده سه ند، ده کریت مه یلی (خواجه عهلی) بو شیعه هوکاری سه ره کی بووبیت بوئه وه ی که ئه م خه لکانه زیاتر روو له خانه قان بکن،

له گه ل ئه وه شدا کوتایی هینان به بزوتنه وه و راپه رینه کانی ناوچه کانی ژیر ده سه لاتی عوسمان هوکاریکی دیکه بووه، وه ک کوتاییهینان به (بزوتنه وه ی شیخ به دره دین^(۲)) له سالی (ک/۱۸/۱۴۱۵ز) کاتیک ئه م بزوتنه وه یه له لایه ن سولتانی عوسمانیه وه کوتایی پیهینرا، به شیوه یه کی توند شوینکه وتوه کانی سه رکوتران و به شیکیان به ره و ناوچه کانی ئیران هه لاتن، به شیک له و که سانه په یوه ندییان به تهریقتهی سهفهویه وه کرده، ده کریت په یوه ندیکردنی شوینکه وتوانی (شیخ به دره دین) یه کیک بو بیت له و هوکارانه ی که وایکرد بیت تهریقتهی سهفهوی به ره و بزوتنه وه یه کی سیاسی ههنگاو بنیت، چونکه به پیی وته ی (الشیبی) بیت تهریقته که یان به ره و ریخراویکی سه ربازی بردوووه، ده توانین بلین ئه مانه وه ک هیزیکی دزه پیکه ر بوون که چونه ناو تهریقتهی سهفهویه وه، و تهریقته که یان گه یانده به ربه سستی بزوتنه وه یه کی به ربلاو، له م هوکارانه خودی که سایه تی (خواجه عهلی) رولیکی گرنگی هه بووه، وه ک ئه وه ی له سه رچاوه کاندا جهخت له سه ر ئه وه کراوه ته وه که گه یشتوو ته ئاستی پیشهنگی له بواری خودا په رستی وچا که کاریدا^(۳).

(۱) مؤلف ناشناخته: عالم آرای صفوی، ص ۲۲.

(۲) شیخ به دره دین یه کیک بو له شیخه کانی ناوچه کانی ناو دهوله تی عوسمانی ببوه سه رکرده ی شوپشیکی فکری وئایدولوزی له ناوچه کان ئاسیای بچوک، له سه رده می سولتان محمدی یه که می عوسمانی له سالی (۸۲۱ ک/۱۴۱۸ز) به ته واوه تی کوتایی به شوپشه که ی بهینریت. محمد فرید بک المحامی: تاریخ الدولة العلیة العثمانیه، ط ۱، بیروت، ۱۹۸۳، ص ۱۵۱.

(۳) ترکمان: عالم آرای عباس، ج ۱، ص ۱۵؛ مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان، ص ۷۴.

ئەم تۈنە مەنەۋىيە لە پال بەھرى مادىي سەفەۋىيەكاندا دەيانتۋانى ناۋەندىكى دەسلەت لە (ئەردەبىل) دروست بىكەن، بەلام ئەم ناۋەندە بە ناچالاكى مایەۋە، ديارە ھەر ئەمەش واىكردوۋە كە كەسىكى ۋەك تەيمورلەنگ تەرىقەتى سەفەۋى بەمەترسى نەزانىت، لەسەر داۋاكارى (خواجه عەلى) دىلەكان ئازاد بىكات، ۋ رېژەيەكى زور لە ئىمتىيازات بە خواجه عەلى ۋ تەرىقەتى سەفەۋى بىبەخشىت، ئەم پەيۋەندىيە (خواجه عەلى) لەگەل تەيمورىەكان، لە پاش (تەيمورلەنگ) بەردەوام بوۋە، ۋ سولتان (شاهروخ ۷۷۹_۸۵۰ك/۱۳۷۷_۱۴۴۷ز) لە سالى (۸۲۳ك/۱۴۲۰ز) كاتىك ھىرشى كىردوۋە تە سەر قەرەقۇينلوۋەكان، سەردانى مەزارى شىخ سەفەۋىيەدىنى لە (ئەردەبىل) كىردوۋە، ۋ داۋاي نزاى سەرکەۋتنى لە (خواجه عەلى) كىردوۋە.

ھەندىك لە مېژوو نووسان پىنيان وايە كە يەكەمىن نىشانەى شىعەگەرايى لە ناۋبەنەمالەى سەفەۋى بەشىۋەيەكى ئاشكرا دەگەرېتەۋە بۇ سەردەمى (خواجه عەلى)، گوايە لە نەۋەكانى (شىخ سەفەۋىيەدىن) يەكەمىن كەس بوۋە كە پەيۋەندى بە ئايىنزاى شىعەۋەكىردوۋە، بەپرونى بانگەشەى شىعەگەرايى لە ناۋ تەرىقەتەكەيدا كىردوۋە^(۱)، دەكرىت دوۋ بەلگەى گىرنگ بۇ بابەتى شىعە بوۋنى بىخەينە روۋ، يەكەمىن پەيۋەندى بە پۆشىنى بەردەۋامى بەرگى رەش لەلايەن (خواجه عەلى) ۋە ھەيە^(۲)، چۈنكە رەنگى رەش نىشانەى شىعەكان بوۋە، دوۋەمىن پەيۋەندى بەۋ خەۋنەۋە ھەيە كە خواجه عەلى بە نۆيەمىن ئىمامى شىعەكانەۋە بىنيويەتى ۋ ئامۇژگارى كىردوۋە بچىت بەھاناي خەلكى ناۋچەى (دزفول) ۋە، لەبەرئەۋەى لە رى لاياندوۋە ۋ گومراۋبون^(۳)، ئەم دوۋخالە ئامازەن بۇ ئەۋەى كە لەسەردەمى (خواجه عەلى) دا پەيۋەندى لە نىۋان سۆفىگەرىي ۋ شىعەگەرى زياتر بوۋە، ھەرۋەھا تەرىقەتى سەفەۋى سىروشتىكى سىياسى ۋ دژەدەسەلاتى ۋەرگرتوۋە.

دەكرىت ماۋەى شىخايەتى (خواجه عەلى) بەسەردەمىكى گىرنگى دابىرىت لە مېژوو تەرىقەتى سەفەۋىدا، ئەۋ لە ماۋەى (۳۸) سالى شىخايەتى تۋانى تەرىقەتى سەفەۋى بىباتەقۇناغىكى پىشكەۋتوو، ھەرۋەھاتۋانى پىگەيەكى سىياسى ۋ پالپىشتىكەى گىرنگ بۇ شۋىنكەۋتۋانى تەرىقەتەكەى دەستە بەربىكات، لە كۆتايىەكانى تەمەنىدا داۋاىكردوۋە (ئىبراھىم) كۆرى بىتتە جىگرەۋەى لە بەرپوۋەبىردنى تەرىقەتەكەى، ۋ پاشان خۆى بۇ ئەنجامدانى مەراسىمى

(۱) زىن كۆب: دنباله جستجو در تصوف ايران، ص ۶۷؛ سىيقرى: ئىرانى سەردەمى سەفەۋى، ص ۱۵؛ جمالى: تشكيل دولت صفوى...، ص ۵۸؛ مصطفى محمد: تەرىقەتى سەفەۋى ۋ ھەنگاۋان بەرەۋ بىنيدانى دەۋلەت، گۇقارى مېژوو، سالى شەشەم، ژمارە ۲۱، ھەۋلىر، ۲۰۱۲، ل ۲۸۹.

(۲) الشيبى: تشيع و تصوف، ص ۳۷۷.

(۳) زاهدى: سلسلة النسب صفويه، ص ۴۶.

حج ناماده کرد، و به رهو (مهککه) کهوته‌رئ، پاش چهند رۆژیک (ئیبراهیم) توانای دوری باوکی نه‌بوو، ئه‌ویش به‌رهو و لای باوکی که‌ووتووته‌رئ، له دواى به‌جی گه‌یاندنی رۆپه‌سمی هه‌جکردن، (خواجه‌عه‌لی) و (ئیبراهیم)ی کورپی به‌رهو(قودس)رۆپه‌شتوون، له سالی(۸۳۰ک/۱۴۲۷ز) (خواجه‌عه‌لی)له (قودس) کۆچیدوایی کردووه، (ئیبراهیم)ی کورپی رۆپه‌سمی شووردن و کفن کردنی بۆ ئه‌نجام ده‌دات، هه‌ر له (قودس) به‌خاک ده‌سپێریت، و پاشان مه‌زاریکی بۆ دروستده‌کریت، به‌مه‌زاری (عه‌لی العجمی) ده‌ناسریت^(۱).

ته‌وه‌ری سنیهم: ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی له سه‌رده‌می شیخ ئیبراهیم(شیخ شا ۸۳۰- ۸۵۱ ک/۱۴۲۷-۱۴۴۷ز).

(خواجه‌عه‌لی) سی کورپی هه‌بووه، به‌ناوه‌کانی (جه‌عفر و عه‌بدولرهمان و ئیبراهیم) بوون^(۲)، (ئیبراهیم) که کورپه‌بچوکی باوکی بووه، که پاش چهند سالیگ شوینکه‌وتوانی ناسناوی (شیخ‌شا)یان پینه‌خشی^(۳)، بووه جیگره‌وه‌ی باوکی و ئه‌رکی سه‌رپه‌رشتیکردنی ته‌ریقه‌ته‌که‌ی گرته‌ئه‌ستۆ. ئه‌ویش له پاش ئه‌وه‌ی مه‌راسیمی به‌خاکسپاردنی باوکی له (قودس) ته‌واوکردووه، به‌رهو (ئه‌رده‌بیل) گه‌راوه‌ته‌وه هه‌تا وه‌کو بتوانیت له ماوه‌یه‌کی که‌مدا ئه‌رکی رۆپه‌رایه‌تیکردنی ته‌ریقه‌ته‌که‌ی بگریته‌ده‌ست^(۴)، پاش گرته‌ده‌ستی کاروباری ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی له‌سه‌ر شیوازی باوک و باپیرانی به‌رده‌وام بوو له‌ئامۆژگاری و رینۆینیکردنی خه‌لکی^(۵)، به‌پێی سه‌رچاوه‌کان له‌به‌رئه‌وه‌ی (شیخ ئیبراهیم) که‌سیگ بووه نه‌خۆش بووه^(۶)، ئه‌مه وایکردوه زیاتر وه‌ک که‌سایه‌تییه‌کی زاهید و له‌سه‌رخۆ و له‌خواترس بیته به‌رچاو نه‌ک وه‌ک شیخیکی خاوه‌ن ته‌ریقه‌ت، پینه‌چیت هه‌رئه‌وه‌ش وای له‌نوسه‌ره‌کان کردبیت که به‌کورتترین شیوه له‌نوسینه‌کانیاندا باسی له‌رۆلی پیشه‌وایه‌تیکردنی ته‌ریقه‌ته‌که‌یدا بکه‌ن.

(شیخ ئیبراهیم) له دواى سالی (۸۳۰ ک/ ۱۴۲۷ز) بۆ ماوه‌ی (۲۱) سال رابه‌رایه‌تی ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی کردووه، له‌م ماوه‌یه‌دا (ته‌یمیورییه‌کان) له خۆراسان و (قه‌ره‌قۆینلوکان) له نازه‌ربایجان

^(۱) قاضی احمد بن شرف الدین القمی: خلاصة التواریخ: ج ۱، چ ۳، مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران، تهران، ۱۳۸۳ ه، ص ۷۲؛ زاهدی: سلسله‌النسب صفویه، ص ۴۸.

^(۲) زاهدی: سلسله‌النسب صفویه، ص ۵۰.

^(۳) زاهدی: سلسله‌النسب صفویه، ص ۵۰؛ ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۱۷.

^(۴) جنابندی: روضة صفویه، ص ۹۱.

^(۵) استرابادی: از شیخ صفی تا شاه صفی، ص ۲۴.

^(۶) ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۱۷؛ هروی: فتوحات شاه‌ی، ص ۳۵؛ استرابادی: از شیخ صفی تا شاه صفی، ص ۲۴.

دهسه لاتداربوون، بهم پییه بیّت (۱۰) سالی شیخایه تی (ئیبراهیم) هاوسه ردهم بووه له گه ل (ئهسکه ندهری کوری قهره یوسف) و (۱۰) ساله که ی دیکه ی هاوسه ردهم بووه له گه ل فرمانره وایکردنی (سولتان جهانشای) قهرقوینلو له نازه ربایجان^(۱)، و هر له م سه ردهمه دا (شاهروخ) ی کوری (تهیمورله نگ) فه رمانره وایی ناوچه کانی خوراسانی کردوه^(۲)، له م دوخه شدا ته ریفه تی سه فه وی له کات و سه ردهمیکی ئارامدا بووه، دیاره ئه مه ش به ته نها په یوه ست نه بووه به رهوشی سیاسییه وه، به لکو خودی که سایه تی (شیخ ئیبراهیم) هوکاری سه ره کی بووه، چونکه که سایه تییه کی له سه رخوو هیمنی هه بووه، زیاتر هه ولی خوگونجاندنیداوه، سه رچاوه کان ئاماژه به وه ده که ن له پاش مهرگی باوکی که سیک بووه ههستی به لاوازیکردوه، چونکه پیشتر زور وابهسته ی باوکی بووه، ئه و وابهسته بوونه ش کاتیک ده رکه وتوو باوکی به سه ره پهرشتیاری ته ریفه ته که ی دایناوه، به رگه ی دووری باوکی نه گرتوو و به ره و (حیجان) بولای باوکی چوو^(۳)، ئه مه ش ئه وه ده گه یه نیّت که نه بوته مه ترسی بو سه ر دهسه لاتداره کان، نه ترساون که چالاکی سیاسی ئه نجام بدات، له به ره ئه وه به فه رمانی (شاهروخ) (شیخ ئیبراهیم) کراوه به به ره پرسیاری (ئه رده بیل)^(۴)، له لایه کی دیکه وه له ناو زانا و شیخه کانی ئه و سه ردهمه (شیخ ئیبراهیم) سه فه وی به شداری هه لمه تی (جیهان شا) ی (قهره قوینلو) بو ناوچه ی گورجستان کردوه^(۵)، ئه مه ش ئه وه ده گه یه نیّت که یه که م که س بووه له بنه ماله ی سه فه وی که چالاکی سیاسی و پیگه ی کارگی ری هه بویت، پیده چیت هه ره ئه مه ش وایکرد بیت ناسناوی شیخ شا^(۶)، له به ره ئه وه ش ده توانین بلیین (شیخ ئیبراهیم) که سیک لیته اتوو بووه و دلی دهسه لاتداره کانی سه ردهمی خو ی راگرتوو.

سه باره ت به رهوشی بلاوبونه وه ی ته ریفه تی سه فه وی له م ماوه یه دا زانیاری زور له به رده ستدانییه، به لام ئه وه دیاره (شیخ ئیبراهیم) له ریگه ی کردنه وه ی کومه لیک بنکه ی تایبه ت به ته ریفه تی سه فه وی له ناوچه جیا جیاکاندا به ناوی (الدواوین الصفویة)، که له ریگه ی خه لیفه کانیه وه سه په رشتی کراون و توریکی گرنگی له دهسته ی لایه نگرانی ته ریفه تی سه فه وی

(۱) سید اسماعیل وکیلی: آذربایجان پیش از تاریخ و پس از آن، کتابخانه تخصصی ادبیات، ۱۳۶۲، ج ۱، ص ۵۹-۶۰.

(۲) سرجان ملک: تاریخ کامل ایران، ترجمه: میرزا اسماعیل حیرت، چ ۱، انتشارات افسون، تهران، ۱۳۷۹، ص ۳۲۹.

(۳) هروی: فتوحات شاهی، صص ۳۵-۳۶.

(۴) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ۱۳۸۰، ص ۱۱.

(۵) برزگر: تاریخ تحولات...، ص ۳۷.

(۶) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ۱۳۸۰، ص ۱۱.

پیکهیناوه^(۱)، که چالاکانه سهرقالی گه شه پیدان و راگه یاندنی بیر و بوچوونی ته ریفه تی سه فهوی بوون، ههروه ها له ریگه ی پله داریکه وه که پییده گوترا (خه لیفه الخلفا) سه روکایه تی تورپکی ریخراوی کردوو بو بلاوکردنه وه و سه رپه رشتی کردنی ته ریفه ته که، (خه لیفه الخلفا) به یاریده ده ر و بریکاری خودی پیشه وای ته ریفه تی سه فهوی دانراوه^(۲)، ئه رکیشی بریتیبوو له وه ی په یوه ندی نویی له گه ل موریدانیدانی ته ریفه ته که داده مه زراند، له گه ل راکیشانی ته وای سو فییه کانی ته ریفه تی سه فهوی بو ئه وه ی بچنه سه ردانی مه زارگه ی (ئه رده بیل)، له سه رده می (شیخ ئیبراهیم) ئه وه نده خه لکی له دهوری مزگه وت و خانه قای سه فهوی کو بوونه وه که هه موو نه یانتوانیوو به گن (به شیخ ئیبراهیم)، ههروه ک له ئاماژه یه کی دیکه ی سه رچاوه کاندان جهخت له وه ده کریته وه که (شیخ ئیبراهیم) له بواری یارمه تیدانی هه ژاراند ته نانه ت پیش باب و باپیرانیشی که وتوو، له گه ل ئه مه شدا خانه قای سه فهوی ئه وه نده ده وله مند بووه، که له چیشتخانه کاندان مه نجه لی زیر و زیو به رچاو که وتوو و شیخ وه ک (شا) ده رکه وتوو^(۳)، ئه مه ش ده رخری ئه وراستیه یه که له سه رده می (شیخ ئیبراهیم) دا ته ریفه تی سه فهوی ته ریفه تیکی چالاکبووه، و بووه ته جیگه ی سه رنجی خه لکی ره شوک.

که هه ندیک له هوکارکانی ئه م چالاکیانه بولیوه شاوه یی و لیها تووی (شیخ ئیبراهیم) ده گه ریته وه، له و پیناوه دا هه ولی ته و اوه تیانداوه، له لایه کی دیکه وه به هو ی په رو شی شوینکه وتوان و موریدانی ته ریفه ته که و پابه ندبونیان به رینماییه کانی شیخه که یان، به تایبه تی ئه و (دیلان) ه ی، که له سه رداوی (خواجه عه لی) ئازادکران و ژماره یه کیان گه رانه وه ناوچه جیا جیاکانی خو یان به لام هه ر پابه ند بوون به و په یمانه ی دابوویان به (خواجه عه لی) له وه ی موریدیکی دلسوزی ته ریفه تی سه فهوی بن، ئه وان زاهید بوون و دابرابوون، ته نها له ئیراندان بونیان نه بوو، به لکو له سه رانسه ری ئاناتولیا و شام وته نانه ت خاکی به ربه ره کان خاوه ن که رامه ت بوون و له لایه ن هه مووخه لکه وه قه دریان زانراوه و ریژیان لیگیراوه.

هه رچه نده سه رچاوه کان به چه ند ئاماژه یه کی که م نه بیته باسی رهوشی ته ریفه تی سه فهوی ناکه ن له سه رده می (شیخ ئیبراهیم) دا ته نها به چه ند ئاماژه یه کی که م نه بیته^(۴)، به لام پییده چیته

(۱) ایلیا پاولویچ پتروشفسکی: اسلام در ایران از هجرت تا پایان قرن نهم هجری، ترجمه: کریم کشاورز، چ ۷، انتشارات پیام، تهران ۱۳۶۳، ص ۳۸۵.

(۲) ثواقب: تاریخ نگاری عصر صفویه و شناخت منابع و مآخذ، ص ۷۶۳.

(۳) ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۱۷؛ هروی: فتوحات شاهی، ص ۳۵؛ سینیفری: ئیرانی سه رده می سه فهوی، ص ۵۰.

(۴) بروانه: خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۴۲۴؛ مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان، ص ۸۰؛ ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۱۷؛ زاهدی: سلسله النسب صفویه، ص ۵۰.

سەر دەمی (شیخ ئیبراھیم) یەکیک بوییت لە سەر دەمە گرنگەکانی تەریقەتی سەفەوی، لە بەر ئەو دەی ئەو ئاماژە بچوکانە جەخت لە سەر ئەو دەکەنەوێه که خەلکی بە شیوەیەکی فراوان پویان لە تەریقەتە کە کردوو، شیخ ئیبراھیم وەک حکومرانی (ئەردەبیل) بوو، پۆژ بە پۆژ پیز و پلە و پایەیی خۆی و تەریقەتی سەفەوی زیاتر پەرهی سەندوو. (۱)

سەرەرای گرنگی سەر دەمی ئیبراھیم، بە لام سەر دەمە کەیی بە نارونی ماو دەتەو، لە بەر ئەو دەی ئەو سەرچاوانەش لە بەر دەستدان زۆریان لە بارەوە باس نە کردوو، تەنانەت نوسەری کتیبی (تاریخ حبیب السیر) تەنھا دیریکی سادەیی باس کردوو لە بارەییو (۲)، کە ئەمەش جینگەیی پرسیارە، دەکریت بگوتریت هۆکار چییە میژوونوسەکانی نزیک لە بنەمالەیی سەفەوی باسی (۲۱ سالی سەر دەمی شیخایەتی ئیبراھیمیان بە نارونی هیشتوو دەتەو، و بە چەند ئاماژەیی کورت نە بییت باسی نە کر او، سە بارەت بە هۆکاری ئەم بابەتە چەند گریمانەییەک خراو تە روو کە لە خوارەو ئاماژەیی پیندە کەین (۳): -

۱_ لە وانەیی پەییو دەمی بە و دەو هە بییت کە شتیکی گرنگ لە سەر دەمە کەیدا پوی نە داو تاکو باس بکریت، چونکە سەر دەمە کەیی ئارام بوو لە پوی شەرو مملانیی سیاسی و ئایینیو.

۲_ مەیلی (شیخ ئیبراھیم) بو ئاینزای سوننە، و پاش ئەو دەی کە بە پیی هەندیک لە سەرچاوەکان لە سەر دەمی نەو کەکانی شیخ سەفیە دیندا، تەریقەتی سەفەوی بەرو ئاینزای شیخە هەنگاوی ناو، پیندە چیت لە سەر دەمی (شیخ ئیبراھیم) دا هەو لی ئەو درابیت تەریقەتی سەفەوی بگەریتریتەو سەر ئاینزای سوننەیی، واتە بو سەر پچکەیی سەرەکی خۆی، هەر لە بەر ئەو سەرچاوەکان هەو لیا نداو سەر دەمی (شیخ ئیبراھیم) بە نارونی بەیلنەو.

۳_ پەییو دەمی بە خۆدی کە سایەتی (شیخ ئیبراھیم) دەو هەییە کە پیندە چیت کە سیکیی لاواز و نەخۆش بوییت و کوچیدوایی باوکی کاریگەری زۆری لە سەر بە جیە هیشتوو، چالاکیەکانی لە ئاستی پویستیدا نە بوون.

سە بارەت بە خالی یە کەم نا کریت بوتریت سەر دەمی (شیخ ئیبراھیم) سەر دەمیکی ئارام بوو، چونکە ئەگەر لە روداو کەن پروانریت لەو ماو دە دا پریەتی لە مملانی و کیشمە کیشی سیاسی، لە نیوان هیژە جیا جیاکانی وەک (تەیموری و قەرەقۆینلو و عوسمانییەکان)، ئەم مملانییەش

(۱) سیقوری: ئیرانی سەر دەمی سەفەوی، ص ۱۶.

(۲) خواند میر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۴۲۴.

(۳) نصرالله پور محمدی املشی: شیخ ابراھیم صفوی مرشدی گنم، فصلنامه علمی پژوهشی تاریخ، سال سوم،

شماره ۱۱، ۱۳۸۷، ص ۴۶.

له پیناو دهستراگه یشتنیان بووه بۆ دهستبه سهرراگرتنی زۆرتین خاک له ناوچه کهدا، له م باره شدا شیخ ئیبراهیم به ئاماژهی نارون ناوی هاتوو له په یوهندی سیاسیه کاندای.

سه بارهت به خالی دووهم ئه گهر له بهرئه وه بیته که (شیخ ئیبراهیم) بانگه شهی ئاینزای سوننه ی کرد بیته، ئه ی چۆن ئه و هه موو موریده له سه رده می ئه ودا له ته ریه تی سه فه وی کۆ بونه ته وه، وپاشان هه ر ئه م موریدانه له سه رده می جونه ییدی کورپی کۆبونه ته وه، له کاتی کدا جونه یید بانگه شهی شیعه گه رایبی کردوه.

سه بارهت به و خاله ی که پپی وایه که سیه تی ئیبراهیم لاواز بووه، ئه گه ر وابوایه له سه ر چ بنه مایه ک باوکی ئه وئه رکه ی پیسپاردوو، وه ئه گه ر کۆچی دوایی کردنی باوکی کاریگه ری له سه ری هه بوبیته، چۆن توانیویه تی ماوه ی (۲۱) سال سه ره ره شتی ته ریه تی سه فه وی بکات.

ده کریت وه لامی ئه م پرسپاره په یوه ست بکریته وه به سیاسه تی (شیخ ئیبراهیم) وه، له وانه یه (شیخ ئیبراهیم) خوی ویستبیتی زۆر که سیکی دیار نه بیته تا له به رچاوی که سانی ده سه لاتدار زۆر گه وره ده رنه که ویته، پیده چیته مه به ستی بوبیته له م ریگه یه وه ته ریه تی سه فه وی بپاریزیت و نه هیلیته له ناو بیته یان لاواز بیته، چونکه له و سه رده مه دا زۆر به ی بزوتنه وه شیعه سو فیگه رییه کان سه رکو تکرابوون، وپرو پاگه نده ی (مشه عشه عییه کان^(۱)) و بو دامه زرانندی ده سه لات، جو ره هه ستیارییه کی بۆ بزوتنه وه سو فیگه رییه کان له لای ده سه لاتداران دروست کر بووه، پیده چیته (شیخ ئیبراهیم) ویستی ئه وه ی بوبیته بیانو نه دات به ده ست ده سه لاتدارانه وه، هه تا له م نه توانن ده ست به سه ر مو لک و مالی به ده سه تها تووی ته ریه تی سه فه ویدا بگرن، بۆیه ده توانریت بو تریت بزوتنه وه ی سه فه وی دوانه که وت له سه رده می (شیخ ئیبراهیم) دا، به لکو ئه و سه رده مه بو ته ئه لقه ی په یوه ندی نیوان سه رده می (خواجه عه لی و شیخ جونه یید)، و (شیخ ئیبراهیم) به زیره کانه زه مینه سازی بۆ چالاکیه سه ربازیه کانی شیخ جونه یید ئاماده کرد، ئه م کاره شی له ریگه ی بیلا یه نیه وه جینه جی کرد.

سه ره رای ئه وه ی که ته ریه تی سه فه وی تا کو سه رده می (شیخ ئیبراهیم) بووه خاوه ن شوینکه وته یه کی زۆر، له گه ل ئه وه شدا سه رده مه که ی گونجاو بوو له رووی سیاسیه وه بۆ

(۱) (مشعشعی) کۆمه لیکه ی ئاینی بوون سه ره به ئاینزای شیعه، له ناوچه کانی باشوری ئیران و عیراقی ئه مرۆ سه ریانه له دا، سه رکرده ی ئه م گروپه (سه یید موحه مه د کورپی فه لاهی مه شه عشه عی) بوه، له سالی (۱۴۳۷/ک/۱۴۸۰) ده وله تیکان دامه زرانوو، و شاری (حه ویز) پایته ختیان بووه، ئه مانه شیعه ی دوانزه ئه مامی بوون، سه رکرده که یان خوی به جیگری ئیمامی زه مان ناساندوو، له سه رده می دروست بونیانه وه بونه ته جیگه ی مه ترسی بۆ ده سه لاته کانی ناوچه که به تایبه ت ده سه لاته سوننیه کان، له سالی (۱۴۹۱/ک/۱۵۰۸) له لایه ن شا ئیسماعیل ده ست به سه ر پایته خته که یاندا گیراوه. (محمد حسین الزبیدی: اماره المشعشعین، مرکز دراسات عیلام، بغداد، ۱۹۸۲، صص ۷-۱۲).

ئەجامدانی چالاکی، بەلام ئەم چالاکییە ئەنجام نەدرا، ئەو بوو ھۆی ئەوھێ کە بزوتنەوھێ سیاسی سەفەووییەکان یەک ھەنگاو دوابخات، (شیخ ئیبراھیم) لە سالی (۸۵۱ ک/۱۴۴۷ز)، کۆچیدوایی کردو، لە نزیک مەزاری باپیرانی لە (ئەردەبیل) بە خاکسپردراو^(۱)، لە پاش خۆی جونەیدی کورە بچوکی لە جیگەئێ گرتەو، و سەردەمیکی نوێ لە مملانی ئێ ناو بنەمالەئێ سەفەوئێ سەری ھەلدا.

(۱) زاهدئێ: سلسلە النسب صفویە، ص ۶۵؛ ترکمان: تاریخ عالم آرائی عباسی، ج ۱، ص ۱۷؛ عبدالحسین نوایی و عباس قلی غفاری فرد: تاریخ تحولات سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی ایران در دوران صفویە، ج ۲، انتشارات وزارت فرهنگئێ و ارشاد اسلامی، تھران، ۱۳۸۵، ص ۴۵.

به‌شی سییه‌م:

سه‌ره‌لدانی بزووتنه‌وهی سیاسی سه‌فه‌وی له‌سه‌رده‌می شیخ جون‌ه‌ید
هه‌تا دامه‌زراندنی ده‌وله‌ت له‌سه‌ر ده‌ستی (ئیسماعیل)

(١٥٠١-١٤٤٧/ک٩٠٧-٨٥١)ز.

باسی یه کهم: ته ریه تهی سه فهوی له سه ردهمی (شیخ جونهد ۸۵۱-
۸۶۴/ک ۱۴۴۷-۱۴۶۰ز):

یه کهم: سه ره لدانی نا کوکی ناوبنه مالهی سه فهوی (۸۵۱-۸۵۳/ک ۱۴۴۷-۱۴۴۹ز).

شیخ ئیبراهیم باوکی (شیخ جونهد)، (۶) کوری هه بووه، به ناوه کانی (ئه بو سه عید، سه ید
ئه حمده، بایه زید، خواجه جان میرزا، خواجه گی و جونهد)، جونهد که بچو کترینیان بووه له
لایهن باوکیه وه کراوه ته جیگره وهی خوئی^(۱)، به لام (شیخ جه عفر) ی برای (شیخ ئیبراهیم) به
بیانوی ئه وه که (شیخ جونهد) ته منی که مه له هه ولی ئه ودها بووه بیته گه وره ی ته ریه ته که
و له م چوارچیوه یه شدا (جیهان شا) ی قهره قوینلو کچیکی خوئی له کوریکی شیخ جه عفر ماره
کردوه، ئه وهش ئه وه سه ته ی پیداوه که (شیخ جه عفر) شایه نی سه ره رشتی کردنی ته ریه ته ی
سه فهویه و، نه ک (شیخ جونهد) ی برازای^(۲).

سه ردهمی (شیخ جونهد) قوناغیکی نوئی بوو سه بارهت به ته ریه ته ی سه فهوی، چونکه
له سه ردهمی ئه ودا به کرداری ته ریه ته ی سه فهوی چوه ناو سیاسه ته وه، (شیخ جونهد) کاتیک
کاروباری ته ریه ته که ی پی سپیردرا گنجیکی ته من بیست سال بوو، وه ک باب و باپیرانی
ده ستیکرد به به ره و پیشبردنی ته ریه ته ی سه فهوی، له و پیناوه شدا ئاماده بوو (ئه رده بیل)
به جیهیلیت و به دوای ئامانجه کانی داویل و په نا هنده بیته، (شیخ جونهد) هاوسه ردهم بووه
له گه ل زیاد بوونی به رده و امی هه ژاری و برسییه تی، هر له بهر ئه م هوکارهش رۆژ به رۆژ
خه لکی زیاتر ده چونه خانه قاکان به گشتی و خانه قای ته ریه ته ی سه فهوی به تاییهت تر، چونکه
ده یانتوانی له سه قامگیری و سه روهت و سامانی بی به رامبه ری خانه قاکان سود وهر بگرن.

به لیکدانه وه یه کی دیکه دوو هوکاری زور گرنگ هه بوون له سه ردهمی (شیخ جونهد) بو
ئه وه ی خه لکی به شیوه یه کی فراوان روو له ته ریه ته ی سه فهوی بکه ن که هه ر دووکیان په یوه ندیان
به رهوشی سیاسییه وه هه بوو، یه که میان خراپی رهوشی سیاسی ئیران له سه ردهمی حوکی
بنه ماله کان و شه ره یه ک له دواییه که کانیان، که به رده و ام پینوستان به جه نگاوه ری زیاتر
هه بووه بو ئه م مه به سه تهش سویدیان له دانیشتوانی ناوچه که وهرده گرت، له لایه کی دیکه وه
ده ستگرتنی ئه م هیزانه به سه ر به شیک له زهوی وزارو، سه پاندنی باجی زور به سه ر به شه که ی

(۱) زاهدی: سلسله النسب صفویه، ص ۱۶،

(۲) مؤلف ناشناخته: عالم آرای شاه اسماعیل، ص ۲۲؛ هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۱۷؛ قزوینی: تاریخ
جهان آرا، مقدمه: حسن نراقی، انتشارات کتابفروشی حافظ، تهران، ص ۲۶۱.

دیکه‌ی خه‌لکیدا، ئەمەش بارگرانی و هەژاری دروستکردبوو، لە ڕهوشی وه‌هادا خه‌لکی سوڤیبوون و شوینکه‌وتنی (شیخ جونه‌ید)یان به چاره‌سه‌رزانیوو.

هۆکاری دووه‌میان په‌یوه‌ندی به ڕهوشی (ئاناتولیا) و ده‌وله‌تی عوسمانیه‌وه هه‌بوو، (سوڵتان بایه‌زیدی یه‌که‌م ۱۳۴۵-۱۴۰۳ز) سیاسه‌تیکی نویی فیودالی په‌یره‌وکرد، کاتیک به‌رپه‌بردنی زه‌وییه‌کانی راسته‌وخۆ په‌یوه‌ستکرد به بریاره‌کانی ده‌وله‌ته‌وه، و بنه‌ماله‌کانی ده‌رکرد و کۆیله و خزمه‌تکاره‌کانی له جیگه‌ی ئەودانا، ئەمەش شتیکی نوی بوو سه‌باره‌ت به ده‌وله‌تی عوسمانی و پیشتر ڕهوشی له‌وجۆره‌ ڕوینه‌دابوو، ته‌نانه‌ت له‌گه‌ڵ نه‌ریتی ده‌وله‌تی عوسمانی یه‌کی نه‌ده‌گرته‌وه، هه‌رئه‌وه‌ش بووه یه‌کیک له هۆکاره‌کان شکستی (شه‌ری ئەنقه‌ره) له سالی (۱۴۰۲/ک ۸۰۴)^(۱)، له‌به‌رئه‌وه له‌گه‌ڵ لکاندن میرنشینه‌کانی (سیڤاس و توقان) له (ئاناتولیا)، ئەنجامدا ئەمکاره‌ی هیچ سویدیکی ئەوتوی نه‌بوو، جوتیار و کۆیله و هه‌ژاره‌کانیش له ده‌سه‌لات هه‌لگه‌رانه‌وه و به‌شیکیان ڕوویان له (ئه‌رده‌بیل) کرد، ئەم ئاراسته‌یه‌ش له سه‌رده‌می سوڵتان (موحه‌مه‌دی فاتیح ۸۳۵-۸۸۶/ک ۱۴۳۲-۱۴۸۱ز) به‌رده‌وام بوو، چونکه ئەمیش له نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی (۹/ک ۱۵ز) به‌رامبه‌ر بنه‌ماله‌ تورکییه ئه‌رسوکرانیه‌کانی ناوده‌سه‌لاته‌که‌ی سیاسه‌تیکی ناوه‌ندی توندی به‌کار هینا^(۲)، له‌وانه بنه‌ماله‌ی (جندرلی)، که ڕۆلکی گرنگیان هه‌بوو له ناو ده‌وله‌تی عوسمانی، به‌تایبه‌ت له‌کاتی گرتنی (که‌سته‌نتینه) له سالی (۸۵۷/ک ۱۴۵۳ز)، و جگه له‌وه‌ی که ئەم بنه‌ماله‌یه ماوه‌ی یه‌ک سه‌ده پیگه (سه‌دری ئەعزه‌م-سه‌رۆک وه‌زیران) له‌ده‌ستدا بووه، و ئەم په‌لیان لئ وه‌رگیرایه‌وه، و ده‌ست به‌سه‌ر زه‌ویه‌کانییاندا گیرا، و خرایه سه‌ر موڵکی ده‌وله‌ت^(۳)، ئامانجی ئەم ڕیوشوینانه‌ی بۆ ڕازیکردنی زانیانی ئاینی و به‌دیپتانی دادپه‌روه‌ری بو بۆ ئەم خه‌لکانه‌ی پیشتر ده‌ست به‌سه‌ر موڵکه‌کانیاندا گیرابوو^(۴)، ئەمەش به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی هۆزه‌کانی (ئاناتولیا) به‌دوادا هات، که ڕهوشی خه‌لکی به‌ره‌و خراپتر ده‌رۆشیت له‌و ناوچانه‌دا و به‌دوای په‌ناگه و چاره‌سه‌ردا ده‌گه‌ران، بۆ ئەمەش ئەوانه‌ی توانیان ناوچه‌که به‌جیه‌لن چونه (ئه‌رده‌بیل) و ئەوانه‌شی نه‌یانتوانی له‌ناوچه‌ی خۆیان مانه‌وه، و دواتر بونه شوینکه‌وتنه‌ی (شیخ جونه‌ید)^(۵).

(۱) محیبس حسن الوائیلی: اغقشی فی عهد الشاه اسماعیل الاول (۹۰۶-۹۳۰/ه ۱۵۰۱-۱۵۲۴ م)، اطروحه دکتوره قدمت الی جامعه بغداد- کلیه الاداب، ۲۰۰۶م، ص ۵۴.

(۲) محمد جمیل بهیم: فلسفه‌ التاریخ العثماني، اسباب انحطاط الدولة العثمانيه وزوالها، بیروت، ۱۹۵۴م، ص ۶۷.

(۳) داود دورسون: دین و سیاست در دولت عثمانی، ترجمه: منصور حسینی و داود وفائی، تهران، ۲۰۰۳/ه ۱۳۸۱م، ص ۲۰۳.

(۴) یلماز اوزتوتا: تاریخ دولة العثمانيه، ترجمه: عدنان محمود سلیمان، ج ۱، استنبول، ۱۹۸۸م، ص ۲۰۳.

(۵) محیبس حسن الوائیلی: اغقشی فی عهد الشاه اسماعیل الاول ...، ص ۵۴.

ئەم ھۆكارانە واىكردوۋە ئەردەبىل بۆتە ناۋەندىكى گرنگ بۇ كۆبونەۋەى مورىدىكى زۆر، بەلام لەبەرئەۋەى لەم كاتەدا ئاژاۋەى ناوخۇ لە ناۋ بىنەمالەى سەفەۋى سەرىپھەلداۋە، لەنيوان (شىخ جونەيد) و (شىخ جەغفەرى) مامىدا، تەرىقەتى سەفەۋى نەيتوانى ۋەك پىشتەر رۆلى مېژوۋى خۆى بگىرئىت، و لەجىاتى ئەۋەى زىاتر بەرەو پىش بچىت، تەرىقەتەكە دابەشكرا و بەشىكى لەژىر سەرىپەرشتى شىخ جەغفەردا بوو كە پىك ھاتبوو لە ژمارەيەك مورىد لە ناۋ(ئەردەبىل) و لەوناۋچانەى لەژىر دەسەلاتى (جىهان شاي قەرەقوينلو)دا نىشتەجى بوون، كە ئەم بەشەخاۋەنى ناۋەندى تەرىقەتەكەش بوو، پىكھاتبوو لە مەزارى شىخەكانى سەفەۋى و خانەقاكەى (ئەردەبىل)، بەشىكى دىكەى تەرىقەتەكە لەژىر سەرىپەرشتى (شىخ جونەيد)دا بوو لە ئاۋارەبىدا، كە ئەم بەشەى لە داھاتوۋدا بوو بە كارىگەرتىن بەشى تەرىقەتەكە.

پاش ماۋەيەك (شىخ جونەيد) برىارى چۈنەدەرەۋەى داۋە لە (ئەردەبىل)، ھەرچەندە مېژوۋنوسەكان ھۆكارى دەرچونى (شىخ جونەيد)يان لە (ئەردەبىل) گەراندوۋەتەۋە بۇ دەسەلاتى (جىهان شاي قەرەقوينلو)، لەبەرئەۋەى (شىخ جونەيد) بە ئاشكرا بانگەشەى ئابىنزاى شىعەى كردوۋە، لە ژىر چەترى ئەم ئابىنزايشدا بانگەشەى غەزاي كردوۋە، ئەم بانگەشانە واىكردوۋە كە ژمارەيەكى زۆر لە سۆفى دەۋرى خۆى كۆبكاتەۋە، ئەمەش ھۆكار بوو بۇئەۋەى رۆژبەرۆژ (شىخ جونەيد) لە ناۋچەكەدا پىگەى گەرەتر بىت، (جىهان شاي قەرەقوينلو) لەم پىگەيەى (شىخ جونەيد) ترسى لى نىشتوۋە^(۱). ئەمەش واىكردوۋە كە (جىهان شا) لە سالى (۸۵۲ ك/۱۴۴۸ز) برىارى دەرکردنى (شىخ جونەيد)شارى (ئەردەبىل)دەربكات، ئەو ھۆكارەش واىكردوۋە (شىخ جونەيد) و ھەندىك لە مورىدانى (ئەردەبىل) بە جىبھىلن^(۲)، جگە لەم ھۆكارەش دەوترىت ۋەك پىشتەر باسماىكرد لەبەرئەۋەى پەيوەندى نيوان شىخ جەغفەرى مامى (شىخ جونەيد) لەگەل (جىهان شا) باش بوو، تەنانەت دواتر گەيشتوۋەتە ئاستى ژن و ژنخودازى لە نيوانياندا، واىكردوۋە (جىهان شا)زىاتر لە سەر ئەۋبىرىارەى پىداگر بىت^(۳)، تەنانەت ئاماژە بەۋە دراۋە كە سولتانى (جىهان شا) بۇ ئەۋەى (شىخ جونەيد) ناچار بكات (ئەردەبىل) بەجى بھىلئىت، ھەرەشەى كوشتن و تالانكردنى شارى (ئەردەبىل)ى كردوۋە^(۴).

(۱) خواندمير: تاريخ حبيب السير، ج ۴، ص ۴۲۵؛ مؤلف ناشناخته: عالم آراى صفوى، ص ۲۸؛ سيد حسن آسترابادى: از شيخ صفى تا شاه صفى، ص ۲۵؛ مؤلف ناشناخته: جهانگشاي خاقان، ص ۸۱-۸۲.

(۲) خواندمير: تاريخ حبيب السير، ج ۴، ص ۴۲۴؛ زاهدى: سلسله النسب صفويه، ص ۶۵؛ هينتنس: تشكيل دولت ملي در ايران، ص ۱۵-۲۲؛ مؤلف ناشناخته: جهانگشاي خاقان، ص ۸۳.

(۳) تركمان: تاريخ عالم آراى عباسى، ج ۱، ص ۱۸.

(۴) مؤلف ناشناخته: جهانگشاي خاقان، ص ۸۲.

ئەم بابەتە ھەندیک نارونی تیدایە، چونکە هیچ بەلگەیکە بەھیز بەرچاوە ناکەوئیت، دەرخەری ئەوہبیت کە (جیھان شا) ترسی لە (شیخ جونەید) ھەبووئیت، گەشتبیتە ئاستی ئەوہی مەملانیی لە نیوانیاندا پەرووی داوئیت، تەنھا ئەوہنەبیت کە ئاماژە دراوہ بەوہی لەوسەر دەمەدا شوئیکەوتوہکانی (شیخ جونەید) بانگەشەیی ئەوہیان کردوہ کە (شیخ جونەید) ئیمامی چاوەرپوانکراوہ و دەرکەوتوہ، (شیخ جونەید) لە وەلامدا ئەوہی پێ راگەیاندوون کە ئەو ئیمامی چاوەرپوانکراوہ، بەلکو لە داھاتویدا لەناو نەوہکانی ئەویدا دەر دەکەوئیت^(۱).

لەبەرئەوہی کاتیک کە (شیخ جونەید) لە (ئەردەبیل) لە پاش باوکی بوہ شیخی تەریقەتەکەیی ھەتا ئەوکاتەیی لە ئەردەبیل دەرچوو لەسالی (۸۵۳ ک/ ۱۴۴۹ز) ماوہیکە ئەوہندە زۆرنیہ کە (شیخ جونەید) بتوانیت لە رینگەیی چالاکیکەکانیہوہ مەترسی لەسەردەسەلاتەکەیی (جیھان شا) دروست بکات، بەتایبەت لە پەوشیکی نالەباروسەردەمیکی لاوازی ئەوکاتەیی تەریقەتی سەفەوی، چونکە زۆربەیی سەرچاوەکاندا ئاماژە بەوہدراوہ، کە سەردەمی پیش (شیخ جونەید)، واتە سەردەمی (شیخ ئیبراھیم) سەردەمیکی لاواز و بێ چالاکیی بوہسەبارەت بە تەریقەتی سەفەوی^(۲)، دەرکری پرسیار بکریت ئایا دەرکریت تەریقەتیک بەم لاوازیہ چۆن لەماوہیکە کەمدا دەتوانیت ببیتە مەترسی بو سەر دەسەلاتی قەرەقۆیلو، کە لەم کاتەدا لە هیچ شەر و مەملانییەکی تردا نەبوہ^(۳)، ئەمە بوخۆی شیکردنەوہ و بەلگەیی پێویستی دەوئیت، کە ھەنوگە لەبەردەستی توێژەرەواندا نییە و شتیکی باوہر پینەکراوہ.

یەکیکی تر لەوہبەلگانە دەرکریت بخریتە پەرو سەبارەت بەوہی کە (جیھان شا) بیالیہن بوہ لە بابەتی دەرچونی (شیخ جونەید) لە (ئەردەبیل)، کاتی گەرانەوہی بوہ بو (ئەردەبیل) و ناوچەکانی ژێردەسەلاتی (جیھان شا)، لە کاتیکدا جونید لەوسەر دەمەدا ببوہ زاوای (ئۆزۆن ھەسەن) ی نەیاریی (جیھان شا)، و لە لایەکی دیکەو ژمارەیی لایەنگرانی (شیخ جونەید) زۆر تر بوون، ھیزو دەسەلاتی (شیخ جونەید) زیاتر بوو لە سەردەمی پیش جیھیشتنی شارەکە، لە جارن زیاتر دەیتوانی مەترسی دروستبکات، تەنانەت لەم کاتەشدا ئاماژە بەھیچ پەوہ پەوہوہنەوہیکە راستەوخۆ لە نیوان (جیھان شا) و (شیخ جونەید) دا نەکراوہ.

دەتوانریت بگوتریت پویشتنی (شیخ جونەید) ئەوہندە پەیوہندی بە ھەبوونی (شیخ جەعفەر) ی مامیہوہ ھەبوہ، ئەوہندە پەیوہندی بە (جیھان شا) وە نەبوہ، لەبەرئەوہ دەرکریت

(۱) مؤلف ناشناختە: جھانگشای خاقان، ص ۸۲.

(۲) الشیبی: تشیع و تصوف، ص ۲۷۹.

(۳) اسماعیل حسن زادە: حکومت ترکمانان قراقوییلو و آق قوییلو درایران، چ ۴، مرکز تحقیق و توسعە علوم انسانی، تھران، ۱۳۸۹، ص ۳۵.

بوتریت جیهیشتنی (ئەردەبیل) پەیوەند بە مەلانی نیو بنەمالە ی سەفەویە وە هەیه، بەتایبەتی ئەو ناوکیە لە نیوان (شیخ جەنەید) و (شیخ جەعفەر) مامیدا هەبوو، پەنگە دوو ھۆکار وای لە (شیخ جەنەید) کردبیت کە ماوای باب و باپیرانی بەجی بەیلت:

یەکەمیان / لەبەرئەوێ (شیخ جەنەید) نە یوستووہ روبەر ووی (کەسایەتی) (شیخ جەعفەر) ببیتەوہ لەبەر بەھیزی پیگە و کەسایەتیەکە، بەواتای ئەوێ (شیخ جەنەید) شکستی هینا بەرامبەر پیگە ی شیخ جەعفەر و ئەردەبیلی بەجیهیشت^(۱)، بەتایبەت پاش ئەوێ جیہان شا بووہتە پشتیوانی شیخ جەعفەر لە پیگە ی خزمایەتیەوہ وەک چۆن پیشتر باسمانکرد.

دووہمیان / پەیوەستە بە کەسایەتی (شیخ جەنەید) وە، چونکە (شیخ جەنەید) کارەکتەریکی ناارام و دەسەلاتخواز بوو، خواستەکانی لەو ئاستەدا نەبوون لەگەڵ (شیخ جەعفەر) لە خانەقای (ئەردەبیل) بمینیتەوہ^(۲).

دووہم: رۆل و پیگە ی شیخ جەعفەر سەفەوی .

شیخ جەعفەری سەفەوی کورپە گەورە ی (خواجە عەلی سیا پۆش) بوو، یەکیک لە کەسە کاریگەرەکانی بنەمالە ی سەفەوی بوو، بەلام لە زۆربە ی سەرچاوەکاندا رۆلی باس نەکراو، دەکریت بە یەکیک لە شیخەکانی زنجیرە ی تەریقەتی سەفەوی دابنریت، کە ئەمە لە سەرچاوەکاندا ئاماژە ی پی نەدراو، چونکە بە لیکۆلینەوہ لپی دە بینین رۆلی کەمتر نەبوو لە شیخەکانی دەوڵەتی سەفەوی^(۳).

(خواجە عەلی) سەرەرای ئەوێ (شیخ جەعفەر) کورپە گەورە ی بوو، بەلام لەسەر وەسیەتی خۆی (ئیبراھیم) ی کورپە بچوکی لە جیگە ی خۆی داناو، لە سەردەمی شیخایەتی (ئیبراھیم) دا واتە لە نیوان سالانی (۸۳۲_۸۵۱/ک ۱۴۲۹_۱۴۴۷ز)، (شیخ جەعفەر) ئەمیندار و سەرپەرشتیاری گورستان و مولک و مالی تەریقەتی سەفەوی بوو^(۴)، هەرچەندە لە سەرچاوەکاندا باسی رۆلی (شیخ جەعفەر) نەکراو لەم قوناغەدا، بەلام دەکریت نەخۆشی و لاوازی (شیخ ئیبراھیم) ی برای، دەرفەتیک بویت بو ئەوێ ببیتە خاوەن پیگە یەکی باش لەناو تەریقەتی سەفەوی.

(۱) فاروق سومر: اغوزھایی (ترکمان)، ترجمە: انا دردی عنصری، انتشارات حاجی طلائی، تهران، ۱۳۸۰، ص ۸۰.

(۲) پیتر جکسون و لورنس لاکھارت: تاریخ ایران کامبریج، ج ۶، ص ۲۲.

(۳) دەکریت بو زانیاری زیاتر سەبارەت بە رۆلی شیخ جەعفەری سەفەوی بچینەوہ سەر بابەتی (علی سالاری شادی: شیخ جعفر صفوی: شخصیتی مشهور اما گمنام درسنت صفویان، فصلنامه علمی تاریخ اسلام و ایران دانشگاه الزھرا، سال سی ام، دورە جدید، شماره ۴۵، بہار ۱۳۹۹/صص ۹-۳۳).

(۴) زاھدی: سلسلە النسب صفویہ، صص ۵۰، ۹۴-۹۶؛ هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۱۷.

کاتیک (شیخ ئیبراهیم) کوچی دوايکرد و له سەر وهسیهتی خوی (شیخ جونهد) ی کورپه بچوکی دهکاته میراتگری تهریقهتی سهفهوی، له بهرئهوهی (شیخ جونهد) له و کاته دا ته مه نی بچوک بووه، (شیخ جه عفر) بوته سه رپه رشتیاری (شیخ جونهد)^(۱)، به لام پاش ماوه یه ک ناکوکی ده که ویتته نیوان (شیخ جونهد) و (شیخ جه عفر) ی مامی، هیچ سه رچاوه یه ک باسی هوکاری ناکوکیه کانی نیوان بنه ماله ی سه فه وی نه کردوو که ئایا ناکوکیه که له سه ر بابته تی مولک و مالی تهریقه ته که بووه یان له سه ر بابته تی سه رپه رشتی و رینمایي په رپه وکاره کانی تهریقه تی سه فه وی بووه؟ یان له سه ر جیاوازی فیکری نیوانیان بووه.

به بی ئه وه ی هیچ جوړه ئاژاوه و به ریه که و تنیک پویدابیت له نیوانیاندا، وه ک ئه وه ی بابته تی ناکوکیه که ی نیوانیان به هیمنی کو تایی هاتبیت، (شیخ جونهد) به ره و ئاناتولیا به ری که وتوو، و شیخ جه عفریش له (ئه رده بیل) به رده وام بووه، له هه مانکاته تهریقه تی سه فه وی بو دوو به ش دابه شکراره، به شیکي له ژیر سه رپه رشتی (شیخ جه عفر) له (ئه رده بیل)، و به شیکي له ئاواره یی و له ژیر سه ر په رشتی (شیخ جونهد) دابوو.

هه رچه نده سه رچاوه په سه نه کانی سه فه وی ئاماژه یه کی که مه نه بیت هیچ باسیکی تریان سه باره ت به رۆلی (شیخ جه عفر) نه داوه له و ماوه یه دا که (شیخ جونهد) له ئه رده بیل نه بووه^(۲)، پیده چیت له بهرئه وه بیت سه رچاوه کان شیخ جه عفریان به زه وتکه ری ده سه لاتی شیخایه تی له قه له م داوه، و هه ر له بهرئه وه بووه که له نوسینه کانیاندا گرنگیان پینه داوه، و هیچ هه والیک له نیوان سالانی (۸۵۳_۸۷۴/ک ۱۴۴۹_۱۴۷۰ز) له باره ی ئه رده بیله وه به رچاوه ناکه ویت، له به رامبه ردا سه رچاوه کان که تاییه تن به سه فه و بییه کان ورده کاری روداوه کانی (شیخ جونهد) باس ده که ن، که له ناوچه کانی (ئه ناتولی و شام و دیاربه کر) ژیاوه^(۳)، هه رچه نده نوسه ری (سلسله النسب صفویه) که زور به (شیخ جه عفر) دلخوش نه بووه، دان به و راستیه دا ده نیت که (شیخ جه عفر) له زانستی ئاینی روکه شدا (علم ظاهر) کاملبووه، به جوړیک هیچ کام له شیخه کانی سه فه وی نه که یشتونه ته ئاستی ئه و^(۴)، ئه و جه ختکردنه وه یه له سه ر گرنگی پیدانی (شیخ جه عفر) بو (زانستی رواله ت) به واتای ئه وه دیت که جیاوازیه کی هه بووه له گه ل شیخه کانی دیکه ی تهریقه تی سه فه ویدا.

(۱) قزوینی: تاریخ جهان آرا، ص ۲۶۱؛ القمی: خلاصة التواریخ، ص ۳۴.

(۲) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۴۲۴؛ جنابندی: روضة الصفویه، ص ۹۲؛ هروی: فتوحات شاهي، ص ۳۴.

(۳) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۴۲۴؛ هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۱۵-۲۲؛ مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان، ص ۸۳؛ برزگر: تاریخ تحولات اجتماعی، اقتصادی...، صص ۳۷-۴۰؛ نوایی، غفاری فرد: تاریخ تحولات اجتماعی فرهنگی...، صص ۵۱-۵۳.

(۴) زاهدی، صص ۴۹-۵۰.

بیگومان بیجگه له وهی له سه رچاوه سه فهویه کاندای پشتگویی خراوه^(۱)، له سه رچاوه کانی دیکه دا که په یوهستن به بابه تی میژووی ده سه لاتی (تهیموری وتورکمان) هکاندا باسکراوه، رۆلی ته نیا له چوار چپوهی سه رپه رشتیکردنی گورو خانقاکانی ته رپه تی سه فهوی نیشان نه دراوه، رۆل و کاریگری به فراوانی به رچاوه ده که ویت ورد ببینه وه له سه رچاوه کانی وهک (کتاب دیاربرکیه و احسن التواریخ)، بومان ده رده که ویت که (شیخ جه عفر) خاوه ن که سایه تیه کی به رز و پیگه یه کی گرنه بووه، میژوو نویکی وهک (ئه بو به کر تارانی) له کتیه که یدا (میژووی دیار به کر) دا (شیخ جه عفر) به شیخی گه وره ی ئیسلام ناو ده بات^(۲)، ئه مه له کاتیکدا جونید که زاوای (ئوزون حه سه ن) به هیچ شیوه یه ک باس نه کراوه، له جیگه یه کی دیکه به (شیخ تقوی په نا) ناوی بردوووه^(۳)، له سه رچاوه یه کی دیکه دا (شیخ جه عفر) به (جناب شیخ الاسلام اعظم، مرشد طوائف الامم و....، جامع العلوم والحکم) ناوی هاتوووه^(۴).

به گویره ی ئه و پیناسانه بیت، هه مان قسه ی (ئه بدال زاهد) یه که ده لیت ((به هیترین شیخی سه فهویه))^(۵)، هه ر له بهر ئه مه ش ده توانین بلین پیگه یه کی دیاری هه بووه له لای ده سه لاتاره مه زنه کانی ئه و کاته ی ناوچه که، که پیده چیت ئه م پیگه یه شی له سه رده می شیخایه تی (ئیبراهیمی) برای به دهستی هینابیت یان له سه رده می (خواجه علی) باوکی، له چوارچپوهی په یوه ندیه سیاسییه کانی باس له پتهوی په یوه ندی نیوان شیخ جه عفر و (جیهان شا) ده کریت، ته نانه ت په یوه ندیه که یان گه شتووه ته ئه و ئاسته ی جیهان شا کچیکی خوی بدات به (قاسم) ی کوری (شیخ جه عفر)^(۶)، پیده چیت ئه م گرنه ی پیدانه ی (شیخ جه عفر) بگه رپته وه بو که سایه تی زانستی و فره هنگیه که ی، به پیچه وانیه ی ئه و بوچونه ی که ده لیت (جیهان شا) بو دزایه تی (شیخ جونید) په یوه نده له گه ل (شیخ جه عفر) به ستوووه، چونکه په یوه ندی نیوان (شیخ جه عفر) و (قهرقویلو) به کوچی دواپی کردنی (جیهان شا) کو تایی نه هاتوووه، کاتیک (جیهان شا) کوچی دواپی کرد کوره که ی که ناوی (حسه نه علی) بووه، په نای بو (شیخ جه عفر) بردوووه بوئه وه ی له سه رگه ردانی رزگاری بکات^(۷)، (شیخ جه عفر) به ره و لای سولتان (ئه بوسه عید) ی تهیموری

(۱) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۴۲۴؛ جنابندی: روضة الصفویه، ص ۹۲؛ هروی: فتوحات شاهی، ص ۳۴.
(۲) ابوبکر طهرانی: کتاب دیاربرکیه، به تصحیح و اهتمام: نجاتی لوغال و فاروق سومر، انتشارات طهوری، تهران، ۱۳۵۶، ص ۵۲۱.

(۳) هه مان سه رچاوه، ص ۴۶۷.

(۴) حسن بیگ روملو: احسن التواریخ، تصحیح: عبدالحسین نوایی، چ ۲، انتشارات اساطیر، تهران، ۱۳۸۹، ص ۶۰۱.

(۵) سلسله النسب صفویه، صص ۴۹-۵۰.

(۶) روملو: احسن التواریخ، ج ۲، ص ۶۰۱؛ القمی: خلاصة التواریخ، ص ۹۲.

(۷) طهرانی: کتاب دیاربرکیه، ص ۴۶۷.

بردوه، هه تاوه كو (حه سه نعه لی) په نابدات، هه رچه نده (ئه بوسه عید) سه ره تا قبولی نه كړدوه، به لام له سه رداوای (شیخ جه عفر) رازیووه كه په نای بدات و بیپاریزیت^(۱)، و له پاش گفتوگویه کی دور و دريژ پاشان (شیخ جه عفر) به ریزه وه گه راوله ته وه (ئه رده بیل)، پاشان سولتان (ئه بوسه عید) ته یموری چووه ته (ئه رده بیل) و له وی چووه ته خانه قاکه ی (ئه رده بیل) و میوانی (شیخ جه عفر) بووه و نانی له ئه رده بیل خواردوه، و پاش ئه وه ی باسی چهند بابته ټیکیان كړدوه^(۲)، ئه بو سه عید ته یموری (ئه رده بیل) ی به جیه یشته وه، دیاره ئه مه دهرخه ری ئه وه یه كه كه سایه تی (شیخ جه عفر) ته نها پاسه وان و سه رپه رشتیاری خانه قا و گورستانی ته ریه تی سه فه وی نه بووه وهك ئه وه ی باس ده كریت، به لكو رولی شیخیکي خاوه ن پیگه ی گپراوه.

به گشتی (شیخ جه عفر) كه سیکی گفتوگوکار بووه له و ماوه یه ی كه له (ئه رده بیل) بووه، فرمان ره واکان قسه و بیرو بوچونه کانی ئه ویان قبول بووه، دیاره ئه ویش كه سیکی راستگو و خیرخواز بووه، هه لپه رست نه بووه، و به دوا ی به رژه وه ندی کانی خویدا نه گه راوله، له نیوان سی ده سه لاتی (ته یموری و قهره قویلو و ئاققویلو) به ریزه وه ژیاوه، ته نانه ت دوا ی سه رکه وتنی ئاققویلو ده سه سه ردا گرتنی ناوچه ی (ئه رده بیل)، (شیخ جه عفر) هه ولیداره په یوه ندی باشی له گه ل ده سه لاتی نوی بیپاریزیت، سه ره رای ئه وه ی كه دوست و دلسوزی بنه مالهی (قهره قویلو و ته یموری) بووه، به خیرایی په یوه ندی له گه ل ده سه لاتی نوی دروست كړدوه، ته نانه ت داوای لیخوشبونوی بو (ئه میرسولتان ستاره) كړد كه گه مارودهری (قه لای شندان) تومه تبار بووه، و دوژمنی (ئوزون حه سه ن) بووه^(۳)، پاش چه سپاندنی ده سه لات ئاققویلو، (شیخ جه عفر) خاوه ن پیگه و پله و پایه ی خویبووه له (ئه رده بیل) رولی خوی گپراوه تاكو ئه وکاته ی كوچی دوا ی كړدوه سه رپه رشتی (شیخ حه یده ر) ی كوری جونیدی كړدوه^(۴)، له گه ل هه موئه وانه شدا ده كریت بپرسین بوچی و چون (شیخ جونه ید) گور و خانه قای (ئه رده بیل) به جی هیشت روی له ئاواره یی كړد، ئه م بابته به ناروونی ماوه ته وه، به لام ده كریت (شیخ جه عفر) هوکاری سه ره کی كوچكردنه كه ی بووبیت.

(۱) قزوینی: تاریخ جهان آرا، ص ۲۵۱؛ طهرانی: کتاب دیاربکریه، ص ۴۶۷.

(۲) طهرانی: کتاب دیاربکریه، ص ۵۲۰.

(۳) هه مان سه رچاوه، ص ۴۷۰.

(۴) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۴۲۸.

سینیم: شیخ جونہید لہ دہرہ وہی (ئہردہبیل) لہ نیوان سالانی (۸۵۳-۱۴۴۹/ک۸۶۴-۱۴۴۹-۱۴۶۰ز).

دوای ئہوہی شیخ جونہید لہ گہل ژمارہیہک لہ موریدانی لہ سالی (۱۴۴۹/ک۸۵۳) (ئہردہبیلی) بہرہو (ئاناتولیا) بہ جیہیشتووه، لہوئی ھهولی داوہ سود لہ وشوینکھ وتوانہی تہریقہتی سہفہوی و ہر بگریٹ کہ لہ ناوخیلہکانی (ئاناتولیا) دا ھہبوون و لہسہردہمی (خواجہ عہلی) ھوہ ببوونہ بہ شیک لہ تہریقہتہکہ، دہتوانریت بوتریت (شیخ جونہید) یہکہمین کہس بووہ لہ ناو بنہمالہی سہفہویدا کہ توانای دینی و سیاسی بہ ھیزی ھہبووہ، واتہ لہ پھنا دہسہلاتہ ئایینہکہیدا، ھهولی بہدہستہینانی پلہی سیاسی و دہسہلاتی داوہ، لہم پیناوہشدا بیروباوہرہکانی خوئی بہ ئاشکرا دہرخستووه.

دوای ئہوہی (شیخ جونہید) رویکردوہ (ئاناتولیا) کہ بہ شیک لہ خہلکہکہی تورک زمان و بہ ئاینزا شیعه بوون، ریزیکی تاییہتی سؤفیہکانیان گرتووه^(۱)، لہ گرنگترین ھوکارہکانی ئہوہی کہ کہ بوچی (شیخ جونہید) (ئاناتولی) و خاکی دہولہتی عوسمانی ھہلژارد، بو ئہوہ دہگریتہوہ عوسمانیہکان دہستکراوہ و بہخشہندہ بوون^(۲)، یان لہوانہیہ پھوہندی بہ زیرہکی و لیہاتیووی (شیخ جونہید) ھوہ ھہبوویت، چونکہ (شیخ جونہید) ژینگہیہکی زور لہ بارو گونجاوی لہ (ئاناتولی) دوزیہوہ، کہ ئاویتہی ژمارہیہکی زور کہس بوو لہ ناوخیلہ چادرنشینہکانی ئہوناوچہیہدا، کہ مہیلیکی زوریان ھہبوو بو قبولکردنی ئاینزای شیعه، پیدہچیت سہرہرای ئہوہی بہ کہسیکی خاوہن بنہمالہ وتہریقہت ناوبانگی دہرکردیت^(۳)، وھک سہیدیکیس دہستی بہ پروپاگاندہ کردیت، یان لہبہرئہوہی (شیخ جونہید) کہسیکی لیہاتوبووهو پاشخانیکی شیعهی بو خوئی دوزیہوہ، لہگہل ئہوہشدا پیدہچیت وتاریژیکی سہرکہوتوو بوویت، چونکہ لہماوہیہکی کہمدا توانویہتی لہ ناوخیلہ دہوارنشین و کوچہریہکانی (ئاناتولیا) دا سوپایہکی پینج بو دہھزار کہسی پیک بہینیت^(۴)، لہھمان کاتدا چالاکی سیاسی خوئی ئاشکرا بکات، پیدہچیت تیکچونی بارہدوخی ئابووری و سیاسی ناوچہکانی (ئیران و ئاناتولیا) یارمہتیدہریکی گرنگ بوون لہم کارانہی (شیخ جونہید).

(۱) پارسادوست: شاہ اسماعیل اول، ص ۱۳۳.

(۲) جمالی: تشکیل دولت صفوی و...، ص ۴۴.

(۳) رشید الدین فضل اللہ: جامع التواریخ، بہ کوشش: بہمن کریمی، انتشارات حاج محمد حسین اقبال، تہران، ۱۳۲۸، ص ۷۱۳.

(۴) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۴۲۵؛ نوایی، غفاری فرد: تاریخ تحولات اجتماعی فرہنگی...، ص ۴۹.

سهرتا (شیخ جونهد) له (ئاناتولیا) بهمه بهستی دروستکردنی په یوه ندی له گهل دهسه لاتداران نوینه ری خوئی به دهسته و دیارییه وه نارده بو لای سولتانی عوسمانی (مرادی دووهم ۸۰۵_۸۵۵ ک/ ۱۴۰۲_۱۴۵۱ ز)، که له نیوان دیارییه کاندای بهرمالیک و قورئانیک و تهزیبیکه هی هه بووه^(۱)، له هه مان کاتدا له ریگه ی نوینه ره که یه وه (شیخ جونهد) داوایکردوه، سولتان مرادی دووهم ناوچه یه کی به ناوی (قربلی) پیدات هه تا کو بتوانیت خوداپه رهستی و کاروباری ئایینی خوئی تیدا ئه نجامدات^(۲).

ئه م نوینه ره له ریگه ی وه زیری گه وره (خه لیل پاشا بار) پیشوازی لیکراوه، و سپارده وداواکاری (شیخ جونهد) ی گه یاندووه ته دهستی سولتان (مرادی دووهم)، سولتان دیارییه کانی (شیخ جونهد) ی وه رگرتووه، سه باره ت به پیدانی ناوچه ی (قربلی)، پرس راویژی به وه زیره که ی کردووه، ئه گه ر ئه و ناوچه یه بده ن به (شیخ جونهد)، له بهر ژه وه ندیاندایه یا خود نا؟ وادیاره (خه لیل پاشا بار) ی وه زیری سولتان مراد که سیکی زیره ک و لیها توو بووه، پیشبینی ئه وه ی کردوه که خواسته کانی (شیخ جونهد) ته نها به پیدانی ئه و ناوچه یه کوتایی نایه ت، له بهر ئه وه رازیوونی به و داواکارییه ی به باش نه زانیووه، هه رچه نده سولتان (مرادی دووهم) به وه زیره که ی راگه یاندووه که شیخه گه ره و به ناوبانگه که یان که مه بهستی شیخ (سه فیه دین) بووه نه ماوه، هه ره ها (شیخ جونهد) ی شیخیکی زور گه وره نیه، هه تا بتوانیت بیته مه ترسی بویان، وه زیری به په ندیکی فارسی وه لامیده داته وه، به سولتان ده لیت: ((حه وت دهرویش له سه ریبه ک به ره جیگیان ده بیته وه، به لام دوو سولتان له یه ک وه لاتدا جیگیان نایته وه)).^(۳) له پاش ئه و وه لامه ی وه زیره که ی سولتان (مرادی دووهم)، بری (۲۰۰) (دوکاتی) که دراوی به کار هاتوی ئه و سه رده مه بووه، وه ک به خشیش ده داته نوینه ره که ی (شیخ جونهد)، له گهل دیاریی تایبه ت به دهرویشه کانی، پاشان ئاموژگاری ده کات که (شیخ جونهد) ناوچه که به جی بهیلت^(۴).

پاش ره تکرده وه ی داواکه ی له لایه ن سولتان (مرادی دووهم) هوه، (شیخ جونهد) به ره و باشووری خوړئاوای (ئاناتولیا) رویشتووه، سه ره تا ماوه یه ک له (قرمان) ماوه ته وه، که میرنشینیکی نیمچه سه ره به خو بووه، له نیوان سالانی (۸۵۳_۸۵۴ ک/ ۱۴۴۹_۱۴۵۰ ز) له ناوچه ی

(۱) محمد عارف بن محمد شری اسپناچی پاشا زاده: انقلاب الاسلام بین الخواص و العوام: تاریخ زندگی و نبردهای شاه اسماعیل صفوی و شاه سلیم عثمانی وقایع سالهای ۹۰۵ - ۹۳۰ هجری، به کوشش: رسول جعفریان، انتشارات: دلیل، قم، ۱۳۷۹، ص ۱۴۸؛ اسماعیل حق اوزون چارشلی: تاریخ عثمانی، ترجمه، وهاب لی، تهران، ۱۳۷۹، ص ۲۴۲؛ هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ۱۴۰۰، ص ۲۰.

(۲) فضل الله: جامع التواریخ، ص ۷۱۳.

(۳) هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۱۹-۲۱.

(۴) برزگر: تاریخ تحولات اجتماعی، اقتصادی، ...، ص ۳۸.

قرمان) و (قونیا) ماوه‌ته‌وه، سه‌رقالی بلاوکردنه‌وهی بیروباوه‌ره‌کانی بووه، له‌م ماوه‌یه‌دا خه‌لکیکی زور هه‌ستی شیعه‌گه‌ریان بو دروستبووه^(۱)، پی‌ده‌چیت له‌م ماوه‌یه‌دا (شیخ جونهد) بو ئه‌وه‌ی خه‌لکی زیاتر به‌لای خویدا رابکیشیت، ره‌وشی ژیانی خوئی گری‌دا بیته‌وه به‌ چیرۆکی ژیانی (عه‌لی کوری ئه‌بوتالیب) به‌وه‌ی که ئه‌ویش مافی سه‌ره‌پرشتیکردنی ته‌ریقه‌ته‌که‌ی لی زه‌وتکراوه، وه‌ک چۆن له‌ناو شیعه‌کاندا ئه‌وه‌باوه (عه‌لی) مافی خیلافه‌تی لی‌زه‌وتکراوه، پاشان ده‌سه‌لاتدارانی ده‌وله‌تی عوسمانی نه‌یانتوانیوه بیروباوه‌ره‌کانی (شیخ جونهد) له‌ باره‌ی سیاسه‌ت و ئاینه‌وه نادیده بگرن، ترساون ئه‌و بیرو بوچونانه‌ی (شیخ جونهد) کیشه‌یان بو دروست بکات له‌ داهاتودا، چه‌ند جاریک ئاسته‌نگیان بو هیناوه‌ته پیش، هه‌تا له‌کو‌تاییدا له‌سه‌ر بابه‌تی جیاوازی ئایینزای له‌گه‌ل که‌سیک به‌ناوی شیخ (عه‌بدوله‌تیف) رابه‌ری ئاینزای سوننی له‌ ناوچه‌ی (ئاناتولیا)، (شیخ جونهد) به‌ناچاری ناوچه‌ی (قونیا) به‌ جیده‌هیلت^(۲).

له‌ پاش جیه‌یشتنی ناوچه‌ی (قونیا)، ئه‌مجاره‌به‌ره‌و کویستانه‌کانی (کلیکی) ده‌روات له‌ (ئهرمینای بچوک)^(۳)، له‌وی ماوه‌ته‌وه و به‌رده‌وام بووه له‌ بلاوکردنه‌وه‌ی بیروباوه‌ره‌کانی، و پاش ماوه‌یه‌ک مانه‌وه له‌وناوچه‌یه، کاره‌کانی به‌دلی خه‌لکی ناوچه‌که و ده‌سه‌لاتداره‌کان نه‌بون، تومه‌تبار ده‌کریت به‌ ده‌رچوو له‌ دین، هه‌ر ئه‌مه‌ش واده‌کات ده‌سه‌لاتداری ناوچه‌که‌که که‌ ناوی (ئیبراهیم بیگ قرمان ئوغلو) بووه، بریاری ده‌ستگیرکردنی بو‌ده‌رده‌کات، (شیخ جونهد) پیش به‌ناچاری له‌گه‌ل شوینکه‌وتوانی به‌ره‌و (هه‌ولیز) هه‌لدین و پاشان به‌ره‌و (حه‌له‌ب)، دوا‌ی ئه‌وه‌ی چاوی به‌یه‌کیک له‌ شوینکه‌وتوانی ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی ده‌که‌ویت به‌ ناوی (محمد بن اوس الاربلی)، و پرسای ژن و ژنخودازی له‌نیوانیاندا سه‌ره‌له‌دات، به‌لام له‌به‌ر جیاوازی بیروپرای ئاینی و سیاسی ئه‌وکاره سه‌رناگریت، پاشان له‌ شوینیک به‌ناوی (کلز) نزیک حه‌له‌ب، گه‌رماویک وشوینیک بو خوداپه‌رستی بنیاد ده‌نیت، وه‌ره‌له‌وی نیشته‌جی ده‌بیت، دووباره موریدیکی زوری له‌ده‌وری کو‌ده‌بنه‌وه، به‌لام به‌تومه‌تی هه‌بوونی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل بیرو باوه‌ری (مه‌شه‌عشه‌عه‌کان) له‌لایه‌ن زانایانی ئاینی (حه‌له‌ب) هوه‌ ناچار کراوه ئه‌و ناوچه‌یه‌ش به‌جی به‌یلت^(۴).

پاشان به‌ره‌و (ئه‌نتاکیه) ده‌که‌وینه‌ی، ئه‌و ناوچه‌یه‌ی ده‌سه‌لاتی سولتان (جقمقی مه‌مالیک ۸۴۲_۸۵۷/ک ۱۴۳۸_۱۴۵۳ز) تیدا بووه، له‌ که‌ناری نیمچه‌ دورگی ئه‌سکه‌نده‌روونه

(۱) هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۳۹.

(۲) هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۲۱-۲۲.

(۳) هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۲۲.

(۴) Edward G. Browne: A Literary History of Persia. Vol. IV, Modern Tim (1500-1924) Cambridge, 1969. P. 47.

له‌چيای (ئه‌رسوس) قه‌لايه‌کی کۆنی سه‌رده‌می جه‌نگی خاچی نيشته‌جيیووه، هر له‌وی خانه‌قايه‌کی دروستکرده، ده‌ستی کرده به بلاوکرده‌وهی ته‌ريقه‌ته‌که‌ی توانیويه‌تی ژماره‌یه‌ک لایه‌نگر کۆبکاته‌وه، له‌ناو شوینکه‌وتووکانیدا، توانی لایه‌نگرانی (شیخ به‌دره‌دین) که‌پیشتر بزووتنه‌وه‌که‌یان سه‌رکوتکرايوو، بۆ ناوته‌ريقه‌ته‌که‌ی رابکیشیت، دواتر ئەم گروپه‌ کاریگه‌ری قولیان له‌سه‌ر ته‌ريقه‌ته‌کا به‌جیه‌پشت^(۱)، له‌هه‌مان کاتدا (شیخ جونه‌ید) لایه‌نگرانی ته‌ريقه‌ته‌که‌ی که‌ ناوچه‌کانی ناوده‌وله‌تی عوسمانی و ناوچه‌ی ده‌وروبه‌ری شام و حه‌له‌ب به‌ره‌ولای خۆی راکیشا، وئاماده و پرچه‌کی کردن^(۲)، (شیخ جونه‌ید) سوڤییه‌کانی هانده‌دا که به‌رامبه‌ری ده‌سه‌لاتدارانی ئەو سه‌رده‌م بووه‌ستنه‌وه، له‌به‌ر ئەوکارانه‌ی که ئەنجامی ده‌دا ده‌سه‌لاتداری حه‌له‌ب (شیخ ئەحمده‌به‌کری) به‌ناچاری نامه‌یه‌کی نارده‌وه بۆ سولتان (زاهیر جقمق) سولتانیه‌تی (مه‌مالیک) له‌ قاهره، له‌ مه‌ترسیه‌کانی (شیخ جونه‌ید) ئاگاداریکرده‌ته‌وه، سولتان (زاهیر) داواکاریه‌که‌ی به‌ هه‌ند وه‌رده‌گریت و بریاری ده‌سگیر کردن بۆ شوینکه‌وتوانی (شیخ جونه‌ید) ده‌رده‌کات، پاشان (شیخ جونه‌ید) له‌ ژیر فشاره‌کانی سولتان (زاهیرجقمق) دابه‌ره‌و ناوچه‌ی (جانیق) له‌ (سامسونگ) رۆیشتوو، و له‌ نزیک (ته‌رابزۆن) له‌ که‌ناری ده‌ریای ره‌ش نيشته‌جيیووه، بۆماوه‌یه‌ک له‌وی ماوه‌ته‌وه، جاريکی دیکه ده‌ستیکرده‌ته‌وه به‌ بلاوکرده‌وهی بیروپای ئایینه‌کانی خۆی، توانیويه‌تی له‌و ناوچه‌یه‌ش ژماره‌یه‌کی زۆر لایه‌نگر له‌ ده‌وری خۆی کۆبکاته‌وه.

له‌م کاته‌دا که (شیخ جونه‌ید) له‌ ناوچه‌ی (جانیق) بووه، ره‌وشی (ته‌رابزۆن) ئالۆزبووه، له‌ ئەنجامی لاوازی ئەو ده‌سه‌لاته‌ مه‌سیحیه‌ی که حوکمرانی (ته‌رابزۆنی) کرده‌وه، چونکه له‌ نیوان سالانی (۸۵۰_۸۶۲ک/۱۴۴۷_۱۴۵۷ز) له‌ ناکۆکی ناوخۆیدا بوون، له‌ ئەنجامی، ئەو راپه‌رینه‌ی که کۆری فه‌رمانه‌ه‌وای ئەو ناوچه‌یه‌ دژی باوکی به‌رپای کردبو^(۳)، (شیخ جونه‌ید) ئەمه‌ی به‌هه‌ل زانیوه، و ویستویه‌تی سود له‌و شیوازه‌ی عوسمانیه‌کان وه‌ربرگیت، که له‌ رێگه‌ی سه‌رکرداییه‌تیکردنی کۆمه‌لیک که‌س له‌ ژیر ناوی غه‌زادا، بۆ هێرشکردنه‌ سه‌ر میرنشینه مه‌سیحیه‌کان و ده‌سه‌به‌سه‌راگرتنیان، به‌م مه‌به‌سته‌ش ده‌ستیکرده‌وه به‌ کۆکردنه‌وهی لایه‌نگرانی و پاشان له‌ سالی (۸۶۰ک/۱۴۵۶ز) هێرشی کرده‌ته‌ سه‌ر (ته‌رابزۆن) و ماوه‌ی سی رۆژ که‌مارۆیداوه به‌ مه‌به‌ستی ده‌ست به‌سه‌ردا گرتنی، به‌لام به‌ ئەمانجه‌که‌ی نه‌گه‌یشتوو، چونکه له‌م کاته‌دا له‌سه‌ر فه‌رمانی سولتان محمدی دووه‌می عوسمانی، (ضفر بگ) فه‌رمانه‌ه‌وای ئەماسیه

(۱) الوائيلي: اغقشی في عهد الشاه اسماعيل...، ص ۵۸.

(۲) هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، صص (۲۳-۲۴).

(۳) هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۲۵.

هیّرشى کردوده ته سهر ته رابزون و دهستی به سهردا گرتووه، له دواى ئەم رپوداوه (شیخ جونهد) به رهو ناوچهى دهره روبه رى (ترابزون) هه لهاتووه، له سالى (۸۶۱/ک ۱۴۵۷ز) به رهو قه لای (حه سه ن کيف) رپویشتووه، که له م کاته دا به دهستی به کیک له نه وه کانی (بنه ماله ی ئەیوبی) هوه بووه^(۱)، له وپوه بریاریدا به ختی خوئی له لای دوژمنى دوژمنه که ی تاقی بکاته وه، به م مه به سته ش نامه یه کی بو (ئوزون حه سه ن ی) ئاققویلو ناردووه^(۲).

(ئوزون حه سه ن) له سالى (۸۵۸/ک ۱۴۵۳ز) ده سه لاتی له له (دیاربه کر) که وتبووه ده ست، هه میشه له هه ولی لاوازکردن و له ناو بردنی (جیهان شا) ی دوژمنى تورکمانیدا بو، (شیخ جونهد) به هه مان شیوه ی (ئوزون حه سه ن)، ده سه لاتی (جیهان شا) ی به به ره به ست و ئاسته نگ زانیوه له به رده م بلاوکردنه وه ی بیروباوه رپه کانیدا، هه ر له م چوارچیوه یه شدا هه رچه نده پيشتر له نیوان (ئوزون حه سه ن) و (شیخ جونهد) دا ناکوکیه ک هه بووه له سه ر بابته ی داگیرکردنی (ترابزون)، به لام پيشوازی کردوه له (شیخ جونهد) بو ناو چوارچیوه ی ده سه لاته که ی له (دیاربه کر)^(۳)، ئوزون حه سه ن بیرى له وه کردوده وه، که سود له (شیخ جونهد) ولایه نگرانی وه ربگریت بو مملانیکانی له گه ل (جیهان شا)، ده کرىت ئەم کاره ی (ئوزون حه سه ن) به کاریکی سیاسى گرنگ، و به لیبورده ی و دوربینی سیاسى هه ژمار بگریت، (ئوزون حه سه ن) گه وره زانایان و سه ردارانی سوپاکه ی بو پيشوازی له (شیخ جونهد) و موریده کانی ناردووه، خودی (ئوزون حه سه ن) خوئی رپوژهرییه ک بو پيشوازی له (شیخ جونهد) رپویشتووه.^(۴) له کاتی ده رکه وتنی (شیخ جونهد)، (ئوزون حه سه ن) له سه ر ئەسپه که ی دابه زیووه و یه کتریان له ئامیزگرتووه^(۵). ئەم شیوازه پيشوازی کردنه ده رخه رى ئەو راستیییه که (شیخ جونهد) چه ند، که سایه تییه کی گرنگ و تاییه ت بووه له لای (ئوزون حه سه ن).

سه ره رپای ئەوه ی که (شیخ جونهد) خیزانی هه بووه، به لام (ئوزون حه سه ن) خوشکیکی خوئی ده دات به (شیخ جونهد) و له سالى (۸۶۲/ک ۱۴۵۸ز) هاوسه رگیری ده که ن^(۶).

(۱) له م کاته دا قه لای حه سه نکيف له ژیر ده سه لاتی مه لیک خه لیل (۸۲۴ - ۸۶۲/ک ۱۴۲۱_۱۴۵۷ز) دابوو که یه کیک بو له نه وه کانی بنه ماله ی ئەیوبی، بو زانیاری زیاتر برپوانه: - میر شه ره فخانى به دلیسی: شه ره فنا مه (میژوی ماله میرانی کوردستان)، و: هه ژار موکریانی، چ ۲، پانیز، تهران، ۱۳۸۸، ل ۲۱۴.

(۲) هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۲۶-۲۸؛ ولی قلی بن داود قلی شاملو: قصص الخاقانی، تصحیح: سید حسن سادات ناصری، کتابخانه مرکزی، تهران، ۱۳۲۷ ج ۱، ص ۳۱.

(۳) هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۳۶.

(۴) مؤلف ناشناس: عالم ارای شاه اسماعیل، ص ۲۴.

(۵) ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۱۳؛ هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۳۴.

(۶) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۴۲۶؛ هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۳۸.

هاوسه‌رگرییه‌ی (شیخ جونهد) له‌گه‌ل (خدیجه بیگم) خو‌شکی (ئوزون حه‌سه‌ن)، خالیکی گرنکی وهرچه‌رخان بووه بو شوینکه‌وتوانی شیخ (شیخ جونهد) چونکه ئەمه پشتیوانیکی سیاسی گرنک بووه، بو‌خوی و شوینکه‌وتوانی، لی‌ره به‌دواوه به ئاشکرا بانگه‌ وازیان بو بیروباوه‌ره‌کانیان ده‌کرد و مورید و شوینکه‌وته‌یه‌کی زیاتریان په‌یدا ده‌کرد، هه‌ر له‌م ماوه‌یه‌دا توانی سوود له نائارامی سیاسی ئێران وهر‌بگریت، که له ریگه‌ی هه‌وال‌ئێرو که‌سانی نزیکی (شیخ جونهد) هوه، توانی ژماره‌یه‌ک بانگ‌خوازی تایبه‌ت به ته‌ریقه‌ته‌که‌ی بنی‌ریته‌ ناوچه‌کانی ئێران هه‌تاوه‌کو خه‌لکی بو‌ناو بزووتنه‌وه‌که‌ی بانگه‌یشت بکه‌ن، (شیخ جونهد) پاش چه‌ند سالی‌ک مانه‌وه‌ی له (دیاربه‌کر)، بریاری گه‌رانه‌وه‌ی دا بو (ئه‌رده‌بیل)، هه‌ر به‌م مه‌به‌سته‌ش له سالی (ک/١٦٣/١٤٥٩ز) (دیاربه‌کر)ی به‌جیه‌یشت و روی له (ئه‌رده‌بیل) کرد، به‌لام وا دیاره‌ خو‌ی له ئاستی ده‌سه‌لاتی (جیهان‌شا) نه‌بینیوه، و (شیخ جونهد) به‌ناچاری بیری له داگیرکردنی ناوچه‌ی (شروان)^(١) کردوه‌ته‌وه^(٢). له‌به‌رئه‌وه‌ی که خو‌ی له ئاستت (جیهان‌شا) دا نه‌ده بینی له روی ده‌سه‌لاته‌وه، نامه‌یه‌کی بو (خه‌لیل شروان‌شا) نوسی، تیدا داوایکرد که ریگه‌ی پیندات به خا‌که‌که‌یدا تیپه‌په‌یت بوئه‌نجامدانی غه‌زا به‌رامبه‌ر به‌چه‌رکه‌سه‌کان، له به‌رامبه‌ردا (خه‌لیل شروان‌شا)، ئامۆژگاریکردوه که‌وان له‌وکاره‌ی به‌ی‌نی‌ت، به‌لام (شیخ جونهد) ئامۆژگاریه‌کانی (خه‌لیل شروان‌شا) ی له‌به‌ر چاو نه‌گرتوه و به‌ خو‌ی و ده‌هه‌زار له شوینکه‌وتوانی له سالی (ک/١٦٤/١٤٦٠ز) به‌ره‌و (شروان) رو‌یشتوه^(٣). له نزیک (شروان)، (خه‌لیل شروان‌شا) به‌رویدا وه‌ستایه‌وه، شه‌ر له نێوانیاندا رویدا و له ئەنجامدا (شیخ جونهد) شکستی هینا و کوژرا، پاشان له ناوچه‌یه‌ک به‌ناوی (قه‌ره‌ویال) له نزیک روبراری (کو‌ر) له (ته‌به‌رسه‌ران) له لایه‌ن شوینکه‌وتوانیه‌وه به

(١) ئەم ناوچه‌یه‌ ده‌که‌ویته‌ که‌ناری روبراری (کو‌ر) و درێژ ده‌بیته‌وه تا ده‌به‌ندی (باب‌الابواب)، له رۆژ هه‌لاته‌وه ده‌یای (خه‌زه‌ر) و له باشوری خو‌رئاوا روبراری (کو‌ر) ده‌بیته‌ سنوری، له با‌کو‌ره‌وه ه‌اوسنوره له‌گه‌ل ناوچه‌کانی (کو‌ره و تهرسران و زنجیره چیاکانی قه‌ققاز)، هه‌رچه‌نده هه‌ندی‌جار به (شیروان) ناو براوه، به‌لام له شعری شاعیرانی سه‌ده‌ی شه‌شه‌م به (شروان) ناوی هاتوه، ئەو بنه‌ماله‌یه‌ش که ده‌سه‌لاتی ئەم هه‌ریمه‌ی به‌ده‌سته‌وه بووه، به (شروان‌شاهان) ناوبانگیان په‌یدا کردوه، که می‌ژووه ده‌سه‌لات دارییان بو سه‌ده‌ی شه‌شه‌می کو‌چی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، و به‌رده‌وام بووه هه‌تا سه‌ده‌ی ده‌یه‌م، و هه‌میشه ده‌سه‌لاتیکی نیمچه سه‌ربه‌خویان هه‌بووه، وله‌گه‌ل هاتنی ده‌سه‌لاته‌ جو‌راوجۆره‌کان بو ئێران و ناوچه‌که، ئەوان له ناو نه‌چون وله‌گه‌لی به‌رده‌وام بوون گرنکترین ده‌سه‌لات داره‌کانی (محمد‌شا، سولتان‌خه‌لیلی یه‌که‌م، فرخ‌یسار، غازی‌به‌گ، شیخ‌ایبراهیم، سولتان‌خه‌لیلی دووهم، سولتان‌فرخ، سولتان‌شاهرخ)، ئەوه‌ی شیخ‌جونهدی کوشتووه سولتان‌خه‌لیلی کو‌ری ایبراهیم بووه، (عباس‌قلی‌غفاری‌فرد: فرهنگ‌تاریخ‌صفویه، چ ١، انتشارات‌اطلاعات، تهران، ٣٧٩، ص ٣٧٨-٣٧٩).

(٢) هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران ص ٢١-٤٠.

(٣) خواندمیر: تاریخ حبیب‌السییر، ج ٤، ص ٤٢٦-٤٢٨.

خاکسپردراوه^(۱)، له کاتی کړچی دوايي کردنه کهیدا، شوینکه وتوو هکانی باوهریان به وه نه کردوه که بمریت، وتویانه نه و خوی خودی خوداوهنده، چوڼ ده بیت بمریت، همیشه زیندوو ده مینیته وه، کاتیک لاشه ی (شیخ جونهد) یان بینوه له ناو خویندا بووه، شوینکه وتوو هکانی به دهنگی بهرز وتویانه (هوالحی هو لاله الا هو) و بهم شیوهیه چه دجاریک دو باره یان کردو ته وه^(۲). سهردهمی (شیخ جونهد) سهردهمیکی نوی بوو بو ته ریفه تی سه فه وی، وهک پیشتر ساده و له سه رخو نه مایه وه، به لکوو گورا بو ته ریفه تیکی شیعی دوانزه ئیمامی توندره و ته ریفه ته که په یکه ریکی سیاسی ریکخراوی به خووه بینی، (شیخ جونهد) له بهر نه وهی که پیگه یه کی گرنگی له نیو پهیره وه هکانی ته ریفه ته کهیدا هه بووه، وئهم موریدانه ی له پیناوی ئامانجه کانی خوی له بواری سیاسیدا به کارهیناون، ده ستیکردوه به دروستکردنی دهسته ی شیعی زیاده ره و^(۳)، که ئهم زیاده ره ویه تا نه وراده یه زور بووه، شیخ (شیخ جونهد) یان گه یاندووه ته پیگه ی خودا، دواتر به کوره که ی (شیخ حهیده ر) یان وتوو (ابن الله)^(۴)، به هره دووکیان وترواره خودای زیندوو ه ئاماده، پهیره وکارانیان نازناوی سولتانیا ن پیندا، ئهمه ش یه که مجار بوو له نیو بنه مالله ی سه فه وی، ئامانجیان دهسته که وت و پیگه ی دنیایی بیت^(۵). (شیخ جونهد) یه که مین که س بوو له بنه مالله ی سه فه وی دین و سیاسه تی ئاویته ی یه کتر کرد، هه رچه نده به ئامانجه کانی خوی نه گه یشت، به لام بناغه ی دهسه لاتیکي بو سه فه وییه کان دانا، ئهم شیوازه که (شیخ جونهد) به کاری دههینا، بوته جیگه ی مه ترسی بو دهسه لاتدارانی ناوچه که، هه ربویه همیشه به چاویکی پر مه ترسییه وه له شوینکه وتوو هکانیان روانیوووه، ته نانه ت له سهردهمی پاش مهرگی (شیخ جونهد) ئهم ترسه ی دهسه لاتداره کان له شوینکه وتوانی به ردهوام بووه، نه وه هکانی دوا ی (شیخ جونهد) له م کاره زیاتر به ره وپیش چوون هه تا نه وکاته ی توانیان دهسه لاتیکي سیاسی بهینیته کایه وه.

(۱) زاهدی: سلسله النسب صفویه، ص ۶۷؛ هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۵۳؛ مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان، ص ۸۳.

(۲) فضل الله روزبهان خنجی: عالم آرای امینی شرح حکمرانی سلاطین آق قوینلوها و ظهور صفویان، تصحیح: محمد اکبر عشیق، چ ۱ مرکز نشر میراث مکتوب، تهران، ۱۳۸۲، صص (۲۷۲- ۲۹۳)؛ برزگر: تاریخ تحولات سیاسی، اجتماعی...، ص ۳۹.

(۳) الشیبی: تشیع و تصوف، ص ۳۷۸.

(۴) روزبهان خنجی: عالم آرای امینی، ص ۲۹۳.

(۵) سینقیری: ئیرانی سهردهمی سه فه وی، ل ۵۰.

باسى دووہم: تەرىقەتى سەفەۋى لە سەردەمى شىخ حەيدەر و پيشكەوتتى
بزووتنەۋەى سىياسى سەفەۋى (۸۶۴- ۸۹۳ ك/۱۴۶۰-۱۴۸۸ز).

يەكەم/ پيشكەشتى شىخ حەيدەر لە ژيەر دەسلەلاتى ئۆزۈن حەسەن (۸۶۴-
۸۸۲ ك/۱۴۶۰-۱۴۷۸ز).

لە دواى كوژرانى (شىخ جونەيد) لە سالى (۸۶۴ ك/۱۴۶۰ز)، (حەيدەر)ى كورى لە
شارى (ئامەد) لە دايكبوو، لەو ژنەى كە خوشكى (ئۆزۈن حەسەن) بوو، (ئۆزۈن حەسەن)
سەرپەرشتىكردى (حەيدەر)ى گرتۈتە ئەستو، لە ژيەر دەسلەلاتى خۇيدا پەرۋەردەى كردو،
ولە (ئامەد) هيشتەۋە تاكاتى گونجاوييت و بيگەرېنيتەۋە (ئەردەبيل) وسەرپەرشتىكردى
تەرىقەتەكەى باب و باپىرانى بخاتە ژيەر دەسلەلاتى^(۱).

مورىدانى (شىخ جونەيد) سەرەراى ئەۋەى كە ژمارەيان زور بوو، بەلام بە ھۆكارى
ئەۋەى شىخەكەيان كوژرابوو، ورەيان دابەزىبوو، لەبەرئەۋەى (حەيدەر) تەمەنى كەم بوو بەبى
سەركرەمانەۋە، لەلايەكى ديكەۋە تاكو ئەو كاتەش (سولتان جىهان شا)ى قەرەقۇينلو دەسلەلاتى
ئەردەبىلى بەدەستەۋە بوو، كە دوژمنى (شىخ جونەيد) ولايەنگرانى بوو، ئەم ھۆكارانەش واى
لە شوينكەۋتوۋەكانى كرد ھىچ چالاكيەك ئەنجام نەدەن، بەلكو لە دۇخى ئاشتى و
خۆگونجاندىنا بن.

كاتىك لە (سالى ۸۷۲ ك/۱۴۶۷ز) (ئۆزۈن حەسەن) تۈنى بەسەر دەسلەلاتى (قەرەقۇينلو) دا
سەربكەۋيت، لە ھەمان كاتدا (تەبرىز) ى كردوۋتە پايتەختى دەسلەلاتەكەى، (شىخ حەيدەر)
لەۋكاتەدا تەمەنى (۹) سال بوو، لەسەر بېريارى، (ئۆزۈن حەسەن) گەرايەۋە ئەردەبيل^(۲)، دواى
ئەۋەى لەرېگەى دەشتى (موغان)ەۋە، لە ژيەر پارىزگارى راستەۋخۆى (ئۆزۈن حەسەن) چوۋەتە
(ئەردەبيل) و خانەقاكەى باپىرانى لە تەرىقەتى سەفەۋى، لەۋى چاۋى كەۋتوۋە بە (شىخ
جەعفەر)، كە مامى (شىخ جونەيد) بوو لە ھەمان كاتدا پىشتىۋانى (جىهان شا)ى (قەرەقۇينلو) بوو،
ھەرۋەھا بەزەۋتەكەرى تەرىقەتى سەفەۋى دانراۋە لەدواى رۇيشتىنى (شىخ جونەيد) لە ئەردەبيل،
بەلام واديارە ناكۆكيەكانى ناوبنەمالەى سەفەۋى ۋە لا نراون، لەبەرئەۋە (شىخ جەعفەر) بە
ناچارى پيشۋازى لە (شىخ حەيدەر) كردو^(۳)، و لەپاش گەرانەۋەى (شىخ حەيدەر) بو (ئەردەبيل)

(۱) هينتس: تشكيل دولت ملي در ايران، ص ۸۶؛ برزگر: تاريخ تحولات سياسى، اجتماعى...، ص ۴۰؛ نوایى و غفارى
فرد: تاريخ تحولات سياسى و فرهنگى...، ص ۵۰.

(۲) خواندمير: تاريخ حبيب السير، ج ۱، ص ۸۴-۹۳.

(۳) نوایى و غفارى فرد: تاريخ تحولات سياسى، اجتماعى...، ص ۵۰.

له ژیر سهرپهرشتی و پهروهردهی شیخ جه عفه‌ری سه‌فه‌ویدا بووه، هه‌تا کۆچی دواپی کردنی (شیخ جه عفه‌ر)، و (شیخ حه‌یده‌ر) هه‌ر له‌لایه‌ن ئه‌ویشه‌وه فی‌ری زانستی ئه‌ستیره‌ناسی کراوه^(۱). لیره‌دا پرسیاریک دینه‌ پیشه‌وه که بۆچی (ئۆزۆن حه‌سه‌ن) (شیخ حه‌یده‌ر) ی خسته‌ ژیر ده‌ستی شیخ جه عفه‌ری زه‌وتکه‌ری مافی شیخایه‌تی (شیخ جونه‌ید)، وهاوپه‌یمانی جیهان شای دوژمنی؟ ئه‌ی چۆن ده‌کریت (شیخ جه عفه‌ر) ئه‌مه‌ی قبولکرده‌یت که (شیخ حه‌یده‌ر) ی کوری (شیخ جونه‌ید) بچینه‌ ناو خانه‌قای سه‌فه‌ویه‌کان و به‌خۆی وموریده‌کانی باوکی چالاکیه‌کانیان جینه‌ جی بکه‌ن؟.

پیده‌چیت (ئۆزۆن حه‌سه‌ن) ویستبیتی (شیخ حه‌یده‌ر) له‌ کۆلی خۆی بکاته‌وه، وه‌تا له‌ داهاتودا نه‌بینه‌ میراتگری ده‌سه‌لاته‌که‌ی، چونکه (شیخ حه‌یده‌ر) له‌وکاته‌دا خاوه‌ن پیگه‌یه‌کی گرنگ و گه‌وره‌ بووه، له‌به‌رئه‌وه‌ی خوشکه‌زای (ئۆزۆن حه‌سه‌ن) ی خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی سیاسی بووه، له‌هه‌مان کاتدا میراتگری ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی بووه، ئه‌مه‌ش پاش چه‌ند سالکی دیکه (شیخ حه‌یده‌ر) ی ده‌کرده‌ خاوه‌ن پیگه‌یه‌کی جه‌ماوه‌ری گه‌وره‌ له‌ناوچه‌که‌دا، له‌به‌رئه‌وه‌ (ئۆزۆن حه‌سه‌ن) له‌لایه‌ک ده‌یویست پیگه‌ی (شیخ حه‌یده‌ر) سنوردار بکات، له‌لایه‌کی دیکه ویستویه‌تی به‌شیویه‌کی ناراسته‌وخۆ ئه‌م کاره‌ بکات، له‌به‌ر راگرتنی دلی ئه‌وژماره‌ زۆره‌ی موریدانی (شیخ حه‌یده‌ر)، هه‌روه‌ها (شیخ جه عفه‌ر) هه‌رچه‌نده‌ ئه‌گه‌ر دوودل بوییت له‌ (شیخ حه‌یده‌ر)، به‌لام له‌به‌ر ریژ و ترسی داواکاری (ئۆزۆن حه‌سه‌ن) سهرپهرشتی کردنی گرتووته‌ ئه‌ستۆ، پیده‌چیت (شیخ جه عفه‌ر) زۆر گرنگی به‌ په‌روه‌ده‌ کردنی (شیخ حه‌یده‌ر) نه‌داییت و ته‌نها سه‌رقالیکرده‌یت به‌زانستی ئه‌ستیره‌ناسیه‌وه^(۲)، به‌م شیویه‌ (شیخ جه عفه‌ر) به‌رده‌وام بووه له‌ سهرپهرشتی کردنی (شیخ حه‌یده‌ر)، هه‌رچه‌نده‌ هیچ نازانریت ده‌رباره‌ی په‌یوه‌ندیه‌کانیان له‌و ماوه‌یه‌دا، واته‌ هه‌تا کۆچی دواپی کردنی (شیخ جه عفه‌ر)، به‌لام پیده‌چیت (شیخ جه عفه‌ر) کۆنترۆلی ته‌واوه‌تی کاروباره‌کانی (شیخ حه‌یده‌ر) ی کردبیت و هیچ جۆره‌ چالاکیه‌کی ئه‌نجام نه‌داییت^(۳).

پاش ماوه‌یه‌ک (شیخ جه عفه‌ر) کۆچی دواکردووه، له‌ پاش ئه‌مه‌ (شیخ جه عفه‌ر) هیچ هه‌والیک له‌ باره‌ی نه‌وه‌کانی نامینیت و له‌وانه‌یه‌ له‌ لایه‌ن (شیخ حه‌یده‌ر) و لایه‌نگرانیه‌وه‌ کوزا بن یان له‌ ناوچه‌ی (ئه‌رده‌بیل) ده‌رکرا بن، چونکه‌ یه‌کینک له‌ نه‌وه‌کانی (شیخ جه عفه‌ر) به‌ناوی (خواجه‌ مه‌لا علی) له‌ سالانی پاشتر له‌ سه‌رده‌می شا (ئیسماعیل) و به‌دیاریکراوی له‌ سالی

(۱) هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۸۷.

(۲) هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۸۶؛ رویمر: ایران در عصر جدید، ص ۱۲۶.

(۳) روملو: احسن التواریخ، ج ۲، ص ۸۵۹.

(۹۲۷/ک/۱۵۲۰) له ژیر دهسه لاتی عوسمانیه کاندای کوچی دوایکردووه^(۱)، له وکاته به دواوه (شیخ حیدر) به تهنیا ده بیته وه به سهرپه رشتیار و رینوینیکاری ته ریفه تی سه فه وی، به گرتنه دهستی ته ریفه ته که له لایهن (شیخ حیدر) هوه، به یارمه تی (نوزون حه سن) دهستی کرده وه به چالاکیه کانی، جاریکی تر (نورده بیل) بوته وه به ناوه ندی ته ریفه تی سه فه وی، و پهیره و کارانی له ناوچه کانی (قرمان، ته که، حمید، شام، گه یلان، تالشان)، به ره و (نورده بیل) گه راونه ته وه^(۲).

له کوچی دواوی کردنی (شیخ جه عفر) له سالی (۸۷۵/ک/۱۴۷۰ز) هه تا کوچیدواوی کردنی (نوزون حه سن) له سالی (۸۸۲/ک/۱۴۷۸ز)، نه و ماوه یه (شیخ حیدر)، به هه موو توانای خوئی هه ولی به ره و پیشبردن و سهرخستنی ته ریفه ته که یدا بووه، نه مهش به پشتبه ستن به دوو بنه مای گرنگ به رده وام دهسه لاتی خوئی به هیز ده کرد، یه که میان پیگه ی شیخایه تی خوئی چونکه به تهنیا خوئی میراتگری ته ریفه تی سه فه وی بووه و خاوه ن شوینکه وته یه کی زور بووه، و نه م موریدانه ده بونه سامانیکی مرویی گرنگ بو (شیخ حیدر)، دووه میان پیگه ی (نوزون حه سن) بوو، که تا نه وکاته ی له دهسه لاتدا بووه، پشتیوانیکی مه عنه وی گرنگ بووه بو (شیخ حیدر)، توانیویه تی له ماوه ی ته مه نی (نوزون حه سن) ی خالوی، نه و پشتیوانیه ی نه و به کار به ینیت بو به هیز کردنی پیگه ی خوئی و ریکخستنه وه ی شوینکه وتوانی ته ریفه ته که ی.

(شیخ حیدر) که سیک بووه بو به دهسته ینانی ئامانجه کانی باوه ری به هیز و چه که هه بووه، و ته و او ی هه وله کانی بو چه کدارانی پهیره و کاره کانی خستووه ته گهر، خوئی له دروستکردنی چه کدا دهستیکی بالای هه بووه، هه رنه مهش وایکردوه که خانه قای (نورده بیل) بیته جیگه یه ک بو چه ک دروستکردن، و به دهستی خوئی چه ندان پارچه چه کی له چه که باوه کانی نه و سهرده م وهک (شمشیر و قه لغان و رم) ی دروستکردوه^(۳)، له هه مان کاتدا راهینانی له سهر به کار هینانی نه م چه کانه کردوه، له م باره یه وه (روزبه هانی خنجی) نووسیویه تی: ((شیخ حیدر پیاویکی نازاو چاو نه ترس بووه، له هونه ری جه نگ شاره زا بوو وهک شمشیر بازی وتیره ه لدان، و پیاویکی به هیزی جه نگاوه ر بوو، وهک باوکی داواکاری زور بووه، وهک خالوی لیزانبووه))^(۴)، هه روه ها توانیویه تی موریده کانی که پیشتر ده رویش بوون، چه کدار بکات به و چه کانه ی که له خانه قاکه ی خوئی دروستی ده کردن، پاشان نه م چه کدارانه له ئامانجه کانی خویدا به کار به ینیت^(۵)، له پال

(۱) حافظ حسین الکر بلائی: روضات الجنان و جنات الجنان، با مقدمه و تصحیح، جعفر سلطان القرابی، به سحی و اهتمام محمد امین سلطان القرابی، ج ۱، انتشارات ستوده، تبریز، ۱۳۴۳، ص ۲۱۶.

(۲) نوایی، غفاری فرد: تاریخ تحولات سیاسی، اجتماعی...، ص ۵۰.

(۳) هینتس: تشکیل دولت ملی دهر ایران، ص ۹۰؛ نوایی، غفاری فرد: تاریخ تحولات سیاسی، اجتماعی...، ص ۵۱.

(۴) عالم ارای امینی، ص ۲۷۰.

(۵) روزبهان خنجی: عالم ارای امینی، ص ۲۹۴-۲۹۶.

بیرباوهره ئایینزایه‌کانیدا، ریکخستنیکی جه‌نگی تایبه‌تی له‌ ناو موریده‌کانیدا هیئایه‌ ئاراهه، ژماره‌یه‌ک له‌ موریده‌کانی نارده‌ ناوچه‌کانی دهره‌وه‌ی ئه‌رده‌بیل وه‌ک (ئه‌نا‌تولیا و شام)، ههر ئه‌مه‌ش وایکردووهره‌ پۆژبه‌پۆژ شوینکه‌وتوانی له‌زیاد بووندا بن^(۱)، له‌ سه‌ره‌تادا هه‌ولیدا په‌یامی خۆی بگه‌یه‌نیتته‌ موریده‌کانی له‌ سه‌جه‌م ناوچه‌کان به‌تایبه‌ت ناوچه‌ دورده‌سته‌کان، چونکه‌ زۆربه‌ی موریده‌کانی له‌ دهره‌وه‌ی ئیران بوون، له‌به‌ره‌ئه‌وه‌ی له‌ سه‌رده‌می باوکییه‌وه‌ ته‌ریقه‌ته‌که‌ی ببووهره‌ دووبه‌شه‌وه‌، ئه‌م دووبه‌شه‌ش پیویستی به‌یه‌کگرته‌وه‌ هه‌بوو، ئه‌م کاره‌شی له‌ ریگه‌ی خه‌لیفه‌کانیه‌وه‌ ئه‌نجامدا، که‌ ده‌یناردن بۆ ناوچه‌کان بۆ ئه‌وه‌ی بانگه‌واز بۆ بیر و باوهره‌کانی بکه‌ن، و له‌ هه‌مان کاتدا داها‌ت بۆ شیخه‌که‌یان کۆ بکه‌نه‌وه^(۲).

به‌رده‌وامی بانگه‌شه‌کانی (شیخ‌ه‌یدهر) بۆ ته‌ریقه‌ته‌که‌ی، بووه‌ هۆی کۆکردنه‌وه‌ی ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ لایه‌نگرانی له‌ (ئه‌رده‌بیل)، ئه‌وانه‌ زۆر به‌ تامزرویییه‌وه‌ بۆ سه‌ردانی شیخه‌که‌یان ده‌هاتن، کاتیک‌ خه‌لکی سونی ئایینزا ئامۆژگاریان ده‌کردن له‌جیاتیی (شیخ‌ه‌یدهر) سه‌ردانی مه‌دینه‌ بکه‌ن بۆسه‌ر مه‌زاری پیعه‌مبه‌ر (د.خ)، نه‌ک ئازاری ئه‌و سه‌فه‌ره‌ دورو درێژه‌ بچیژن، له‌ وه‌لامدا وتویانه‌ ئیمه‌ سه‌ردانی زیندوه‌کان ده‌که‌ین نه‌ک مردووهره‌کان کردوه‌کان^(۳).

ئه‌م هه‌ولانه‌ی (شیخ‌ه‌یدهر) وای له‌ (ئۆزۆن‌ه‌سه‌ن) کردوه‌ له‌ کۆتایه‌کانی ته‌مه‌نیدا کچه‌ی بکاته‌ هاوسه‌ری (شیخ‌ه‌یدهر)، ئه‌مه‌ش هینده‌ی دیکه‌ پیگه‌ی (شیخ‌ه‌یدهر)ی به‌ هیژکردوه‌^(۴)، (حه‌لیمه‌شایگ)ناسراوه‌ به‌ (مارتا) هاوته‌مه‌نی (شیخ‌ه‌یدهر) بووه‌، به‌ نزیکه‌ی میژووی ئه‌م هاوسه‌رگیه‌یه‌ له‌ کۆتاییه‌کانی ده‌ورانی (ئۆزۆن‌ه‌سه‌ن) بوو، له‌به‌ره‌ئه‌وه‌ی کاتیک (ئۆزۆن‌ه‌سه‌ن) له‌ سالی (۸۸۲ ک/۱۴۷۸ز) کۆچی دوایکردوه‌، (شیخ‌ه‌یدهر) ته‌مه‌نی (۱۸) سال بوو^(۵)، ده‌کریت ئه‌م هاوسه‌رگیه‌یه‌ی کچه‌که‌ی (ئۆزۆن‌ه‌سه‌ن) له‌گه‌ل (شیخ‌ه‌یدهر) بۆ ئه‌وه‌ بوو بیته‌ که‌ (ئۆزۆن‌ه‌سه‌ن)، ده‌سه‌لاتی خۆی زیاترنیشان بدات له‌ به‌رامبه‌ردوژمنه‌کانیدا^(۶)، له‌ هه‌مان کاتدا (ئۆزۆن‌ه‌سه‌ن) توانیویه‌تی جاریکی دیکه‌ راپه‌پینی شیخ‌ه‌یدهر و شوینکه‌وتوانی دوابخات بۆ دوا‌ی کۆچی دوا‌یی کردنی خۆی.

(۱) نجفی: تاریخ تحولات سیاسی و اجتماعی...، ص ۴۰.

(۲) هه‌مان سه‌رچاوه‌، ص ۴۱.

(۳) روملو: احسن التوریک، ج ۲، ص ۱۵۴.

(۴) روزبهان‌خنجی: عالم‌ارای‌امینی، ص ۲۶۹؛ برزگر: تاریخ تحولات سیاسی و اجتماعی و...، ص ۴۰.

(۵) هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۸۸؛ ترکمان: تاریخ عالم‌ارای‌عباسی، ج ۱، ص ۱۴؛ جمالی: تشکیل

دولت صفوی...، ص ۱۰.

(۶) هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۸۷-۹۰.

(شیخ حیدر) بۆ ئوھی پەیرەوھەکانی ھەماھەنگین کاریکی جیاوازی ئەجامداوھ، ئوھ کارەش بریتیوو لە یەکیۆشکردنی لایەنگرانی لەرێگە کلاویکەوھ کە دەیبەخشیە موریدەکانی ھەتاکو لەسەری بکەن، ئەم کلاوھ بووھ شوناس بۆ موریدەکانی (شیخ حیدر)، ھەرچەندە ئەم کلاوھ بە(کلاوی حیدر)ی ناوئراوھ، لە دواتردا وھک سوکایەتی و گالته پیکردنەوھ بە (شیخ حیدر) و موریدەکانیان دەوت (قزلباش) بەواتای سەرسور^(۱)، ئامانجی سەرھکی لە ھیتانەکایەتی ئەم کلاوھ بۆ موریدەکانی ئوھبوو، کەبتوانیت سەرچەم شوینکەوتووھکانی لەناوچە جیاچیاکاندا ریکبخت، و سۆفییە راستەقینەکانی، لە شوینکەوتووھ ناراستەقینەکانی جیاکاتەوھ.^(۲) چونکە باش لەوھ تیگەیشتبوو بەدەستھێنانی توانای سیاسی بۆ بنەمالەئی سەفەوی تەنھا بە ریکخستن و چەکارکردنی شوینکەوتووھ دەبیت، ھەر لە بەرئەمەش ئەم کلاوھ بەکارھینا ھەتاکو بتوانیت ببیتە شوناسی لایەنگرانی لە خەلکانی دیکە.

ھەرچەندەمیژوونووھسان ھەماھەنگ نین لەسەرمیژووی سەرھەلدانی کلاوی قزلباش و بلاوونوھوھی لە ناوچەکاندا، بەلام زۆربەیان رایان وایە، کە (شیخ حیدر) ئەم کلاوی ھیتاوتە ئاراوھ^(۳)، و دوایی دروستکردنی کلاوھکە، دەینیریت بۆ(ئۆزۆن حەسەن)، ئەویش واتە (ئۆزۆن حەسەن) داوایکرد کە منالەکانی ئەم کلاوھ لەسەر بکەن^(۴)، ئەمەش ئوھ دەگەییەنیت میژووی دروستکردنی ئەم کلاوھ دەگەریتەوھ بۆ پیش کوچی دوایی کردنی ئۆزۆن حەسەن واتە پیش سالی (۸۸۲ک/۱۴۷۸ز).

سەبارەت بە بیروکەئی دروستکردنی کلاوی قزلباش، باسکراوھ کە(شیخ حیدر) لەرێگەئی خەونیکەوھ بیروکەئی ئوھوھ بۆ ھاتووھ بۆ دروستکردنی ئەم کلاوھ، کاتیک لە خەونەکەدا (علی کوپی ئەبوتالیب) داوا دەکات لە (شیخ حیدر) لەپیناوە ھیشتنی کفر و بیباوھری، پیویستە شوینکەوتووھکانی ریکبخت، بۆ ئوھ مەبەستەش دەبیت کلاویک(تاجیک)ی تاییەت دروستبکات، پەنگی سوربیت و دوانزە تالی لی ھاتبیتە خودارەوھ، کاتیک کە (شیخ حیدر) لە خەونەکەئی بە خەبەردیت فەرماندەکات، ئوھ کلاوھ دروست بکریت و شوینکەوتووھکانی لە سەری بکەن^(۵)، ھەرچەندە ئەم بەسەرھاتە باسکراوھ، بەلام پیدەچیت ئەم بەسەرھاتە بۆ پیروژ کردنی ئەم کلاوھ بیت، چونکە (شیخ حیدر) پیویستی بەوھ ھەبووکە قەناعەت بە خەلکی بکات کە کلاوھ کە لە

(۱) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۴۲۶.

(۲) جمالی: تشکیل دولت صفوی...، ص ۷۸.

(۳) جنابندی: روضة الصفویہ، ص ۹۶؛ خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۴۲۶؛ ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۱۹.

(۴) مؤلف ناشناختە: جهانگشای خاقان، ص ۸۵؛ راجر سینیفری: ئیرانی سەردەمی سەفەوی، ص ۵۵.

(۵) مؤلف ناشناختە: جهانگشای خاقان، ص ۸۵؛ راجر سینیفری: ئیرانی سەردەمی سەفەوی، ص ۵۴.

سەر بکەن، بۆ ئەم مەبەستە بابەتی خەونەکە (عەلی کورپی ئەبوتالیب) بۆ رەواپەتیی دان بەم کلاوێ دەهیناوه^(۱)، و لە هەمان کاتدا پێدانی پیرۆزی بە کارەکە و هاندانی شوێنکەوتوانی تەریقەتەکە.

لە سەر دەمی (شیخ حەیدەر) دا گۆرانکاری زۆر بە سەر بیروباوەری تەریقەتی سەفەویدا هات بە جۆریک کە بە تەواوەتی پێچەوانە و ئێو بیرو باوەرپانە بوو کە تەریقەتەکە لە سەر دەمی باب و باپیریدا هەبوو، ئەگەر لە بیرو باوەرپانە ورد ببینەوێ زۆر دورە لە بیرو باورپی ئاینزاکانی ئاینی ئیسلام.

هەچەندە (شیخ حەیدەر) بە پەڕەوکاری ئاینزای شیعە لە قەڵەم دراو، بەلام پێدەچیت ئەمە لە لایەن پەڕەوکارانی ئاینزای سوننەو بوبیت بۆ ناشیرینکردنی پەڕەوکارانی ئاینزای شیعە، لە لایەکی دیکە (شیخ حەیدەر) بانگەشەکانیدا وای دەردەخست کە بە ئاینزای شیعە چۆنە کە رێگە گێرانەوێ خەونەکانی، وای دەخستە پێشچاوی لایەنگرانی کە (عەلی کورپی ئەبوتالیب) فەرمانی پێکردوێ کارەکانی بەو شیوەیە بەرپا بکات^(۲)، بەلام لە راستیدا لە هەنگاو و دروشمەکانیدا پەڕەوێ ئاینزای شیعە جیبە جی نەکردو، وچونکە لایەنگرانی هەلگری کۆمەڵیک بیرو باوەر بوون، کە لە لایەن هیچ کام لە ئاینزاکانی ئیسلام پەسندکراونین، چونکە لە لای ئەوان نوێژ و رۆژ و حەج و زەکات واجب نەبوون، هەروەها گۆرانکاریان لە یاساکانی ژنەپێنداندا دروستکردبوو، ئەمە جگە لەو گۆرانکارییە کە لە بابەتی دابەشکردنی دەسکەوتەکانی شەر و غەزاکاندا لە بەرژەوێ خۆیاندا ئەنجامیاندا بوو^(۳)، هەر بەپێی ئاماژەکان بیت کوشتنی کەسی ئاینزای سوننی کە لە لای ئەوان بە (سەگ) ناوبراوە رێپێدراو و پاداشتی کوشتنەکە لە کوشتنی (۵) کەسی کافر زیاتر، هەروەها خواردنەوێ (کھولی) و بابەتی هاوڕەگەزخواری رێگە پێدراو^(۴)، ئەمە جگە لە هەندیک بابەتی دیکە دینی کە لە زیکرەکانیاندا لە جیاتی ناوی (الله) بەیانیان (۱۰۰) جار ناوی (عەلی)ان هیناوه^(۵)، هەر ئەمەش وای لە کەسیکی وەک روزبھانی خنجی کە کەسیکی بە ئاینزای سوننی بوو، لە نوسینەکانیدا بە هیچ شیوەیە ک شێخ (شیخ حەیدەر)

(۱) بیروپاوی دیکە هەبە سەبارەت بە بەم کلاوێ پێی وایە بیروکە کلاوی (شیخ حەیدەر)ی لە (زیرین کلا) وە هاتوو، وەک ئاماژەیک بۆ فەیرۆزشای زیرین کلاو کە دەکاتە باپیرەگەورە بێ مالهێ سەفەوێهێ کان. حسین مسرور: دەنفر قزلباش، ج ۱، انتشارات پر، تهران، ۱۳۹۷، ص ۱۵.

(۲) مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان، ص ۸۵، جمالی: تشکیل دولت صفوی...، ص ۷۹.

(۳) پاشازادە: انقلاب الاسلام بین الخواص و العوام...، ۱۳۷۹، ص ۳۶.

(۴) محمد کریم یوسف جمالی: تشکیل دولت صفوی و تعمیم مذهب تشیع دوازده امامی به عنوان تنها مذهب رسمی، انتشارات امیر کبیر، اصفهان، ۱۳۷۲، ص ۱۰۰.

(۵) پاشازادە: انقلاب الاسلام بین الخواص و العوام...، ص ۳۷.

و شوئیکه ووتووهدکانی به ئاینزای شیعه ناو نه بر دوه، به لکو به شهیتان په رست و لادهر ناویان ده بات^(۱).

له بهرئوهی (شیخ حهیدهر) له سه ره تایی ته مه نیدا له ژیر دهستی که سیکی سیاسی و سه بازی و خاوهن ده سه لاتدا په روه رده بووه، له دهر باری (ئوزون هسه ن) ده سالی سه ره تایی ته مه نی به سه ر بردووه، ئه مه ده بووه هوئی چاندنی خو شه ویستی چهک و سیاست و ده سه لات له ناخی (شیخ حهیدهر) دا، له پاشاندا له ژیر سه ره پر شتی شیخ جه عفه ری سه فه وی که په روه رده ی ئاینی پشتگویی خستووه، چونکه ئاماژه به وه کراوه فی ری زانستی ئه ستیره ناسی کراوه، له بهر ئه مه ده توانریت بگوتریت رول و کرداره کانی (شیخ حهیدهر) زیاتر له کوره شازاده یه کی دور له ئاین ده چیت که هه ولی ده سه لات بدات، نهک وینه ی سه ر کرده ی داهاتوی ئاینزاییکی سو فی.

له رهوشیکی له م جو ره دا ده کریت بوتریت (شیخ حهیدهر) هه لگری بیرو باوه ری شیعه نه بووه ئه گه ر شیعه ش بو بیت به پرووکه شبووه، چونکه (شیخ حهیدهر) له هیچ ته مه نیدا په روه رده یه کی شیعه یان ئاینی وهر نه گرتووه، ئه و پاساوانه ی که باسی جو له کانی (شیخ حهیدهر) ده کن به فه رمانی ئیمامی عه لی قبول کراو نین، ته نانه ت کاتیک باسی شیوازی کلاوی (شیخ حهیدهر) ده کریت، مه رج نیه راسته و خو په یوه ست بکریت ه وه به ئاینزای شیعه وه، چونکه رنگی کلاوه که سور بووه، له هیچ سه رده می کدا ره نگی سور ره نگی دلخودازی شیعه گه راکان نه بووه، له گه ل ئه وه شدا مه رج نیه هیمای دوانزه گو له نگی سه ر کلاوه که ئاماژه بیت بو بیرو باوه ری شیعه یان دوانزه ئیمامه که ی شیعه، یان له ئه گه ری کی له و جو ره دا هیشتا به واتای ئه وه نایه ت که (شیخ حهیدهر) په ی ره وکه ری شیعه بو بیت، چونکه دوانزه ئیمامه که ی ئه و سه رده مه له ناو جیهانی سو فی گه ری پی گه یه کی بالایان هه بووه.

له گه ل ئه مه شدا ده کریت بوتریت زوره ی شوئیکه وتوانی (شیخ حهیدهر) هه مان شوئیکه وتوانی باوکی بوون که هه لگری ئاینزای شیعه بوون^(۲)، پیشتر په ناهه نده ی بوون، له گه ل تورکمانه کانی ئاناتولیا که ئه وانیش هه لگری ئاینزای شیعه بوون، نازایه تی ولیهاتوی (شیخ حهیدهر) هو کار بوون بو کوبونه وه ی ئه مانه، و چونکه به نه مانی ده سه لاتی (ئوزون هسه ن) جاریکی تر په نایان برده وه بهر خانه قاکانی (ئه رده بیل)، و له و بر وایه دا بوون (شیخ حهیدهر) شیواوی ئه وه ی هیه له دهوری کو بینه وه، به پشتبسته ن به و سه روت و سامانه ی که ته ریفه تی سه فه وی خاوه نی بوو که پیک هاتبوو له زیاتر له (۲۰) گوند و چه ندان پارچه زه وی، ئه مه جگه له و شه رانه ی که (شیخ حهیدهر) له ژیر پاساوی غه زادا ئه نجامی ده دان، که پر وژه سیاسی ه کانی

(۱) روزبهان خنجی: عالم آرای امینی، ص ۲۷۳.

(۲) الشیبی: تشیع و تصوف، ص ۲۸۳.

(شیخ حیدر)ی به‌رهو پیش دهر، تا له‌ورپگه‌یه‌شه‌وه بتوانن ده‌سه‌لاتیک دابمه‌زینن، سه‌رئه‌نجام ئه‌و گروهی که دروستی کرده به (فیرقه‌ی حیدر)ی ناسراون^(۱)، و بیرو باوه‌ریان جیاواز بووه له‌نایینزاه شیعه‌گه‌ریه‌که‌ی (شیخ جونهد)، بووبونه جیگه‌ی مه‌ترسی بو سه‌ر ده‌سه‌لاته سیاسی‌ه‌کانی ئه‌و ناوچه‌یه وهک ده‌سه‌لاتی (عوسمانی وئوزبه‌که‌کان وئاق قوینلوکان)، له‌ره‌وشیکی له‌و شیوه‌یه‌شدا (شیخ حیدر) توانی ره‌وشی (ئه‌رده‌بیل) بگوازیته‌وه بو سه‌رده‌می چهک، وهک و تراوه له سه‌رده‌می (شیخ حیدر) له شاری (ئه‌رده‌بیل) له جیاتی قه‌له‌م ده‌نگی شمشیر ده‌بیسترا.^(۲)

دووه‌م: ره‌وشی ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی له‌پاش کوچی دوابی ئوزون حه‌سه‌ن هه‌تا کوژرانی شیخ حیدر(۸۸۲-۸۹۳ک/۱۴۷۸-۱۴۸۸ز)

کاتیک (ئوزون حه‌سه‌ن) له سال (۸۸۲ک/۱۴۷۸ز) له‌ته‌مه‌نی (۵۴) سالی‌دا کوچی دوابی کردووه، (سولتان خلیل) ی کوری هاتو ته جیگه‌که‌ی، پاش سالیک له‌سالی (۸۸۳ک/۱۴۷۹ز) ئه‌میش له‌لایه‌ن (یه‌عقوب)ی برای کوژراوه، و خودی ئه‌عقوب بوته ده‌سه‌لاتدار له نیوان سالانی (۸۸۴-۸۹۶ ک/۱۴۷۹-۱۴۹۱ز) سولتان (یه‌عقوب) کاتیک به‌ده‌سه‌لات گه‌یشت، هیچ کات به (شیخ حیدر) دلخوش نه‌بووه، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی خالوزا و پورزای یه‌کتر بوون و شیخ حیدر زاواشیان بووه، ده‌کریت ئه‌و رقه‌ی بو حیدر هه‌ر له مندالییه‌وه هه‌بویت، چونکه کاتیک (شیخ حیدر) کلاوی قزلباشی دروستکردوه و ناردویه‌تی بو (ئوزون حه‌سه‌ن)، له‌ناو منداله‌کانی ئوزون حه‌سه‌ن به‌ته‌نها (یه‌عقوب)ی کوری ئاماده نه‌بووه ئه‌م کلاوه له‌سه‌ر بکات^(۳)، له‌پاش ئه‌و روداوانه‌ش ره‌وشی (شیخ حیدر) و شوینکه‌وتوانی گورانی به‌سه‌ردا هاتووه، هه‌ندیک له چالاکیه‌کانی یاساخ کراون، به‌لام سولتان (یه‌عقوب) به‌ئاشکرا دژایه‌تی به‌رامبه‌ر کاریگه‌رییه‌کانی سه‌فه‌ویی نیشان نه‌داوه، و به‌م مه‌به‌سته‌ش چه‌ند جاریک سه‌ردانی ئه‌رده‌بیلی کردووه^(۴).

(شیخ حیدر) له دوابی ریخسته‌نه‌وه و چه‌کدار کردنی شوینکه‌وتوووه‌کانی، که‌له روکه‌شیاندا سوفی و موریدی بوون، به‌لام له راستیدا یاخیبوون و ئاماده‌ی شه‌رکردن بوون، پاشان هه‌وله‌کانی بو توله‌کردنه‌وه له بکوژانی باوکی ده‌ستپیکرد^(۵)، هه‌رچه‌ند دوابی کوچی دوابی کردنی

(۱) برزگر: تاریخ تحولات سیاسی و اجتماعی و...، ص ۴۱.

(۲) هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۹۰.

(۳) مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان، ص ۸۵؛ سیفوری: ئیرانی سه‌رده‌می سه‌فه‌وی، ص ۵۶.

(۴) پارسا دوست: شاه اسماعیل صفوی...، ص ۱۴۷.

(۵) هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۹۱.

(نۆزۆن حەسەن) ئەو پەيوەندىيەى لە نىوان بنەمالەى (ئاق قۆينلو) و (شىخ حەيدەر) و شويىنكە وتووەكانيدا هەبوو كە متر دەبوو، بەلام لەم كاتەدا (شىخ حەيدەر) تەريقەتى سەفەوى كەردبوو و پيكرخاويكى سەربازى، لەسەربنەماى هاوسەرگيرى لەگەل بنەمالەى (ئاق قۆينلو) دەسەلاتدار، و هەروەها پشتبەستوو بەو سۆفياىنەى كە لە دەورى چەند ھۆزىك كۆبيونەو، و بەشىك لەو ھۆزانەش پيكرهاتبوون لە (رۆملو، شاملو، ئىستاجلو، زولقەدر، قاجار...ھتد) رۆملوھەكان (ئەوانەى لەسەر خواستى عەلى سياپۆش) ئازادكران، خيلى شاملوو كە نيشتەجىي شام و سوريا بوون، وە خيلى ئوستاجلو كەوا ديارە خەلكى زىجان بوون^(۱). لەگەل ئەمانەشدا كۆمەلىك سەركردە سەرپەرشتى ئەم گروپەيان دەكرد وەك (حەسەن بەگى شاملوو، قرايىر بەگى قاجار)، كە دلسۆزى تەواويان بۆ تەريقەتى سەفەوى هەبوو^(۲).

(شىخ حەيدەر) لە دەرفەتيك گەراو وە بۆ تۆلەسەندەو لە دەسەلاتدارانى (شروان)، چونكە ئەوان بكوژى باوكى بوون، بەلام لەبەرئەوئەى پەيوەندى خزمایەتى لە نىوان دەسەلاتدارانى شروان و سولتان (يەعقوب) هەبوو، (شىخ حەيدەر) نەيدەتوانى بەشيوەيەكى راستەوخۆ ھيرش بكاتە سەريان، بۆ ئەم مەبەستە وىستى ئەوئەى هەبوو بە بيانوى غەزای مەسيحيەكانى (داغستان) ھيرشەكانى دەست پيىكات، و بەم مەبەستەش داواى ريگەپيدانى لە (سولتان يەعقوب) كەرد، هەروەها داوايەكرد كە (يەعقوب) رەزەمانەندى لە (فەرخ يەسارى) دەسەلاتدارى (شروان) وەربگریت، بۆئەوئەى بتوانيت زەوييەكانى سنورى ئەو بەكار بەيىت بۆگەيشتن بەئامانجەكەى، بەتاييەتى زەوييە شاخاوييەكانى دەربەندى شروان^(۳).

پاش بەدەستھيئەتى رەزەمانەندى لە دەسەلاتدارانى (ئاققوينلو) لە سالى (۸۸۸/ك ۱۴۸۳ز) (شىخ حەيدەر) لەو كاتەدا كە تەمەنى (۲۴) سال بوو، بانگەوازی شەركردنى لەگەل (چەركەس) ھەكاندا ئاشكرا كەردوو، و چۆتە سنورى (داغستان) و جەنگ دەستپيكردوو، لەم جەنگەدا سەركەوتوو بوو، بړيكي زور دەسكەوتى بەدەستھيئاو و بەشىك لەو دەستكەوتانەى دابەشكردو بەسەر خەلكى ھەژارى (ئەردەبيل)دا، و بەشيكى ناردوو بۆ (سولتان ئەعقوب) لە (تەبريز)^(۴)، ھەتاكو بتوانيت دلى رابگریت لەسەر ئەو كارانەى ئەنجاميان دەدات لە سالى (۸۹۲ك_۱۴۸۳ز) جاريكى ديكە ھيرشى كەردوو تەو و سەر ناوچەكانى ھەريمى (داغستان)، و

(۱) نوایى، غفارى: تاريخ تحولات سياسى...، ص ۵۱؛ هينتس: تشكيل دولت مى در ايران، ص ۹۴-۹۶.

(۲) روملو: احسن التواريخ، ج ۳، ص ۱۵۴.

(۳) خورشى بن قباد الحسينى: (تاريخ صفويه از آغاز تا سال ۹۷۲هـ، تصحيح: محمد رضا نصيرى، چ ۱، انتشارات انجمن اثار و مفاخر فرنگى، تهران، ۱۳۷۹هـ، ص ۳.

(۴) روزبهان خنجى: عالم آراى امينى، ص ۲۹۷؛ هينتس: تشكيل دولت مى در ايران، ص ۹۹؛ نوایى و غفارى فرد: تاريخ تحولات سياسى...، ص ۵۱.

دوباره سهرکه وتنيکی گهره ی به دهستهیناوه، دهستکه وتيکی جهنگی زوری به دهستهیناوه، و له ناویاندا ژماره یهک دیل هه بوون، ئەو دوو هیرشه هۆکار بوون بۆ به هیزکردنی پیگه ی سهفه و ییه کان به و پییه ی ده بوونه هاندریک بۆ هه ژاران و چه وساو هکان که زیاتر له سهفه و ییه کان نزیک بینه وه، هه ر ئەم سهرکه وتنانه ده بوونه مه ترسی له لای (سولتان یه عقوب)، له به ر ئەوه (شیخ حه یده ر) ی بانگه یشت کردوه بچیته (ته بریز)، ئەویش به ده م داواکاری (سولتان یه عقوب) هوه چوه (۱)، پاش ئەوه ی له گه ل ژماره یهک له موریده کانی به جلی سو فیانه وه چونه ته (ته بریز) و به لینی دلسۆزی بۆ (سولتان یه عقوب) دوپا تکردوه ته وه، له هه مانکاتدا په یمانیاندا وه واز له چالاکی سهر بازی بهین (۲).

(شیخ حه یده ر) و شوینکه وتوانی دوا ی ئەو سهرکه وتنه یهک له دوا ی یه کانه ی که له (داغستان) به ده ستیان هیناوه، بونه ته مه ترسی بۆ سهر ده سه لاتدارانی سهر ده مه که یان، چونکه به شیکی که می شوینکه وتوانی (شیخ حه یده ر) چه کار بوون، ژماره یهکی زوری سو پا که ی پیکهاتبوون خه لکانی فه قیرو هه ژارو روت و برسی، ئەمه ش ناوبانگی (شیخ حه یده ر) و بزوتنه وه که ی پی زیاد ده بوو (۳)، هه ربۆیه ده کرا ئەو ده سه لاتدارانه له هه لیک بگه رین بۆ کو تاییهینان به مه ترسیه کانی (شیخ حه یده ر).

دوا ی ئەو دوو سهرکه تنه ی به سه ر چه رکه سه کاندا، (شیخ حه یده ر) ئەو هه سته ی به سه ردا زال بوو که تۆله ی کوشتنی باوکی بکاته وه له کوره که ی ئەمیر (خه لیلی) شروان که بکوژی باوکی بوو، به لام شوینکه وتوو هکانی به بیانوی ماندوو یه تیان له جهنگ، توانیان (شیخ حه یده ر) له هیرش کردنه سه ر (شروان) په شیمان بکه نه وه، ده کریت ئەو ده سکه وتانه ی له شه ره کانی پیشتتر به ده ستیان هینا بوون هۆکاری سهره کی بو بیت بۆ ئەوه ی له وکاتدا بیر له تۆله بکاته وه.

پاش ماوه یهک له ریگه ی (ده شتی موغانه وه) هیرش ی کردوو ته سه ر ناوچه یهک به ناوی (محمود ئاوا) و تالانی کردوو، پاشان په یامی ناردوو بۆ (فه رخ یه سار کوری ئەمیر خه لیلی) ی (شروان) که نیازی غه زای (چه رکه سه کان) ی هه یه، داوا یکرد که له ریگه ی (ده ربه ند) ی بۆ کراوه بیت بۆ ئەو مه به سته، به لام ئامانجه سهره کی (شیخ حه یده ر) ئەوه بوو که بزانی ت

(۱) روزبهان خنجی: عالم آرای امینی، ص ۲۷۱.

(۲) هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۱۰۰-۱۰۱؛ روزبهان خنجی: عالم آرای امینی، ص ۱۴۲-۱۴۵؛ نوایی و غفاری فرد: تاریخ تحولات سیاسی...، ص ۵۱.

(۳) فاروق سومه ر: نقش ترکانی اناتولی در تشکیل توسعه دولت صفوی، ترجمه، احسان اشراقی و محمد تقی امامی، چ ۱، چاپخانه حیبی، تهران، ۱۳۷۱، ص ۱۹.

دهسه‌لاتی(فهرخ یه‌سار) له چ ئاستیکدایه^(۱)، (فهرخ یه‌سار) فه‌رمان‌په‌وای (شروان) له نیه‌تی (شیخ‌ه‌یدەر) ئاگادار بوو، بی‌دواکه‌وتن مال و منداله‌که‌ی خۆی نار‌دووو بۆ‌قه‌لای (شروان) هه‌تا له‌وی پارێزراو بن، (فهرخ یه‌سار) خۆی له‌گه‌ل ژماره‌یه‌ک له‌جه‌نگاوهره‌کانی ئاماده‌ی به‌رگری بوون، له‌رۆژی دووه‌دا (شیخ‌ه‌یدەر) گه‌مارۆی (شماخی) داوه، (فهرخ یه‌سار) به‌ره‌و قه‌لای (گولستان) هه‌لاتوووه، (شیخ‌ه‌یدەر) و موریده‌کانی ده‌ستیان به‌سه‌ر (شه‌ماخدا) گرتوووه و ئاگریان له‌ شاره‌که‌ به‌رداوه، کوشتا‌ریکی زۆریان کردوه^(۲).

پاشان هێرشیانکردوووه‌ته‌ سه‌رقه‌لای (گولستان) وگه‌مارۆیانداوه و(فهرخ یه‌سار) به‌ ناچاری داوای یارمه‌تی له (سولتان یه‌عقوب) کردوووه، هه‌روه‌ها پێی راگه‌یاندوووه که ئه‌گه‌ر (شیخ‌ه‌یدەر) ده‌ستبگریته‌ به‌سه‌ر (شروان)دا، دواتر بیر له‌ داگیرکردنی ناوچه‌کانی دیکه‌ ده‌کاته‌وه، (سولتان یه‌عقوب) که به‌ کرداره‌کانی (شیخ‌ه‌یدەر) دل‌خۆش نه‌بووه، داوایکردوووه کۆتایی به‌ (شیخ‌ه‌یدەر) به‌ینیت و بیکوژیت، له‌ لایه‌کی دیکه‌وه کچی (فهرخ یه‌سار) ژنی (بایسنقر) کۆری (سولتان یه‌عقوب) بووه، هه‌ر ئه‌وه‌ش وایکردوه به‌زویی به‌ده‌م داواکاری (فهرخ یه‌سار)‌وه بچیت^(۳)، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته (سولتان یه‌عقوب) چوار هه‌زار سه‌ربازی له‌ ژیر سه‌رکردایه‌تی یه‌کیک له‌ فه‌رمانده ئازاکانی به‌ ناوی (سلیمان بیگ بیجن^(۴)) که به‌ رزگارکه‌ری قه‌لای (به‌دلیس) به‌ناوبانگ بووه، نار‌دوووه بۆیارمه‌تی (فهرخ یه‌سار) وه‌ی (شیخ‌ه‌یدەر) وشوینکه‌وتوانی^(۵)، (فهرخ یه‌سار) له‌ لایه‌کی تره‌وه له‌ ده‌سه‌لاتداری (ته‌به‌رستان)، که ناوی (مه‌عسوم خان) بووه داوای یارمه‌تی کرد، له‌ دژی (شیخ‌ه‌یدەر)، (مه‌عسوم خان) سوپایه‌کی پینچ هه‌زار که‌سی بۆناردوووه، و له‌هه‌مان کاتدا (بیژهن) سولتان و (ئوغلی) سولتانی تورکمانی به‌ ده‌هه‌زار که‌س ئاماده‌ بوون بۆ جه‌نگ دژی (شیخ‌ه‌یدەر) و ده‌رویشه قزلباشه‌کان^(۶)، ئه‌گه‌ر له‌م پوداوانه‌ بروانین بۆمان پون ده‌بیته‌وه که (شیخ‌ه‌یدەر) و شوینکه‌وتوانی چه‌نده‌مایه‌ی ئاژاوه و ئالۆزی بوون بۆ ناوچه‌که، چه‌ند بوونه‌ته‌ مه‌ترسی بۆ ته‌واوی ده‌سه‌لاته‌کانی چوارده‌وریان، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ش ئه‌م ده‌سه‌لاتانه تیکرا یه‌کیته‌ی یه‌کیان پیکه‌یناوه بۆ کۆتاییه‌یتان به‌ چالاکیه‌کانی (شیخ‌ه‌یدەر).

(۱) روملو: احسن التواریخ، ج ۳، ص ۱۵۲؛ هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۱۰۲؛ روزبهان خنجی: عالم آرای امینی، ص ۱۴۳.

(۲) هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۱۰۴؛ نوایی و غفاری فرد: تاریخ تحولات سیاسی...، ص ۵۱.

(۳) مستوفی: زبده التواریخ، ص ۴۵.

(۴) ملا کمال: پخش صفویان از کتاب خلاصه التواریخ، کتابخانه تحضیر تاریخ اسلام، ۱۳۷۴، ص ۲.

(۵) هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۱۰۵-۱۰۷.

(۶) مؤلف ناشناخته: عالم آرای صفوی، ص ۳۲.

کاتیک (شیخ حیدر) بهم یه کگرتوییهی دوژمنه کانی زانی، بریاریدا له گه ماروی (قه لای گولستان) پاشه کشه بکات و به رهو (دهر بهند) پروات و جیگه یهک به ناوی (ته بهر سه ران) بارگه ی شه ری دانا، له نزیک چپای (ئه لبورز) له (تبرسران)، سالی (۸۹۳/ک/۱۴۸۸ز) شهر له نیوان قزلباشه کانی سه فه وی به سه رکردایه تی (شیخ حیدر) ، سوپای (ئاققوینلو) و (شروان) و به سه رکردایه تی (سلیمان بهگ) رویداوه^(۱)، (شیخ حیدر) خوی به شداریکردووه له شه ره که دا، و نازییه تی و چاونه ترسی خوی نیشانداوه، و سه رکردی سوپای به رامبه ریان (سلیمان بهگ) به لیدانی (رم) له ئه سپه که ی خستووته خوداره وه، به لام نه مردووه، له هه مان شه ودا تیریک بهر (شیخ حیدر) که وتووه و به سه ختی برینداربووه، به برینداری قزلباشه کان هه ولیانداوه ربه ره که یان به رهو جیگه یه کی ئارام و پاریزراو بیگوازه وه، به لام (شیخ حیدر) که وتووه ته دهستی سوپای (ئاققوینلو) پاش کوشتنی له سالی (۸۹۳/ک/۱۴۸۸ز)^(۲)، دهرگاوانی سولتان (یه عقوب) که ناوی (علی ئاغای قاپونچی) بوو، که لله سه ری (شیخ حیدر) ی له لاشه که ی جیا کردووه ته وه، و پیشکه شی (سولتان یه عقوبی) کردووه^(۳)، به فه رمانی (سولتان یه عقوب) ماوه ی چند روژیک که لله سه ری (شیخ حیدر) یان به کوچه و کولانه کانی شاری (ته بریز) دا گه راندووه و سووکایه تیان پیکردووه، هه تا ئه وکاته ی که سیک پهیدا بووه که لله سه ری شیخ (شیخ حیدر) ی دزیوه و له جیگه یه کی نیهینی شار دو یه تیه وه^(۴).

(سولتان یه عقوب) پاش ئه وه ی سه رکه وت به سه ر حیدر دا، په یوه نی نامه گورینه وه له گه ل سولتان بایه زیدی دووه می عوسمانی ئه نجام ده دات، تییدا موژدانه ی سه که وتنی به سه ر (شیخ حیدر) و کو مه لیک له لایه نگرانی بی دینی پیده دات له م نامه دا سولتان (یه عقوب) (شیخ حیدر) تاوانبار ده کات به وه ی بیرو باوه ریکی نوی هیناوه ته ئاراو، به ناوی ئاینی (حیدری)^(۵).

قزلباشه کان له کو تاییدا به بی ئومیدی و به دلی شکاوه وه به رده و امبوون له شه رکردن، به شیوه یه ک جهنگاون که هیچ له شکریک له دوی کوچی دوی کردنی سه رکرده که یه وه به و

(۱) روزبهان خنجی: عالم آرای امینی، ص ۱۵۲.

(۲) بوداق منشی قزوینی: جواهر الاخبار (پخش تاریخ ایران از اققوینلو تا ۹۸۲ ه.ق)، تصحیح: محسن بهرام، مرکز نشر میراث مکتوب، تهران، ۱۳۷۸، ص ۱۱۰.

(۳) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۴۳۲-۴۳۴؛ هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۱۰۹.

(۴) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۵۰۴؛ روملو: احسن التواریخ، ج ۲، ص ۸۶۹؛ روزبهان خنجی: عالم آرای امینی، ص ۱۵۷.

(۵) عبدالحسین نوایی: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران از تیمور تا شا اسماعیل، ص ۶۱۵-۶۲۳؛ پاشازاده: انقلاب اسلام بین خواص و العوام...، ص ۳۱.

شیوهیه نه‌جه‌نگاون^(۱)، لاشه‌ی (شیخ‌حیدر)یان له‌گوندی (الفندیار) له‌قه‌زای (دهکندی) ی له‌ناوچه‌ی (تبرسران) ناشت^(۲)، لاشه‌که‌ی (شیخ‌حیدر) هه‌ر له‌وئ مایه‌وه به‌بئ که‌لله‌سه‌ره‌که‌ی هه‌تا ئه‌وکاته‌ی که (شا (ئیسماعیل) ی کورپی (شیخ‌حیدر) ده‌وله‌ته‌که‌ی دامه‌زراند، بریاری ده‌رکرد که گوره‌که‌ی (شیخ‌حیدر) هه‌لبده‌نه‌وه ته‌رمه‌که‌ی بیگوازه‌وه (ئه‌رده‌بیل) و پاشان داوایکرد که‌لله‌سه‌ری بدوژنه‌وه و له‌گه‌ل لاشه‌که‌یدا به‌خاک بسپیژیت، دواتر که‌سئیک هات و که‌لله‌سه‌ری شیخ (شیخ‌حیدر)ی هینایه‌وه بو (ئیسماعیل) و دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌پادا‌شتی دایه‌وه، که‌لله‌سه‌ره‌که‌ی له‌گه‌ل لاشه‌ی (شیخ‌حیدر) له‌نزیک گوری باپیرانی له‌(ئه‌رده‌بیل) به‌خاک سپیژدرا^(۳).

سینه‌م: ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی پاش کوژرانی شیخ‌حیدر (۱۸۹۳-۱۸۹۹/ک-۱۴۸۸-۱۴۹۴ز).

له‌پاش کوژرانی (شیخ‌حیدر) ئه‌و شکسته‌سه‌خته به‌سه‌ر سوپای قزلباشه‌کاندا هات، سو‌فیه‌کانی ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی له‌ئه‌رده‌بیل کو‌بونه‌وه، و سو‌لتان (عه‌لی) که‌کوره‌گه‌وره‌ی شیخ‌حیدر بوو، به‌جینشینی باوکی دیاری کرا، له‌به‌ره‌ئه‌وه‌ی کاتیک (شیخ‌حیدر) ده‌چوو بو جه‌نگ و غه‌زاکانی (عه‌لی) کورپی له‌جیگه‌ی خو‌ی داده‌نا^(۴)، له‌ماوه‌یه‌کی که‌مدا سو‌فیه‌کانی سه‌فه‌وی له‌ئه‌رده‌بیل ژماره‌یان زیادی کرده‌وه^(۵)، له‌دوا‌ی (شیخ‌جونید)، ده‌سه‌لات‌داره‌کانی ئازهربا‌یجان زور ترسیان له‌توانای روحانی سه‌فه‌ویه‌کان هه‌بوو، له‌هه‌موو ده‌رفه‌تیکدا هه‌ولئ سه‌رکو‌تکردنی ئه‌وانیان ده‌دا، هه‌ر له‌م چوارچیوه‌یه‌شدا (سو‌لتان یه‌عقوب)ی ئاققوینلو، ته‌نها به‌کوشتنی (شیخ‌حیدر) وازی نه‌هینا، به‌لکو فه‌رمانیکرد (حه‌لیمه بیگم) خیزانی (شیخ‌حیدر) و که خوشکی سو‌لتان (یه‌عقوب) بوو، له‌گه‌ل سی کوره‌که‌ی (شیخ‌حیدر) (عه‌لی، ئیبراهیم، ئیسماعیل) ره‌وانه‌ی (شیراز) بکرین، هه‌تاکو (مه‌نسور به‌گ)ی شیراز ئه‌وان له‌قه‌لای (ئه‌سته‌خر) زیندانی بکات، ماوه‌ی چوار سال و نیو له‌زیندان مانه‌وه^(۶)، که‌س له‌په‌یره‌وکارانی سه‌فه‌وی له‌واوه‌ره‌دا نه‌بوو جاریکیتیر ئازاد بکرین، به‌لام ئه‌م بیرکردنه‌وه‌یا پیچه‌وانه‌ گورا کاتیک له‌سالی

(۱) روزبهان خنجی: عالم آرای امینی، ص ۱۵۶؛ هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۱۰۸.

(۲) هینتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ۱۴۰۰، ص ۱۰۹.

(۳) خواندمیر: تاریخ حبیب‌السیر، ج ۴، ص ۵۲۷؛ ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۱۹.

(۴) مؤلف ناشناخه: عالم آرای صفوی، ص ۳۱.

(۵) خواندمیر: تاریخ حبیب‌السیر، ج ۴، ص ۴۳۵.

(۶) راجر مروین سیوری: تحقیقاتی در تاریخ ایران عصر صفوی (مجموعه مقالات)، ترجمه: عباس قلی غفاری فرد، ج ۱، انتشارات امیرکبیر، تهران، ۱۳۸۲، ص ۵۵.

۱۴۹۰/ک/۸۹۶) سولتان (یہ عقوب) کوچی دواپی کرد، به کوچی دواپی کردنی سہرؤکہ کہ یان ناکوکی ناوخیی کہوتہ نیو بنہ مالہی (ثاققوینلو) وہ^(۱).

پاش کوچی دواپی کردنی سولتان (یہ عقوب) کورہ کہی (بایسنقر) به یارمہ تی ہندی کہ له سہر کردہ کانی ثاققوینلو، چوہ سہر تہختی دہسہ لات، به لام ژمارہیہ کی دیکہ له سہر کردہ کان تر (مہسیح میرزا) ی برای (سولتان یہ عقوب) یان به شایہ نی ئہو پلہ دہزانی، ئہم مملانییہ سہری کیشا بو شہرو پوو به روبونہ وہ، له ٹاکامدا له ناوچہی (قہرہ باغ) شہر رویداو (مہسیح میرزا) و لایہ نگرانی شکستیان ہینا و (مہسیح میرزا) کوژرا^(۲)، به لام ہیشتا دہسہ لاتی (بایسنقر) جیگیر نہ بو بوو، (پوستہم بہگ) کہ ٹاموزای بوو، یہ کی کہ بو له لایہ نگرانی (مہسیح میرزا) له پاش ئازاد بوونی له زیندان، بووہ دوژمنی (بایسنقر) و شہر له نیوانیاندا سہریہ لدا و (پوستہم بہگ) سہر کہوت و (بایسنقر) شکستیان و ہللات، بہم کارہش له سالی (۸۹۷ ک/۱۴۹۱) (پوستہم بہگ) له (تہ بریز) ہاتہ سہر دہسہ لات^(۳).

(بایسنقر) بہر دہوام دہیویست بگہریتہ وہ دہسہ لات، ہر بہم مہ بہستہش له گہل دہسہ لاتداری ناوچہی (شروان) کہ (فہرخ یہ سار) بوو ہاوپہ یمانییہ کی پیکہیننا، و دہستیان بہ ٹامادہ کاریکرد دژ بہ (پوستہم بہگ)، (پوستہم بہگ) توانای پوو بہرہ وہی ئہو ہاوپہ یمانی تہی نہ بوو، بریاریدا کہ ہاوسہرو مندالہ کانی (شیخ حہیدہر) ئازاد بکات، ہہ تاکو له م ریگہیہ وہ بتوانیت سود له سو فیہ قزلباشہ کانی تہریقہ تی سہفہوی و ہر بگریٹ^(۴).

(عہلی) کوری (شیخ حہیدہر)، کہ سہر کردہی قزلباشہ کان وشوینکہ وتوانی تہریقہ تی سہفہوی بوو کرا بہ فہرماندہری ہیزہ کانی (ثاققوینلو) کہ ژمارہیہ کی زور سو فی تہریقہ تی سہفہوی چووبوونہ پال ئہم سو پایہ، له شہر کی یہ کلایی کہرہ و ہدا سو پای (ثاققوینلو)، بہ سہر کردایہ تی (عہلی کور شیخ حہیدہر) ی سہفہوی سہر کہوت بہ سہر سو پاکہی (بایسنقر) و خودی (بایسنقر) کوژرا، بہم شیوہیہ دہسہ لاتی (پوستہم بہگ) زالبوو بہ سہر ناوچہ کانی عراق و فارس و کرمان و ئازہر بایجان و ئاران^(۵)، (پوستہم بہگ) له دواپی ئہم سہر کہوتنہ خوی و دہسہ لاتہ کہی بہ قہرزاری تہریقہ تی سہفہوی و شوینکہ وتوانی دہزانی، ہر له بہر ئہم ہوکارہش ریگہیدا عہلی و براکانی بگہرینہ وہ (ئہر دہبیل).

(۱) حسن پیرانیان و دیگران: تاریخ ایران، ص ۸۴۳.

(۲) حسن زادہ: حکومت ترکمانان...، ص ۱۳۲.

(۳) حسن پیرانیان و دیگران: تاریخ ایران، ص ۸۴۳-۸۴۴.

(۴) القمی: خلاصۃ التواریخ، ج ۱، ص ۴۲-۴۳؛ جنابندی: روضہ الصفویہ، ص ۷۹.

(۵) نوایی: تاریخ تحولات سیاسی اجتماعی...، ص ۵۴.

له گه‌ل گه‌رانه‌وه‌ی عه‌لی و براکانی بۆ (ئه‌رده‌بیل) ژماره‌یه‌کی زۆه مورید و لایه‌نگرانی ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی له ده‌وری کورانی (شیخ‌حه‌یده‌ر) کۆ بوونه‌وه، ئه‌مه ترسی له دلی (پۆسته‌م به‌گ) دروستکردوه، که نابیت ده‌سه‌لاتی (عه‌لی کورپی شیخ‌حه‌یده‌ر) له‌وه زیاتر گه‌وره‌تر بیت^(۱)، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌م مه‌به‌سته‌ش عه‌لی و دووبراکه‌ی بانگه‌یشتی (ته‌بریژ) کردووه به‌ بیانوی میوانداریکردن، به‌لام پلانی کوشتنی بۆدانا بوون، کاتیکیش له‌م پلانه ئاگاداربونه‌ته‌وه به‌شه‌و له (ته‌بریژ) هوه گه‌رانه‌وه (ئه‌رده‌بیل)^(۲)، (پۆسته‌م به‌گ) بریاریداوه دویان بکه‌ویت، و سوپایه‌کی به‌م مه‌به‌سته‌ئاماده کردووه و له نزیک (ئه‌رده‌بیل) گه‌یشتوووه به‌ عه‌لی و ژماره‌یه‌ک له لایه‌نگرانی^(۳).

(عه‌لی کورپی شیخ‌حه‌یده‌ر) بریاری به‌ره‌نگار بونه‌وه‌ی دا، و وه‌سیه‌تیکردوه له ئه‌گه‌ری کۆچی دویایی کردنی ((ئیسماعیل) ی برای ببیته جیگره‌وه‌ی، به‌لینی له سوڤیه‌کان وه‌رگرت، به‌وه‌ی پیویسته پاریزگاری له (ئیسماعیل) بکه‌ن، به‌گه‌یشتنی سوپای (ئاققوینلو) به‌گوندی (شماسی) له سالی (۸۹۹ک/۱۴۹۶ز) (عه‌لی کورپی شیخ‌حه‌یده‌ر) له‌گه‌ل (۳۰۰) که‌س له لایه‌نگرانی رۆبه‌رویان بوونه‌وه، له ئه‌نجامدا (عه‌لی) و لایه‌نگرانی توشی شکستبوون، و خودی (عه‌لی) کوزرا، پاشان ته‌رمه‌که‌یان گه‌رانه‌وه (ئه‌رده‌بیل) و له‌وی به‌خاک سپێردرا^(۴).

له‌ژیر چاودیری سوڤیه‌کاندا هه‌ردوو کورپه‌که‌ی (شیخ‌حه‌یده‌ر) که ئه‌وانیش (ئیبراهیم و (ئیسماعیل) بوون، گه‌رینرانه‌وه (ئه‌رده‌بیل) و پاشان به‌شیوه‌یه‌کی نه‌ینی گه‌یه‌زانه (گیلان)، و پاش ماوه‌یه‌ک له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌ی (ئیبراهیم) له نزیک (ئه‌رده‌بیل) ده‌کوژریت^(۵)، و به‌لام (ئیسماعیل) له ناوچه‌ی (گیلان) ده‌مینیته‌وه جاوه‌رپی کاتی گونجاو ده‌کات بۆ گه‌رانه‌وه بۆ (ئه‌رده‌بیل).

له‌م کاته‌دا ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی گه‌یشتوووه ئه‌و ئاسته‌ی که ببیته بزووتنه‌وه‌یه‌کی ئاینی سیاسی ئه‌وه‌نده به‌هیز که به‌کوژرانی یه‌ک له دوی یه‌کی سه‌رکرده‌کانی له‌ناو نه‌چوو، به‌لکو زه‌مینه‌ی خۆشکرد بۆ ئه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی سیاسی بگرنه ده‌ست^(۶)، له‌لایه‌کی تره‌وه ره‌ووشه‌که

(۱) قاضی احمد تتوی و اصف خان فزدینی: تاریخ الفی تاریخ ایران و کیشورهای همسایه درسال های ۸۵۰-۹۸۴، به‌کوشش: سید علی ال داود، انتشارات فکروز، تهران، ۱۳۷۸، ص ۳۱۹؛ هروی: فتوحات شاهی ص ۶۶-۷۰.

(۲) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۳، ص ۴۴۱؛ مؤلف ناشناخته، عالم آرای صفوی، ص ۳۶.

(۳) مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان، ص ۲۳؛ ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۴۱.

(۴) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۳، ص ۴۴۱؛ مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان، ص ۲۴.

(۵) ابوالحسن بن ابراهیم قزوینی: فوائد الصفویه؛ تاریخ سلاطین وامرای صفوی پس از سقوط دولت صفویه، تصحیح: مریم میر احمدی، چ ۱، مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرنگی، تهران، ۱۳۶۷، ص ۶.

(۶) نه‌وشروان مسته‌فا ئه‌مین: کوردو عه‌جه‌م میژوی سیاسی کورده‌کانی ئیران، چ ۳، چاپخانه‌ی پرون، سلیمانی، ۲۰۰۵، ص ۱۵.

بواری رهخساند بۆ شا (ئیسماعیل) دواى كوژرانی عهلى برای ببيتە ريبهري تهريقه تي سهفه وي، له لايه كي ديكه نه بووني دهسه لاتيكي ناوهندي بههيز له ئيراندا له ئه نجامي مملانيي ناوخويي ناو بنه ماله ي (ئاققوينلو) وهه بووني دهسه لاتي عوسماني له خوړئاوا و دهسه لاتي ئوزبه كي له خوړه لات، كه دوو دهسه لاتي به ئاينزا سونني بوون، له هه ر رهوشيكدا ئه گه ري هيرشكرديان بوسه ر ئه و ناوچانه ئه گه ريكي چاوه پروانكراو بوو، له رهوشيكی له م جوړه دا ناوچه كاني ئيران پيوستيان به دهسه لاتيكي بههيز بوو تاكو بتوانيت سنوره كاني پاريزراو بكات.

باسی سیئیم: (ئیسماعیل) و گه یاندنی بنه مالهی سه فهوی به دهسه لات (۸۹۲-۹۰۷/ک ۱۴۸۷-۱۵۰۱ز).

یه که م: پیگه یشتنی (ئیسماعیل) له (لاهیجان) (۸۹۹-۱۴۹۳/ک ۹۰۵-۱۴۹۹ز).

له پاش کوژانی (شیخ حهیدهر) و دووان له کوره کانی، ئه وهی مایه وه ته نها (ئیسماعیل) کوره
بچوکی (شیخ حهیدهر) بوو، (ئیسماعیل) سالیکی پیش کوچی دوایی باوکی و له سالی (۸۹۲) ک
/۱۴۸۷ز) له دایکبووه^(۱)، له رهوشیکی خراپی له و جوړه دا که به سه ر بنه مالهی سه فهوی و
کوره کانی شیخ (شیخ حهیدهر) دا هات (ئیسماعیل) ی کوچی له ته مهنی هوت سالیدا بووه
سه ره رشتیاری گشتی و شیخی ته ریفه تی سه فهوی^(۲).

له دوای ئه وهی له سه ردهستی موریده کانی باوکی، که له شیوهی ریخراویکی ئاینی تایبهت
بوون، گه یه نرایه (لاهیجان) که وهک په ناگه یه کی نهینی بوو بو په نادانی (ئیسماعیل)، ئه مانه
ئه ندانه کانی به شیوه یه کی گشتی له هوت هوژی تورکمانی ناوچه که پیکه اتبوون، ئه وکاته که
(ئیسماعیل) گه یه نرایه (لاهیجان) ته مهنی ته نها (۷) سالی بووه، ماوهی (۶) سال له (لاهیجان) مایه وه،
له ژیر سه ره رشتی (شیخ شه مسه دین لاهیجی^(۳))، فیروی زانستی قورئان و یاسا کانی دین و
زمانه کانی فارسی و عهره بی بووه^(۴)، و ههر له و ته مهنه دا بنه ما کانی بیرکاری و ئه ستیره ناسی و
حیکمه تی فیترکراوه^(۵)، له سه ر دهستیان په روه رده یه کی باش کرا له بواره کانی بنه ماو حوکه کانی
ئایینزای شیعه، هه روه ها له ژیر دهستیاندا فیروی هونه ری جهنگی و پراوکردن و به کاره یثانی
چهک کراوه، ئه و ماموستایانه ی (ئیسماعیل) رولیکی گرنگیان بینووه له گوره نیشاندانی
پیگه ی دینی (ئیسماعیل) له ناو خه لکیدا، له ریگه ی دروستکردنی چیروکی جوړاوجوړ، جاریک
ئه وه یان بلاو ده کرده وه که ئاژه لیکي زبه لاهی کوشتووه، جاریکی دیکه باسی ئه وه یان ده کرد

(۱) زاهدی: سلسله النسب صفویه، ص ۶۷؛ خواندمیر: تاریخ شاه ایسماعیل و شاه طهماسب صفوی (ذیل تاریخ

حبیب السیر)، تصحیح: محمد علی جراحی، ج ۱، انتشار نقش جهان، تهران، ۱۳۷۵، ص ۳۰.

(۲) ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۲۵، هیئتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۱۲۱.

(۳) شیخ شه مسه دین لاهیجی سؤفی و فهقی بوه له ته ریفه تی نوره خشی، له (لاهیجان) له دایک بوه، یه کیک بوه له
ماموستا کانی شا اسماعیل، زیاتر له ۹۰ سال ته مهنه نیکر دوه، و له سالی ۹۵۷/ک ۱۵۰۰ز له شیراز کوچیدوایک رده،
خاوه نی چند به ره میکی نوسراو بوه، کریگه ری هه بوه له سه ر ئه وده سه لات دارانه ی له پاش کوچی شاه
اسماعیل هاتوون. جورج طرابیشی: معجم الفلاسفة (الفلسفة-المناطقة-المتکلمون-الاهوتیون-المطصوفون)،
بیروت، ۱۹۸۷، ص ۵۲۲-۵۲۳.

(۴) مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان، ص ۱۰۱؛ ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۲۶.

(۵) روملو: احسن التواریخ، ج ۲، ص ۱۹۰؛ هیئتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ص ۱۰۸.

په یوه ندى روحى نيوان (ئيسماعيل) و ئيمامى عهليدا ههيه^(۱)، ههتا بتوانن له م ريگه يه وه خه لكانيكى زياتر له دهورى كوښكه نه وه و پيروزي بكن .

له م ماوه يه دا به رده وام خه لكى سهردانيان ده كرد، تا چاويان به شيخه كه يان به كه ويت، به لام به شيوهى نهينى و ژماره ي كه م، هه تا وه كو (رؤسته م به گ) ي ئاققوينلو هه ست نه كات به گرنكى پيگه ي له نيو لايه نگرانيدا، هه رچه نده (رؤسته م به گ) ده يزاني (ئيسماعيل) خوى له كوئى حه شار داوه، به لام (كاركيان عه لى) ي ده سه لاتدارى (لاهيجان) ره تى كردووته وه كه له لاي ئه وه وه په نا درابيت^(۲).

پاش شهش مانگ رؤسته م به گ له ريگه ي سيخوړكانيه وه جاريكى ديكه هه والى ئه وه ي پيگه شت كه له لاي (كاركيان عه لى) دالده دراوه، له بهر ئه م هوكاره (رؤسته م به گ) هه ره شه ي له (كاركيان عه لى) كردووه، و پييراگه ياندووه پيوسته (ئيسماعيل) راده ست بكات، و بو ئه م كاره (كاركيان عه لى) ره تيكردووته وه^(۳)، له به رامبه ردا (رؤسته م به گ) برياريداوه، سوپايه كى (۳۰۰) كه سى ره وانهى (لاهيجان) بكات كه له لايه ن (قاسم به گ برناك تركمان) سهر كردايه تى كراوه، ئه م هيرشه بو سهر (گيلان) بووته هوى كوشتنى ژماره يه ك كه س، سهره نجام (كاركيان عه لى) بيري له فيليكى كون كردووته وه، و (ئيسماعيل) خستووته ناو سه به ته يه ك و به داريكه وه هه ليواسيووه، تا بتوانيت سويند بخوات له سهر خاكى (گيلان) نيه^(۴)، به لام (رؤسته م به گ) باوهر به (كاركيان عه لى) ناكات، و بريار ده دات خوى هيرش بكا ته سهر (لاهيجان)، به لام (رؤسته م به گ) ئه م كاره ي بو ناچيته سهر، دواى ماوه يه ك له سالى (۹۰۲/ك۱۴۹۶ز) (رؤسته م به گ) مردووه^(۵)، ئه مه ش بوارى له به رده م (ئيسماعيل) كردووته وه كه بكه ويته ره وشيكى ئارامتره وه و پاش شهش سال دواى كوچى دوايى كردنى (رؤسته م به گ) ده ولته كه ي رابگه يه نيت.

ماوه ي مانه وه ي له (لاهيجان) به گرنگترين سهرده مه كاني (ئيسماعيل) ديته هه ژمار بو بنياتنانى كه سايه تى له داهاتوودا، چونكه به شيك له و كارانه ي ئه نجامى ده دا بو چه سپاندنى

(۱) مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان، ص ۱۰۳-۱۰۷؛ حسن الامين: مستدرکات اعيان الشيعيه، ج ۶، بيروت، ص ۳۶.

(۲) مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان، ص ۱۰۳-۱۰۵؛ نوایى و غفارى فرد: تاريخ تحولات سياسى اجتماعى...، ص ۵۷.

(۳) مؤلف ناشناخته: عالم ارای صفوى، ص ۴۲.

(۴) مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان، ص ۱۰۶؛ هينتس: تشكيل دولت ملي در ايران، ص ۱۲۵؛ نوایى و غفارى فرد: تاريخ تحولات سياسى اجتماعى...، ص ۵۸.

(۵) روملو: احسن التواريخ، ج ۲، ص ۹۰۷.

دەسەلاتەكەى لە ژێركارىگەرى پەرودەدى(لاهیجان)دا بوون^(۱)، لەگەڵ ئەوەشدا ناتوانین كاریگەرى رەوشى خیزانى (ئیسماعیل) پشتگوێ بخەین لە دروست كردنى كەسایەتى. دایكى (ئیسماعیل) كە ناوى حەلیمە بیگم (مارتا) كچی (ئۆزۆن حەسەن) و(كاترینا ترابزۆن)ى بوو^(۲)، كاترینا نەنگى شا (ئیسماعیل) بە مەرجى ئەو شوى بە (ئۆزۆن حەسەن) كەردووە كە ئازادبیت لە پەیرەوكردنى ئاینەكەى خۆى كە (مەسیحى) بوو، بەم مەبەستەش كاتىك وەك خیزانى (ئۆزۆن حەسەن) ھاتە جیھانى ئیسلامى، چەند قەشە و موژدەدەریكى ئاینى مەسیحى لەگەڵ خۆى ھیناوە، لەوێ كلیسای دروست كەردوو و پیرەوى ئاینى خۆیكەردوو، كاتىك كە (ئۆزۆن حەسەن) دەستى بەسەر (تەبریز)داگرت و گەورەترین بەشى ئیرانى خستە ژێر دەسەلاتى خۆى، (كاترینا) كە نەسەى كەى لە (تەبریز) دروست كەردوو، و قەشە و موژدەدەرى لەگەڵ خۆى ھیناوەتە (تەبریز)، ئەو ئایندارىكى مەسیحى لێھاتو زىرەك بوو، كاتىك كۆرەكەى لە دایكبوو ھەم ناویناو، (مەقسود) بەھىواى ئەو ھى كە ئەم كۆرەى لە داھاتودا ببیتە شای ئیران^(۳)، و لەگەڵ خۆیدا (مارتا)ى كچی فیری رپۆرەسمە ئایندارى كەنى مەسیحى كەردوو و ھەموو پۆژانى یەك شەممەى كە لەگەڵ خۆیدا بەردوو تە كلیسە بو خوداپەرستى^(۴).

مارتای ھیشتا مندالبوو كە عوسمانیەكان دەستیان بەسەر (تەرابزۆن)دا گرتوو خانەوادەى دایكیان لە (تەرابزۆن) كۆمەلكوژ كەردوو، دواتر باوكى مەردوو و براكەشى كوژراو، و پاش چەند سالىك ھاوسەرەكەى كە دەكاتە (شیخ حەیدەر) دەكوژریت و سەرەبەرەكەى بە كۆلانەكانى (تەبریز)دا ھەلواسراو^(۵)، دواتر ھەریەك لە كۆرەكان (عەلى و ئیبراھیم) كوژراون^(۶)، دواى ئەو چەند سالەى زیندانى و ڕاكردنە خۆى و(ئیسماعیل)ى كۆرپى بەتەنھا ماونەتەو، شتىكى سەروشتیە ئەم ڕوداوە تالانە كاریگەریان لە سەر (مارتا) ھەبویت، گیانى تۆلەسەندنەو ھیان تیدا چاندبیت، پەرودەدى (ئیسماعیل)ى بەشیوھىەك كەردبیت، كە تۆلە لەو كەسانە بكاتەو كە ئەو ڕەوشانە یان بەسەر بنەمالەكەیدا ھیناوە.

دیارە ئەو دەسەلاتانەش بونە ھوى ئەو ھى كە باوك و باپیرانى (ئیسماعیل) بەرەو ئەو چارەنوسە بەرن، دەولەتى عوسمانى و ئاققۆینلوھەكان بوون، كە ھەردوكیان دەسەلاتى سوننى بوون، و بنەمالەى (ئاق قۆینلو)خزمى نزیكى (ئیسماعیل) بوون كە بە ھەموو شیوھىەك ھەولێ

(۱) پیتەر جكسون ولورنست لاکھارت، ج ۶، قسمت ۲، چ ۱، ص ۱۸-۱۹.

(۲) ھروى: فتوحات شاهی، ص ۴۸.

(۳) امیر حسین خنجی: تاریخ شاه اسماعیل صفوی (ارمغان واوران تشیع)، ص ۵۸.

(۴) ھەمان سەرچاوە، ص ۵۸.

(۵) Douglas E. Streusand: Islamic Gunpowder Empires, Westview Press, 2011, P.123.

(۶) قزوینی: فواید الصفویە، ص ۶.

سپینه‌وهی ئاسه‌واری (شیخ‌حه‌یدەر) یان دەدا، دەکریت ئەمه وایکردبیت که (ئیسماعیل) هیچ متمانیه‌کی به‌که‌س نه‌بووبیت و بیته که‌سیکی دل‌ه‌ق.

هەر بۆیه ده‌کریت له‌نیوان سالانی (۸۹۹_۹۰۵ ک/ ۱۴۹۳_۱۴۹۹ز) که سه‌رده‌می په‌روه‌رده‌و پیگه‌یشتنی (ئیسماعیل) بووه له (لاهیجان)^(۱)، به‌رده‌وام گوئیستی چیرۆکی رودای کوژرانی (حوسه‌ین کوری عه‌لی کوری ئەبوتالیب) له که‌ربه‌لا و چه‌وساندنه‌وه‌ی ئیمامه‌کان له لایه‌ن ده‌سه‌لاتداره‌ سوننه‌کان، له هه‌مان کاتدا ئاگاداری چیرۆکی باوک و باپیرانی بویت، ئەمه‌ش جوړیک له هاوشیوه‌ بوون هیناوه‌ته ئاراوه که نیوان ئەم دوو چیرۆکه‌دا، و که ئەمه‌ش دیریکی دریزی له میثکی مندالیدا دروست کردوو که سوننه‌کان روه‌روی که‌سانی وه‌ک (عه‌لی کوری ئەبوتالیب) و (حوسه‌ین) و (شیخ‌جونه‌ید) و (شیخ‌حه‌یدەر) بونه‌ته‌وه، هه‌ستی شه‌رنگیزی و توله‌سه‌ندنه‌وه‌ی (ئیسماعیل) به‌رامبه‌ر سوننه‌ لیره‌وه سه‌رچاوه‌ گرتبیت^(۲)، ئەمه‌ش وایکردوه له‌سه‌راتا‌کانی ته‌مه‌نی ئاره‌زوی بۆ چه‌ک و راوکردن بۆ دروست بیت و سه‌رچاوه‌کان ئاماژه به‌وه ده‌که‌ن که له‌مالی (کارکیان عه‌لی) به‌رده‌وام تیرو که‌وانی به‌ده‌سته‌وه‌گرتوو^(۳).

سه‌رچاوه‌ سه‌فه‌ویه‌کان ئاماژه به‌وه ده‌ده‌ن که چه‌ند جاریک (ئیسماعیل) داوای ئەوه‌یکردوه که پیوسته شو‌رشه‌که‌ی ئاشکرا بکات و له (لاهیجان) و (گیلان) ده‌ربچیت، به‌لام (کارکیان عه‌لی) ر‌یگری لیکردوه به‌بیانوی ئەوه‌ی کاتی گونجاو بۆ ئەوه‌کاره‌ی نه‌هاتوو، (ئیسماعیل) ته‌مه‌نی که‌مه، پیوسته‌ چاوه‌ری بکات تا‌کو قوناغیکی گونجاو دیته‌ پیشه‌وه^(۴).

یه‌که‌م کاری بریتی بو له ناساندنی ئاینزای دوانزه ئیمامی شیعه، و ده‌ستی کردوو به بانگه‌شه‌ له‌م پیناوه‌دا، و هه‌ولیداوه خۆی به جیگری ئیمامی زه‌مان بناسینیت، له ناوچه‌ی (گیلان) هوه ئەوه بلاو کراوه‌ته‌وه، که (ئیسماعیل) به ئیمام زه‌مان گه‌یشتوو، له لایه‌ن ئەوه‌وه فه‌رمانی ئەوه‌ی پیکراوه که ئاینزای دوانزه ئیمامی شیعه په‌یره‌و بکات و شو‌رشه‌که‌ی به‌ریا بکات^(۵).

ناوه‌راستی مانگی (موحه‌رهمی ۹۰۵ ک/ ئابی ۱۴۹۹ز) ئەو کاته گونجاوه بوو که چاوه‌ری ده‌کرا، (کارکیان عه‌لی) رازی بووه به‌وه‌ی (ئیسماعیل) بچیته‌ ده‌ره‌وه‌ی (لاهیجان)، ئەوه‌کاته

(۱) علي مؤيد: الدولة الصفوية دور المذهب في العلاقات الدولية، انكي للنشر والتوزيع، بغداد، ۲۰۲۰، ص ۶۲.

(۲) ملکم: تاریخ کامل ایران، ص ۳۳۹-۳۴۱.

(۳) مؤلف ناشناخته: عالم آرای صفوی، ص ۴۵.

(۴) روملو: احسن التواریخ، ج ۲، ص ۹۳۴، مؤلف ناشناخته: عالم آرای صفوی، ص ۴۵، برزگر: تاریخ تحولات سیاسی اجتماعی...، ص ۴۹.

(۵) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۴۴۸.

(ئیسماعیل) تهمەنی که متر له (۱۴) سال بو^(۱)، بهم مه‌به‌سته له سه‌ره‌تا روی کرده (طارم) ، پاشان چوو (خالخال)، دواتر رۆشتو ته (گیو)، که ئەمانه ناوچه‌ی هاوسنوری خۆرئاوای گیلان بوون، به‌روی ته‌بریژ و شرواندا، له‌وی بۆ ماوه‌ی مانگیک له‌مالی که‌سیک به‌ناوی (موزه‌فه‌رشا) ماوه‌ته‌وه^(۲)، دوا‌ی ئەوه‌ی خۆی ئاماده کردوو به‌ شۆرشه‌که‌ی له‌ناوچه‌ی (گیلان)، له‌و باواره‌دا بوو که ناتوانیت راسته‌و خۆ بره‌واته (ئه‌رده‌بیل) چونکه هیشتا ئەوه‌نده به‌هیز نه‌بو بتوانیت ئەم کاره بکات.

پاشان (محمد به‌گی تورکمان) ی ئامۆژگاری کردوو که به‌ره و ناوچه‌ی (تالش) له‌که‌ناری ده‌یای (خه‌زه‌ر) بجیت، و له‌وی بمینیته‌وه، به‌لام به‌نزیک‌بوونه‌وه‌ی له‌و ناوچه‌یه هه‌والی پیگه‌یشتوو که پلانی ده‌ستگیرکردنی له‌ ئارادایه، چونکه (ئه‌لوه‌ند میرزا) ی ئاق قۆینلو، به‌ ده‌سه‌لاتداری (تالش و خالخال و ئه‌رده‌بیلی) راگه‌یاندبوو، پیوه‌سته راده‌ستی بکه‌ن، له‌به‌رامبه‌ردا (فه‌رخ یه‌سار) ی (شروان) شا بری (۱۰۰۰) تمه‌ن پاداشتی بۆ ته‌رخان کردوون^(۳).

پاشان روی له‌ ئه‌رزنجان کردوو^(۴)، به‌ره‌و ناوچه‌کانی ئاسیای بچوک رۆیشت، چونکه له‌وی ژماره‌یه‌کی باش، له‌ په‌یره‌وکارانی ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی هه‌بوون، وه‌ده‌ی توانی له‌شکرێکی به‌هیزتر پیکه‌هینیت، به‌گه‌یشتنی (ئیسماعیل) له‌لایه‌ن خه‌لکی ناوچه‌که‌وه پیشوازی لیکراوه، که‌سیک به‌ناوی (قاسم شا) نزیکه‌ی (۴۰) سه‌ر له‌ مه‌رکانی بۆ پیشوازی (ئیسماعیل) سه‌ردبیریت، ئەمه‌ش ده‌رخه‌ری گه‌وره‌یی پیگه‌ وپله‌ی (ئیسماعیل) بووه^(۵).

(ئیسماعیل) ویستوو یه‌تی بگه‌رپته‌وه (ئه‌رده‌بیل)، به‌لام بۆ ئەم کاره پرسیا‌ری له‌ دایکی کردوو، و دایکی ئامۆژگاری کردوو، له‌م کاته‌دا ژماره‌یه‌کی زۆری موریده‌کانیان به‌ بۆنه‌ی زستانه‌وه، گه‌راونه‌ته‌وه شوینه‌کانی خۆیان، و له‌م باره‌شدا سه‌رکه‌وتوو نابیت^(۶).

(۱) عبدالعظیم رضائی: تاریخ ده‌ هزار ساله ایران، ج ۱، چ ۱، انتشارات اقبال، تهران، ۱۳۷۸، ص ۳۱۰.

(۲) مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان، ص ۱۲۰.

(۳) مؤلف ناشناخته: عالم آرای صفوی، ص ۵۴؛ مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان، ص ۱۲۲؛ خواندمیر: تاریخ

حبیب السیر، ج ۳، ص ۴۴۱

(۴) مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان، ص ۱۲۴.

(۵) روملو: احسن التواریخ، ج ۲، ص ۹۳۵؛ مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان، ص ۱۲۲.

(۶) مؤلف ناشناخته: عالم آرای شاه اسماعیل، ص ۱۱۴.

دوهم: پیکهینانی سوپا و دهستپیکردنی ههنگاوهکانی دامه‌زراندنی دهولت.

(ئیسماعیل) بریاریدا هیرش بکاته سهر (شروان) بههۆکاری ئهوهی دهسه‌لاتی (شروان) لاوازتر بوو، دهیتوانی هیزی خۆی تاقی بکاتهوه، له لایهکی دیکهوه دهویست تۆلهی باوک و باپیری بکاتهوه که به‌دهستی فه‌رمانه‌واکانی ئه‌م ناوچهیه کوژرابون، ئه‌مه بیجگه لهوهی ده‌بوونه خاوهن هیزیکی ئابووری گرنگ لهو غه‌نیمه‌تهی دهستیان ده‌که‌وت، ده‌بووه هۆی به‌هیزکردن بزوتنه‌وه‌که‌ی^(۱)، به‌لام ئه‌و هیزه‌ی له‌گه‌لیدا بوو که‌م بوو، چونکه ئه‌و ماوه‌یه‌ی له‌ گوندی (ئه‌رجوان) به‌سه‌ری بردبوو له‌ زستاندا، ته‌نها (۳۰۰) سه‌ربازی بۆ هیشته‌بووه‌وه، له‌ به‌رئه‌وه‌ش که‌ گه‌یشته به‌هار ناچار بوو داواکاری بنی‌ریت بۆ ته‌واوی ناوچه‌کانی (ئاناتولیا) و شام و ناوچه‌کانی دیکه تاکو بتوانی موریده‌کانی کو‌بکاته‌وه^(۲)، ماوه‌یه‌ک چاوه‌رپیکرد تاکو ئه‌و کاته زۆرینه‌ی موریده‌کانی په‌یوه‌ندیان پیوه‌کرد، له‌م ماوه‌یه‌دا به‌نه‌ینی سه‌ردانی (ئه‌رده‌بیل) و سه‌ردانی خانه‌قای باب و باپیرانیکرد، له‌ویش چاوی به‌ دایکی که‌وتوووه و مۆله‌تی لیوه‌ر گرتوووه بۆ ئه‌وه‌ی هیرشی سهر (شروان) بکات^(۳).

له پاش پیکهینانی له‌شکرکی گه‌وره، پاشان بۆ ئه‌وه‌ی دیدگای خۆی به‌سه‌ر شوینکه‌وتوووه‌کانیدا به‌سه‌پینیت شه‌وی پیش هیرشه‌که‌ په‌نای برده‌ به‌ر نوژی (ئیس‌تبخاره)، و پرایگه‌یاندوووه که‌ خودا ئیله‌ام به‌خشه بۆ ئه‌وه‌ی بۆ ئامانجه‌کانی هه‌نگاو بنیت^(۴)، پاشان به‌ (۷) هه‌زار که‌س که‌ له‌سه‌ر خواستی خۆیان به‌شدار بوون، به‌مه‌به‌ستی شه‌رکردن له‌گه‌ل فه‌رمانه‌وا‌ی (شروان) که‌وتنه‌رئ، بۆ گه‌یشتن به‌ ناوچه‌ی مه‌به‌ست پیویستبوو، سوپاکه‌ی روبراری (کور) به‌ریته‌وه، به‌لام وادیاره سوپاکه‌ی ترسان له‌ تیزره‌وی و خیرایی روبراره‌که، (ئیسماعیل) خۆی به‌ ئه‌سه‌په‌که‌ی چوووه ناو روبراره‌که‌ تا هه‌موو سوپاکه‌ی به‌بێ هیچ قوربانیدانیک له‌مانگی جمادی ئه‌وه‌لی له‌سالی (۹۰۶ ک / ئۆکتۆبه‌ری ۱۵۰۰ز) روبراره‌که‌ په‌رپونه‌ته‌وه^(۵).

پاشان (ئیسماعیل) به‌ خۆیی و سوپاکه‌یه‌وه رویان له‌ ناوچه‌ی (شه‌ماخی) کرد، له‌ریگادا زانی که‌ (فه‌رخ یه‌سار) له‌ ناوچه‌که‌ خۆی ئاماده‌ی شه‌ر کردوووه به‌ خۆیی و سوپایه‌کی (۲۰)هه‌زار سواره‌و (۷) هه‌زار پیاده‌وه، پاشان (فه‌رخ یه‌سار) له‌ویوه پاشه‌کشه‌یکرد بۆقه‌لای گولستان^(۶).

(۱) خواندمیر: ذیل تاریخ حبیب السیر، ص ۵۴؛ روملو: احسن التواریخ، ج ۲، ص ۹۵۵.

(۲) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۴۳۹.

(۳) غلام سرور: تاریخ شاه اسماعیل صفوی، ترجمه: محمد باقر ارام و عباس قلی غفاری فرد، مرکز نشر دانشگاهی، تهران، ۱۳۷۴، ص ۳۵.

(۴) روملو: احسن التواریخ، ج ۲، ص ۹۵۵؛ خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۴۵۵.

(۵) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۴۵۶. روملو: احسن التواریخ، ج ۳، ص ۹۵۵.

(۶) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۴۵۷.

(ئىسماعیل) به سوپایه ک که زۆرینه یان پیاده بوون گه مارۆی قه لاکه یانداوه، و سوپاکه ی دابه شکرد، به شی لای راست به سه رکردایه تی (خیلی شاملو) و به شی لای چه پ به سه رکردایه تی (ئىستاجلو) له ناوه راست و پیشه وه خۆی سه رکردایه تی هۆزه کانی (تکلو، روملو و زیلقه در) ی کردووه^(۱). (ئىسماعیل) و لایه نگرانی بو ماوه یه کی دريژ شه پيانکرد، به شداریکردنی (ئىسماعیل) له مه یانی جهنگدا هۆکاریکبوو بو به رزکردنه وه ی وره ی سوپاکه ی، توانیان ژماره یه کی زۆر له سه ربازانی (فرخ یه سار) بکوژیت، و ناچار به هه لاتتی بکات و قزلباشه کان دوایکه وتن و (فرخ یه سار) یان کوشت و کهله سه ره که یان برده به رده م شا (ئىسماعیل) و فرمانیکرد که لاشه ی (فرخ یه سار) بسوتینن^(۲)، (ئىسماعیل) فرمانی کرد ئه و غه نیمه تانه ی که قزل باشه کان کویان کردووه ته وه فری بده نه ناو روبراری (کور) له ناویشیاندا ئازه لی سواری وه ک ئه سپ و هیستر و حوشر هه بون^(۳)، دیاره دواتریش (ئىسماعیل) به رده وامبووه له م کاره، چونکه ده یزانی زۆربه ی شوینکه وتوانی فه قیر و هه ژارن، ئه گه ر ئه م غه نیمه تانه دابه شبکریت ئامانجه کانیان بیه ده چیته وه، تا ئه م ده سه که وتانه نه به نه هۆکاری شکست بو سوپاکه ی، ده یوانی له م ریگه یه وه وا له قزلباشه کان بکات به رده وام بن له هیرشکردنه سه ر ده سه لاتداره کانی دیکه.

هۆکاری شکستی (فرخ یه سار) به رامبه ر (ئىسماعیل) بو ئه و بی سه روبه ره ی و ناریکخراوی سوپاکه ی (فرخ یه سار) ده گه ریته وه^(۴)، له گه ل ئه وه شدا ده توانریت بوتریت قزلباشه کان له سه رده می (شیخ جونه یید) و (شیخ حه یده ر) و (عه لی) کوری (شیخ حه یده ر)، شه پیان کردبوو، ببوووه ئه زمونیکی باش بو یان، ده یانزانی ده بیته به وریایه وه شه ر بکه ن و مامه له له گه ل په ووشه که بکه ن.

دوای ئه وه توانی سه ربکه ویت به سه ریدا، (ئىسماعیل) توانی به کوشتنی (فرخ یه سار) توله ی باوک و با پیری وه ربگریته وه له هه نگاوه کانیدا زۆر به دلره قی هه ل سوکه وتی کردووه، ته رمی فروخ یه ساری سوتاندووه و گۆری ده سه لاتداره کانی شروانی تیکداوه و پاشان ته رمی (خه لیلی) باوکی (فرخ یه سار) ده ره یناوه له گۆرکه ی و سوتاندوویه تی و تاوه ریکیشی له که لله سه ری کوژراوه کان دروستکردووه^(۵)، پاشان هه والی پیگه یشته که (ئیبیراهیم) ی کوری (فرخ یه سار) ماوه له ناوچه ی (شه ماخ)، هیرشی کرده سه ری و ناچاری کردووه به هه لاتن به ره و

(۱) مؤلف ناشناخته: عالم آرای شاه ایسماعیل، ص ۵۲؛ مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان، ص ۱۲۶.

(۲) مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان، ص ۱۴۰.

(۳) هه مان سه رچاوه، ص ۱۴۱.

(۴) محمد جمالی: تشکیل دولت صفوی....، ص ۱۲۵.

(۵) مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان، ص ۱۴۱.

گیلان)، پاشان یهک له دواى یهک قه لاکانى (مه‌حمود ئاباد و باکوی) ده‌ستبه‌سهردا گرتووه و گه‌نجینه پرداهاته‌کانی (فهرخ یه‌سار) ی به تالانبردووه^(۱).

سه‌رکه‌وتنی (ئیسماعیل) له (شروان) ده‌سپیکیکی گرنگ بوو، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانیت ده‌ست به‌سهر ناوچه‌کانی دیکه‌دا بگریت، چونکه توانی هیزی خوی تاکی بکاته‌وه‌و نیشانی نه‌یاره‌کانی بدات به‌وه‌ی که خاوه‌ن هیزیکی کاریگه‌ره، له هه‌مانکاتدا له‌و قوناغه تیپه‌ریکرد که باوک و باپیری له ناوچه‌ی (شروان) پیشتر شکستیان خوداردبوو.

سپیه‌م: دامه‌زاندنی ده‌وله‌ت و سه‌پاندنی ئایینزای دوانزه ئیمامی.

له پاش سه‌رکه‌وتنی (ئیسماعیل) به‌سهر ده‌سه‌لاتداری ناوچه‌ی (شروان) دا، (ئه‌لوه‌ند میرزا) ده‌سه‌لاتداری (ئاق قۆینلو) له ناوچه‌ی (نازه‌ربایجان) پیروزیایی لیکرد، پیشنیاری ئه‌وه‌ی بۆ کرد له ناوچه‌که‌دا بمینیتیه‌وه و به‌ناوی ئه‌وانه‌وه ناوچه‌که به‌ریوه به‌ریت، به‌لام (ئیسماعیل) له وه‌لامدا بۆی نویوووه ((هه‌تا گیانم هه‌بیته و بتوانم له ریگه‌ی دیندا شمشیر هه‌ل بگرم، و حه‌ق بگه‌رینمه‌وه جیگه‌ی خوی، به‌رده‌وام ده‌بم، داواتان لی ده‌که‌م زمانتان به‌ زیکی که‌لیمه‌ی پاکى (علی ولی الله) رابه‌ینن، تا بتوانن ده‌سه‌لاته‌که‌تان سه‌رکه‌وتو به‌رده‌وام بکه‌ن))^(۲).

ئهم وه‌لامه‌ی (ئیسماعیل) به‌ دلی (ئه‌لوه‌ند میرزا) نه‌بووه، ئه‌مه‌ش وایکردووه مملانیی بکه‌ویته نیوانیان، ئهم مملانییه‌ش به‌رده‌وامبووه، (ئه‌لوه‌ند میرزا) سوپایه‌کی له دو قۆله‌وه ناردووه بۆ به‌ده‌سته‌هیتانه‌وه‌ی ئه‌و ناوچه‌ی که‌وتبوونه ده‌ستی (ئیسماعیل) و لایه‌نگرانی هه‌تا‌کو له کۆتاییدا له سالی (۱۵۰۰/ک۹۰۶) له شه‌ریکدا له ناوچه‌ی (شروان) (ئیسماعیل) سه‌رکه‌وت به‌سهر (ئه‌لوه‌ند میرزا)^(۳).

(ئیسماعیل) بریاریدا که به‌ده‌م داواکاری خه‌لکی (ته‌بریزه‌و) بچیت که داویان کردبوو له ژیر سته‌م وزوری ده‌سه‌لاتی (ئه‌لوه‌ند میرزا) رزگاربیان بکات^(۴)، له‌پاش ئه‌وه‌ی که (ئه‌لوه‌ند میرزا) لاسه‌نگی سوپاکه‌ی بینی له ئاستی به‌هیزی (ئیسماعیل) دا، ویستی ئه‌وه‌ی هه‌بووه له ریگه‌ی دانوستانه‌وه له‌گه‌لی ریکبکه‌ویت، به‌لام (ئیسماعیل) وه‌لامی داوه‌ته‌وه به‌وه‌ی که مه‌رجی

(۱) نظام‌الدین مجیر شیبانی: تشکیل شاهنشاهی صفوی، احیاء وحدة ملی، انتشارات دانشگاه تهران، تهران، ۱۳۴۵، ص ۸۶.

(۲) مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان، ص ۱۳۵-۱۳۶؛ اسماعیل وکیلی آذربایجان پیش از تاریخ و پس از آن، از پیش از تاریخ تا انقراض صفویه، کتاب خانه تخصص انتساب، تهران، ۱۳۴۲، ص ۲۷۷.

(۳) حمید رضا صفاکیش: صفویان درگذرگاه تاریخ، چ ۱، انتشارات سخن، تهران، ۱۳۹۰، ص ۵۸.

(۴) روملو: احسن التواریخ، ص ۹۷۴.

سهره‌کی ئه‌وه‌یه باوه‌ر به ئاینزای شیعه بهینیت و له هه‌موو مزگه‌وته‌کان و تار به‌ناوی ئه‌وه‌وه بخوینریته‌وه و دراویش هه‌ر به‌ناوی ئه‌وه‌وه لیبدریت، ئه‌گه‌ر وانه‌کات مه‌یدانی جه‌نگ چاره‌روانیان ده‌کات^(۱).

ئه‌گه‌ر له‌م وه‌لامه‌ی (ئیسماعیل) وورد ببینه‌وه ئه‌وه‌مان بو دهرده‌که‌ویت که به هیچ شیوه‌یه‌ک ئاماده‌ی ریکه‌وتن نه‌بووه، به‌لکو ته‌نها ویستویه‌تی دوژمنه‌که‌ی ناچار بکات بچیته شه‌ره‌وه، ئه‌گه‌ر نا ئه‌و مه‌رجانه به‌واتای ملکه‌چبوون دین له روی سیاسی و ئاینیه‌وه.

به‌دنیایه‌وه له ره‌وشیکی له‌م شیوه‌دا (ئه‌لوه‌ند میرزا) مه‌یدانی شه‌ر هه‌لده‌بژیریت، دواتر هه‌ردوولا سوپایان پیکهینا بو روه‌روبوونه‌وه‌ی یه‌کتر، و سهره‌نجام سوپاکه‌ی (ئیسماعیل) سهرکه‌وت و (ئه‌لوه‌ند میرزا) ناچار به هه‌لاتنکرا بو دیاربه‌کر، هه‌ر ئه‌م سهرکه‌وته‌ش وایکرد (ئیسماعیل) له سالی (۹۰۷/ک/۱۵۰۱ز) هاته سهر ته‌ختی ده‌سه‌لات ئیران^(۲).

ئه‌م سهرکه‌وته‌نانه‌ی شا (ئیسماعیل) به‌ریژه‌یه‌کی زور په‌یوه‌ست بوو به به‌ژداریکردنی خودی خو‌ی میدانی جه‌نگه‌کاندا، ته‌نانه‌ت ده‌وتریت یه‌که‌مجار له شه‌ری به‌رامبه‌ر (ئه‌لوه‌ند میرزا) تفه‌نگی به‌کارهیناوه^(۳)، و له ته‌کنیکی شه‌ره‌کانیشدا زور سودی له ئه‌زموونی شکستی باوک و باپیری وه‌ر گرتوه و به‌وردی پلانه‌کانی جیه‌جی کردوه.

کاتی‌ک شا (ئیسماعیل) ده‌سه‌لاتی (ته‌بری‌زی) گرته‌ده‌ست، ته‌واوی ناوچه‌کانی دیکه پارچه پارچه و له ژێرده‌سه‌لاتی بنه‌ماله جیا‌جیا‌کاندا بوون، هه‌مویان سه‌به‌خو‌ییان را‌گه‌یان‌دبوو، شا (ئیسماعیل) به‌ته‌نها (ته‌بری‌زی) وچه‌ند ناوچه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه بوو، ناوچه‌کانی خو‌رنئاوا باشوری خو‌رنئاوا (سو‌لتان مراد)ی (ئاق قو‌ینلو) به‌شیکی فراوانی ناوچه‌کانی عراقی عه‌جه‌می به‌ده‌سته‌وه بوو، له ناوچه‌کانی عیراقی عه‌ره‌بی (باریک به‌گ برناک) ده‌سه‌لاتدار بوو، (کازم به‌گ) ناوچه‌ی (دیاربه‌کر)ی به‌ده‌سته‌وه بوو، له ناوچه‌کانی خو‌ره‌ه‌لاتی ئیران و خو‌راسان، (سو‌لتان میرزا) ته‌یموری، له کرمان (ئه‌بولفه‌تح باینده‌ر) حکومرانی ده‌کرد^(۴).

ناوچه‌کانی ناوه‌وه‌ی ئیرانیش چه‌ند ده‌سه‌لاتیکی بچوکی تیدا‌بوو، به‌لام دوژمنی سهره‌کی شا (ئیسماعیل) (سو‌لتان مورادی) ئاق قو‌ینلو بوو که له ناوچه‌کانی فارس ده‌سه‌لاتدار بوو، پاشان شا (ئیسماعیل) له سالی (۹۰۸/ک/۱۵۰۲ز) هیرشیکرد سهر شاری (شیراز)^(۵)، و (سو‌لتان مورادی)

(۱) غفاری: تاریخ جیهان آرا، ص ۶۸.

(۲) عبدالله رازی: تاریخ کامل ایران از تاسیس سلسه ماد تا عصر حاضر، چ ۴، چاپخانه اقبال، تهران، ۱۳۴۷، ص ۱۱۳.

(۳) الحسینی: تاریخ الچی نظام شاه، ص ۱۷-۴۸.

(۴) برزگر: تاریخ تحولات سیاسی...، ص ۵۱.

(۵) القمی: خلاصة التواریخ، ص ۷۷.

ناچار به هه لاتن کرد بۆ (به غداد)، پاشان شا (ئیسماعیل) به ره و (کاشان) و دواتر (قوم) و رۆیشت و تاكو به هاری سالی ۹۰۹ ک له (قوم) مایه وه ^(۱)، هه ر له هه مان سالدای به ره و (مازه نده ران) هیژشی برد و پاش گه مارۆدانی قه لاکانی (گلخندان و فیروزکو)، دهستی به سریانداگرت ^(۲).

شا (ئیسماعیل) له نیوان سالانی (۹۰۹-۹۱۲ ک/ ۱۵۰۳- ۱۵۰۶ ز) سه رقالبوو به سه رکوت کردنی دوژمنه کانی و سه پاندنی دهسه لاته که ی له ناوچه کانی وهک (یهزد و طبس، ئیسفهان، رشت، طارم، کوردستان) له م کاته دا (سولتان موراد) ی (ئاق قوینلو) له (دیاربه کر) خه ریکی پیکهینانی هاوپه یمانیه ک بۆ ئه وه ی روه روی شا (ئیسماعیل) ببنه وه، به لام ئه م کاره ی سه رینه گرت، (سولتان موراد) به ناچار ی روی کردووه ته ناوچه کانی ژیر دهسه لاتی (عوسمانی) و دواتر له وی کوژراوه ^(۳).

له م کاته دا له خوړئاوای دهسه لاته که ی شا (ئیسماعیل) ته نها (به غداد) مابوو له دهستی (باریک به گ پرناگ) دابوو، له به ره ئه وه ی شا (ئیسماعیل) ویستوو یه تی به ته واوه تی کوتایی به دهسه لاتی (ئاق قوینلو) به نینیت کوتا پیگه ی ئه و دهسه لاته ش له عیراقدای بووه ^(۴)، له مه ش گرنگتر ده مارگیری شا (ئیسماعیل) بۆ ئاینزای شیعه، له ریگه ی دهستگرتن به سه ر به غداد دهیتوانی هه ژمونی هه بیته به سه ر هه ردو شاری نه جه ف و که ره به لا، که دووشاری پیروزی شیعه کان بوون و له م ریگه یه شه وه سویدی زیاتری له شیعه کان وه رده گرت.

سه ره تا شا (ئیسماعیل) ویستی به بی شه ر دهست به سه ر به غدادا بگریته، بۆ ئه م مه به سه ته نوینه ری خو ی نارده لای (باریک به گ پرناگ) تا ئه وه ی به ناوی شا (ئیسماعیل) حوکمرانی بکات، به لام دهسه لاتداری به غداد به داواکه ی قایل نه بوو، له به ره ئه وه شا (ئیسماعیل) سوپایه کی نارد بۆ دهسته به سه ردا گرتنی به غداد، و خودی شا (ئیسماعیل) له دوا ی سوپاکه به ره و به غداد که وته ری، له سالی (۹۱۴ ک/ ۱۵۰۸ ز) به بی هیچ شه ر و روه بوو و بوونه وه یه کی سه خت چوووه ناو به غداد، و (باریک به گ پرناگ) هه لات به ره و ناوچه کانی ژیر دهسه لاتی عوسمانی ^(۵).

پاشان به ره و (نه جه ف) و (که ره به لا) و (سامه را) که ووتوه ته ری بۆ سه ردانی گوپی ئیمامه کانی شیعه، و دهسته و دیاری خو ی پیشکه شی مه زارگه ی ئیمامه کان کردوو، و پاشان به ره و (به غداد) گه راوه ته وه و سه ردانی (تاقی کیسرا) ی کردوو، که یه کیکه له کۆشکه به ناوبانگه کانی

(۱) مؤلف ناشناخته: عالم آرای صفوی، ص ۹۰.

(۲) واله اصفهانی: خلدبرین، ص ۹۰-۹۲.

(۳) دونفر از درباریان شاه عباس دوم: تاریخ صفویان (خلاصه التورخ - تاریخ ملا کمال)، تصحیح: ابراهیم دهگان، فروردین- اراک، ۱۳۷۴، ص ۵.

(۴) مستوفی: زبده التواریخ، ص ۴۹.

(۵) مؤلف ناشناخته: عالم آرای صفوی، ص ۱۲۴.

سهردهمی پاشاکانی (ساسانی)، پاش ئه‌وهی نوینه‌ری خوی له (به‌غداد) داناوه، پاشان بو ناوچهی (لورستان) رویشتووو تا بیکاته به‌شیک له ده‌سه‌لاته‌که^(۱).

شا (ئیسماعیل) پاش گه‌رانه‌وهی له ناوچه‌کانی (عیراق) له سالی (۹۱۶/ک/۱۵۱۰ز) به‌ره‌و ناوچهی (قه‌ره‌باغ) و (دزفول) و (ته‌به‌رسه‌ران) رویشتووو و فه‌رمانیکردووو ته‌رمی باوکی واته (شیخ‌حه‌یده‌ر) که له‌وی له‌گور نرابوو، بگوازنه‌وه بو خانه‌قاکه‌ی (ئه‌رده‌بیل) و له‌گه‌ل که‌لله سه‌ره‌که‌ی به‌خاک بسپێردریت^(۲).

سه‌رکه‌وتنه‌ شا (ئیسماعیل) توانی روه‌ریکی فراوان له ناوچه‌کانی عیراق و ئیران بخاته ژیر ده‌سه‌لاتی خوی، و ده‌سه‌لاتیکی ناوه‌ندی به‌هیز به‌ینه‌ کایه‌وه که بتوانیت پاریزگاری له سنوره‌کانی ئیران بکات و به‌پوی ده‌سه‌لاتی عوسمانیه‌کان بووه‌ستیته‌وه، پایه‌کانی ده‌سه‌لاته‌که‌ی له سه‌ر چوارپایه دامه‌زراند بوو، که بریتی بوون له^(۳) -

۱- سیاده‌ت، شا (ئیسماعیل) به‌گویره‌ی ئه‌و شه‌جه‌ره‌یه‌ی که دروستی کردبوو بنه‌چه‌ی خوی گریده‌دایه‌وه به‌ ئیمامی عه‌لی کوری ئه‌بوتالیب.

۲- ته‌ریقه‌تی کامل (ئیسماعیل) خوی به (مرشدی کامل) ی ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی داده‌ناو، له‌م باره‌وه نه‌وه‌ی شیخ سه‌فیه‌دینی ئه‌رده‌بیلی دامه‌زرینه‌ری ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی بوو.

۳- ته‌شه‌یوع، (ئیسماعیل) له یه‌که‌م روژی راگه‌یاندی شاهیتی خویه‌وه، شیعه‌یکرد به ئایینزای ره‌سمی ده‌وله‌ت، فه‌رمانیکرد بانگ له مزگه‌وته‌کاندا به‌شیوه‌ی شیعه بدریت، و له وتاری روژی هه‌ینیدا ناوی دوانزه ئیمامه‌که بپریت، له هه‌مانکادا نه‌فره‌ت له سی خه‌لیفه‌که‌ی راشیدین (ئه‌بوبه‌کر و عومه‌ر و عوسمان) بکریت.

۴- ئیرانی بوون، شا (ئیسماعیل) هه‌ولی ده‌دا سه‌رزهمینی ئیران یه‌ک بخات له ده‌وله‌تیکی یه‌گرتودا، و فه‌ره‌نگ ئیران زیندوو بکاته‌وه.

شا (ئیسماعیل) له هیرشکانیدا ئه‌وپه‌ری دپنده‌یی و توندو تیژی به‌رامبه‌ر دوژمنه‌کانی به‌کار هیناوه، ده‌کرئ ئه‌وکارانه‌ی ده‌یکردن بو چاوترساندن به‌ره‌ه‌ه‌ستکاره‌کانی بوینت، ئه‌و کاره‌ی که له (شروان) کردی و دوا‌ی کوشتنی (فه‌رخ یه‌سار) ئیسک و پروسکی باوکی ده‌ره‌ینایه‌وه و سوتاندی، له (ته‌بریز) یش به‌هه‌مانشیوه ئیسک و پروسکی باوکی نه‌یاره‌کانی له گورپه‌کانیان ده‌ره‌ینایه‌وه و سوتاندی، سه‌ران و ده‌سه‌لاتدارانی (ئیسفه‌هان) ی له‌ناو قه‌فه‌سێکدا زیندانیکرد و

(۱) برزگر: تاریخ تحولات سیاسی...، ص ۵۴.

(۲) عبد‌الله راضی: تاریخ مفصل ایران، چ ۲، انتشارات شرکت نسبی حاج محمد حسین اقبال و شرکا، تهران،

۱۳۳۵، ص ۳۹۲.

(۳) نه‌وشروان مسته‌فا: کوردو عه‌جه‌م...، ل ۱۶.

له پاشاندا له مهیدانیکی گشتی (ئیسفه‌هان) دا ئاگری تیبه‌ردان و سوتاندنی، له‌دوای گرتنی (به‌دلیس) لاشه‌ی شیخ (ئه‌میر بلباس) و کوژراوه‌کانی دیکه‌ی له مهیدانیکی گشتی ئه‌وشاره ئاگر تیبه‌ردا^(۱).

به‌فرمانی شا (ئیسماعیل) موریده‌کانی گوشتی (مراد به‌گی شاملویان) کرده‌که‌باب و گوشتی (شبیخ خان) ی ئۆزبه‌کیان به‌کالی خودارد، و پیستی سه‌ریان پرکرد له‌کاو بو سولتانی عوسمانیان نارد، هر په‌لینکی لاشه‌که‌یان بو یه‌کیک له‌ حوکمرانی ناوچه‌کان نارد، کاسه سه‌ره‌که‌شیان له‌ زیږ گرت و شا ئیسماعیل خوی له‌به‌زمی باده ئۆشیندا شه‌رابی له‌ناودا ده‌خودارده‌وه^(۲).

له‌نامه‌یاکدا (سولتان حسین بیقرا) که بو (شا) (ئیسماعیل) ی نوسیوو، وه‌کو پیویستی به‌ریزه‌وه‌ ناوی نه‌بردوه، شا (ئیسماعیل) هیرشی کردوه‌ته سه‌ریان و (۷) هه‌زار که‌سی لی کوشتوون، باوه‌ژنی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که شوی به‌ یه‌کیک له‌ نه‌یاره‌کانی باوکی کردوه له‌ ناوه‌راستی بازاری ته‌وریزدا دونیمه‌ی کردوه^(۳).

دوای شا (ئیسماعیل) هاته سه‌رته‌ختی ده‌سه‌لاته‌که‌ی هرچه‌نده‌ خه‌لکی ئیران سونی ئایینزا بون، به‌لام به‌ پشتیوانی سو‌فیه قزلباشه‌کان هه‌موو هه‌ولیکی خستوه‌ته‌گه‌ر بو سه‌پاندنی ئایینزای دوانزه ئیمامی شیعی، له‌م پیناوه‌دا فرمانی کردوه پیویسته وتار به‌ناوی ئیمامه‌کانی شیعه بخوینریته‌وه، له‌ ئاکامدا خه‌لکی سوننی ئایینزا له‌ ترسی ژیانیان ئایینزاکه‌ی خویان شاردوه‌ته‌وه^(۴).

پاشان شا (ئیسماعیل) به‌رده‌وام بوو له‌ گۆرانکاریکن، و توانی (اشهد ان علی ولی لله) و (حی علی خیر العمل) زیاد بکات بو بانگدانی ناومزگه‌وته‌کان، و له‌ پاش بانگ پیویست بوو نه‌فره‌ت له‌ سی خه‌لیفه‌که‌ی راشیدین (ئه‌بویه‌کر و عومه‌ر و عوسمان) بکریت، و بریاریدا ناوی ئیمامه‌کانی شیعه له‌سه‌ر دراو بنوسریت^(۵)، فرمانیکرد هه‌رکه‌س له‌سه‌ر ئایینزای دوانزه ئیمامی شیعی نویژ نه‌کات سه‌ری له‌ لاشه‌ی جیابکریته‌وه^(۶).

(۱) مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان، ص ۱۶۲-۱۷۵؛ ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۳۰-۳۲.

(۲) ئەمین: کورد و عه‌جه‌م، ل ۱۷.

(3) Colin P. Mitchell: The Practice of Politics in Safavid Iran, Published by Turis Academic Studies, 2009, P123-129.

(۴) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۴، ص ۴۵۰؛ ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۴۵.

(۵) مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان، ص ۱۴۹-۱۵۰.

(۶) خواندمیر: ذیل تاریخ حبیب السیر، ص ۱۲۰؛ رمضان محمدی و محمد باقر خزائیلی: اقلیت‌های دینی در عصر صفوی، ج ۱، انتشارات پژوهشگاه حوزه و دانشگاه، تهران، ۱۳۹۹، ص ۳۷.

لهم چوارچیوهیه‌دا ژماره‌یه‌کی زور له و که‌سانه‌ی کوشت که نه‌ده‌چوونه ژیرباری فرمانه‌کانی و ئاماده‌نه‌بون واز له ئایینزای سونی خوین بهین، بو چاوترساندنیان فرمانی کرد گوری (ئبو حنیفه) که یه‌کیکه له ئیمامه‌کانی ئایینزای سوننه هه‌لبه‌نه‌وه و ئسکه‌که‌نی بسوتین^(۱). له‌پاش ئه‌وه‌ی ژماره‌یه‌کی زور زانای ئایینزای سوننه‌ی کوشت له‌شاری (هیرات) بانگه‌وازیکرد له‌به‌رامبه‌ر که‌له‌سه‌ری هه‌رکه‌سیکی سونی ئایینزا، بریکی زور پاداشت ده‌داته به‌وکه‌سه‌ی که بوی ده‌هینیت^(۲).

(شائیسماعیل) بو ئه‌م کوشت و کوشتاره‌ی پاساوی ئه‌وه‌ی رایگه‌یاند له‌سه‌ر ده‌ستوری ئیمامه‌کان ئه‌نجامیداوه، و ئه‌وه‌ش ئه‌نجامی ده‌دات به‌هیچ شیوه‌یه‌ک پیج‌ه‌وانه‌ی ئه‌و شه‌رعه‌نیه که فرمانی پیکراوه، سه‌ره‌رای زیادبوونی، ژماره‌ی شوینکه‌وو‌توانی، به‌لام خه‌لکی شاره‌زاییه‌کی ته‌واویان له‌سه‌ر ئایینزا که‌ی نه‌بووه، چونکه هیچ په‌یره‌و و پرۆگرامیک نه‌بوو که شوینکه‌وتوه‌کانی شا (ئیسماعیل) له‌سه‌ری برۆن، له‌به‌رئه‌م هۆکاره‌ش که‌سیکی راسپارد به‌ناوی (نه‌سرولای زه‌یتونی) که به‌رگی یه‌که‌می کتیبی (قواعد الاسلام) که به‌ره‌می (علامه‌حلی^(۳)) بووه، بکاته بناغه و ناویشانی ئایینزا که‌ی و له‌هه‌مان کاتدا بکریته بنچینه‌ی زانستی دینی ئه‌وان^(۴).

باوه‌ره‌ینانی شا (ئیسماعیل) به‌شیعه‌دوانزه ئیمامی، و راگه‌یاندنی ئه‌م ئاینزایه به‌ئاینی فه‌رمی ده‌وله‌ته‌که‌ی مشتومریکی زوری له‌ناو میژونوساندا دروست کردوه، هه‌رچه‌نده ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی له‌سه‌رده‌می (شیخ جونه‌ید) هوه به‌شیوه‌یه‌کی ئاشکرا شیعه‌گه‌رایی تیدا ده‌رکه‌وتبوو^(۵)، به‌لام سه‌رده‌می شا (ئیسماعیل) جیاواز بوو له‌و شیعه‌گه‌ریه‌ی سه‌رده‌می (شیخ جونه‌ید)، چونکه له‌سه‌رده‌می (شیخ جونه‌ید) دا ته‌نها (عه‌لی کوری ئه‌بو تالیب) له‌ناوه‌ندی بیروباوه‌ری شیعه‌کاندا بوو، به‌لام له‌سه‌رده‌می (شیخ حه‌یده‌ر) دا نیشانه‌کانی دوانزه

(۱) مولف ناشناخته، عالم آرای صفوی، ص ۴۷۷-۴۷۸.

(۲) هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۴۷۵-۴۷۸.

(۳) ناوی ته‌واوی (حه‌سه‌نی کوری یوسفی کوری عه‌لی کوری محمدی کوری موته‌ه‌ره)، ناسناوی (جه‌ماله‌دین ئه‌بو مه‌نسوره) له‌شاری حله‌ی عیراق له‌دایک بووه، نیوان سالانی (۶۴۸-۷۲۶ک) ژیاوه، رۆلیکی ده‌رکه‌وتوی هابووه له‌کاتی گه‌یشتنی هیرشی مه‌غوله‌کان به‌ئیران، خاوه‌نی چه‌ندین به‌ره‌مه‌له‌ بواری ئاینزای شیعه‌دا، تیروانینه‌کانی بو ده‌سه‌لات و ئیمامه‌ت له‌ئیسلامدا جیگه‌ی گرنگی پیدان بوون له‌لای شیعه‌کان. بو زانیاری زیاتر بروانه (خاندمیر: تاریخ حبیب السیر، ج ۳، ص ۱۹۵؛ احمد کاظم الاکوش: عرش الفقیه الارهاصات التاريخیه والمبانی الفقهيه لولایه الفقیهیه - عرض - نقد - تحلیل)، ط ۱، دارالرافیدین، بیروت، ۲۰۱۸، ص ۱۴۹-۱۵۵).

(۴) روملو: احسن التواریخ، ج ۲، ص ۱۰۲۱؛ محمدی و خزائیلی: اقلیت‌های دینی در عصر صفوی، ص ۳۹.

(۵) ثواقب: تاریخ نگاری عصر صفویه و منابع و مآخذ، ص ۷۶۶.

ئىمامى دەرکەوتن، ئەمە لە کاتیکدا لەسەردەمى (شىخ سەفییەدین) و بەشیک لە نەوہکانیدا پەیرەوکارى ئاینزای سوننە بوون.

دەکریت شا (ئىسماعیل) لەوکاتەى لە (لاهیجان) بوو ھۆکار بوییت بۆ ئەوہى خۆشەویستی بۆ ئاینزای شیعە لەلا دروست بوییت و باورھێنانى بە شیعەى دوانزە ئىمامى بە بەرھەمى پەرۆردەى (گیلان) دابنیرت، چونکە لە سەردەستى کۆمەلکە مامۆستای شیعە ئاینزا پەرۆردە بوو، ھەرچەندە شیعەى زەیدى لە (گیلان) دا باوبوو، بەلام دواتر پاش دەرچونى لە (گیلان) ئەم بیرو باوہرەى گۆرپوہ لە شیعەى زەیدى بۆ شیعەى دوانزە ئىمامى، لەبەرئەوہى ئەگەر بانگەشەى شیعە زەیدى بکردایە ئەوا پوبەرپووى رەخنەى ئاینزا جۆراو جۆرەکان شیعە دەبوو، بەلام لە شیعەى دوانزە ئىمامیدا بە لەبەرچاوغرتنى نەبوونى ئىمامىکى دیاریکراو و نەبونى کاتیکى دیاریکراو بۆ دەرکەوتنى ئىمامى چاوەروانکراو، دەیتوانى لەم رینگەيەوہ خۆى بە جیگرى ئىمامى چاوەروانکراو نیشان بدات، دەکریت ھەلبژاردنى ئاینزای شیعە بۆ دەولەتەکەى بە ھۆشیاریەتیکى گرنگ دابنیرت، لەبەرئەوہى ھەلبژاردنى ئاینزای شیعە جیاوازی دروست دەکرد لە نیوان ئێران و جیھانى سوننى دەور و بەریدا.

لە یەكەمین رۆژى راگەیاندى دەسەلاتەکەى و راگەیاندى ئاینزاکەى لە مزگەوتى تەبریز، کەمینیەک لە خەلکەکە سوپاس زگوزارى و ملکەچى خویان بۆ فەرمانەکانى دەر برى و زۆرینەيەکیش بیدەنگیان ھەلبژارد، کە دیارە مەبەستیان نارازیبوون بوو، بەلام لە پاشتردا ئەم نارازیانە بە ھیزی شمشیری قزلباشەکان راھینران لەسەر بیروباوہرى تازی دوانزە ئىمامى، پيش ئەم کارەى پرسى بەراویژکارەکانى کردوہ، بەلام راویژکارەکانى ئەو کارەیان بە کیشە زانیوہ، لەبەرئەوہى قزلباشەکان و راویژکارەکانیەم کارە دەترسان و شا (ئىسماعیل) یان ناگادار کردوہ، کە بەبۆنەى ئەم کارانەوہ خەلکى لە دژى رادەپەرن و شۆرش لەدژى دەسەلاتەکەى بەرپا دەکەن، بەلام شا (ئىسماعیل) لە وەلامدا پىی راگەیاندوون، ئەو ئەرکەى پىسپىردراوہ و ئەبیت ئەنجامى بدات، و خودا ئىمامەکان لەگەل ئەودان و ترسى لە ھىچکەس نیە، بەپشتیوانى خودای گەورە ئەگەر خەلکى لەدژم بووہستنەوہ، بەشمشیرەکەم وەلامیان دەدەمەوہ^(۱).

بیگومان لەم کاتەدا شیعەکان لە ئێراندا کەمینیەکى پەرشو بلاوبون، کردوہەکانى (ئىسماعیل) لە لایەن ئەوانەوہ پيشوازی لیکراوہ، لە ناوچەکانى (ساوہ و قوم و پەى و کاشان)، بەلام ئەوانەى خاوەنى بىر و باورپى دیکە بوون بەناچارى بەرەو ناوچەکانى دەرەوہى ئێران ھەلاتوون، لە بەرامبەردا شیعەکان لە ناوچەکانى ترەوہ دەھاتنە ناوچەکانى ئێران، بەتایبەت لە ناوچەکانى ژیر دەسەلاتى دەولەتى عوسمانیەوہ، چونکە عوسمانیەکان دەستیانکردبو بە

(۱) مولف ناشناختە، عالم آرای صفوی، ص ۱۴۹-۱۵۰؛ مؤلف ناشناختە: جھانگشاى خاقان، ص ۱۴۳.

دەرکردنی ئه‌و شیعه‌نه‌ی که له‌ناوچه‌کانی ژیر ده‌سه‌لاتیاندا بوون، ئه‌وانیش پۆل پۆل هانایان بۆ ده‌سه‌لاته‌که‌ی شا (ئیسماعیل) ده‌هینا^(۱)، له‌پاش دروستکردنی پۆستی ر‌اویژکاری بانگیشتی زانایانی شیعی کرد له‌ناوچه‌کانی ده‌ره‌وه‌ی ئیران به‌تایبه‌ت له‌ ناوچه‌کانی (جه‌به‌ل عامل) له‌ لوبنانی ئیستا و عیرا‌قی عه‌ره‌بی^(۲)، به‌لام به‌شیکی که‌می ئه‌وزانایانه به‌ده‌نگ داواکاریه‌که‌یه‌وه ر‌و‌یشتن وه‌ک (زه‌ینه‌دین عه‌لی) که موریدی (شیخ حه‌یده‌ر) بووه، پاش ئه‌وه‌ی به‌ده‌نگ بانگه‌وازه‌که‌ی (شا (ئیسماعیل) ه‌وه‌ چووه، له‌سالی (۱۵۲۱/ک ۹۲۸) پله‌ی شیخی ئیسلامی وه‌رگرتوه، هه‌روه‌ها (عه‌لی که‌رکی) که زانای عیرا‌قی بووه وه‌ چاوی به‌ شا (ئیسماعیل) که‌وتوووه و ر‌یزی لیگه‌راوه^(۳).

(۱) پاول هرن: تاریخ مختصر ایران از اول اسلام تا انقراض زندیان، ترجمه: رضا زاده شفق، نشریات کمیسیون معارف، تهران، ۱۳۱۴ه، ص ۸۳.

(۲) مهدی فرهانی منفرد: مهاجرت علمای شیعه از جبل عامل بایران در عصر صفوی، چ ۱، کتابخانه عقیده الکترونی، تهران، ۱۴۳۷ه، ص ۸۸-۹۲.

(۳) رسول جعفریان: کاوش های تازه در باب روزگار صفوی، چ ۲، انتشارات نشر آباد، تهران، ۱۹۳۹، ص ۷۹-۸۱.

ئەنجام

لەم توپزىدە ۋە يە گەشتىنە ئەم ئەنجامانى خۇدار ۋە: -

يەكەم: لەئائىنى ئىسلامدا مېژوۋى پەيدا بوۋى سۆڧىگەرى بۇ قۇناغەكانى سەرەتاي سەرھەلدانى ئاينەكە دەگەرپتەۋە، بەدرىژايى مېژوۋى ئىسلام سۆڧىگەرى رۆلى گىرنگى گىراۋە، ۋە شىكى جىانەكراۋە كۆمەلگەى مۇسلمانان بوۋە، ۋوشەى سۆڧىگەرى بىش لە زمانى كوردى بۇ ۋوشەى (تصوف)ى زمانى عەرەبى دەگەرپتەۋە، كە ۋوشەى (تصوف)ىش لە ۋوشەى (صوفى) يەۋە ھاتوۋە، ۋىنچىنەكەشى دەگەرپتەۋە ۋە (صوف) كە لە زمانى كوردىدا بەۋاتاي (خورى)دەيت، ۋەك ئاماژەيەكەش بەكار ھاتوۋە بۇ ئەۋانەى جل ۋە بەرگى لە خورى دروستكراۋيان پۆشيوۋە، ھۆكارى ئەم كارەى سۆڧىيەكانىش بۇ ئەۋە دەگەرپتەۋە كە بە بىراۋى ئەۋان جل ۋە بەرگى لە خورى دروستكراۋىش پۆشاكى پىنغەمبەران ۋىپاۋ چاكان بوۋە.

دوۋەم: پىش پەيدا بوۋى ئائىنى ئىسلام سۆڧىگەرى لەناۋ كۆمەلگەى ئىراندا ھەبوۋە، ئەمەش يارمەتيدەرىكى باشبوۋە لەۋەى كە ناۋچەكانى ئىران بىنە ناۋەندىكى گىرنگى سۆڧىگەرى لەسەردەمى ئىسلامدا، زۆرى ئەۋكەسانەى بەسەرمەشقى تەرىقەتى سۆڧىگەرى بوۋن لە ئىسلامدا، دانىشتوانى ئەۋ ناۋچانەبوۋ، كە پىشتىردەسەلاتى ساسانىيەكانىان لە خاكى عىراق ۋ ئىرانى ئىستا تىدا ھەبوۋە.

سېئەم: ھاتنى مەغۇلەكان ۋ پوخاندنى خىلافەتى عەبباسى كارىگەرى گەۋرەى لەسەر كۆمەلگەى مۇسلمانان بەجىھىشت، لە ھەمان كاتدا بۋار بۇ ھەندىك گروپ ۋ دەستە كىردەۋە، كە بەشىۋەيەكى فراۋان بونى خۇيان دەربخەن ۋ چالاكانە بىرو باۋەرەكانىان بلاۋ بكنەۋە، لەناۋ ئەۋانەشدا گروپى شىعەۋ سۆڧى ھەبوۋن، كە بەشىۋەيەكى فراۋان دەركەۋتن، دواتر نىزىك بونەۋەى لەنىۋان ئەم دوۋگروپەدا ھاتوۋەتە ئاراۋە، ۋ پىكەۋە لە پىناۋگورپىنى رەۋشى سىياسى ئەۋ سەردەمەى ئىران لە ھەۋلدا بوۋن ئەم نىزىك بونەۋەيەى لەنىۋان شىعەۋ سۆڧىيەكانىش تەنھا لەسەر ئاستى (فكرى)نەبوۋە، بەلكو لەسەر ئاستى كىردارىش بەرچاۋ كەۋت لەئەنجامى ئەم نىزىك بونەۋەيەش بزۋوتنەۋەكانى(نوربەخشى، حروفى، سەفەۋى) دەركەۋتن.

چۈرەم: سەدەكانى (۸-۹/ك-۱۴-۱۵ز) بە سەردەمىكى گىرنگى سۆڧىگەرى لەئىراندا دادەنرىت، چۈنكە تەرىقەتە سۆڧىگەرىيەكان بەشىۋەيەكى فراۋان دەستيانكردۋە بە چالاكى ئاينەكانىان ۋ لە ئەنجامى ئەم رەۋوشە خراپە سىياسى ۋ ئابوۋرى ۋ كۆمەلايەتتە كە لە كۆمەلگەى ئىراندا ھاتبوۋە ئاراۋە، ژمارەيەكى زۆر خەلكى رۋيان لە خانەقاكان دەكرد، ھەر ئەمەش ۋاىكردۋە كە بەشىۋەيەكى فراۋان تەرىقەتى سۆڧىگەرىيەكان لە چالاكى بەردەۋامدا بن.

پېنجهم: تەرىقەتى سەفەوى يەككە لە تەرىقەتە گرنگەكانى ئىران لە سەدەكانى (۸-۱۴/ك-۱۶-
۱۵)، كە لەسەر دەستى (شىخ سەفییەدین) دەرکەوت، (شىخ سەفییەدین) كە سىكى بەرچە لەك
كوردە، ناوى تەرىقەتەكە دەگەریتەوہ بوى، و لە بنەرەتدا تەرىقەتتىكى سۆفیگەرئى سوننى ئابینزا
بوو، (شىخ سەفییەدین) ئەم تەرىقەتەى لە شىخ (زاهیدى گیلانى) وەرگرتووہ لەسەردەمى
نەوہەكانى (شىخ سەفییەدین) دا ئەم تەرىقەتە گۆرانى بەسەردا ھاتووہ و ئاراستەى
بزووئتنەوہیەكى سیاسى- ئابینزای شیعەى وەرگرتووہ.

شەشەم: سەردەمى نەوہەكانى شىخ سەفییەدین (سەدرەدین، خواجه عەلى، ئىبراھیم)
سەرەتای دەست پىكى گۆرانكارىيەكان بووہ لەناو بنەمالەى سەفەویدا ھەرچەندە ھەولەكان
بەشيوہى ئاشكراو كردهى نەبوون، بەلام ئەمانە بناغەيەكى باش بوون بۆ قوناغەكانى دواتر كە
تییدا گۆرانكارى كردهى بىتە ئاراوہ، لە گرنگترین گۆرانكارىيەكان لەسەردەمى (شىخ سەدرەدین)
بریتى بوون لە پەيوەستكردنەوہى بەنەمالەى سەفەوى بە ئىمامە شیعەكانەوہ، و ھەر و ھا
تاپۆكردنى زەوہیەكانى بنەمالەى سەفەوى لەسەر تەرىقەتەكەيان، و دروست كردنى مەزارى
گەرە بۆ كەسايەتییەكانى تەرىقەتى سەفەوى، گۆرانكارىيەكانى سەردەمى (خواجه عەلى)
دەتوانین بلین یەكەمین ئاماژەى بانگەشەى شیعە لەناو تەرىقەتى سەفەوى دەرکەوت، لەگەل
یەكەمین ئاماژەى سیاسى، لە ئەنجامى ئەو پەيوەندییەى كە لەنیوان (خواجه عەلى) و
تەيمورلەنگدا ھەبووہ، سەردەمى شىخ (ئىبراھیم) یش سەرەرای ئەوہى سەردەمەكەى كەمتر لە
سەرچاوەكاندا باسكراوہ، بەلام سەردەمى سەرھەلدانى ئاماژەى گۆرانكارىيەكانى گریداوہتەوہ
بە سەردەمى گۆرانكارىيە كردەبىيەكان.

ھەوتەم: (شىخ جونەید) یەكەمین كەس بوو لە بنەمالەى سەفەوى، ئاین و سیاسەتى تىكەلى
یەكتر بكات، ھەرچەندە بە ئامانجەكانى خۆى نەگەیشت، بەلام بناغەى دەسەلاتىكى بۆ
سەفەویيەكان دانا، ئەم شىوازە كە (شىخ جونەید) بەكارى ھینا، بووہ جىگەى مەترسى بۆ
دەسەلاتدارانى ناوچەكە، بۆیە ھەمیشە بەچاویكى پرمەترسىوہ سەیرى شىخ جونەید و
تەرىقەت و شوینەكەوتووانىان كردووہ. شىخ ھەیدەر زیاتر لە باوكى، لایەنگرى بۆ ئابینزای
شیعە ھەبووہ، ئەوتوانى پەیرەوہكارەكانى كە پىشتەر دەرویش بوون، چەكدار بكات بەو چەكانەى
كە خۆى لە خانەقاكەى خۆى دروستى دەكردن، وە دواتر لە ئامانجەكانى خۆیدا بەكاریان
بھینیت، سەرئەنجام ئەو گروپەى كە دروستى كردووہ بە (فیرقەى ھەیدەرى) ناسراون، و
بوونەتە جىگەى ترسى دەسەلاتە سیاسىەكانى ئەوناوچەيە وەك دەسەلاتى (عوسمانى
وئوزبەكەكان).

هه‌شتم: له ماوه‌ی نیوان سالانی نیوان (۸۵۱_ ۸۹۳/ک ۱۴۴۷_۱۴۸۷ز) واته له سه‌رده‌می شیخ جونه‌ید و شیخ حه‌یده‌ری کورپیدا ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی گه‌یشتبووه‌ ئه‌و ئاسته‌ی که بیته بزووتنه‌وه‌یه‌کی ئایینی سیاسی ئه‌وه‌نده به‌هیز که به‌کوژرانی یه‌ک له دوا‌ی یه‌کی سه‌رکرده‌کانی له‌ناو نه‌چوو، به‌لکو زهمینه‌ی خو‌شکرد بو‌ ئه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی سیاسی بگرنه‌ ده‌ست له‌لایه‌کی تر نه‌بونی ده‌سه‌لاتیکی ناوه‌ندی به‌هیز له ئیراندا له ئه‌نجامی مملانی ناوخویی ناو بنه‌ماله‌ی ئاققوینلو و هه‌بونی ده‌سه‌لاتی عوسمانی له رۆژ ئاوا و ده‌سه‌لاتی ئۆزبه‌کی له خو‌رهللات، که دوو ده‌سه‌لاتی سونی مه‌زه‌ب بوون، له هه‌ر ره‌وشینکدا ئه‌گه‌ری هیرشکردنیان بو‌سه‌ر ئه‌وناوچه‌کانی ئیران ئه‌گه‌ریکی کراوه‌بوو، ئه‌مانه هه‌موو بونه یارمه‌تی ده‌ریکی به‌هیز بو‌ ئه‌وه‌ی سه‌فه‌ویه‌کان ده‌وله‌ت دا‌بمه‌زینن.

نۆیه‌م: له‌دوا‌ی کۆچی دوا‌ی کردنی شیخ حه‌یده‌ر، خیزان و منداله‌کانی توشی زیندان و دورخستنه‌وه هاتن له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاته‌وه، به‌لام ئه‌مه نه‌بووه هوی ئه‌وه‌ی که وازه‌ینانیان له ئامانجی باوک و باپیریان و کاریان له‌سه‌ر کرد و، (ئیسماعیل)له‌پاش کوشتنی براکانی(عه‌لی و ئیبراهیم)، سه‌رای ئه‌وه‌ی ته‌مه‌نی که‌م بوو به‌لام سه‌رکه‌وتو بوو له‌سه‌رخستنی ته‌ریقه‌ته‌که‌ی ودامه‌زاندنی ده‌وله‌تیکی به‌هیز له‌سه‌ر بنه‌مای ته‌ریقه‌تی سه‌فه‌وی.

ليستی سه رچاوه كان:

يه كه م - سه رچاوه په سه نه كان (المصادر الاصيلة) : -

(آ) _ به زمانى عه ره بى.

۱. ابن بطوطة, محمد بن عبدالله اللواتي الطنجي (ك۷۹۹/۱۳۷۷ز): رحلة ابن بطوطة (تحفة النظار في غرائب الأمصار وعجائب الاسفار), دار بيروت, بيروت, ۱۹۹۷.
۲. ابن تيمية, تقي الدين أبو العباس احمد (ك۷۲۸/۱۳۲۸ز): اهل الصفة واحوالهم, تحقيق: مجدي فتحي السيد, ط ۱, دار الصحابة للتراث, مصر, ۱۹۹۰م.
۳. ابن تيمية: مجموع فتاوى, جمع: عبدالرحمن بن محمد بن قاسم, مجمع ملك فهد للطبع, السعودية, ۱۴۲۵هـ, ج ۱۱.
۴. ابن الجوزي, ابوالفرج عبدالرحمن بن ابي الحسن علي (ك۷۵۹/۱۲۰۱ز): تلبيس ايبليس, دارالوطن للنشر, الرياض, ۲۰۰۶م, ج ۱.
۵. ابن الجوزي, سبط يوسف بن قزغلي بن عبدالله (ك۶۵۴/۱۲۵۶ز): مراة الزمان في تاريخ الاعيان, تحقيق: مسفر بن سالم بن عريج الغامدي, منشورات مركز احياء التراث الاسلامي, مكة المكرمة, ۱۹۸۷م, ج ۱.
۶. ابن خلدون, ابوزيد عبدالرحمن بن محمد بن محمد الخضرمي (ك۸۰۸/۱۴۰۶ز): تاريخ ابن خلدون, تحقيق, خليل شحادة, دار الفكر, بيروت, ۱۹۸۸م.
۷. ابن خلدون: مقدمة ابن خلدون, دار القلم, بيروت, ۱۹۸۴م.
۸. ابن عربي, محمد بن علي بن محمد بن عربي الحاتمي (ك۶۳۸/۱۲۴۰ز): الفتوحات المكية, دارالكتب العلمية, بيروت, ۱۹۹۹م, ج ۳.
۹. الذهبي, محمد بن احمد بن عثمان (ك۷۴۸/۱۳۴۸): سير اعلام النبلاء, مؤسسة الرسالة, بيروت, ۲۰۰۱, ج ۲۲.
- ۱۰.
۱۱. العطار, فريدالدين محمد بن ابي بكر بن ابراهيم (ك۶۱۸/۱۲۲۱ز): تذكرة الاولياء, ترجمة: محمد الاصيلي الوسطاني الشافعي, تحقيق: محمد اديب الجادر, ط ۱, دار مكتبي للطباعة والنشر, دمشق, ۲۰۰۹.
۱۲. الطوسي, ابو نصر عبدالله السراج (ك۳۸۷/۹۸۸ز): اللمع في التصوف, دار الكتب الحديثة, بغداد, ۱۹۶۰م.

۱۳. القشيري، ابوقاسم عبدالکريم (۶۵/ک۰۷۲ز): الرسالة القشيرية، تعليقات: زکريا بن محمد الانصاري، دار جوامع الكلم، القاهرة، ب.س.
۱۴. ابن كثير، إسماعيل بن عمر الدمشقي(۷۷۴/ک۱۳۷۲ز):البداية والنهاية، تحقيق: عبدالله بن عبدالمحسن التركي، ط ۱، هجر للطباعة والنشر، القاهرة، ۱۹۸۱هـ، ج ۱۶.

(ب) به زمانی فارسی.

۱۵. ابن بزاز اردبیلی ، توکلی بن اسماعیل بن حاجی(۷۵۹/ک۱۳۵۸ز): صفوة الصفا، تصحيح: غلامرضا طباطبائی مجد، چ ۱، انتشارات تابش، تبریز، ۱۳۷۳.
۱۶. ابن بطوطه، محمد بن عبدالله اللواتي الطنجي (۷۹۹/ک۱۳۷۷ز) سفرنامه، ترجمه: محمد علی موحد، ج ۲، انتشارات بنگاه ترجمه و نشرکتاب، تهران، ۱۳۴۸.
۱۷. پاشازاده، محمد عارف اسپناقچی(۱۳۱۰/ک۱۸۹۲ز): انقلاب الاسلام بين الخواص و العوام: تاريخ زندگی و نبردهای شاه اسماعیل صفوی و شاه سلیم عثمانی وقایع سالهای ۹۰۵ - ۹۳۰ هجری، به کوشش: رسول جعفریان، انتشارات: دلیل، قم، ۱۳۷۹هـ.
۱۸. تتوی و فزیني، قاضی احمد و قوام الدين جعفراصف خان (۹۹۶/ک۱۵۸۸ز، ۱۰۲۱/ک۱۶۱۲ز) : تاريخ الفی تاريخ ايران و کیشورهای همسایه درسال های ۸۵۰_۹۸۴، به کوشش: سيد علی آل داود، انتشارات فکروز، تهران، ۱۳۷۸هـ.
۱۹. ترکمان ، اسکندر بیگ(۱۰۴۳/ک۱۶۳۳ز): تاريخ عالم آرای عباسی، با اهتمام: ایرج افشار، ج ۱، انتشارات امیر کبیر، تهران، ۱۳۸۷هـ.
۲۰. الثاریوس ، آدام(۱۰۸۲/ک۱۶۷۱ز): سفرنامه آدام الثاریوس ايران عصر سفوی از نگاه یک المانی، ترجمه: احمد بهپور، انتشارات ابتکار نو، تهران، ۱۳۸۵هـ.
۲۱. جامی، نورالدين عبدالرحمان بن احمد (۸۹۸/ک۱۴۹۲ز): نفحات الانس من حضرات القدس، مقدمه و تصحيح وتعليقات: محمودعابدی، انتشارات اطلاعات، تهران، ۱۳۷۰هـ.
۲۲. جنابندی، میرزا بیگ بن حسن(۱۰۳۸/ک۱۶۲۸ز): روضة الصفویة ،به کوشش، غلامرضا طباطبایی مجد، انتشارات موقوفات دکتر محمود افشار یزدی، تهران، ۱۳۸۷هـ.
۲۳. حسینی استرآبادی، سيد حسن بن مرتضی (سهدهی ۱۲/ک۱۸ز): از شيخ صفی تا شاه صفی، به کوشش: احسان اشراقی، چ ۲، انتشارات علمی، تهران، ۱۳۴۴هـ.

۲۴. خان هیدایت، رضا قلی بن جعفر علی (۱۲۸۸/۱۸۷۱ز): تذکره ریاض العارفین، به کوشش: مهرعلی گرگانی، انتشارات محمودی، تهران، ۱۳۴۴.
۲۵. خوداند میر: تاریخ شاه اسماعیل و شاه طهماسب صفوی (ذیل تاریخ حبیب السیر)، تصحیح: محمد علی جراحی، چ ۱، انتشار نقش جهان، تهران، ۱۳۷۵.
۲۶. خوداند میر، غیاث الدین بن همام الدین الحسینی (۹۴۲/۱۵۳۵ز): تاریخ حبیب السیر، چ ۴، انتشارات خیام، تهران، ۱۳۸۰.
۲۷. روزبهان خنجی، افضل الدین فضل الله بن جمال الدین (۹۲۷/۱۵۲۰ز): عالم آرای امینی شرح حکمرانی سلاطین آق قویونلوها و ظهور صفویان، تصحیح: محمد اکبر عشیق، چ ۱ مرکز نشر میراث مکتوب، تهران، ۱۳۸۲.
۲۸. روملو، حسن بیگ (۹۸۵/۱۵۷۷ز): احسن التواریخ، تصحیح: عبدالحسین نوایی، چ ۲، انتشارات اساطیر، تهران، ۱۳۸۹.
۲۹. زاهدی، شیخ حسین فرزند شیخ ابدال (۱۱۰۰/۱۶۸۸ز): سلسله النسب صفویه، چاپخانه ایرانشهر، برلین، ۱۳۴۳.
۳۰. شاملو، ولی قلی بن داود قلی (۹۹۸/۱۵۸۹ز): قصص الخاقانی، تصحیح: سید حسن سادات ناصری، چ ۱، کتابخانه مرکزی، تهران، ۱۳۲۷.
۳۱. شامی، نظام الدین (۸۰۷/۱۴۰۴ز): ظفر نامه، تصحیح، فلکس تاور، چ ۱، کتابخانه دولت پراگ، ۱۹۵۶.
۳۲. طهرانی، مولانا ابوبکر (۸۸۶/۱۴۸۲ز): کتاب دیاربکریه، به تصحیح و اهتمام: نجاتی لوغال و فاروق سومر، انتشارات طهوری، چ ۲، تهران، ۱۳۵۶.
۳۳. القزوینی، احمد بن محمد الغفاری (۹۷۰/۱۵۶۲ز): تاریخ جهان آرا، مقدمه: حسن نراقی، انتشارات کتابفروشی حافظ، تهران، ۱۳۴۳.
۳۴. قزوینی، ابوالحسن بن ابراهیم (۱۱۴۵/۱۷۳۲ز): فوائید الصفویه (تاریخ سلاطین و امرای صفوی پس از سقوط دولت صفویه)، تصحیح: مریم میر احمدی، چ ۱، مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرنگی، تهران، ۱۳۶۷.
۳۵. قزوینی، بوداق منشی (۹۸۴/۱۵۷۶ز): جواهر الاخبار (پخش تاریخ ایران از اقویونلو تا ۹۸۲ ه.ق)، تصحیح: محسن بهرام، مرکز نشر مراث مکتوب، تهران، ۱۳۷۸.
۳۶. القزوینی، حمدالله بن اتابک مستوفی (۷۵۰/۱۳۴۹ز): نزهة القلوب، به اهتمام: گی لسترنج، انتشارات دنیای کتاب، تهران، ۱۳۶۲.

۳۷. قزوینی، ابوالحسن بن ابراهیم (۱۱۴۵/ک/۱۷۳۲ز): فواید الصفویه (تاریخ سلاطین و امرای صفوی پس از سقوط دولت صفویه)، انتشارات مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی، تهران، ۱۳۶۷هـ.
۳۸. قمی، قاضی احمد بن شرف الدین (۹۷۴/ک/۱۵۶۶ز): خلاصه التواریخ، ج ۱، چ ۳، مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران، تهران، ۱۳۸۳هـ.
۳۹. کبری، نجم الدین (۶۱۸/ک/۱۲۲۱ز): فوائج الجمال وفواتح الجلال، ترجمه محمد باقر ساعدی خراسانی، چ ۱، مروی، تهران، ۱۳۶۸هـ.
۴۰. مستوفی، محمد محسن بن محمد کریم مستوفی: زبدة التواریخ، به کوشش: بهروز گودرزی، چ ۱، انتشارات دانشگاه تهران، تهران، ۱۳۷۵هـ.
۴۱. مقریزی، تقی الدین ابی العباس احمد (۸۴۵/ک/۱۴۴۲م): الخطط، بکوشش محمد زینهر - مديحة شرقاوی، قاهره، ۱۹۹۸، ج ۳.
۴۲. مؤلف ناشناخته: جهانگشای خاقان (تاریخ شاه اسماعیل ۹۵۵-۹۴۸ ق)، به کوشش نعمت احمدی و نیلوفر جفرودی، چ ۱، نشر تاریخ ایران، تهران، ۱۴۰۰هـ.
۴۳. مؤلف ناشناخته: عالم آرای صفوی، بکوشش، یدالله شکری، انتشارات بنیاد ایران، تهران، ۱۳۵۰هـ.
۴۴. میرخواند، سید برهان الدین محمد بن خاوندشاه (۹۰۳/ک/۱۴۹۸): تاریخ روضة الصفا فی سیرة الانبیاء و الملوك والخلفاء، ج ۸، تصحیح: جمشید کیان فر، انتشارات اساطیر، تهران، ۱۳۸۰هـ.
۴۵. هجویری، علی بن عثمان: کشف المحجوب، به کوشش: ذو کو فسکی، تهران، ۱۳۵۸، ج ۱.
۴۶. هروی، امیر صدرالدین ابراهیم امینی (۹۴۱/ک/۱۵۳۴ز): فتوحات شاهی (تاریخ صفوی از آغاز تا سال ۹۲۰ هـ.ق)، تصحیح: محمد رضا نصیری، چ ۱، انتشارات دانشگاه تهران، تهران، ۱۳۸۳هـ.
۴۷. همدانی، عبدالله بن محمد بن علی میانجی (۵۲۵/ک/۱۱۳۰ز): نامها، علینقی منزوی و عقیف عسیران، تهران، ۱۳۶۲هـ.
۴۸. همدانی، رشید الدین فضل الله (۷۱۸/ک/۱۳۱۸ز): جامع التواریخ، به کوشش: بهمن کریمی، انتشارات حاج محمد حسین اقبال، تهران، ۱۳۲۸هـ.
۴۹. همدانی، رشیدالدین فضل الله: تاریخ مبارک غازانی، به کوشش: کارل یان، لندن، هردفورد، ۱۹۴۰هـ.
۵۰. واله اصفهانی، محمد یوسف قزوینی (۱۱۰۵/ک/۱۶۹۳ز): خلدبرین (ایران در روزگار صفویان)، به کوشش: هاشم محدث، بنیاد موقوفات دکتر محمود افشار، تهران، ۱۳۷۲هـ.

دووهم: ژیده ره‌کان (المراجع)

(۱) به‌زمانی فارسی :

۵۱. آبادانی، عبدالله مبلغی: تاریخ صوفی و صوفیگری، چ ۱، انتشارات حر، تهران، ۱۳۷۳.
۵۲. ابرو، حافظ: ذیل جامع التواریخ رشیدی، به اهتمام: خان بابا بیانی، انتشارات آثار ملی، تهران، ۱۳۵۰هـ.
۵۳. ادواردویچ، یوگنی: تصوف و ادبیات تصوف، ترجمه: سیروس ازدی، چ ۱، تهران ۱۳۵۶.
۵۴. اسفزاری، معین‌الدین محمد: روضات الجنات فی اوصاف مدینه هرات، چ ۲، با تصحیح و حواشی و تعلیقات سید محمد کاظم امامی، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۳۸.
۵۵. برزگر، کریم نجفی: تاریخ تحولات سیاسی اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی ایران در دوره صفویه، چ ۳، انتشارات دانشگاه پیام نور، ۱۳۹۹هـ.
۵۶. بن عثمان، محمود: فردوس المرشدیه، به‌کوشش: ایرج افشار، چ ۱، تهران، ۱۳۵۸.
۵۷. بوار، لوسین: تاریخ مغول (تیموریان)، ترجمه: محمود بهفروزی، ویرایش دوم، چ ۲، انتشارات آزاد مهر، تهران، ۱۳۸۹هـ.
۵۸. بیانی، شیرین: دین و دولت در ایران عهد مغول، چ ۲، مرکز نشر دانشگاهی، تهران، ۱۳۷۱.
۵۹. پطروشفسکی، ایلیا پاولویچ: اسلام در ایران از هجرت تا پایان قرن نهم هجری، ترجمه: کریم کشاورز، چ ۷، انتشارات پیام، تهران، ۱۳۶۳.
۶۰. پطروشفسکی: نهضت سربداران خراسان، ترجمه: کریم کشاورز، انتشارات پیام، تهران، ۱۳۵۱هـ.
۶۱. پیتر جاکسون، لورنسلاکهارت: تاریخ ایران کمبریج، ترجمه: تیمورقادی، چ ۸، چ ۴، مهتاب، تهران، ۱۳۸۷هـ.
۶۲. پیرانیان و اشتیانی و بابائی، حسین، عباس، پیروز: تاریخ ایران، چ ۴، موسسه انتشارات نگاه، تهران، ۱۳۸۷.
۶۳. پیکولوسکایا و دیگران: تاریخ ایران، ترجمه: کریم کشاورز، انتشارات پیام، تهران، ۱۳۴۵.
۶۴. تربتی، ابوطالب حسینی: تزوکیات تیموری، چ ۱، کتاب فروشی اسدی، تهران، ۱۳۴۲هـ.
۶۵. ثواقب، جهانبخش: تاریخ نگاری عصر صفویه و شناخت منابع و ماخذ، چ ۱، انتشارات نوید، شیراز، ۱۳۸۰هـ.

۶۶. جعفریان، رسول: تاریخ ایران از آغاز اسلام تا پایان صفویان، چ ۳، نشر علم، تهران، ۱۳۹۳هـ.
۶۷. جعفریان، رسول: کاوش های تازه در باب روزگار صفوی، چ ۲، انتشارات نشر اباد، تهران، ۱۹۳۹،
۶۸. جعفریان، رسول: صفویه در عرصه دین، فرهنگ و سیاست، چ ۲، پژوهشکده حوزه و دانشگاه، قم، ۱۳۷۹.
۶۹. جمالی، محمد کریم یوسف: تشکیل دولت صفوی و تعمیم مذهب تشیع دوازده امامی به عنوان تنها مذهب رسمی، انتشارات امیر کبیر، اصفهان، ۱۳۷۲هـ.
۷۰. چارشلی، اسماعیل حقی اوزون: تاریخ عثمانی، ترجمه، وهاب لی، تهران، ۱۳۷۹، ص ۲۴۲
هیتس: تشکیل دولت ملی در ایران، ۱۴۰۰.
۷۱. حسن زاده، اسماعیل: حکومت ترکمانان قراقوینلو و آق قوینلو در ایران، چ ۴، مرکز تحقیق و توسعه علوم انسانی، تهران، ۱۳۸۹هـ.
۷۲. الحسینی، خورشیا بن قباد: (تاریخ صفویه از آغاز تا سال ۹۷۲هـ، تصحیح: محمد رضا نصیری، چ ۱، انتشارات انجمن آثار و مفاخر فرهنگی، تهران، ۱۳۷۹هـ.
۷۳. حکمت، علی اصغر: نقد احوال آثار عبدالرحمان جامی، چ ۱، انتشارات بی نا، تهران، ۱۳۲۰هـ.
۷۴. خیابوی، روشن: حروفیه، تاریخ و عقاید و آراء، انتشارات آتیه، تهران، ۱۹۷۹.
۷۵. دورسون، داود: دین و سیاست در دولت عثمانی، ترجمه: منصور حسینی و داود وفائی، تهران، ۱۳۸۱/۲۰۰۳م.
۷۶. دونفر از درباریان شاه عباس دوم: تاریخ صفویان (خلاصه التوریک - تاریخ ملاکمال) تصحیح: ابراهیم دهگان، فروهر دین - اراک، ۱۳۷۴هـ.
۷۷. ذبیح الله، صفا: تاریخ ادبیات ایران، چ ۲، انتشارات فردوسی، تهران، ۱۳۶۳.
۷۸. رازی، عبدالله: تاریخ مفضل ایران، چ ۲، انتشارات شرکت نسبی حاج محمد حسین اقبال و شرکا، تهران، ۱۳۳۵.
۷۹. رازی، عبدالله: کامل ایران از تاسیس سلسله ماد تا عصر حاضر، چ ۴، چاپخانه اقبال، تهران، ۱۳۴۷هـ.
۸۰. رجایی، احمد علی: فرهنگ اشعار حافظ، چ ۲، انتشارات علمی، تهران، ۱۳۶۴.
۸۱. رضائی، عبدالعظیم: تاریخ ده هزار ساله ایران، چ ۱، چ ۱۰، انتشارات اقبال، تهران، ۱۳۷۸هـ.

۸۲. رفیع، عبدالرفیع حقیقت: تاریخ عرفان و عارفان ایرانی از بایزید بسطامی تا نورعلیشاه گنابادی، انتشارات کومش، تهران، ۱۹۷۷.
۸۳. رفیع، عبدالرفیع حقیقت: مکتبهای عرفانی در دوران اسلامی، چ ۱، انتشارات کومش، تهران، ۱۳۸۳.
۸۴. رویمر، هانس روبرت: ایران در عصر جدید (تاریخ ایران از ۱۳۵۰-۱۷۵۰هـ)، ترجمه: آذر آهنچی، چ ۲، انتشارات دانشگاه تهران، تهران، ۱۳۸۵.
۸۵. ریتز، هلموت: آغاز فرقه حروفیه، ترجمه: حشمت مؤید، انتشارات فرهنگی ایران زمین تهران، ۱۳۸۲هـ.
۸۶. زرین کوب، عبدالحسین: ارزش میراث صوفیه، چ ۱، انتشارات امیر کبیر، تهران، ۱۳۵۳.
۸۷. زرین کوب، عبدالحسین: جستجو در تصوف ایران، چ ۱، انتشارات امیر کبیر، تهران، ۱۳۵۷.
۸۸. زرین کوب، عبدالحسین: دنباله جستجو در تصوف ایران، چاپ ۳، چاپخانه سپهر، تهران، ۱۳۶۹.
۸۹. زرین کوب، عبدالحسین: روزگاران در تاریخ ایران، انتشارات سخن، تهران، ۱۳۷۸.
۹۰. زرین کوب، عبدالحسین: روزگاران دیگر (از صفویه تا عصر حاضر)، چ ۱، انتشارات سخن، تهران، ۱۳۷۵هـ.
۹۱. سرور، غلام: تاریخ شاه اسماعیل صفوی، ترجمه: محمد باقر آرام و عباس قلی غفاری فرد، مرکز نشر دانشگاهی، تهران، ۱۳۷۴.
۹۲. سومر، فاروق: اغوزهای (ترکمان)، ترجمه: انا دردی عنصری، انتشارات حاجی طلایی، تهران، ۱۳۸۰.
۹۳. سیوری، راجر مروین: تحقیقاتی در تاریخ ایران عصر صفوی (مجموعه مقالات)، ترجمه: عباس قلی غفاری فرد، چ ۱، انتشارات امیرکبیر، تهران، ۱۳۸۲هـ.
۹۴. شعبانی، رضا: مبانی تاریخ اجتماعی ایران، انتشارات قومس، تهران، ۱۳۶۹.
۹۵. شیبانی، نظام الدین مجیر: تشکیل شاهنشاهی صفوی، احیاء وحدة ملی، انتشارات دانشگاه تهران، تهران، ۱۳۴۵.
۹۶. شیرازی، محمد نشاطی: تذکرة شیخ صفی الدین اردبیلی، چ ۱، پخش کتب اسلامی و انسانی، تهران، ۱۳۸۸هـ.
۹۷. صفاکیش، حمید رضا: صفویان در گزرگاه تاریخ، چ ۱، انتشارات سخن، تهران، ۱۳۹۰.

۹۸. صفوی، علی اصغر رحیم زاده: شرح جنگها و تاریخ زندگانی شاه اسماعیل، به اهتمام: یوسف پور صفوی، انتشارات خیام، تهران، ۱۳۴۱.
۹۹. صفی، فخرالدین: لطائف الطوائف، به اهتمام: سید ابراهیم نبوی، چ ۱، انتشارات روزنه، تهران، ق ۱۳۷۸.
۱۰۰. طاهری، ابو القاسم: تاریخ سیاسی و اجتماعی ایران از مرگ تیمور تا مرگ شاه عباس، انتشارات علمی و فرهنگی، تهران، ۱۳۸۰.
۱۰۱. طباطبائی، محمد حسین: رسالت تشیع در دنیای امروز، (گفتوگویی دیگر با هانریکربن) و مقدمه و توضیحات از علی احمد میانجی و هادی خسروشاهی، پیشگفتار از هانری کربن، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، تهران، ۱۳۷۰هـ.
۱۰۲. الفراتی، محمد: مقدمه دیوان روضة الورد (گلستان) لسعدی شیرازی، طهران، ۲۰۰۴.
۱۰۳. قاسم غنی: بحث در آثار و افکار واحوال حافظ، چ ۲، چاپخانه ایکان، تهران، ۱۳۹۹.
۱۰۴. کاربن، هنری: افاق تفکر معنوی، داریوش شیگان، ترجمه باقر پرهام، انتشارات نگاه، تهران، ۱۳۹۴.
۱۰۵. الکربلایی، حافظ حسین: روضات الجنان و جنات الجنان، با مقدمه و تصحیح، جعفر سلطان القرایی، به سحی و اهتمام محمد امین سلطان القرایی، چ ۱، انتشارات ستوده، تبریز، ۱۳۴۳هـ.
۱۰۶. کیانی، محسن: تاریخ خانقاه در ایران، چ ۱، طهوری، تهران، ۱۳۶۹.
۱۰۷. کیسروی، احمد: شهریاران گمنام، مؤسسه نگاه، تهران، ۱۳۸۵هـ.
۱۰۸. کیسروی، احمد: شیخ صفی و تبارش ۱۳۰۵-۱۳۰۶، انتشارات کولن، آلمان، ۱۹۹۶م.
۱۰۹. محمدی و خزائلی، رمضان و محمد باقر: اقلیتهایی دینی در عصر صفوی، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه، اصفهان، ۱۳۹۹هـ.
۱۱۰. محمدی، مسعود: تحولات سیاسی اجتماعی و اقتصادی ایران در دوره تیموریان و ترکمانان، انتشارات مبنای خرد، تهران، ۱۳۹۶.
۱۱۱. مرتضوی، منوچهر: مسائل عصر ایلیخانان، چ ۱، انتشارات بنیاد موقوفات دکتر محمود افشار، تهران، ۱۳۸۵.
۱۱۲. مرتضوی، منوچهر: مسائل عصر ایلیخانان، چ ۱، بنیاد موقوفات دکتر محمود افشار، تهران، ۱۳۸۵.
۱۱۳. مزاولی، میشل م.: پیدایش دولت صفوی، ترجمه: یعقوب آژند، چ ۲، انتشارات گستره، تهران، ۱۳۸۸.

۱۱۴. مسرور، حسین: ده نفر قزلباش، ج ۱، انتشارات پر، تهران، ۱۳۹۷.
۱۱۵. ملا کمال: پخش صفویان از کتاب خلاصه التواریخ، کتابخانه تحضیرتاریخ اسلام، تهران، ۱۳۷۴.
۱۱۶. ملکم، سرجان: تاریخ کامل ایران، ترجمه: میرزا اسماعیل حیرت، ج ۱، چ ۱، انتشارات افسون، تهران، ۱۳۸۰.
۱۱۷. منفرد، مهدی فرهانی: مهاجرت علمای شیعه از جبل عامل بایران در عصر صفوی، چ ۱، کتابخانه عقیده الکترونی، تهران، ۱۴۳۷.
۱۱۸. موسوی، سید جلال: تصوف عصر صفوی و ادبیاتی آن دوره، چ ۱، مؤسسه انتشارات امیرکبیر، تهران، ۱۳۹۶.
۱۱۹. میرجعفری، حسین: تاریخ تحولات سیاسی اجتماعی اقتصادی و فرهنگی ایران در دوره تیموریان و ترکمانان، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ۱۳۷۵.
۱۲۰. نصر، سید حسین: تشیع و تصوف، ترجمه: غلامرضا عنوانی، مندرج در عرفان ایران مجموعه مقالات (۷)، گردآوری و تدوین: مصطفی ازمایش، حقیقت، تهران، ۱۳۷۹.
۱۲۱. نفیسی، سعید: سرچشمه تصوف در ایران، کتاب فروشی فروغی، تهران، ۱۳۶۸.
۱۲۲. نوایی و غفاری فرد، عبدالحسین و عباسقلی: تاریخ تحولات سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی ایران در دوران صفویه، چ ۲، انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، تهران، ۱۳۸۵.
۱۲۳. نوایی، عبدالحسین: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران از تیمور تا شاه اسماعیل، نشر کتاب، تهران، ۲۵۳۶.
۱۲۴. هرن، پاول: تاریخ مختصر ایران از اول اسلام تا انقراض زندیان، ترجمه: رضا زاده شفق، نشریات کمیسیون معارف، تهران، ۱۳۱۴.
۱۲۵. هنتس، والتر: تشکیل دولت ملی در ایران، ترجمه: کیکاوس جهانداری، چ ۵، انتشارات خوارزمی، تهران، ۱۴۰۰.
۱۲۶. هوارت، کلمنت: مجموعه رسائل حروفیه، انتشارات مولی، تهران، ۱۳۶۰.
۱۲۷. وکیلی، اسماعیل: ادربایجان پیش از تاریخ و پس از آن، از پیش از تاریخ تا انقراض صفویه، کتاب خانه تخصص انتساب، تهران، ۱۳۴۲.
۱۲۸. وکیلی، سید ایسماعیل: پیش از تاریخ و پس از آن، چ ۱، کتابخانه تخصصی ادبیات، تهران، ۱۳۶۲.

١٢٩. وند، ولي محمد احمد: تصوف و قدرت سياسى بررسى رابطه سياسى در عصر ايلخانان، چ١، نشر تاريخ ايران، تهران، ٥١٣٩٩.
١٣٠. ويلايتى، على اكبر: ايران از حمله مغول تا پايان تيموريان، چ١، انتشارات امير كبير، تهران، ١٣٩٢.

(ب) به زمانى عهده بى :

١٣١. الاكوش، احمد كاظم: عرش الفقيه الارهاصات التاريخية والمباني الفقهية لولايه الفقيه- عرض- نقد- تحليل)، ط١، دارالرافدين، بيروت، ٢٠١٨.
١٣٢. ابو زهرة، محمد: الوحدة الاسلامية، دارالرائد العربى، بيروت، ٢٠١١.
١٣٣. الامين، حسن: مستدركات اعيان الشيعيه، ج٦، بيروت، ١٩٨٠.
١٣٤. اوزتوتا، يلماز: تاريخ دولة العثمانيه، ترجمة: عدنان محمود سليمان، ج١، استنبول، ١٩٨٨.
١٣٥. بدوي، عبدالرحمن: شهيد العشق الاهي رابعة العدوية، ج٢، مكتبة النهضة المصرية، قاهرة، ١٩٦٢.
١٣٦. بهيم، محمد جميل: فلسفة التاريخ العثمانى، اسباب انحطاط الدولة العثمانية وزوالها، بيروت، ١٩٥٤.
١٣٧. بوزينة، محمد: ابو حسن شاذلى، ط١، دارالتركي للنشر، القاهرة، ١٩٨٩.
١٣٨. بوسانى: مادة حروفية، دائرة المعارف الاسلاميه ترجمة العربية، ج١٤، القاهرة، ١٩٣٣.
١٣٩. جاف، حسن كريم: الوجيز في تاريخ ايران، ج٣، مطبعة مؤسسة اراس، اربيل، ٢٠٠٨م.
١٤٠. الحكيم، سعاد: تاج العارفين الجنيد بغدادى ٢٩٧ هجرى، ط٣، دارالشرق، قاهره، ٢٠٠٥.
١٤١. خصباك، جعفر حسين: العراق في عهد المغول الايلخانيين، ط١، مطبعة العانى، بغداد، ١٩٦٨.
١٤٢. الدباغ، ايمان طلعت عبدالرزاق : نظم المغول الاجتماعية والدينية والعسكرية...، دار غيداء للنشر والتوزيع، عمان، ٢٠١٩م.
١٤٣. درنيقيه، محمد احمد: الطريقه النقشبندية واعلامها، جروس برس، طرابلس، ١٩٨٧.
١٤٤. زيدان، جرجى: تاريخ التمدن الاسلامى، مؤسسة هنداوى، القاهرة، ٢٠١٢م، ج١.
١٤٥. رفعة جو، فرحناز: العرفان الصوفى عند جلال الدين الرومى، ط١، دار الهادي، بيروت، ٢٠٠٨.
١٤٦. الزبيدى، محمد حسين: اماره المشعشعين، مركز دراسات عيلام، بغداد، ١٩٨٢.
١٤٧. السامرايى، يونس ابراهيم: تاريخ الطرق الصوفية، مكتبة الشرق الجديد، بغداد، ١٩٨٨.

١٤٨. سامرائي، يونس الشيخ ابراهيم: السيد احمد الرفاعي، ط٢، مكتبة الشرق الجديد، بغداد، ١٩٨٨م.
١٤٩. سليمان المدني: الموسوعة الصوفية، ط١، دارالحكمة، دمشق، ٢٠٠٧.
١٥٠. سرور، طه عبدالباقي: الحسين بن منصور الحلاج شهيد التصوف الاسلامي (٢٤٤_٣٠٩)، مؤسسة هنداوي للتعليم والثقافة، القاهرة، ٢٠١٢.
١٥١. شتا، ابراهيم الدسوقي: التصوف عندالفرس، دارالمعارف، الالقاهره، ب.س.
١٥٢. شيميل، آنا ماري: الابعاد الصوفيه في الاسلام و تاريخ تصوف، ترجمة: محمد اسماعيل، رضا حامد، ط١، المنشورات الجمل، بغداد، ٢٠٠٦.
١٥٣. طرايبشي، جورج: معجم الفلاسفة(الفلاسة-المناطقة-المتكلمون-الاهوتيون- المطصوفون)، بيروت، ١٩٨٧م.
١٥٤. عبدالقادر، عمر سهليم: متصوفة بغداد في قرن السادس الهجري /الثاني عشر الميلادي، ط١، دارالمامون، عمان، ٢٠٠٩.
١٥٥. العزاوي، عباس: تاريخ عراق بين احتلالين، ج١، بغداد، مطبعة البغداد، ١٩٣٥م.
١٥٦. على مؤيد: الدولة الصفويه دورالمذهب في العلاقات الدولييه، انكى للنشر والتوزيع، بغداد، ٢٠٢٠.
١٥٧. الشيببي، كامل مصطفى: الصلة بين التصوف والتشيع، ط٣، دارالاندلس للطباعة و النشر و التوزيع، بيروت، ١٩٨٣.
١٥٨. _____ : تشيع و تصوف تا اغاز سده دوزدهم هجري، ترجمه عليرضا ذكاوتى قراگزلوانتشارات امير كبير، تهران. ١٣٥٩.
١٥٩. لاين، جورج: عصر المغول، تعريب: تغريد الغضبان، ط١، مشروع كلمة، ابوظبي، ٢٠١١.
١٦٠. محمد سهيل طقوش: تاريخ العثمانيين من قيام الدولة الى انقلاب على خلافه، ط٢، دار الفائس، بيروت، ٢٠٠٨م.
١٦١. المقريزي، احمد بن علي: المواعظ والاعتبار بذكر الخطط والاثار ، به كوشش: محمد زينهر و مديحة شرقاوى، القاهرة، ١٩٩٨، ج٣.
١٦٢. ماسينون و مصطفى عبدالرزاق: التصوف، لجنة ترجمة دائرة المعارف الاسلامية، ط١، دار الكتاب اللبنانية، ١٩٨٤.
١٦٣. المحامى، محمد فريد بك: تاريخ الدولة العلية العثمانية، ط١، بيروت، ١٩٨٣.
١٦٤. نوار، عبدالعزيز سليمان: تاريخ الشعوب الاسلامية، ج١، دارالنهضة العربية، بيروت، ١٩٧١.

١٦٥. الوائيلي، محيبيس حسن: اغقشى في عهد الشاه اسماعيل الاول (٩٠٦-٩٣٠/١٥٠١-١٥٢٤ م)، اطروحة دكتورا قدمت الى جامعة بغداد- كلية الاداب، ٢٠٠٦.
١٦٦. ياسين، محمد مفيد: الحياة الفكرية في العراق في القرن السابع الهجري، دار تحرير للطباعة، بغداد، ١٩٧٩.

(ج) به زمانی کوردی:

١٦٧. نه قشبه ندى، ئەمىن شىخ علاء الدين: ته سه ووف چى يه؟، كتيبخانهى بيخود، سليمانى، ٢٠١٥.
١٦٨. ئەحمەد ئاوايى، عەبدولاً مەلا ئەحمەد: نە قشبه ندى و نە قشبه ندىيەكان، چ ١، چاپخانهى هەژار موكرىانى، هەلەبجە، ٢٠١٨ز.
١٦٩. ئەمىن، نەوشىروان مستهفا: كورد و عەجەم مېژوى سياسى كوردهكانى ئىران، چ ٣، چاپخانهى رون، سليمانى، ٢٠٠٥ز.
١٧٠. بەدلىسى، مير شه ره فخانى: شه ره فنامه (مېژوى ماله ميرانى كوردستان)، و: هەژار موكرىانى، چ ٢، پانيز، تهران، ١٣٨٨هـ.
١٧١. توفيق، زرار صديق: كورد و كوردستان له رۆژگارى خيلافهى ئىسلامى ١٦-٦٥٦/ك-٦٣٧-١٢٥٨ز، چ ٣، چاپخانهى خۆرهلات، هەولير، ٢٠١٣ز.
١٧٢. خۆشناو، رابيعه فهتاح: كوردستان له سه ردهمى ئاق قۆينلو و قه ره قۆينلوهكان، چ ١، چاپخانهى زانكوى سه لاهه دين، هەولير، ٢٠٢٠ز.
١٧٣. رۆژبەيانى، مەلاجەمىل: ولاته كهت باشتر بناسه، چ ١، ده زگای ئاراس، هەولير، ٢٠٠٥ز.
١٧٤. سييفرى، راجر: ئىرانى سه ردهمى سه فهوى، وه رگيران: سه لاهه ددين ئاشتى، بنكهى ژين، سليمانى، ٢٠٠٦ز.
١٧٥. شاكهلى، ئەمجد: خويندنه وه يهكى سو فيگه ريبى و ته ريقه تى نە قشبه ندى، چ ١، چاپخانهى چاپ و په خشى هاوسانى، تاران، ٢٠١٩ز.
١٧٦. الصلابى، على محمد: ده وله تى مه غول و ته تار له نيوان بلاوبونه وه و تىكشكاندا، و: ئەبو بكر رسول محمد، دارمعرفة، بيروت، ٢٠١٠ز.
١٧٧. طقوش، محمەد سهيل: مېژوى ده وله تى سه فهوى، وه رگيرانى: شاخه وان محمەد، چ ٢، چاپخانهى خۆرهلات، هەولير، ٢٠١٢ز.
١٧٨. ميران، ره شاد: رهوشى ئايينى و نه ته وهى له كوردستان، چ ٣، سه نتەرى برايه تى، هەولير، ٢٠٠٠ز.

۱۷۹. یوسف, عبدالرقيب: تابلوكانى شهره‌فنامه، چ ۳، بنكه‌ى ژين، سلیمانى، ۲۰۰۵.ز.

(د) به‌زمانى ئینگلیزى:

167. Colin P.Mitchell: The Practice of Politics in Safavid Iran, Published in by Turis Academic studie, New York, 2009.
168. Douglas E.Streusand: Islamic Gunpowder Empires, Westview Press, Philadelphia ,2011.
169. Edward G. Browne, A Literary. History of Persia., Vol.IV, modern Tim(1500-1924)Cambridge, London ,1969.

سینه‌م: گوڤار

(ا) به‌زمانى فارسى .

۱۸۰. افراسیاب پور، علی اکبر: عرفان در دوره صفوی، مجله ادیان و عرفان، سال سوم، شماره ۸، تابستان، ۱۳۸۵.
۱۸۱. افلاکیان و پیشوایی، مجید ، مهدی: عوامل مؤثر ورود گسترش تشیع امامی در (بهیق)سبزوار از آغاز حتا حمله مغول، پژوهش تاریخ در اینه، سال هشتم، شماره ۱، بهار ۱۳۹
۱۸۲. اقانوری، محسن فتاحی، علی: ناکار فرهنگی و اجتماعی تصوف عصر صفویان و نقش ان در تحکیم موقعیت فقیهان شیعه، پژوهشنامه امامیه، سال اول، شماره ۲، پایز و زمستان، ۱۳۹۴.
۱۸۳. املشی، نصرالله پور محمدی: شیخ ابراهیم صفوی مرشدی گمنام، فصلنامه علمی پژوهشی تاریخ، سال سوم، شماره ۱۱، ۱۳۸۷.
۱۸۴. جوزقانی، عبدالرئوف نصیری و دیگران: سیر تاریخی _فکری طریقت چشتیه (از آغاز تا پایان اعتلا آن)،مجله خراسان بزرگ ، سال ششم، شماره(۲۱)زمستان ،۱۳۹۴.
۱۸۵. پارسا دوست، منوچهر: مغولان و نقش آنان در به قدرت رسیدن صفویان، مجله بخارا، شماره ۴۳، مرداد و شهریور، ۱۳۸۴.
۱۸۶. پیری، محمد: پنا بردن ایرانیان به سرزمین هیند هه‌نگامی یورش مغولان، فصلنامه‌ی مطالعات شبه قاره دانشگاه سیستان و بلوچستان، سال ششم، شماره ۲۰، زمستان، ۱۳۹۳.

۱۸۷. شادی، علی سالاری: بازنگری در احوال و مناسبات شیخ صفی الدین اردبیلی، مجله علمی-پژوهشی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه اصفهان، دوره دوم، شماره ۵۰، پاییز ۱۳۸۶.

۱۸۸. شادی، علی سالاری: شیخ جعفر صفوی: شخصیتی مشهور اما گمنام درسنت صفویان، فصلنامه علمی تاریخ اسلام و ایران دانشگاه الزهراء، سال سی ام، دوره جدید، شماره ۴۵، بهار ۱۳۹۹.

۱۸۹. صدرزاده، مینو: تحلیلی بر ماهیت حکومت سربداران بیهق، تاریخ پژوهی، سال ششم، شماره ۲۰، پاییز ۱۳۸۳.

۱۹۰. عبداللهی، مصطفی و دیگران: بررسی و جوه تشابه و تفاوت جنبش حروفیه و اخوان صفا، پژوهشهای ادیبانی، سال هشتم، شماره ۱۱، پاییز و زمستان، ۱۳۹۹.

۱۹۱. نژاد، پریسا قربان: مروری کوتاه بر نقش اجتماعی-فرهنگی متصوفه در آذربایجان دوره مغول، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرتال جامع علوم انسانی، سال سوم، شماره ۱۰، زمستان، ۱۳۸۵.

(ب) به زمانی کوردی :

۱۹۲. حسین، جهمال: ده رکه و تنی سو فیگه ری، گو قاری ئایدا، ژماره ۶۸_۶۹، سالی پانزدهم، ۲۰۱۵.

۱۹۳. محمد، عابدولاً ئەحمد: ته سه وف و سو فیگه ری سه ره لدان و قوناغه کانی گه شه کردنی، زنجیره ی بلاو کراوه کانی ناوه ندی کوردستانی بو تو یژینه وه له مملانی و قهیرانه کان، سلیمانی، ۲۰۲۰.

۱۹۴. محمد، مصطفی: ته ریه ته سه فه وی و هه نگاوان به ره و بنیادنانی ده ولت، گو قاری میژوو، سالی شه شه م، ژماره ۲۱، هه ولیر، ۲۰۱۲.

(ج) به زمانی عه ره بی:

۱۹۵. البدر اوی، ریاض عبدالحسین راضی: مکانة التصوف في مجتمع دولة مغول فارس والعراق (۶۵۶-۷۳۸ هـ)، لارک للفسفة واللسانیات والعلوم الاجتماعیة، العدد ۲۳، ۲۰۱۶.

الخلاصة:

يعد التصوف من الجوانب التي اهتم بها التاريخ الاسلامي بشكل كبير، وله أصل تاريخي عتيق بين المسلمين، فان ظهور التصوف أدى إلى تغيير كبير في تاريخ المسلمين عموماً، حيث أثار هذا التغيير على تيار التصوف التقدمي، بدرجة أنه عندما أعطيت له الفرصة ادي دوره البارز في جميع أنحاء العالم الاسلامي، وكانت القرون (٨-٩ هـ / ١٤-١٥ م) عصوراً ذات أهمية قصوى للطريقة الصوفية لاسيما في ايران؛ لان التصوف بلغ عصره الذهبي ولعب دوره الواسع في المجتمع الايراني، إلى درجة أصبحت مناطق ايران مركزاً مهماً للطريقة الصوفية على مدى هذين القرنين، فيمكن أن تعد تلك المرحلة من المراحل الفعالة والنشطة للطريقة الصوفية في ايران، وفي الوقت نفسه أتاحت الفرصة لمجاميع التصوف الشيعية القيام بفعاليتهم؛ لان العوامل التي أدت إلى تطور التصوف في ذاك الوقت ساعدت كثيراً في تطور المدي الشيعي أيضاً، ولا شك أن تلك الظروف أدت إلى حدوث تقارب بين الشيعة والصوفية، وأحدث هذا التقارب من اداى الى ظهور العديد من الحركات المناهضة للسلطة، مع أن بعضاً من هذه الحركات سرعان ما تلاشت و أحببت، ولكن الحركة الصوفية نشئت شيئاً فشيئاً كونها في خفقان مستديم إلى أن وصلت إلى أهدافها ومبتغاياها. والذي دفعني إلى اختيار هذا الموضوع يكمن في رغبتني المولعة للموضوع وخبرتي الدقيقة في دور إحدى طرق التدين المتمثلة في (التصوف) في ايران في القرون (٨-٩ هـ / ١٤-١٥ م) ، ناهيك عن إظهار أصل سلالة العائلة الصوفية و أساسهم الغامض والمشوه، وكذلك الحديث عن مراحل ازدهار هذه الطريقة من النشوء إلى حد تسلمهم زمام السلطة السياسية وتأسيس الدولة. وأن البحث يهدف إلى عرض واسع حول وضع الصوفية في ايران قبل نشوء الحركة الصوفية وبعدها، فضلاً عن إلقاء الضوء على بدايات ظهور الحركة الصوفية والشيخ صفي الدين الأربيلي كونه مؤسساً للطريقة، وبعدها كيفية تطور الطريقة الصوفية وإبدال مذهب الطريقة إلى المذهب الشيعي ومحاولات زعماء الطريقة الى جعل الطريقة تياراً من الناحية السياسية وبعد ذلك العسكرية إلى حين استلام السلطة وتأسيس الدولة الصوفية ذات المذهب الشيعي . وقد تم اتباع المنهج التاريخي في هذا البحث مستعيناً في ذلك على المصادر الأساسية والأصيلة وجمع آراء عديدة للحديث عن ظهور الطريقة الصوفية وكذلك الأصل التاريخي لهذه الطريقة فضلاً عن دورهم ومكانتهم في تقلبات الأوضاع السياسية في إيران إلى حين تسلّم السلطة وحسم الصراعات مع القوة المحيطة وتأسيس الدولة. يتكون البحث من باب وثلاثة فصول كالتالي:

الباب : بعنوان : مفهوم أصل التصوف في الاسلام ومراحل نموه ، حيث نسلط الضوء فيه على تاريخ ظهور التصوف الاسلامي.

وأن الفصل الاول منه مخصص تحت عنوان: (وضع التصوف ومذهب المتصوفين في ايران في القرنين (٨-٩ هـ / ١٤-١٥ م) والعلاقة بين التصوف والتشيع في هذه المرحلة) وتم تقسيمه إلى مبحثين :

حيث في المبحث الاول ألقى الضوء على (وضع التصوف ومذهب المتصوفين في ايران في القرنين (٨-٩ هـ / ١٤-١٥ م) ، أما ما يخص المبحث الثاني منه فقد خصص للعلاقات بين التشيع والتصوف تحت مسمى (العلاقة بين التصوف والتشيع في ايران في مدة تتراوح ما بين القرنين (٨هـ / ١٤ م و ٩هـ / ١٥ م).

لكن ما يتعلق بالفصل الثاني، والذي تحت عنوان: ظهور الطريقة الصفوية على يد الشيخ صفي الدين وظروف الطريقة من بعد الشيخ صفي الدين إلى عصر الشيخ جنيد. حيث قُسم إلى مبحثين آتيين:

المبحث الأول منه يتحدث عن (ظهور طريقة التصوف الصفوية على يد الشيخ صفي الدين)، أما المبحث الثاني فكان مخصصا للتسليط الضوء على (الطريقة الصفوية بعد وفاة الشيخ صفي الدين. لكن الفصل الثالث والأخير تأتي تحت عنوان (طريقة التصوف الصفوية في عصر الشيخ جنيد إلى تأسيس الدولة (٥٨١ - ٩٠٧ هـ / ١٤٤٧ - ١٥٠١) وتم تقسيمه إلى مباحث ثلاثة: في المبحث الأول منه أشرنا إلى الأحداث التي وقعت في عصر الشيخ جنيد، أما بالنسبة للمبحث الثاني فقد تحدث عن ظروف الطريقة الصفوية في عصر الشيخ حيدر وأبناءه إلى تأسيس الدولة الصفوية. وفي الختام توصلنا إلى عدد من الأهداف وقدمتها على شكل نقاط.

حكومة إقليم كردستان- العراق
وزارة التعليم العالي والبحث العلمي
جامعة السليمانية
كلية العلوم الانسانية- قسم التاريخ

الطريقة الصوفية في إيران في القرن (٨-٩ هـ/١٤-١٥ م) الطريقة الصوفية أنموذجاً.

رسالة تقدم بها:

سهركوڤناجي جبار

الى مجلس كلية علوم الانسانية- جامعة السليمانية، وهي جزء من متطلبات نيل
درجة شهادة الماجستير تخصص في تاريخ العصور الوسطى.

بإشراف:

الاستاذ د. كهيوان نازاد نهنوهر

Abstract:

The Sufism is an aspect that Islamic history has paid great attention to it, and it has an ancient historical origin among Muslims. The emergence of Sufism led to major change in the history of Muslims in general, as this change affected the Progressive Sufism Movement, to that extent when it was given the chance; it played its great role all over the Islamic World. The (8 th -9 th Hijri/ 14 th -15 th AD) centuries were the paramount importance to the Sufi method, especially in Iran; because Sufism reached its golden age and played its wide role in the Iranian society, to the extent that regions of Iran became an important center for the Sufi order over these two centuries.

This stage can be considered as one of the active stages of the Sufi method in Iran, at the same time, it provided the opportunity for Shiite Sufi groups to carry out their activities; because the factors that led to development of Sufism at that time greatly assisted in development of Shiite tide as well. There is no doubt that those circumstances led to closeness between Shiites and Sufism, this closeness, from his part, led to many anti-authoritarian movements, although some of these movements have quickly vanished and frustrated, but the Safavid movement was grown up gradually as it was in continuous beating until it reached its goals and objectives.

What encouraged me to choose this topic lies in my great desire for the subject and my accurate experience in the role of one of the methods of religiousness represented by (Sufism) in Iran in the (8 th – 9 th Hijri/ 14 th – 15 th AD) centuries, in addition to showing the origin of race of Safavid family and their mysterious and distorted origin, in addition to talking about stages of prosperity of this method from growing until the stage of their taking political power and the establishment of the state.

The research aims to give a wide presentation about Sufism situation in Iran before and after emergence of Safavid movement, as well as focus on the beginning of emergence of Safavid movement and Sheikh Safi-Aldin Al-Ardabili as a founder of the method, and how the Sufism method developed and changing of the method sect to Shiite sect, and attempts of the method's leaders to make the method a current from the political aspect and military aspect later on, until taking over the authority and establishment of Safavid state with Shiite sect.

The historical method in this research was followed, depending on the main and original sources, collecting many opinions to talk about emergence of the Safavid method, and the historical origin of this method, as well as their role and position in changes of the political situation in Iran until they took power and settled the conflicts with the surrounding powers and established the state. This research consists of one section and three chapters as follows:

Section: in entitled: The Concept of Sufism origin in Islam and its stages of development, in which we focus on history of emergence of Islamic Sufism.

The first chapter is devoted under the title (The status of Sufism and Sufi doctrine in Iran in 8 th – 9 th Hijri/ 14 th -15 th AD centuries, the relationship between Sufism and Shiites in this stage) and it was divided into two sections:

In the first topic, focus was made on (status of Sufism and Sufis doctrine in Iran in 8 th – 9 th Hijri/ 14 th -15 th AD centuries), however the second topic was devoted to the relations between Shiitesm and Sufism under the name (The relationship between Sufism and Shiitesm in Iran in a period ranging between 8 th Hijri/ 14 th AD and 9 th Hijri and 15 th AD centuries).

Regarding the second chapter that is titled (emergence of Safavid method by Sheikh Safi-Aldin and status of the method after Sheikh Safi-Aldin until the Sheikh Junaid time), where it was divided into the following two sections:

The first topic is talking about (the emergence of the Safavid method of Sufism at the hands of Sheikh Safi-Aldin), but the second topic is devoted to focus on (the Safavid method after death of Sheikh Safi-Aldin).

The third and final chapter is entitled (the Safavid Sufism method in the era of Sheikh Junaid to the establishment of state (581-907 Hijri/1447-1501) and it was divided into three topics: In the first topic, we have referred to the events occurred in the era of Sheikh Junaid, as for the second topic, it talked about the conditions of the Safavid method during Shiekh Haidar and his sons time until establishment of Safavid state. At the end, we have reached a number of goals, and I presented them in the form of points.

Kurdistan Regional Government-Iraq
Ministry of High Education & Scientific Research.
University of Sulaimani.
College of Humanities-History Department.

The Sufism Order in Iran in the (8 th – 9 th Hijri/14-15 A.D)Centuries The Safavid Order as an Example

Thesis Submitted By
Sarko Naji Jabbar

To the Council of College of Humanities-University of Sulaimani in
partial fulfillment of the requirements for the Master degree specializing in
History middle Ages.

Supervised By
Prof.Dr.Kaiwan Azad Anwar

Hijri14444

A.D2022

Kurdish2722